

Giới thiệu Soán Tổng Diệt Nguyên Convert

Một cái ở đại hình chống khủng bố hành động trông coi vũ khí vật tư bộ đội đặc chủng, không hiểu ra sao mà xuyên qua tới rồi Nam Tổng những năm cuối nguyên quân sắp công phá Lâm An trước. Không có lựa chọn nào khác, hắn cầm lấy vũ khí, lấy bản thân chỉ lực bắt đầu ngăn cản này một lịch sử tiến trình. Nhưng khó khăn cũng rất lớn, vũ khí là hữu hạn, Nam Tổng gian thần, nguyên triều tinh binh hãn tướng, mất hết đích sĩ khí. Hắn kiên cường, lạc quan rộng rãi. Uy chấn độc tòng quan, tập kích bất ngờ Đàm Châu, đánh ra một hồi lại một hồi tinh diễn chỉ chiến, bức cho nguyên triều chỉ có thể nói cùng. Hốt Tất Liệt công chúa, văn thiên tường nữ nhi, Nam Tổng Thái hậu, tù binh tiểu thiếp, hắn phong lưu phóng khoáng. Hắn đem như thế nào vẫn sống to với đã đảo? Dương Hán nhân uy vũ khắp thiên hạ? Thịnh cát chứa soán Tổng diệt nguyên, một màn mặc lịch sử đại kịch vì ngài mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Trình càng tâm tình là có chút buồn bực.

Làm một cái ưu tú bộ đội đặc chủng, lần này đại hình chống khủng bố hành động hắn lại chỉ có thể ở ngoại vi nhìn trước mắt này đó chồng chất như núi vật tư cùng vũ khí đạn dược. Nguyên nhân chính là hắn tuổi quá tiêu, chỉ có hai mươi tuổi, lần đầu tiên tham gia hành động lo lắng hắn cùng mặt khác người vô pháp đạt thành ỷ. Tuy rằng thực lực được đến công nhận, bị tuyển vào quân khu đứng đầu hành động tổ, nhưng chỉ có thể chấp hành chỉ viện nhiệm vụ, không được hắn tham dự trực tiếp hành động.

Hiện tại là đêm khuya, mặt khác tham dự hành động mấy trăm tên tinh nhuệ bộ đội đặc chủng đều đã đến đông đủ, nhưng đều tốp năm tốp ba mà ở nơi xa lều trại ngủ, công kích đem ở rạng sáng triển khai.

Trình càng chán đến chết mà cầm lấy một cái tân nhiệt thành giống nghi, nhìn vài lần, không phát hiện cái gì, cầm lấy một cái tay động nạp điện khí, sung khởi điện tới, tổng cổ một chút thời gian.

Lúc này, luôn luôn khô ráo sơn cốc này, đột nhiên từ ngoài cốc bay tới một đại đoàn màu tím sương mù, cái này nhan sắc sương mù thật đúng là hiếm thấy. Nó có điểm giống thỏ rắn, mặc dù có phong ở thổi, nhưng hoàn toàn đối nó không ảnh hưởng. Đây đoàn sương mù chậm rãi, nhưng thập phần ổn định mà triều trình càng phiêu lại đây.

Trình càng thực cảnh giác mà nhìn vài lần, này đoàn sương mù quý dị nhan sắc làm hắn có một loại điềm xấu dự cảm, nhưng tổng không thể bởi vì một đoàn sương mù liền đem người khác kêu đứng lên đi. Xuất phát từ cẩn thận, hắn cầm lấy mặt nạ phòng độc, khẩu tới rồi trên mặt.

Này đoàn màu tím sương mù chậm rãi đem trình càng trước mắt chồng chất như núi đạn dược bao vây đi vào, lại đem trình càng cắn nuốt đi vào, sau đó chậm rãi tiêu tán, vài phút thời gian mà thôi, vừa rồi trình càng nơi địa phương đã cái gì đều không có.

Trình càng cùng một số lớn vật tư cùng súng ống đạn dược liền như vậy biến mất.

Chuyện này trở thành quốc gia cơ mật, trước sau cũng vô pháp phá giải.

Nhưng này đó đều không làm trình càng sợ, bởi vì, hắn đã sợ ngày người.

Trước mắt sương mù tiêu tán về sau, hắn phát hiện chính mình đặt mình trong với một cái trên sườn núi nhân vi chỉnh ra tới một khối đất bằng thượng, trước mặt vẫn là kia một đồng lớn vũ khí trang bị, hơn nữa là ban ngày.

Hắn trắc một chút thái dương phương vị, buổi sáng * điểm bộ đáng.

Này khối đất bằng không tính tiêu, mấy trăm cá nhân trạm đi lên cũng không thành vấn đề, chỉ là bởi vì ở trên sườn núi không có tầng lớn đất trồng, cho nên thực hẹp dài, bất quá bị tu chỉnh đến cũng thực san bằng, một cây cỏ đại đều không có, lúc này đã bị các loại vật tư cùng vũ khí đạn dược chất đầy. Bên cạnh còn vây quanh nửa vòng tường đá, ước chừng có nửa người cao, thực rắn chắc.

Trên sườn núi bụi cây rất rậm rạp, đều không cao, xem ra hiện tại là mùa đông, cỏ cây nhan sắc đều tương đối khô héo. Xuống phía dưới có thể nhìn đến ở bảy tám mươi m ngoài có một cái không tính khoan đường núi, dựa gần một cái khe núi, bị đối diện núi cao mang theo.

Sơn thể hiểm trở, chung quanh một cái bằng hướng dẫn đều không có. Trình càng kỳ kỳ quái quái sự nghe được nhiều, cũng không sợ hãi, càng có rất nhiều tò mò. Hắn cầm lấy một cái Bắc Đẩu định vị đầu cuối vừa thấy, mấy móc bình thường, nhưng cái gì tín hiệu đều không có. Sở hữu mấy truyền tin tài đều nhất nhất kiểm tra rồi, nhưng vẫn là không có bất luận cái gì phản ứng.

Chẳng lẽ là từ quỷ nhiều?

Trình càng lấy ra chủy thủ, chuôi đao phần đầu có một cái kim chỉ nam, kỳ quái chính là kim chỉ nam là bình thường. Nếu có từ quỷ nhiều, kim chỉ nam sẽ loạn chuyển.

Như vậy, vì cái gì không có bất luận cái gì tín hiệu?

Này căn bản là không có khả năng, nơi này là chỗ nào nhỉ?

Có ý tứ, quá có ý tứ.

Bởi vì thủ này một đồng lớn trang bị, trình cang không dám đại ý, cũng không thể rời đi nơi này, hấn lấy ra bội số lớn kính viễn vọng, hướng đường núi hai đầu cẩn thận quan sát đến.

Lộ một đầu nổi thẳng ngoài cốc, nhưng thật ra không có gì vết chân. Một khác đầu đảo có ý tứ.

Một khác đầu là một tòa quan ải, dài chừng sáu mươi mễ, phi thường dày nặng, mặt trên có lầu quan sát, kéo dài qua giản khê. Trên tường thành cùng lầu quan sát thượng nơi nơi đều là khối lửa mịt mù dấu vết. Có mấy chỗ địa phương bị tạp đến đập nát, trên tường thành đứng một ít cổ trang y giáp binh lính, khăn trương mà nhìn phía trước cái kia đường mòn. Quan trước có một cây đại cây tùng, có mấy chục mễ cao, sợ là có mấy trăm năm, nhưng trên cây đã cắm đầy mũi tên chì. Đóng cửa nhắm chặt, quan trước con đường thực hẹp hòi, cũng rất dài, chỉ dung một hai người thông qua. Mặt trên còn có một cái động, đã nhưng lấy ánh sáng, lại có thể cho như vậy lớn lên đóng cửa hình thành một cái nho nhỏ Ứng thành.

Hào một tòa hiểm quan a.

Đây là cái nào đoàn phim đóng phim nào, địa phương tìm đến hào a.

Lại nhìn kỹ, đóng cửa thượng khám một khối đá bô tất, mặt trên viết ba chữ —— độc tòng quan.

Lại xem này khóa đại cây tùng, trình cang đảo có chút ý cười, thì ra là thế.

Từ từ, độc tòng quan?!

Làm quân nhân, hấn đương nhiên nghiên cứu hôm khác hạ hùng quan. Trong đó liền có độc tòng quan, hấn nhớ rõ độc tòng quan là Hàng Châu phương bắc một tòa hiểm quan, thời cổ vì Hàng Châu môn hộ, là Nam Tống vì chống cự quân Kim nam hạ sở tu, bắc thượng cùng Nam Kinh tương thông, nam hạ tắc Hàng Châu vô hiểm nhưng thủ, chỉ có thể đầu hàng. Nhưng Minh triều về sau liền suy tàn, hiện tại cang là chỉ để lại một chút di tích mà thôi, cang vô pháp trùng kiến, như thế nào chính mình hôm nay nhìn đến nó hoàn hảo bộ dáng?!

Đoàn phim như vậy đóng phim đầu tư cũng quá lớn đi? Đây chính là từng khối cự thạch lũy lên a. Thành thượng có cổ trang binh lính, nhưng cũng không làm phim tổ bất luận kẻ nào. Nhìn nhìn lại kia khóa khẳng định hấn là bị bảo vệ lại tới cự tòng lại bị cắm đầy mũi tên. Cái nào địa phương chính phủ cũng không có khả năng đáp ứng a.

Trình cang trong lòng đột nhiên dâng lên một cái phi thường cô quái ý niệm

Hiện tại là khi nào?!

Chẳng lẽ chính mình xuyên qua?!

Trình cang trong lòng căng thẳng, đem kính viễn vọng trên tường thành vừa nhắc, cẩn thận quan sát trên tường thành.

Đầu tường thượng những cái đó binh lính trên người xuyên y phục là vải thô! Lấy binh khí là thật sự!

Loại này bộ trình cang đương nhiên rõ ràng thật sự, đã sớm không có gì địa phương sinh sản, liền tính còn có, cũng chỉ là làm địa phương thủ công nghệ phẩm xuất hiện. Càng sẽ không có người lấy nó làm quần áo xuyên!

Đến nỗi vũ khí, đóng phim sao có thể khai nhận đâu? Hơn nữa những cái đó binh lính biểu tình thập phần ngưng trọng, nơi nào tìm như vậy nhiều ảnh để cấp quần chúng diễn viên a.

Đến nỗi đầu tường thượng kia một ít kỳ, bởi vì trong cốc hiện tại không gió, kỳ cũng chưa triển khai, nhìn không ra cái gì tự. Trình cang đành phải nghiêm túc mà nhìn tính chất cùng thủ công, tuyệt không phải hiện đại sản vật, cùng hấn ở nhà bảo tàng nhìn đến nhưng thật ra giống nhau như đúc!

Trình cang không cầm một mảnh mờ mịt, thiệt hay giả?

Liền như vậy xuyên qua?

Không cần chết một hồi?

Trình cang nửa tin nửa ngờ mà nhìn trước mắt này tòa hiểm quan, lúc này có một trận gió thổi qua, trên tường thành tối cao kia mặt kỳ giãn ra một chút, lộ ra một cái đầu đại tự —— Tống!

Quả nhiên là Tống triều!

Trình cang hiện tại có thể khẳng định chính mình đã xuyên qua đến Nam Tống, hấn nhớ rõ Mông Cổ công độc tòng quan là đức hữu nguyên niên công nguyên 1275 năm mùa đông, âm lịch tháng 11 hai mươi ba ngày bị công phá, bởi vì con số hảo nhớ, hấn ấn tượng rất sâu, Tống cung tông cái kia tiểu hoàng đế còn không có đăng cơ bao lâu. Độc tòng quan tuy là thiên hạ hiểm, nhưng thủ đem trương nhu lại không phải cái tử chiến tướng lĩnh, thành phá

về sau bỏ chạy đi rồi, nhưng thật ra đại lý thừa chuyển nhậm đô thống chế phùng kỳ cùng hãn đệ đệ phùng kỳ tử chiến không lùi, tất cả đều chết trận tại nơi đây. Hiện tại cũng không biết là nào một ngày, sẽ không như vậy xảo, chính là hôm nay đi.

Chẳng lẽ ông trời đem ta lộng lại đây cứu vớt Nam Tống?

Đúng lúc này, hãn nghe được một chút thanh âm, theo bản năng mà khom lưng ẩn nấp lên, lại dùng kính viễn vọng nhìn phía bên kia, một chi quân đội xuất hiện ở hãn trước mắt.

Phía trước là mấy cái đầu gỗ làm cái giá, xem ra là mới làm, mỗi chiếc xe từ năm sáu người đẩy.

Trình càng vừa thấy liền biết đây là đầu thạch cơ, bởi vì là nguyên triều hồi hồi người a lão ngồi đỉnh, cũng tư mã sở thiết kế cũng kêu hồi hồi pháo, sau lại với tấn công Tương Phần khi sở dụng, hơn nữa khởi tới rồi thật lớn tác dụng, người Mông Cổ cũng kêu nó Tương Phần đại pháo. Bất quá nguyên vật quá lớn, nơi này tương đối hẹp hòi, xem ra nguyên quân một lần tiến công không được, cho nên trở về làm mấy cái tiểu nhân hồi hồi pháo lại đến công thành. Lúc này hãn đối chính mình xuyên qua hồi Nam Tống không hoài nghi nữa.

Nhưng lệnh người kinh ngạc chính là, đây đầu thạch cơ đích sĩ tốt ăn mặc y giáp cùng độc từng đóng lại Tống quân giống nhau. Nhưng là đánh cò xí lại là nguyên triều. Theo sát rất nhiều binh lính cũng là Tống người, mỗi người trừ bỏ tấm chắn ngoại, còn trên vai thượng khiêng một bao cát đất, rõ ràng là dùng để công thành.

Trình càng không khỏi cảm thấy phi thường bi ai. Hãn biết này đó chính là đầu hàng nguyên triều Nam Tống quân đội. Người Mông Cổ nhất am hiểu chính là lấy tới tứ quân ở phía trước đương pháo hồi, bằng không lấy Mông Cổ mấy chục vạn binh lực, dùng cái gì có thể thành lập khởi như thế đại đế quốc?

Đội ngũ càng chạy càng gần, nơi xa cũng có thể nhìn đến Mông Cổ kỵ binh.

Trình càng không khỏi cảm thấy hứng thú.

Mông Cổ kỵ binh là vũ khí lạnh thời đại mạnh nhất võ trang, làm quân nhân, trình càng trước nay không nghĩ tới hãn có thể nhìn đến sống sờ sờ Mông Cổ thiết kỵ.

Chỉ thấy bọn họ mang Mông Cổ vô mái da mũ hoặc là đơn giản mũ giáp, ăn mặc thực nhẹ áo giáp da, bên ngoài chui thiết phiến, tương vẩy cá giống nhau. Cười lùn lùn Mông Cổ mã, trong tay dẫn theo cung tiễn, mỗi người còn có vừa đến hai thanh dự phòng hoặc là không giống nhau cung tiễn ở bên người vác, mũi tên thực sung túc, có ba cái mũi tên túi, đều là tràn đầy. Bên kia có người là một phen loan đao, có người là lang nha bổng, làm trình càng giật mình chính là, có người trên người còn có nỏ thậm chí súng etpigon! Mỗi người đều là vẻ mặt phiêu hân, quả nhiên là thiên hạ tinh binh.

Trình càng xem đến thú vị, phía trước thật đúng là không biết người Mông Cổ cũng dùng súng etpigon.

Lại mặt sau có trọng kỵ binh, nhân mã đều bao giáp, trong tay đều là một cây trường thương, cái khác đao cùng khinh kỵ binh không có đại bất đồng. Bởi vì là khắc phục khó khăn chiến, cũng không có gì dự phòng ngựa.

Trình càng buông kính viễn vọng, suy xét một chút, khom lưng từ súng ống đôi lấy ra toàn bộ tam rất trọng súng máy năm rất nhẹ súng máy, lại cầm một phen ngắm bắn súng trường, một phen súng tự động đều thượng đạn, trang nhắm chuẩn kính, khai bảo hiểm, đem dự phòng đạn được đều chuẩn bị tốt, trang thượng lựu đạn phát xạ khí, mở ra mấy rương lựu đạn, đặt ở bên chân. Lại cầm hai thanh súng lục, trang mẫn viên đạn, mườì dự phòng đồ sạc, cũng đặt ở trong tầm tay.

Mặc vào áo chống đạn, mang lên mũ sắt, lại đem một kiện áo chống đạn giống vẩy giống nhau vẩy quanh ở bên hông. Trình càng biết người Mông Cổ mũi tên bắn đến lại xa lại chuẩn, chính mình vừa tới đến nơi đây, nhưng không nghĩ liền như vậy đã chết.

Trình càng ghé vào lùn trên tường, nơi này là một cái lệnh người vừa ý phục kích địa điểm. Tầm nhìn phi thường hảo, đã có thể từ phía sau đánh công thành nguyên quân, lại có thể dùng lựu đạn tạc con đường tắc nghẽn nguyên quân lui lại. Hãn rút cuộc minh bạch này khởi hẹp dài đất bằng là làm gì đó, cho là quan nội dùng cho phục binh chỗ, xem ra đã sớm kiến hảo, không biết vì cái gì tới rồi nên dùng thời điểm lại không có dùng, ngược lại bị hãn dùng để xuyên qua.

Thôi, nếu đi vào nơi này, chuyện này liền từ ta tới làm đi, nhìn xem có thể hay không thay đổi lịch sử!

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Lúc này nguyên quân đã đến ly đóng cửa ước 100 mét địa phương ngừng lại, mấy cái hồi hồi pháo bắt đầu trang đạn, chỉ là đại thạch đầu mà thôi, từ

phía sau đi lên thượng trăm cái đầu hàng Tổng quân tới giúp đỡ giao huyền. Mà độc tòng đóng lại quân coi giữ cư nhiên cứ như vậy trơ mắt nhìn. Liền tính mũi tên bắn không đến, nguoi trên tường thành giường nó đâu?!

Trình càng cảm kính viễn vọng nghiêm túc mà tìm lên, thực mau liền nhìn đến có một cây đầu sói kỳ phía dưới tụ tập một đám Mông Cổ kỵ binh, giữa vây quanh một cái người vạm vỡ, hẳn cùng người khác bất đồng chính là y giáp thực tình xảo, kỳ mã muốn cao một ít, bên hông vác vô đao mặt trên trang sức mấy viên đá quý, phi thường hoa lệ.

Trình càng không biết hẳn là ai, cũng không để bụng, tuy rằng mạng binh tới công độc tòng quan không có khả năng là tiểu nhân vật, ít nhất cũng muốn là cái vạn phu trưởng. Nhưng người này ở trình càng trong ánh mắt đã là cái chết người.

Hai trăm mễ tả hữu, ta muốn đánh nguoi mắt phải đều sẽ không thương đến nguoi mí mắt, trừ phi đôi mắt của nguoi quá tiểu.

Trình càng lại bắt đầu dùng kính viễn vọng tìm mặt khác mục tiêu, thực mau phát hiện một ít nguyên quân tướng lĩnh, ăn mặc vũ khí không có như vậy hoa lệ, nhưng trên mặt đều toát ra tàn nhẫn cùng kiêu ngạo.

Lúc này chỉ nghe đến một tiếng gào to: “Phóng!”

Mấy cỗ hồi hồi pháo đồng thời tạt động lên, mấy khối tảng đá lớn hướng độc tòng quan ngoan tạt qua đi.

Hai khối cục đá tạt trung quan tường, chỉ dôi lấy hai cái điểm trắng mà thôi. Một cục đá đánh trúng lầu quan sát, nghe được đầu gối đứt gãy thanh âm cùng vài tiếng kêu thảm thiết. Khác mấy tảng đá tạt bay về phía quan nội, đồng dạng có người bị đánh trúng, phát ra liên tiếp kêu sợ hãi cùng kêu thảm.

Lúc này đóng lại giường nó mới dám xạ kích, theo một trận dây cung tiếng vang, mấy chi cự mũi tên bị bắn ra, quan trước con đường hẹp hòi, mấy chi cự mũi tên bắn vào nguyên quân bên trong, tức khắc bắn ra mấy cái đường máu, cũng là một mảnh kêu thảm thiết tiếng động, bất quá bắn đảo đều là đầu hàng Tổng quân, Mông Cổ kỵ sau ở tầm bắn ở ngoài, lạnh lùng mà nhìn.

Lúc này ở đằng trước một mặt lá cờ chỉ về phía trước, có người hô to một tiếng: “Sát! Trước nhập quan giả, thường bạc một trăm lượng! Lui về phía sau giả giết không tha!”

Kia một đoàn thân công cát đất Tổng người lập tức giờ tẩm chắn hướng quan hạ phóng đi, đóng lại quân coi giữ cũng bắt đầu bắn tên, có vọt tới quan tường hạ liền dùng cục đá tới tiếp đón. Đóng lại quan hạ tiếng kêu một mảnh.

Hồi hồi pháo lại thả một lần, đóng lại quân coi giữ bị tạt trúng mười mấy người, giường nó cũng bị đập hư hai cục.

Lót thổ công thành Tổng người bị mũi tên bắn chết rất nhiều, quan hạ nơi nơi đều là kêu thảm thanh cùng khóc kêu “Không cần bắn chúng ta!” Thanh âm

Một ít Mông Cổ khinh kỵ binh đã về phía trước tiến lên một khoảng cách, bắt đầu hướng trên tường thành quân coi giữ phóng hỏa mũi tên. Trong lúc nhất thời đóng lại khói đặc nổi lên bốn phía, không ngừng có trung mũi tên đích sẽ tốt ngã xuống.

Trình càng lần đầu tiên nhìn đến người Mông Cổ bắn tên, mặc dù có chuẩn bị tâm lý, vẫn là hoảng sợ. Cơ hồ mỗi người đều có thể bắn ra một trăm nhiều mễ thậm chí hai trăm mễ trở lên!

Vũ khí lạnh thời đại mạnh nhất quân đội danh bất hư truyền a!

Độc tòng đóng lại một mảnh ánh lửa, phác hỏa thủ thành, quân sĩ loạn thành một đoàn, bởi vì quan hạ thổ đã bị càng lót càng cao.

Xác thật lưng lấy dị thường, thủ quan Tổng binh tre già măng mọc, cắn răng liều chết chống cự lại, bởi vì mỗi người đều rõ ràng, Đại Tổng đã không có đường lui.

Trình càng chưa từng có xem qua cổ đại chiến tranh, rất hiếu kỳ, cũng không có lập tức nhúng tay, nhìn trong chốc lát, không cảm liên tục lác đầu.

Kia trương nhu thật là cái ngu ngốc a.

Quan trước con đường không thêm bất luận cái gì phá hư, cũng không thiết trí chướng ngại, không dám đánh đòn phủ đầu, quan nội binh lính rõ ràng có thể sớm phóng tới hai sườn trên núi công kích, lại chỉ là canh giữ ở quan nội, chỉ tại đóng lại có chỗ hồng thời điểm đi lên bờ vị trí chịu chết mà thôi.

Phùng ký chỉ là cái nho sinh, càng là cái gì đều làm không được, khó trách này thiên hạ hùng quan trong lịch sử thực mau liền bị chiếm đóng.

Công thành chiến tiến hành rồi vài tiếng đồng hồ, quan hạ thương vong vô số, cơ hồ tất cả đều là tó tử quân Tổng người.

Đóng lại hỏa thế rất lớn, lầu quan sát cơ hồ bị thiêu hết. Đóng lại quân coi giữ cũng là từ thương buồn thiu. Quan hạ thổ bao đã lũy đến rồi thành tường chỉ kém một người rất cao. Quan hạ chết đi Tổng người đã bị trực tiếp lũy xuống mồ sườn núi trung, thậm chí có không ít người bệnh đều mặc kệ chết sống mà bị nhét vào thổ bao phía dưới, thành sườn núi một bộ phận.

Trình càng lẳng lặng mà nhìn trước mắt này vô cùng tàn khốc công phòng chiến. Phảng phất hết thảy cùng hẳn không quan hệ.

Nhanh, hẳn nghĩ thầm.

Lấy ra một bao bánh bích quy, mấy khối khô bò, từng khối nhét vào trong miệng, uống lên mấy ngụm nước, tiêu hóa nó. Lại bung lên kính viễn vọng cẩn thận quan sát quan nội động tĩnh.

Lại một lát sau, thổ bao càng cao, đóng lại quân coi giữ đã bắt đầu kinh hoảng lên. Đã có mấy cái quân coi giữ ném xuống vũ khí liền phải hạ tường thành. Bị những người khác ngăn lại.

Mặt sau nguyên binh nhìn đến phá nhốt tại tức, không khỏi không ngừng mà đều đi phía trước tể, trình càng tầm bắn có thể đạt được nguyên quân càng ngày càng dày đặc, nhiều ra gấp đôi trở lên.

Trình càng tỉnh thần rung lên, chính mình phải đợi thời điểm tới rồi.

Vốn dĩ trong lịch sử thành phá lúc sau, phùng ký thể từ vì ủng hộ hần giết địch liền ở trước mặt hần treo cổ tự sát, làm cho hần có thể chuyển tâm mà vì nước tận trung. Phùng ký không có thực xin lỗi hần lão bà, thật sự chết vào sau lại chiến đấu trên đường phố.

Hiện tại đã là buổi chiều hai ba điểm tả hữu, tính ra phá nhốt tại tức.

Nếu ta tới, đương nhiên muốn cứu các người một mạng.

Trình càng cầm lấy tám tám thức ngắm bắn súng trường, nhắm chuẩn cái kia trên mặt đã lộ ra một tia tàn nhẫn cười dữ tợn mang binh Mông Cổ tướng lĩnh, không chút do dự khẩu đi xuống.

“Bang” mà một tiếng súng vang, 5.8 hào mễ viên đạn ở cái kia Mông Cổ tướng lĩnh trên trán khai một cái huyết động, đem đầu của hần đột nhiên về phía sau mang theo qua đi. Viên đạn thấu não mà ra, lại đánh trúng hần phía sau kỵ binh đầu, hai người thân thể đồng thời ngã xuống.

Kia một đám người nhất thời loạn thành một đoàn, kia Mông Cổ tướng lĩnh bên người kỵ binh mỗi người đều hô to lên, lập tức cầm lấy binh khí tám chấn, khẩn trương về phía bên này nhìn xung quanh.

Trình càng cũng không quan tâm bên kia tình huống, những cái đó mang binh nguyên binh tướng lĩnh hần đã ngắm thật lâu, cần thiết mau chóng giải quyết bọn họ.

Trình càng dùng nhắm chuẩn kính không ngừng bộ trụ một cái lại một cái nguyên binh tướng lĩnh, vài giây chung liền phải khẩu tiếp theo cò súng, theo từng tiếng thanh thúy tiếng súng, một đám Mông Cổ thiên hộ bách hộ ngã vào súng của hần hạ.

Nguyên binh tất cả đều ngốc, bọn họ không rõ bọn họ thiên hộ bách hộ nhóm là chết như thế nào. Bọn họ chỉ là nhìn đến này đó mãnh tướng trên đầu đột nhiên xuất hiện một cái huyết động, sau đó, này đó thân kinh bách chiến, giết người doanh dã, ở bọn họ xem ra căn bản là vô địch các tướng lĩnh liền một đám từ trên ngựa tãi xuống dưới, chết đến không thể càng chết.

Cho dù có người phản ứng đến mau, dùng khiên sắt bảo vệ toàn thân cũng vô dụng. Những cái đó kiên cố không phá vỡ nổi khiên sắt mặt trên sẽ không thể hiểu được mà xuất hiện một cái lỗ nhỏ, sau đó cái kia giờ khiên sắt người liền giống như những người khác giống nhau ngã xuống.

Nguyên binh đại loạn, loại này không biết sợ hãi sử dụng bọn họ chỉ có thể không ngừng mà chạy, hy vọng cái kia lỗ nhỏ sẽ không xuất hiện ở chính mình trên người. Nhân mã lẫn nhau giẫm đạp, chết không biết có bao nhiêu. Con đường lại hẹp hòi khó đi, vô số người bị xâm nhập khe núi trung kêu khóc lại bị sau roi xuống người hoặc mã áp chết. Vì trốn đến một thân cây hoặc là một cục đá mặt sau, bọn họ lại giết hại lẫn nhau, công thành người không biết xảy ra chuyện gì, cũng đi theo loạn cả lên.

Cố tình sau quân đều là trọng kỵ binh, hấp tấp gian nơi nào có thể quay lại đầu ngựa về phía sau lui?

Trình càng lúc này đã không tìm những cái đó tướng lĩnh phiền toái, bởi vì trước trong quân quân đã loạn, mục tiêu đã tìm không thấy.

Hần đem * thức trọng súng máy giá lên, nhắm ngay sau quân trọng kỵ binh nặng nề mà khẩu động cò súng.

Bắn ra kẹp 50 phát đạn, mười giây liền toàn bộ đánh đi ra ngoài.

Trọng súng máy xuyên thấu lực cực cường, 12.7 hào mễ đại viên đạn một viên là có thể dễ dàng mà bắn thùng ba bốn trọng kỵ binh, nơi xa Mông Cổ trọng kỵ binh tượng cật thảo giống nhau ngã xuống. Người cùng mã than khóc thể nhưng áp xuống bạo đạu tiếng súng.

Họng súng ngon lửa rồi cuộc nhắc nhở một ít người.

Một ít nhất dừng cầm Mông Cổ xạ thủ nhóm tuy rằng bị trước mắt cảnh tượng sợ tới mức mắt hôn mắt vĩa, nhưng bọn họ bản năng vẫn là làm cho bọn họ đáp thượng một chi mũi tên đem hết toàn lực về phía trình càng bắn lại đây. Nhưng không có người dám leo núi công đi lên, bọn họ không biết chính mình rồi cuộc đối mặt chính là cái gì, kia phun hỏa quái vật thật là đáng sợ.

Trình càng căn bản không thèm nhìn này đó mũi tên, từ hạ hướng về phía trước bắn tên vốn dĩ liền rất khó có quá lớn uy hiếp. Liền tính bắn đi lên, này đó có thể phá giáp mũi tên đối hần ăn mặc áo chống đạn cùng mũ sắt cũng không có bất luận cái gì tác dụng. Đến nỗi bắn hần mặt căn bản không có khả năng, rắn chắc tường đá chặn sở hữu bắn thẳng đến mũi tên, đầu của hần căn bản không lộ ra tới.

Trình càng lại chạy về phía đệ tam rất trọng súng máy, hần muốn tận khả năng mà ở ngắn nhất thời gian nội cho nguyên quân lớn nhất sát thương, chỉ cần

đánh chết cũng đủ nhiều trọng kỵ binh, là có thể tác nghiền trụ trước quân cùng trung quân triệt thoái phía sau con đường, chính mình liền có thể tranh thủ càng nhiều thời giờ tận khả năng giết chết bọn họ.

Vừa rồi mắt thấy liền phải phá quan, cho nên trung quân cùng sau quân đều không tự chủ được mà đi phía trước áp, nóng lòng muốn thử mà tưởng vọt vào quan đi, vừa lúc tiện nghi hần. Làm hần có thể đem hòa lực về phía sau quân nhiều triển khai một chút.

* thức trọng súng máy tầm bắn vì 1500 m, bởi vì muốn sát trọng kỵ binh, chỉ có thể từ đại khái 1300 m tả hữu bắt đầu đánh, lực sát thương tự không đợi ngôn, nhưng có một cái khuyết điểm, chính là một cái đạn thương viên đạn chỉ quá ít, chỉ có 50 phát.

Trình càng đánh hết đệ tam rất trọng súng máy viên đạn, lập tức lại phác hồi đệ nhất rất trọng súng máy, vài giây chung liền thay tân đạn thương, một lần nữa đối với nguyên binh rống lên lên.

Mấy rất trọng súng máy thay phiên nổ súng là bởi vì không nghĩ nòng súng quá nhiệt. Chỉ là như vậy đánh có điểm mệt, nhưng thật là thực đã ghiền.

Dùng trọng súng máy cần quét tới rồi không sai biệt lắm tám trăm mét, trình càng lại sao nổi lên nhẹ súng máy.

Tám tám thức nhẹ súng máy dùng cũng là 5.8 hào mễ viên đạn, tầm sát thương vì 1000 mét, trình càng từ tám trăm mét có hơn bắt đầu đánh, trước xa sau gần, theo hòng súng chuyển động, từng hàng nguyên binh ngã xuống.

Trong cốc con đường vô che vô dấu, tuyệt vọng nguyên binh chỉ có thể không dùng được về phía hần bắn tên, trừ bỏ làm hần cảm thấy có cái gì dừng ở trên người, cái gì cảm giác đều không có. Đây căn bản không phải chiến tranh, là tàn sát, hoàn toàn không đối xứng tàn sát.

Thế chiến thứ nhất trung, mấy cái súng máy liền giết mấy vạn người, trình càng rút cuộc cảm nhận được loại này khoái cảm.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Tồng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Năm rất nhẹ súng máy, bắn ra thương 200 phát đạn, trong nháy mắt đánh một vòng. 1000 phát đạn kim loại gió lốc cuồng đảo qua đi, phóng nhân có thể với tới chỗ, đã không có gì phản kháng lực lượng. Trên đường phủ kín thi thể, người cùng mã thi thể ngã vào cùng nhau.

Mã sinh mệnh lực so cường, rất nhiều bị thương mã hí vang, càng nhiều bị đánh thành trọng thương hoặc vết thương nhẹ nguyên binh khản cả giọng khóc thét, còn có rất nhiều không có bị đánh chết người quý trên mặt đất hoặc là ngã về phía thiên cầu nguyện, lâm lâm, càng nhiều người hai mắt vô thần mà đứng ở nơi đó không biết làm sao, trong sơn cốc tràn ngập ong ong các loại thanh âm.

Trình càng lại cảm thấy nơi này tĩnh đến đáng sợ.

Hần mình bạch những người này lần đầu đối mặt như thế đáng sợ vũ khí sẽ có như thế nào phản ứng, bọn họ này đó trải qua đã vượt qua bọn họ lý giải phạm vi, liền giống như thanh mạt Bát Kỳ giống nhau, trừ bỏ cầu thần bái phật, bọn họ cái gì đều làm không được.

Cùng này đó nguyên binh nhóm biểu tình không sai biệt lắm thiếu còn có quan hệ thượng quân coi giữ, bọn họ trọn mắt há hốc mồm mà nhìn trước mắt hết thấy. Rõ ràng vừa mới liền phải bị phá quan sát nhân thành nhân, bất quá chỉ chớp mắt công phu, vừa rồi những cái đó hung thần ác sát nguyên binh, những cái đó muốn mạng người công thành vũ khí sắc bén tất cả đều thành bã đậu, bị một cái phun hỏa la hoảng quái đồ vật trở thành hư không.

Này rút cuộc là cái gì a?!

Trình càng từng từng bả vai, chấn động rút xuống trên người cảm mấy chỉ mũi tên. Quay đầu nhìn lại, chính mình cũng hoảng sợ.

Này một mảnh đất trống lạc đầy đủ loại mũi tên, tích thật dày một tầng. Chính mình chân đều bị không qua. Mặt trên còn có mấy chi hỏa tiễn, cũng may không thiêu cháy, bằng không hần cũng là thực phiền toái.

Nguyên nhân liền ở chỗ khi đó liền sắp phá quan, nguyên binh cũng liền không hề đốt lửa mũi tên phóng ra, đồ vật đều thu lên. Chính mình đột nhiên nổ súng, nguyên binh khiếp sợ kinh hoàng dưới, cũng không ai nghĩ đến muốn bắn hỏa tiễn. Kia mấy chi hỏa tiễn vẫn là phía trước dư lại, không biết như thế nào hồ hồ đồ bắn lại đây, cũng không đốt lửa.

Trình càng muốn đến nơi đây, ám đạo một tiếng may mắn, chính mình vẫn là khuyết thiếu cổ đại chiến tranh kinh nghiệm a. May mắn lựa chọn cơ hội thực hảo, bằng không một chi chi hỏa tiễn bắn lại đây, chung quanh đều là đạn được, chính mình phải làm sao bây giờ?

Không thể coi khinh cổ nhân a.

Trình càng khẩu súng bảo hiểm đều tắt đi, cầm lấy súng tự động, ở quần áo thượng cảm đầy dự phòng đồ sặc, lại đem hai thanh súng lục mang theo, bên hông còn treo mấy cái lựu đạn. Dọc theo này khỏi đất trống bên cạnh một cái tiểu đạo, bước nhanh đi rồi đi xuống.

Tiểu đạo cuối ly đóng cửa không xa, trình càng roi xuống đi thời điểm, toàn độc từng quan quan binh đều ở về mặt khiếp sợ mà nhìn hắn.

Bọn họ chỉ thấy nơi xa lưng chừng núi sườn núi thượng bước nhanh chạy xuống tới một cái ăn mặc áo quần lố lằng người trẻ tuổi, trên đầu còn mang một cái cổ quái Tiểu Oa Tử. Theo hắn càng chạy càng gần, còn có thể xem tới được hắn trong tay cầm một phen so với hắn quần áo càng kỳ quái đồ vật, thực phương tiện dùng tay cầm, phía trước còn có một cái nhỏ nhỏ cái ống, chẳng lẽ vừa rồi kia kinh thiên địa quỷ thần khiếp đồ vật chính là cái này?

Cái kia người trẻ tuổi chạy trốn cực nhanh, đảo mắt trước liền mau vọt tới quan trước. Tuy đáng người thon dài, lại không phải bọn họ trong tưởng tượng người khổng lồ. Bộ mặt anh tuấn, thần thái sáng láng, còn mang theo một tia mỉm cười. Sợ là so Đại Tổng hàn lâm còn muốn nhỏ nhả vài phần, làm người rất khó tin tưởng, vừa rồi giết nhiều như vậy nguyên binh chính là hắn.

Những cái đó quý trên mặt đất nguyên binh cũng đang nhìn trình càng, chờ hắn đi được gần, thậm chí liền ** thanh đều không có.

Không có người dám phản kháng, những cái đó nguyên binh đã đem hắn trở thành thiên thần, những cái đó Nam Tổng quan binh cũng không sai biệt lắm.

Mỗi người đều đang nhìn hắn, độc từng đóng lại chen đầy Tổng quân, nguyên binh cách khá xa một ít thậm chí quỳ bò lại đây, vừa thấy rõ ràng hắn thân ảnh, lập tức liền bắt đầu dập đầu.

Một cái nguyên quân tướng lĩnh từ nơi xa phát tức chạy như điên lại đây, ở cách hắn ba mươi mấy dặm địa phương liền dừng lại, mở to hai mắt nhìn hắn, liền mắt cũng không chớp cái nào.

Trình càng mặc kệ hắn, vừa muốn đi trước, cái kia nguyên quân tướng lĩnh nhanh chóng kéo cung hướng trình càng liên tục bắn ra tam tiễn.

Trình càng tiếp thu nhanh chóng phản ứng huấn luyện nơi nào để ý hắn cái này, hắn muốn trốn chính là thương (súng)! Vốn dĩ trình càng có thể ở hắn mới vừa cầm lấy cung tới liền giết hắn, nhưng trình càng không có.

Trình càng rút ra lưỡi lê, nhẹ nhàng huy tam hạ, đem kia tam chi mũi tên đánh rớt.

Chung quanh vang lên một mảnh kinh hô tiếng động, phải biết rằng ly như vậy gần, người thường liền mũi tên đều nhìn không tới!

Kia nguyên quân tướng lĩnh rút ra loan đao, cắn răng một cái, hò hét vọt lại đây.

Trình càng không cảm trong lòng một trận tán thưởng: Hảo hán tử!

Kia nguyên quân tướng lĩnh vọt tới trước mắt, giơ tay, đang muốn đem loan đao nghiêng đánh xuống tới, trình càng đã bắt lấy này điện quang hòa thạch cơ hội, đại cắt bước đón đi lên, một chân đem hắn gạt ngã!

Trình càng đá chính là hắn bụng nhỏ, người binh thường bị trình càng như vậy cao thủ đá như vậy lập tức, bắt từ cũng nửa cái mạng. Bất quá trình càng có yêu quý này Mông Cổ hán tử chi tâm, cho nên không đem hết toàn lực, nhưng tuyệt không sẽ làm hắn nhẹ nhàng.

Không nghĩ tới này người Mông Cổ trên mặt đất đánh mấy cái lăn, gãy giữa vài cái cự nhiên lại đứng lên!

Này người Mông Cổ sắc mặt dữ tợn, đại thở hồn hển mấy hơi thở, lại vọt lại đây.

Trình càng nhưng thật ra càng ngày càng bội phục hắn. Dem lưỡi lê thu lên, tay trái cầm súng, cũng không nổ súng, không ra tay phải đối phó hắn.

Loan đao bỏ tới, trình càng nhẹ nhàng chột lóe, thân hình dựa thế vừa chuyển, tay phải vẽ ra một đạo đường cong, chém thẳng vào ở đầu của hắn thượng.

Trình càng công phu đơn giản, trực tiếp, mau đến đáng sợ, một chút dư thừa xinh đẹp chiêu thức đều không có, nhưng lại là trên thế giới nhất hữu hiệu ẩu đấu thuật.

Kia người Mông Cổ bị trình càng này nhớ đòn nghiêm trọng phách hôn mê bất tỉnh. Trình càng kỳ thật lại một lần thủ hạ lưu tình.

Đóng lại truyền đến từng đợt hít ngược khí lạnh thanh âm, sau đó chính là một mảnh hô vang thanh. Tham gia quân ngũ đều là biết hàng, như thế nào nhìn không ra trình càng là cái cao thủ hiếm thấy.

Đây cũng là trình càng có ý vì này, hắn muốn chương binh, liền phải để cho người khác nhìn đến chính mình bản lĩnh.

Trình càng chạy đến đóng cửa vọt tới trước đóng lại ôm ôm quyền, hô: “Chư vị huynh đệ có lễ, lúc này không quét tước chiến trường, càng dài khi nào?”

“Trời ạ! Hắn là người!” Trên tường thành truyền đến tiếng kinh hô.

Trình càng không cảm mỉm cười.

Lúc này thành lâu thượng một cái ăn mặc tướng lĩnh y giáp người đánh bạo hướng trình càng hô: “Vị này anh hùng, có không xưng tên? Không biết từ đâu mà đến? Tôi đây như thế nào?”

Nói chuyện nhưng thật ra hào hoa phong nhã, giống niệm quá mấy năm thư.

Trình càng cũng nghiêm trang mà đáp: “Tại hạ họ Trình danh càng, còn không có tự. Tổ tiên vốn là Đại Tổng con dân, nhân quân Kim nam hạ, binh hoang nã loạn, toại trần trọc ra biển, đến phương Tây một cái kêu United States địa phương định cư. Truyền mấy thế hệ sau, tại hạ trong lúc vô ý được đến một ít vũ khí, nhớ tới quân Kim huyết hải thâm thù, vì thế liền cứu tử nhất sinh mà về nước sát quân Kim, không nghĩ tới kim nhân đã diệt, phải đối phó chính là người Mông Cổ. Đây cũng là ta triều vãng mệnh với thiên, cố có cát báo.”

Nói xong nghĩ thâm, nước Mỹ a, nước Mỹ, có ta ở đây, người chưa chắc còn có thể xuất hiện, nói từ người chỗ đó tới, xem như trả lại người một ân tình đi.

Thành thượng nghe xong đều khiếp sợ không thôi, lẫn nhau nhỏ giọng nghị luận lên.

Kia tướng lĩnh nhưng thật ra thập phần cẩn thận, lại hỏi: “Không biết Trình công tử dùng cái gì vừa lúc xuất hiện tại đây?”

Trình càng cười cười nói: “Tại hạ nếu trực tiếp yêu cầu lãnh binh giết địch, triều đình như thế nào chịu tin? Lại nói ta có như vậy vũ khí nhưng dùng, chỉ sợ muốn nói ta yêu ngôn hoặc chúng. Tại hạ nghe nói nguyên binh muốn hưng binh tấn công độc tòng quan, vì thế liền trước tiên chuẩn bị sẵn sàng, lúc này mới nhất cử thành công.”

Kia tướng lĩnh suy nghĩ một chút, lại nói: “Mạo muội xin hỏi, một khi đã như vậy, công tử vì sao không còn sớm chút ra tay? Ta chờ sẽ tự bẩm báo triều đình, chẳng phải vì giải?”

Trình càng trầm nghĩ: Thật không hảo lừa gạt a.

Đành phải cười nói: “Lúc mới bắt đầu, tại hạ chỉ nói như thế hùng quan, đương ổn nếu Thái Sơn. Chỉ cần chờ đến nguyên binh mỗi một, quan nội phản kích là lúc, ta lại đem đường lui chặn đường, chẳng phải làm ít công to? Như có thể thành công, như vậy nhiều mã, cũng liền không cần tử thương. Hơn nữa tại hạ chỉ có một người, nếu là hòa tiền phóng tới, sợ là vô pháp còn sống, cho nên chỉ có thể chờ đến hòa tiền thu hồi tới mới động thủ.”

Kia tướng lĩnh trầm ngâm một chút, không cảm cảm thấy đảo cũng rất có đạo lý, hơi hơi gật gật đầu.

Đang ở lúc này, thành lâu tốt nhất tới một cái người, hơn bốn mươi tuổi, tuy rằng ăn mặc nhung trang, vẫn như cũ thập phần nho nhã.

Trên lầu quân coi giữ nhóm đều hướng hần hành lễ, miệng xưng Phùng đại nhân.

Đúng là đang ở này quan đảm nhiệm đô thống chế Phùng ký.

Phùng ký hiển nhiên là được đến báo cáo, trên mặt một bộ thập phần khiếp sợ biểu tình.

Đầu tiên là nhìn nhìn bên ngoài tình hình, vẻ khiếp sợ càng thêm rõ ràng.

Kia quân sĩ cùng Phùng ký nói chút cái gì, Phùng ký thực giật mình mà cúi đầu nhìn kỹ xem trình càng, thâm thi lễ.

Trình càng vội vàng học bộ dáng của hần còn thi lễ. Thầm nghĩ lão bà người không cần đã chết, người cũng không cần chết trận hi sinh cho tổ quốc, còn không cảm kích ta?

Phùng ký đối với kia tướng lĩnh quát: “Vì sao không mở cửa thành, thỉnh Trình công tử nhập quan?”

Kia tướng lĩnh có chút xấu hổ, chính mình bị sợ hãi, thật sự không dám khai nào. Lại không thể nói cái gì, đành phải lập tức hạ lệnh nói: “Mở cửa, thỉnh Trình công tử nhập quan!”

Nhỏ nhỏ đóng cửa mở ra, trình càng ở trong ngoài hơn một ngàn người chú mục hạ đi vào.

Phùng ký đã từ thành lâu hạ đi rồi xuống dưới, đánh giá vài lần trình càng hình thù kỳ quái quần áo cùng giày da, càng dụng tâm nhìn trình càng trong tay vũ khí, thấy trình càng chạy đến phụ cận, vội đón đi lên chấp tay nói: “Bản quan nãi đô thống chế Phùng ký, Trình công tử ở xa tới vất vả.”

Trình càng liền nói không dám.

Phùng ký chỉ vào vừa rồi thành lâu thượng tướng lĩnh, quát: “Còn không xuất quan thu thập thể Trình công tử thỉnh công?”

Kia tướng lĩnh ra lệnh một tiếng, đã mang theo rất nhiều binh lính đi ra ngoài quét tước chiến trường.

Phùng ký đem trụ trình càng cánh tay, có vẻ cực kỳ thân thiết, lại đối trình vượt địa đạo: “Lần này Trình công tử vì ta Đại Tổng lập hạ công lớn, cũng đã cứu chúng ta khỏi thành mạng người a. Không bằng theo ta đi thấy một chút hai chiết chuyển vận sử la lâm La đại nhân cùng Chiết Tây trấn an sử trương nhu Trương đại nhân, chúng ta ba người cộng đồng vì Trình công tử thỉnh công như thế nào?”

Trình càng cười nói: “Tại hạ nóng lòng nhìn đến chiến quả, có không thỉnh Phùng đại nhân cùng tại hạ đẳng thành đánh giá?”

Phùng ký ngẩn người, lúc này mới nghĩ đến bên ngoài còn có mấy ngàn tù binh đâu, nếu có phản kháng kia còn phải?

Này Trình công tử lại có thể nói, lại thận trọng như phát, thật là cái tướng tài a.

Vội nói: “Hỗ thẹn hổ thẹn, thỉnh Trình công tử đăng cao đánh giá.”

Hai người bước lên thành lâu, chính nhìn đến có Mông Cổ kỵ binh thấy Tổng quân tới gần, muốn phản kháng.

Trình càng cũng không lấy thương (súng), chỉ là hét lớn một câu: “Đầu hàng không giết!”

Những cái đó Mông Cổ kỵ binh ngẩng đầu nhìn đến trình càng đứng ở thành thượng, không khỏi hai chân nhũn ra, cũng không dám nữa chống cự, sôi nổi buông vũ khí, ú rú cụp đuôi mà nhậm Tổng quân buộc chặt.

Trình càng chuyển đầu đối Phùng ký nói: “Không biết Phùng đại nhân có không phải một ngàn danh quân sĩ cho ta, ta có rất chuyện quan trọng giao cho bọn họ.”

Phùng ký lại hơi hơi ngây ra một lúc, mới nghĩ đến trình càng phía trước nói hán được đến một đám vũ khí, xem ra còn có không ít ở ngoài thành.

Lập tức thực sáng khoái mà đáp ứng xuống dưới, kêu lên một người phân phó một chút, một lát sau, quân sĩ liền không sai biệt lắm đến đông đủ.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Tân nhân sách mới thượng truyền, hôm nay thông qua xét duyệt, ta sẽ vẫn luôn viết xuống đi, chỉ cần còn có một người xem, tỷ như nói ta, ha ha. Thỉnh đại gia nhiều duy trì, ta sẽ càng dụng tâm. Cũng cảm ơn khỏi điểm biên tập, không làm ta chờ lâu lắm. Hảo, chương 4 đưa đến.

Phùng ký đối trình vượt địa đạo: “Này đó đều là tính nhuệ, này đó thời gian liều chết thủ thành, trung thành đáng tin cậy, Trình công tử nhưng vừa lòng không?”

Lúc này chỉ thấy quan nội trên đường trước sau hai đội nhân mã cấp trì tới, đến quan dưới thành mới vừa rồi dừng lại, một văn một võ hai gã người mặc quan bào quan viên xuống ngựa, nhìn chính bài đội bị áp giải nhập quan nguyên binh kinh ngạc dị thường.

Phùng ký hướng quan hạ vẫy tay hô: “La đại nhân, Trương đại nhân, mau tới nơi này.”

Hai người nhìn đến Phùng ký bên người ăn mặc cổ quái trình càng cũng là một trận sờ không được đầu óc, bất quá cũng chạy nhanh bước lên thành lâu.

Vài người thấy lễ, la lâm cùng trương nhu đối trình càng trong tay vũ khí nhìn lại xem, khó có thể tin.

Trình càng hướng ba người chấp tay, nói: “Ba vị đại nhân lần này kể công đến vĩ a, không có ba vị đại nhân liều chết thủ thành, Trình mỗ như thế nào có thể lập này công lớn? Tính lên lần này công lao chủ yếu là ba vị đại nhân.”

Ba người nghe trình càng như vậy giảng, minh bạch trình càng không phải cái độc chiếm công lao, đều không khỏi tâm mừng thầm, nhưng xem như yên tâm.

Trình càng lại nói: “Lần này công độc từng quan nguyên quân chủ tướng vì hữu quân a rầm hãn, người này tuyệt không lỗ mãng, tao này đại bại, không biết rõ ràng sự tình ngọn nguồn là sẽ không lập tức tiến công. Mà đồng văn phiên tả quân lấy phạm văn hồ vì dẫn đường, đã bình vây Giang Âm, đảo mắt nhưng hạ. Ta dục giải Giang Âm chi vây, thỉnh vài vị đại nhân chuẩn bị ngựa xe, đem ta mang đến vũ khí trang hảo, người vận chuyển, lại cho ta mượn ba trăm kỵ binh, cùng ta đi thẳng đến Giang Âm, làm ơn.”

Ba người hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều không nói lời nào.

Phùng ký suy nghĩ một chút, hướng trình càng sâu thi lễ nói: “Trình công tử, bản quan có cái yêu cầu quá đáng. Trình công tử vũ khí không thể tượng trưng, kinh thiên động địa, nãi quốc chi vũ khí sắc bén, chẳng biết có được không lưu lại một ít cung ta chờ thủ thành chỉ dùng.”

Trình càng thở dài nói: “Không phải tại hạ không đáp ứng Phùng đại nhân. Chỉ là này đó vũ khí, không trải qua thời gian dài huấn luyện, không những vô

pháp sử dụng, ngược lại sẽ nguy hiểm cho tự thân. Không đối gạt ba vị đại nhân, giải Giang Âm chi vây sau, tại hạ còn muốn lại phó Bình Giang, cùng bá nhân đánh với, này đó vũ khí đều dùng hết, cũng không biết có đủ hay không. Bất quá Phùng đại nhân cũng không cần sầu lo. Ta cấp ba vị đại nhân họa nguyên quân sử dụng hồi hồi pháo tường đồ, thỉnh ba vị đại nhân mau chóng phái người chế tạo, bên ngoài mấy bộ còn có thể dùng, lần này trào tù binh giữa, có không ít hiểu được thao tác hồi hồi pháo người, làm cho bọn họ truyền thụ sử dụng phương pháp đó là, có vật ấy thủ thành, hơn nữa a rầm hân tất không dám tùy tiện hướng độc tòng quan tiến công, thời gian thượng hân là vậy là đủ rồi.”

Nói xong, trình cang từ trong lòng móc ra một cái ký sự bản, lấy ra một chi ký tên bút.

Ba người nhìn đến như thế tinh mỹ đồ vật lại vì này cả kinh, nhìn đến kia một chi bút cự nhiên có thể vẽ ra tinh tế tự tới cang là hoảng sợ. Cẩn thận mà nhìn trình cang trong tay bút, tấm tắc bảo lạ. Rất muốn muốn, rồi lại ngưng ngưng mở miệng.

Trình cang không có thời gian đối bọn họ giải thích, hân đem ký sự bản mở ra, nghiêm túc mà họa thượng hân trong trí nhớ đầu thạch cơ tường đồ.

Lúc này hồi pháo kỳ thật là Âu Châu người phát minh, kinh người Ả Rập truyền cho người Mông Cổ. Cùng Trung Quốc phía trước đầu thạch cơ so sánh với, uy lực lớn hơn nữa, cũng có khắc độ cùng các loại tính toán phương pháp, là một loại tương đối khoa học công thành vũ khí sắc bén. Đương nhiên, nếu dùng ở thủ thành thượng, đồng dạng uy lực thật lớn.

Trình cang nhỏ thời điểm liên chuyên môn nghiên cứu quá, còn đã làm một cái tiểu nhân tới chơi, được tiểu chế tác nhất đẳng thượng, không nghĩ tới hiện tại thể nhưng muốn đem khi còn nhỏ món đồ chơi họa ra tới.

Trình cang vẽ hơn mười phút mới đem sơ đồ họa xong, hơn nữa có có sẵn cung bọn họ tham khảo, lại làm không được thật muốn đánh mông.

Ba người tuy cảm giác thập phần thất vọng, rồi lại đại hi. Bởi vì nguyên quân hồi hồi pháo luôn luôn lệnh Tổng quân cực kỳ sợ hãi, lại sẽ không tạo, cũng sẽ không dùng. Hiện tại mới nhớ tới, chính mình cự nhiên có hồi hồi pháo dùng, có pháo thủ, cang có bản vẽ, còn có thể chế tạo lớn hơn nữa cang tốt. Hiển cho triều đình, cũng là công lớn một kiện nào.

Vốn dĩ muốn hỏi một chút hân như thế nào được đến bản vẽ, rồi lại cũng không dám hỏi, thanh niên nhân này trên người bí ẩn quá nhiều, không biết từ đâu hỏi.

Trình cang ở bọn họ gần như tham lam ánh mắt đem bút cùng bản thu hồi tới, ngẩng đầu nhìn bọn họ nói: “Ta Đại Tổng thụ thủ công năng lực xa ở người Mông Cổ phía trên, hân là có thể tạo đến cang tốt. Viện binh mau tới rồi đi? Ta sớm chút xuất phát, lại từ giữa muốn những người này mã, ba vị đại nhân cũng không cần lo lắng binh lực không đủ.”

Độc tòng quan báo nguy công văn sớm đã phát không biết bao nhiêu lần, văn thiên tường khi nhậm đô đốc phủ tham tán quan, tổng lãnh ba đường nhân mã, như thế nào không biết độc tòng quan quan trọng, liên tự mình dẫn dắt nhân mã tiến đến tiếp viện.

Trình cang trong lòng rất rõ ràng, viện quân mai kia liền sẽ đến, chính mình đón đầu đuổi qua đi, còn có thể gặp một lần văn thiên tường, không cảm có điểm tiểu kích động.

Trương nhu gật gật đầu, ngữ mang khâm phục nói: “Trình công tử đại tài a, buổi sáng đã truyền đến tin tức, Văn tướng công tự mình lãnh binh tiếp viện ta độc tòng quan, hân là liền mau tới rồi.”

“Một khi đã như vậy, Trình mỗ đương lập tức xuất phát, không biết ba vị đại nhân chấp nhận không?”

Ba người cho nhau nhìn nhìn, trương nhu cắn răng một cái, nhẹ nhàng nắm một chút bàn tay, nói: “Hảo, Trình công tử cứu ta độc tòng quan, lại là vì quốc tận trung, ta trương nhu liền liều mạng triều đình răn dạy, dù sao cũng thu được không ít chiến mã, liền như Trình công tử lời nói, bát ba trăm người cùng công tử như thế nào?” Nói thời điểm đôi mắt nhìn mặt khác hai người.

La lâm cùng Phùng ký cũng gật đầu đồng ý.

Kỳ thật trình cang cũng không lo lắng trương nhu không đồng ý, lần này nguyên quân tiến công độc tòng quan, mặt ngoài nguyên nhân chính là bởi vì trương nhu không biết buông rèm chấp chính thái hoàng thái hậu muốn cùng nguyên quân nói cùng, nguyên triều phái liên hi hiển mang theo năm trăm người giống trống khua chiêng mà đi vào độc tòng quan hạ, kết quả bị trương nhu cho rằng nguyên quân khấu quan toàn cấp giết.

Hiện tại trình cang đưa cho hân một cái công lớn lao, hân như thế nào chịu đẩy ra đi?

Trương nhu phân phó đi xuống, trình cang ôm quyền thi lễ, lãnh chờ ở nơi đó một ngàn nhiều người, bước lên triền núi dọn đồ vật đi.

Trình cang dẫn đầu xông lên vừa rồi kia phiến đất trống, chỉ huy những cái đó quân sĩ tiểu tâm mà dọn này đó ở mấy trăm năm sau mới có thể xuất hiện vũ khí cùng một rương rương vật tư, nhìn bọn họ trọn mắt há hốc mồm, nom nớp lo sợ bộ dáng, trong lòng có chút buồn cười.

Bất quá như vậy cũng hảo, ít nhất không cần lo lắng bọn họ quá tùy tiện, đem đồ vật lộng hỏng rồi.

Vũ khí bị thật cẩn thận mà dọn đến quan nội, lập tức bị toàn thể đại vây xem, còn có lá gan đại người lại đây tường sờ sờ, lập tức bị dọn vũ khí quân sĩ quát bảo ngưng lại. Bị sờ hỏng rồi làm sao bây giờ?

Trương nhu đã gọi tới hai trăm nhiều lượng xe ngựa, đều là vận lương dùng, phô thượng thật dày rom rạ, này đảo không phải trình cang phân phó, chỉ là trương nhu cảm thấy này đó vũ khí quá quý giá, không dám chậm trễ.

Trình càng lại là đại hỉ, thâm nghĩ này trương nhu thật đúng là sẽ làm việc a, tuy rằng ẩn nguyên lai lịch sử, gia hỏa này vào đêm bỏ chạy, bắt quá xem ra cũng không xem như vô năng hạng người.

Trương nhu năng lực còn không chỉ như vậy, đồ vật dọn lên rồi lúc sau, đánh xe các quân sĩ đều dùng dây thừng bó đến vững chắc, lại đắp lên hai tầng vải dầu, trình càng vừa lòng vô cùng.

Hắn bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện, kêu lên một cái có điểm quen mắt quân sĩ hỏi: “Cái kia bị ta đánh bất tỉnh Mông Cổ Thát Tử chạy đi đâu?”

Kia quân sĩ nghe trình càng đối hắn nói chuyện, cao hứng vô cùng, liền tâm trả lời: “Tiểu nhân đi cấp công tử nhìn xem.” Lập tức nhanh như chớp chạy tới.

Thực mau cái kia người Mông Cổ đã bị hai người áp lại đây, vẻ mặt uể oải bộ dáng, nhưng vẫn là thực quật cường mà nhìn trình càng.

Trình càng trên dưới đánh giá hắn một chút, nói: “Sẽ nói Hán ngữ sao?”

Kia người Mông Cổ vừa muốn trừng mắt lên, rồi lại không dám, đối cái này Hán nhân rất là sợ hãi, thành thành thật thật nói: “Sẽ, nhà của ta có Hán nhân nô lệ, theo chân bọn họ học.”

“Tên gọi là gì, đang làm gì?”

“Thoát thoát, kỵ binh bách hộ.”

“Từ giờ trở đi, ngươi chính là ta nô lệ, tìm con ngựa kỵ thượng, đi theo ta.”

“Ta không làm nô lệ, ngươi giết ta đi.”

“Ngươi thành thật làm ta nô lệ, nói không chừng ta có thể thiếu sát một ít người Mông Cổ, không làm ta liền có bao nhiêu sát nhiều ít, ngươi xem làm đi.”

Kia thoát thoát ngậy người ngần ngại, nhìn trình càng lạnh băng gương mặt, biết cái này Tổng người quyết không phải nói nói mà thôi. Hắn cường đại là không thể hoài nghi, Mông Cổ thảo nguyên thượng, thất bại liền phải làm nô lệ là thực bình thường sự tình, chỉ là Tổng người chưa bao giờ theo chân bọn họ tới này một bộ, nhưng cái này Tổng người rõ ràng cùng người khác bất đồng.

Chỉ có thể thờ dài, hai chân quỳ xuống hai tay dâng lên roi ngựa nói: “Thoát thoát là ngài trung thực người hầu, xin hỏi chủ nhân tôn tính đại danh.”

Trình càng cầm lấy roi ngựa, triệu hắn trên đầu nhẹ trừu một tiền, nói: “Trình càng, nhớ kỹ?”

“Là, chủ nhân, ta còn có sáu mươi vải tên bộ hạ cùng một trăm nhiều danh người hầu, đều là có thể chinh thiện chiến dũng sĩ, không biết chủ nhân nhưng chỗ hữu dụng?”

“Ngà, Trương đại nhân, đem những người này cho ta đi, ta hữu dụng chỗ.”

Trương nhu đang ở bên cạnh xem đến trợn mắt há hốc mồm, nghĩ thâm trước nay chưa thấy qua này đó người Mông Cổ như vậy thành thật a. Vừa nghe đến trình càng nói nói, lập tức đáp: “Đây là việc nhỏ, công tử yên tâm. Bất quá công tử phải cẩn thận này đó mọi rợ a.”

Trình càng gật đầu ứng.

Vung tay lên, đều có quân sĩ mang thoát cởi đi tìm người.

Lúc này sắc trời đã càng ngày càng ám, trương nhu đáp ứng ba trăm kỵ binh cũng lục tục đi vào.

Lãnh binh tướng lĩnh kêu trương quý, là cái kiêu hãnh, nhìn qua cực kỳ xốc xác. Kia ba trăm kỵ binh cũng chỉ có một trăm là phòng kỵ binh, Nam Tổng khuyết mã, kỵ binh rất ít. Cái khác hai trăm người cũng coi như kỵ binh, đều từng có kỵ binh trải qua, bất quá hôm nay mới có tọa kỵ, chính là vừa mới bắt được ngựa.

Trình càng sẽ cười ngựa, còn kỵ đến không tời, là bởi vì ở biên cương chống khủng bố, cười ngựa là cần thiết kỹ năng.

Xa xa mà nhìn thoát thoát mang theo mau năm trăm nhiều kỵ binh cũng chạy lại đây. Phía trước hơn một trăm là người Mông Cổ, mặt sau hơn bốn trăm cái liền có chút rối loạn.

Hán nhân chiếm đa số, còn có người sắc mục cùng giầu người, kim nhân, sợ ngọt nhĩ người từ từ. Đều đã hạ ngựa vô trang.

Thoát thoát nhìn đến trình càng mặt lộ vẻ nghi hoặc, lập tức xuống ngựa tiến lên quỳ xuống, mặt sau người nhìn đến trình càng liền tượng nhìn đến quý thần giống nhau, cũng cùng nhau xuống ngựa quỳ xuống.

Thoát thoát có chút ngượng ngùng mà nói: “Chủ nhân, vừa rồi ta đi triệu tập cấp dưới, có chút người cũng tưởng đi theo chủ nhân hầu hầu ngài, ta không biết chủ nhân muốn hay không bọn họ, liền đều mang đến, nếu chủ nhân không cần, khiến cho ta đuổi bọn hắn trở về.”

Trình càng có chút dờ khóc dờ cười, cũng minh bạch làm những người này đương tù binh sợ là so giết bọn họ đều khó chịu.

“Tĩnh, đều theo kịp đi, ta nhưng đã nói trước, không nghe sai sử, trộm gian chơi xấu, ta nhưng không buông tha hẳn. Thoát thoát, người nhìn chăm chăm hảo, đừng cho ta trách phạt người.”

“Nghe chủ nhân lệnh!” Năm trăm nhiều người cùng kêu lên trả lời, đem bên cạnh Tổng quân khiếp sợ.

“Ba vị đại nhân cáo từ, như có việc, cứ việc thông tri văn bối, văn bối quyết không chối từ.”

Ba người đại hỉ, chấp tay cùng trình càng cáo biệt.

“Xuất phát!”

Phía trước xe ngựa điểm thượng cây đuốc, trình càng hoảng sợ, vừa định bắt tay đèn pin lấy ra tới, suy nghĩ một chút, vẫn là thả lại đi. Lương thảo đều có thể vận, còn vận không được đạn dược sao? Chính mình mấy thứ này, không thể lập tức đều lấy ra tới.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Cũng không cần trình càng phân phó, trương quý tự nhiên an bài thủ hạ hộ ở xe ngựa tả hữu, không cho người khác tiếp cận, trình càng mới vừa thu nô lệ cũng không được.

Thoát thoát cũng không để bụng, an bài phía trước dò đường, bên cạnh cảnh giới, chính mình tắc bảo vệ xung quanh ở trình càng bên người.

Trương quý cũng phái người ở trình càng bên người hộ vệ, hai bên nhân mã khó tránh khỏi có chút thổi râu trừng mắt, vừa rồi vẫn là lấy mệnh trương bác địch nhân, thế sự khó liệu a.

Trình càng lại không khỏi tâm tình thoải mái, hơn tám trăm kỵ binh, cơ hồ đều là tinh nhuệ, chính mình nếu dùng đến hảo, có thể thành tựu rất nhiều chuyện tình.

Hắn gọi lại đây một người kỵ binh, làm hắn nói cho phía trước tiểu tâm cây đuốc đốt tới vũ khí, liền không có khác sự

Độc tòng quan ly Giang Âm kỳ thật không tính quá xa, hai trăm nhiều km, ở phía sau đại ngồi xe hai ba tiếng đồng hồ liền đến, nhưng hiện tại không được, đã sử như vậy, cũng không dùng được quá dài thời gian.

Tới rồi hướng Giang Âm đi ngã rẽ khẩu, trình càng liền hạ lệnh hạ trại. Đồng thời lại phái người đi trước đi nghênh đón văn thiên tường.

Mỹ mỹ mà ngủ một giấc, buổi sáng lên thời điểm, thoát thoát đã đứng ở lều trại ngoại chờ hắn phân phó.

Trình càng hướng hắn cười cười, tiếp đón lều trại bên ngoài người cùng nhau ăn cơm.

Bởi vì dân tộc đông đảo, mọi người làm ra vài loại cơm sáng, không hẹn mà cùng đều cấp trình càng đưa tới.

Trình càng cũng không khách khí, cầm lấy tới liền ăn, căn bản không lo lắng có độc loại sự tình này, thoát thoát chờ nó lệ lúc này mới yên lòng.

Trình càng cũng lấy ra khô bò cùng bánh bích quy cùng bọn họ chia sẻ.

Tuy rằng một người chỉ có thể phân đến một chút, nhưng loại này trước nay không hưởng qua hương vị làm mỗi người đều thích vô cùng, sĩ khí càng thêm ngẩng cao, lưỡng bang người chi gian cũng hòa hợp rất nhiều.

Làm trình càng lãnh binh tướng lĩnh, trương quý cùng thoát thoát phân đến chính là mỗi người một khối chocolate uy hóa. Hai người ngay từ đầu còn có điểm do dự, chỉ dám liếm một chút, ai ngờ liền không tự chủ được mà gặm đi xuống, thiếu chút nữa đem ngón tay đầu đều nuốt.

Trương quý cùng thoát thoát hai cái người vạm vỡ giờ phút này lại tượng hai cái chó Pug giống nhau nhìn trình càng, một bộ muốn nói gì lại không dám nói bộ dáng.

Trình càng bắt đầu đi mở ra đôi tay, nói: “Các người biết không? Đây bánh bích quy thượng màu đen đồ vật kêu chocolate, chỉ có xa độ trùng dương, ở bốn vạn dặm ở ngoài trên đại lục mới có. Cho dù là hoàng đế cũng ăn không đến. Ta cũng không nhiều ít, luyện tiếu ăn a, ta về sau còn muốn cưới lão bà đầu, dù sao cũng phải lưu một chút xuống dưới đi?” Kỳ thật bởi vì trình càng thích ăn chocolate, hơn nữa làm bộ đội đặc chủng đồ ăn, trình càng nơi đó

còn có một đồng lớn, nhưng hấn không thể giăng a, nếu không lập tức phải bị này nhóm người phân hết.

Hai người vừa nghe cư nhiên như thể trần quý, đảo cũng ngưng ngưng muốn.

Trương quý thật cẩn thận mà nói: “Trình công tử, tại hạ có cái yêu cầu quá đáng. Lần này Trình công tử đi giải Giang Âm chi vậy, tại hạ chắc chắn dừng cảm tác chiến, nếu là còn có thể tồn tại trở về, không biết Trình công tử có không lại cho ta một khối vừa rồi bánh bích quy. Gia phụ quá hai tháng liền phải quá sáu mươi đại thọ, xem như ta một chút hiếu tâm.”

Trình càng thật sự cảm động, liều chết tác chiến chỉ vì một khối bánh bích quy? Kia còn có cái gì không thể đáp ứng?

Trương quý vui mừng khôn xiết, nghĩ vậy chính là liền hoàng đế cũng ăn không đến đồ vật, chính mình này hiếu tâm, cảm động đất trời a.

Trình càng chuyển đầu đối thoát thoát nói: “Người nhà của ngươi đâu?”

Thoát thoát trả lời: “Tiểu nhân cha mẹ đều đã qua thế, hai cái đệ đệ cũng chết trận. Bởi vì nhiều năm đánh giặc, cũng không cưới cái nữ nhân, trong nhà đảo còn có hai cái đệ đệ, bất quá không phải thân đệ đệ, đều là ta ở bên ngoài thu dưỡng Mông Cổ cô nhi. Trong nhà có dưỡng mã trồng trọt nô lệ ba mươi tới cái, bất quá đều không tính cái gì, theo chủ nhân, ta nhất định có thể được đến càng nhiều đồ vật.”

Trình càng cười ha ha, vỗ vỗ thoát thoát bả vai, nói: “Ngươi người này, thoát nhìn thành thật, trên thực tế thông minh thật sự nào!”

Thoát thoát thấy trình càng tâm tình hảo, vội vàng hỏi: “Không biết chủ nhân đã đảo ta quyền pháp nhưng có tên? Chủ nhân thân thủ thật là lợi hại a, ta các nơi hảo hán thấy được nhiều, chưa từng gặp qua chủ nhân như vậy hảo công phu.”

Trương quý nghe hấn như vậy vừa nói, cũng tò mò lên, hấn không thấy được trình càng ra tay, nhưng lại nhìn ra được thoát thoát là cái cao thủ, cùng hấn giao khởi tay tới chưa chắc chiếm được hảo, nhưng nghe nói trình càng đánh hấn lại như trò chơi giống nhau.

Trình càng cười cười, nói: “Này quyền pháp đích xác có cái xưng hô, kêu tiết quyền đạo. Là một cái kêu Li Tiểu Long đại sư sáng chế. Sư phó của hấn kêu điệp hội, luyện chính là Vĩnh Xuân Quyền.”

Hai người nơi nào nghe qua này đó tên, trong lúc nhất thời đều thẳng gật đầu, làm bưng tỉnh đại ngộ trạng.

Thoát thoát vừa muốn hỏi lại đi xuống, bên ngoài có lính liên lạc tới báo, phái ra đi thám mã đã đem văn thiên tường mang theo lại đây, liền mau tới rồi.

Trình càng đứng dậy, trầm nghĩ: Văn thiên tường a, lão huynh, ngươi kia chính khí ca cùng quá cô độc dương sơ là không viết ra được tới. Trên thực tế bởi vì trình càng cứu độc từng quan, văn thiên tường bị phần dưới viết một đầu thơ cũng đã không có.

Nói này văn thiên tường thật đúng là ái viết thơ a.

Trình càng ngênh ra doanh ngoại, một lát sau, chỉ thấy phía trước bụi đất phi dương, một trăm kỵ binh vây quanh một vị người mặc màu tím công phục bộ mặt tuấn lãng trung niên quan văn nhanh chóng chạy tới, kia quan văn đi vào phụ cận, phiến đăng xuống ngựa, trình càng dài áp thi lễ.

Kỵ thật thẳng đến Tổng triều, người Trung Quốc cũng rất ít dập đầu, động một chút làm người quý xuống đúng là từ nguyên triều bắt đầu, đây cũng là trình càng chán ghét nguyên triều nguyên nhân chi nhất.

Văn thiên tường chợt xem trình càng một thân quái giả dạng không khỏi nhần lại lông mày, nhưng nhìn kỹ lại nhìn ra này thân quần áo thật sự là rất thích hợp hành quân tác chiến, không khỏi lại tò mò vài phần.

Đôi tay nâng dậy trình càng, thấy hấn cắt tóc ngắn, chính chính tề tề, hơn nữa tuổi trẻ anh tuấn, trong thần sắc tự tin tràn đầy, một chút cũng nhìn không tới đại binh tiếp cận áp lực cảm. Này người trẻ tuổi tuy rằng quái điểm, nhưng lệnh nhân tâm sinh hảo cảm, mấy ngày liền đến chính mình trong lòng buồn bực cũng giảm bớt không ít.

Hai người khách sáo một phen, văn thiên tường đã chờ không kịp mà muốn nhìn trình càng vũ khí.

Trình càng cười đem văn thiên tường đưa tới lều trại, cầm lấy chính mình súng tự động cùng lựu đạn đưa cho văn thiên tường.

Văn thiên tường đảo trừu một ngụm lương khí, hấn tuy rằng không phải danh tướng, nhưng cũng biết binh quá sâu, như thế nào nhìn không ra bực này vũ khí thủ công chi hoàn mỹ là hấn trước đây chưa từng gặp, này vũ khí rốt cuộc là cái gì, dùng như thế nào hấn cái này từng đương quá Binh Bộ thượng thư cũng một chút cũng xem không hiểu. Nhưng tuy rằng như thế, hấn tuyệt đối tin tưởng đây là thần binh lợi khí, Đại Tổng thật là đến thiên chi hữu a.

Trình càng cẩn thận mà đoan trang văn thiên tường, hấn chính là hai mươi tuổi liền trúng Trạng Nguyên ngư nhân, văn thái phong hoa cho dù đến đời sau cũng là tiếng tăm lừng lẫy, người lại chính phái, thiếu niên khi liền danh chấn quê nhà, nếu không phải vừa lúc gặp loạn thế, sống thoát thoát nhân sinh thắng lợi tổ, chính mình nếu tại đây phương diện cùng hấn tương đối, tam đời thúc ngựa cũng không đuổi kịp a. Chỉ là hiện tại bởi vì làm lụng vất vả lo lắng quốc sự, tiêu tụy không ít. Nhưng vừa thấy đến trình càng vũ khí, liền mắt đều không nháy mắt mà sờ tới sờ lui. Trong miệng còn lầm bầm.

Trương quý cùng thoát thoát cũng rất hiếu kỳ, chỉ là không dám hướng trình càng phải đến xem, lúc này cũng thừa cơ ở bên cạnh sờ lên mấy cái, trong miệng tám tác liên thanh, kính sợ có thêm.

Trình càng cầm lấy lựu đạn giới thiệu lên: “Cái này kéo hoàn chính là bảo hiểm, không thể tùy tiện kéo, nếu không kéo rút sau vài giây chung, nga, chính

là hai ba cái hồ hấp gian liền sẽ nổ mạnh, này đó nhô lên đều sẽ biến thành từng mảnh mảnh đạn, tứ tán nổ tung, mấy trượng trong vòng, sẽ không có vật còn sống.”

“Cái gì?” Ba người bất giác cùng nhau kinh hô lên, sao có thể có như vậy cường đại vũ khí?

Văn thiên tường kích động đến không kèm chế được, vội không ngừng hỏi: “Không biết vật ấy Trình công tử khả năng chế tạo?”

“Giống nhau như đúc không có vài thập niên là làm không được, bất quá không sai biệt lắm nói, ta còn là có biện pháp.”

Trình càng lại cảm lấy súng tự động nói: “Cái này kêu súng trường, một thương (súng) có thể đánh bốn trăm mễ, không sai biệt lắm một trăm hơn trượng ngoại liền nhưng trí người liều mạng, cái này liền phức tạp, vài thập niên cũng tạo không ra giống nhau như đúc, bất quá đơn giản mấy năm xuống dưới cũng không thành vấn đề.”

“Trời a! Đại Tổng, Đại Tổng có hi vọng a!” Văn thiên tường ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, quỳ trên mặt đất rơi lệ đầy mặt, bắt lấy một quả lựu đạn chết cũng không chịu buông tay.

Trình càng vội vàng nâng dậy văn thiên tường, nói: “Thỉnh Văn tướng công giúp ta triệu tập sẽ làm oanh thiên lôi cùng súng etpigôn thợ thủ công, cùng với luyện thiết khuôn đúc từ từ thợ thủ công càng nhiều càng tốt, chờ tìm hảo địa phương liền phiên toái đại nhân đưa lại đây, từ ta tự mình giam tạo, mấy năm xuống dưới, tất có sở thành, đến lúc đó nguyên quân bất quá thổ gạ ngồi cầu giống nhau. Ta Đại Tổng tất nhiên hưng thịnh trong nước, không người còn dám có chút mạo phạm.”

Văn thiên tường vội vàng gạt đầu, liền phải quay đầu lại hướng ra phía ngoài đi, trình càng trao một cái đã bắt được hấn. “Văn tướng công không thể đi, cần phải cùng ta đến Giang Âm một hàng.”

Văn thiên tường vội la lên: “Không đi, ta muốn viết một phong tấu thư.” Kêu lên một cái cùng hấn cùng tới quân sĩ, lấy ra tấu chương viết một phong, lấy xuất quan phòng che lại một cái ấn đưa cho hấn, mệnh hấn hồi Lâm An thượng tấu.

Trình càng thấy hấn như thế cấp không thể nại, cũng là bội phục, chỉ là trong triều gian thần giữa đường, không biết có thể hay không như hấn mong muốn.

“Đại nhân muốn hay không nghỉ ngơi trong chốc lát?”

“Không cần, xuất phát đi.”

“Hảo, trương quý, thoát thoát, mệnh toàn quân xuất phát, phía trước thả ra thám mã, như phát hiện đồng văn binh đại doanh tấn tốc tới báo.”

“Là.”

Trương quý tuy là từ ngũ phẩm võ quan, cũng không dám không tuân hiệu lệnh. Đáp ứng một tiếng, thực mau toàn quân nhỏ trại lao thẳng tới Giang Âm mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Ban ngày đi tới rất nhanh, tới rồi buổi chiều, phía trước thám mã đã cùng đồng văn binh thám mã giao thủ.

Trình càng đến thám mã hồi báo, cự đồng văn binh đại doanh chỉ ba mươi dặm hơn khi, hạ lệnh hạ trại. Đồng văn binh thám mã lại đến không cần đề ý tới.

Văn thiên tường không khỏi ngạc nhiên nói: “Cứu binh như cứu hỏa, sao không sai người nhảy vào trong thành nói cho viện binh đã đến?”

Trình càng lắc đầu, thở dài nói: “Đây là ta nhất định phải Văn tướng công tới nơi này nguyên nhân. Giang Âm quân thiêm phán Lý thể tu muốn đầu hàng nguyên quân, phía trước vẫn chưa thành công, hiện tại lại cùng nguyên quân liên lạc thượng, đồng văn binh đã đáp ứng hấn tiếp theo trấn thủ Giang Âm, này một hai ngày Giang Âm quân liền phải đầu hàng, ta nếu phái người vọt vào đi nói viện quân đã đến, sợ là muốn cho hấn vì lấy lòng nguyên quân, đầu hàng đến nhanh hơn nào.”

“Cái gì? Việc này mà khi thật?”

“Đại nhân ngừng lại, ta nhưng có lừa gạt đại nhân tất yếu? Không phải như vậy, này Giang Âm thành tứ phía bị nước bao quanh, tướng đánh hạ tới nào

có đơn giản như vậy, ta như vậy vội và lại đây cứu viện làm cái gì? Phóng đồng văn bình thám mã lại đây chính là muốn cho hán nhìn đến chúng ta chỉ có không đủ một ngàn người, lấy an đồng văn bình chi tâm, cũng an này Lý thế tu chi tâm.”

Văn thiên tường mặt giận dữ, mắng: “Này Lý thế tu bắt quá một tiểu nhân nguoi, an dám như thế?”

Trình càng cười cười, nói: “Đại nhân không cần tức giận, phạm văn hồ Lữ văn hoán đều hàng, hướng chi hán một cái nho nhỏ thêm sự? Ta đều có biện pháp. Đại nhân kể tiếp liền chờ vào thành tiếp thu Giang Âm quân là đến nơi.”

Văn thiên tường nhìn nhìn trình càng, trầm ngâm nói: “Chính là tướng ban đêm đánh bất ngờ?”

Trình càng về mặt thần bí nói: “Không phải đánh bất ngờ, là chém đầu hành động.”

Trình càng kêu lên trương quý thoát thoát, mệnh bọn họ chọn lựa ba trăm tinh kỵ hiện tại liền nghỉ ngơi, buổi tối tùy hán hành động. Những người khác khăn thủ doanh trại quân đội, có khiêu khích không cần để ý tới. Nói xong liền nghe ngang mà đi ngủ.

Mau đến chạng vạng thời điểm, quả nhiên có hai ngàn đa nguyên quân tới khiêu chiến, hai người chỉ sai người dùng cung tiễn bắn chết, cũng không ra doanh, nguyên binh thấy thủ đến nghiêm cẩn, như vậy một chút nhân mã cũng cấu không thành uy hiếp, cũng liền rút quân đi rồi.

Mau đến giờ Tý, trình càng đứng dậy lấy tề trang bị, kỹ càng tỉ mỉ phân phó trương quý cùng thoát thoát, đem văn thiên tường cũng kêu lên, nói cho hán kế hoạch, thỉnh hán thủ doanh. Triệu tập đã đầy đủ nghỉ ngơi ba trăm kỵ binh, toàn mặc giáp, một thân hắc y, cái khăn đen che mặt, vó ngựa bao miếng vải đen, lạng lẽ biến mất ở màn đêm bên trong.

Ở hai mươi dặm chỗ buông đồ gỗ mười tên kỵ binh, làm cho bọn họ mai phục lên.

Ba mươi dặm giây lát liền đến, đồng văn bình ngoại doanh đã gần đến ở trước mắt. Trình càng đối dư lại năm mươi nhân đạo: “Ta đây liền xuyên doanh sát nhập trung quân, các người chuẩn bị sẵn sàng, ở chỗ này chờ, nhìn đến trung quân nổi lửa, các người cũng hướng ra phía ngoài doanh phóng hỏa mũi tên lại phái mười người đánh lên đi vào tiếp ứng ta, lưu bốn mươi người mai phục tại bên đường, chờ chúng ta qua đi, tức đối truy binh xuống tay. Không thể ham chiến, lưu đến tánh mạng, chúng ta còn muốn giết đến hán tám dặm đi đâu.”

Năm mươi kỵ tuân lệnh, xuống ngựa nghỉ ngơi.

Lúc này sắc trời không tốt, ánh trăng cũng không rõ, trình càng mang lên đèn coi nghỉ, đánh mã chậm chạy, tìm ngoại doanh doanh trại quân đội gian đất trống xuyên doanh mà qua.

Đồng văn bình lần này ước chừng mang theo tam vạn nhân mã, đã là tất thắng chi cục, lại bởi vì Giang Âm quân đã muốn quy hàng, tự nhiên liền sẽ không suốt đêm ngọn đèn dầu huy hoàng mà thủ doanh. Tuy rằng nghe nói có viện quân đuổi tới, nhưng chỉ có không đến một ngàn người, cũng không dám tiếp chiến, chỉ là giữ nghiêm doanh trại quân đội, nghe nói hơn phân nửa nhĩ vẫn là nguyên quân hàng binh, sức chiến đấu có thể nghĩ. Trừ bỏ phân phó không cần đại ý, thật đúng là không ai đương hồi sự nhĩ.

Trình càng một người một con, cho dù có người nghe được vó ngựa vang lại có gì phương? Vó ngựa không vội, tất không phải hướng doanh, trên cơ bản có thể khẳng định là người một nhà. Chính là tính Tổng binh, cũng không cái gọi là, doanh trại quân đội trát đến gấu gao, người còn có thể vọt vào tới không thành? Người vọt tới trung quân doanh lại có tác dụng gì?

Này đó trình càng sớm đã dự đoán được, cho nên trình càng thực thuận lợi liền đến trung quân doanh ngoại, này tòa đại doanh lấy một cái tiểu sườn núi vì trung tâm, bên trong ở năm ngàn người, đều là đồng văn bình dưới trướng tinh nhuệ.

Đồng văn bình làm việc nghiêm túc, doanh trại quân đội cũng trát đến vững chắc, cự mã sàng hươu chiến hào một cái đều không ít, cầu treo cao cao giờ lên, doanh trên cửa còn có hai đội người qua lại tuần tra, hướng là khẳng định hướng không đi vào.

Trình càng không phải thần tiên, cũng không tính toán vọt vào đi. Hán hướng thả bao thượng lớn nhất kia đỉnh trung quân trướng nhìn lại. Hồng ngoại kính viễn vọng tinh tường nhìn đến trong lều có người ở ngồi, cư nhiên còn chưa ngủ.

Trời cũng giúp ta!

Trung quân trướng bên cạnh vài toà khá lớn lều trại cũng đều có người ở, hẳn là đồng văn bình con cháu còn có thuộc cấp.

Trình càng tâm tình rất tốt, tất cả mọi người đều ở a, hắc hắc.

Trình càng cầm lấy ngắm bắn súng trường hơn nửa ống hãm thanh, nhắm chuẩn trung quân trong trướng bóng người bụng khấu hạ cò súng.

Ngắm bắn súng trường phát ra một tiếng vang nhỏ, trình càng xem đến người nọ ảnh thân hình chấn động, tay bụng kín bụng, khó có thể tin tựa mà nhìn nhìn chính mình bàn tay, tiếp theo lớn tiếng kêu gọi lên, ần ần có thể nghe được lại cũng không biết hô cái gì.

Lập tức có hai bóng người vọt tới người này bên người. Một cái lại lập tức xông ra ngoài, một bên chạy một bên kêu.

Lúc này các lều trại đều kinh động, một đám bóng người khoác áo hướng trung quân trướng chạy tới. Rất nhiều nguyên binh cũng sôi nổi đứng dậy, ở doanh nội tìm tòi lên.

Chờ đến phụ cận mười mấy người đều đi vào xong nợ trung, trình càng cầm lấy súng tự động, trang thượng thương (súng) lựu đạn, tính toán hảo chừng nguyên, nhẹ khẩu cò súng. Một phát thương (súng) lựu đạn lấy đường parabol phương thức chuẩn xác mà đánh trúng trung quân trưởng, nổ mạnh nổi lửa.

Trình càng xem đến trung quân trưởng mười mấy người đều theo tiếng ngã xuống, vẫn là có điểm không yên tâm, lại thả một quả lại tạc một lần, lúc này mới đem vũ khí nhanh chóng trang lên ngựa, đánh mã quay đầu lại vọt trở về.

Thương (súng) lựu đạn quỹ đạo bại lộ trình càng vị trí, cứ việc không biết đó là cái gì, nhưng đồng văn bình ở nguyên trong quân tổ có uy tín, vô số nguyên quân hò hét lên ngựa hướng doanh môn phóng đi, chờ đến doanh môn buông cầu treo, trình càng đã chạy trốn xa.

Ngoại doanh nguyên binh căn bản không biết trung quân đã xảy ra sự tình gì, chỉ nghe đến trung quân doanh đột nhiên truyền đến một tiếng nổ mạnh, tiếp theo nhìn đến trung quân trưởng nổi lửa. Sau đó lập tức lại là một tiếng nổ mạnh, doanh nội tiếng rống giận ngay cả thành một mảnh.

Các ngoại doanh lập tức chường nổi lửa đem, tiếp theo liền nhìn đến một con mặc giáp mã, mặt trên cười một cái ăn mặc quái quần áo người xuyên doanh mà qua, người nọ một bên giục ngựa chạy như điên, một bên hô to: “Phụng Giang Âm quân Lý đại nhân mệnh, tru đồng văn bình lão tặc, đồng tặc phụ tử đã toàn bộ chém đầu, chư quân còn không xin hàng?” Nói xong chính là một trận cười to, mặt sau ầm ầm có rất nhiều kỵ binh mau chóng đuổi mà đến.

Lúc này một tòa ngoại doanh cũng đột nhiên nổi lửa tới, truyền đến từng đợt tiếng kêu, nguyên binh tuy rằng huấn luyện có tổ, cũng không cảm loạn thành một đoàn, mỗi người đều ở hồi thẩm ra chuyện gì?

Mặt sau truy binh bay nhanh tới, một đám đều y giáp không được đầy đủ, rõ ràng là hấp tấp xuất binh, rất nhiều nguyên binh trên mặt đều chảy nước mắt, lớn tiếng mắng phía trước cái kia sấm doanh người. Thấy được cái này, sở hữu nguyên binh đều minh bạch một sự kiện, người nọ ăn mặc quái quần áo người ta nói chỉ sợ là thật sự!

Đồng văn bình đã chết!

Giang Âm thành sớm tối nhưng hạ, chính là đồng văn bình cư nhiên đã chết!

Cái này hỗn trưởng Lý thế tu! Quá đề tiện vô si!

Các doanh tất cả đều xông xao lên, tất cả mọi người ở chửi ầm lên. Có chịu quá đồng văn bình ân huệ thì tại khóc rống không ngừng. Cơ hồ sở hữu nguyên binh đều cầm lấy vũ khí, vọt tới bách hộ, thiên hộ, vạn hộ trưởng trước yêu cầu mai táng công Giang Âm giết chết Lý thế tu, tàn sát hàng loạt dân trong thành!

Trình càng tâm tình vui sướng mà cùng tiếp ứng hần mười tên kỵ binh hội hợp, cùng nhau hướng chính mình đại doanh chạy gấp.

Mặt sau truy binh không màng tất cả mà đuổi theo, đột nhiên một cái bán mã tác không căn cứ thẳng lên, đằng trước mười mấy kỵ binh ở chiến mã hí vang trung từ trên ngựa hung hăng mà té xuống, chỉ có vài người trọng thương, mặt khác đều ngã chết.

Ngay sau đó hai bên đường phóng tới một mảnh mưa tên, lại là mấy chục người trung mũi tên té ngựa. Không đợi truy binh lấy mũi tên đánh trả, đệ nhị bát mưa tên lại bao trùm lại đây.

Truy binh tức giận đến oa oa kêu to, thật vất vả gỡ xuống cung tới đánh trả, phục binh đã phóng ngựa đi xa, bắn xuyên qua mũi tên liền tính rơi xuống bọn họ trên người cũng xuyên không ra nhân mã khoác giáp, căn bản không tổn hao gì đối phương mấy may.

Hai ngàn nhiều danh truy binh không cam lòng chính mình ăn như thế lỗ nặng, đôi mắt đều đỏ. Mang binh thiên hộ không màng có người khuyên trở chớ có lại truy, đánh mã lại đuổi theo, những người khác cũng chỉ hảo đuổi kịp.

Lại truy mười dặm, bán mã tác lại đứng hạn tới, hơn nửa lập tức liền năm căn! Ba trăm danh kỵ binh bắn ra mưa tên quả thực là che trời lấp đất, từ bốn phương tám hướng bắn lại đây. Bốn phía đen như mực mà cái gì cũng nhìn không tới, rốt cuộc muốn hướng nơi nào bắn? Liền chạy cũng không dám chạy loạn.

Kìa thiên hộ mới vừa rồi tỉnh ngộ lại đây, đêm dài là lúc, chỉ có thể đối phục binh có lợi, nếu mặt sau còn có phục binh, chính mình chẳng phải người đang ở hiểm cảnh bên trong? Đang định tiếp đón lui lại, một viên viên đạn đã đem hần đưa lên Tây Thiên.

Trình càng xuyên thấu qua tia hồng ngoại nhắm chuẩn kính một thương (súng) một cái đến hai cái mà tàn sát nguyên binh, tối ưu trước chính là những cái đó ý đồ chỉ huy tướng lĩnh.

Mấy bông mưa tên xuống dưới, năm sáu trăm danh nguyên binh ngã xuống, dư lại không biết làm sao, mang binh tướng lĩnh tất cả đều đã chết, hiện tại phải làm sao bây giờ?

Trình càng đột nhiên hô to: “Đầu hàng không giết!” Ba trăm người vì thế cùng nhau hô to, trong bóng đêm nơi nơi đều là chiêu hàng thanh âm, cũng không biết có bao nhiêu nhân mã. Dư lại một ngàn nhiều danh tàn binh nhìn nhau thất sắc, này chiến đã là bại, này đó nguyên binh đành phải một đám xuống ngựa buông vũ khí, quỳ trên mặt đất đầu hàng.

Trình càng kỳ thật vốn là muốn giết sạch này phê truy binh, bất quá trải qua hần nhìn kỹ đi phát hiện này đó truy binh trên cơ bản đều là Hán nhân, lúc này mới có chiêu hàng chi ý.

Một đội kỵ binh điểm nổi lửa đem, tiến lên đem vũ khí thu hảo, tù binh bỏ lên, áp hồi doanh đi.

Trở lại doanh trung, Trương quý thoát thoát vốn đang ở lơ lửng trình cang một người mang ba trăm kỵ binh sấm doanh không biết kết quả như thế nào. Đột nhiên nhìn thấy ba trăm kỵ binh lông tóc không tổn hao gì mà trở về, còn mang theo một ngàn nhiều danh tù binh, thế nhưng tất cả đều là kỵ binh.

Hai người cũng coi như thân kinh bách chiến, nơi nào gặp qua như vậy đại thắng?

Phía dưới đều có người đi an bài, cũng không biết muốn vội tới khi nào.

Trương quý thoát thoát còn có nghe tin mà đến văn thiên tường đem trình cang vây quanh, văn thiên tường một phen cảm trình cang đôi tay, lại không biết từ đâu hỏi, này người trẻ tuổi quả thực quá thần kỳ.

Trình cang khẽ cười cười, nói: “Như không có gì bất ngờ xảy ra, đồng văn binh đã chết, hán con cháu hán là cũng rất khó có người sống sót. Nguyên quân đã cùng Lý thế tu trở mặt, dẫu tìm một cơ hội, chúng ta vào thành, đem Giang Âm quân nắm ở trong tay.”

“Cái —— sao ——?!”

Tuy là ba người đã biết trình cang kế hoạch, vẫn là bị thật lớn chiến quả sợ hãi.

Đồng văn binh là Hốt Tất Liệt trọng thần, văn võ song toàn, lập công vô số, Hốt Tất Liệt ý vì tâm phúc, quân quốc đại sự, hàm cùng nghe chỉ. Thoát thoát ở nguyên trong quân kính đã lâu này đại danh, tuy là Hán nhân, cả triều Mông Cổ hoàng thân quốc thích cũng không ai dám coi khinh hán. Thế nhưng liền như vậy đã chết?

Này trình cang thật là trăm vạn trong quân lấy thượng tướng đứng đầu cấp như lấy đồ trong túi giống nhau!

Thoát thoát không khỏi quỳ xuống ôm lấy trình cang chân, lớn tiếng nói: “Chủ nhân, ngài sợ là Bò Tát chuyển thế đi?”

Văn thiên tường khó có thể tin mà nhìn trước mắt cái này vô nhẹ thoát thoát đầu, mặt lộ vẻ ám áp tươi cười người trẻ tuổi, vỗ vỗ trình cang bả vai nói: “Nếu xác như ngươi lời nói, bản quan đương tự mình vì ngươi thỉnh công. Kỳ công một kiện công lớn một kiện nào! Mau đem tình hình cụ thể và tỉ mỉ nói cho ta nghe.”

Trình cang đem trước sau trải qua nói cái kỹ càng tỉ mỉ, ba người đều tin tưởng không nghi ngờ. Văn thiên tường cảm lấy trình cang nói kia hai kiện vũ khí, nhẹ nhàng sờ sờ, không khỏi khen: “Thiên hạ thần binh, thiên hạ thần binh a.”

Trương quý nói: “Văn tướng công, sát đại tướng đồng văn binh cấp con cháu cấp dưới mười hơn người, lấy ba trăm phá hai ngàn dư tinh nhuệ kỵ binh tự thân lông tóc không tổn hao gì, này cử tất khiếp sợ thiên hạ, phản chấn kháng nguyên nhân tâm, triều đình phong thưởng còn thỉnh Văn tướng công nhiều hơn lưu ý, đừng cho kẻ gian bị thương ta chờ tướng sĩ chỉ tâm nào.”

Văn thiên tường như thế nào không rõ trương quý lời nói, xúc động nói: “Chỉ cần việc này được đến chứng minh, thái hoàng thái hậu nơi đó đều có bản quan đảm đương.”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Trình cang đảo cũng không quan tâm phong thưởng một chuyện, quay đầu lại hỏi: “Cho các ngươi chuẩn bị đều bị hảo sao?”

Trương quý thoát thoát đồng thời khom người đáp là.

Trương quý vốn là triều đình võ quan, làm người dũng cảm trung hậu, nhưng hiện tại lại càng ngày càng phục tùng trình cang cái này vô quan vô chức còn so với hán tuổi trẻ người. Kinh này đại thắng, đã bắt tri bất giác đem chính mình phóng tới trình cang cấp dưới vị trí lên rồi. Hán trong lòng cũng minh bạch, trình cang tương lai tiền đồ không thể hạn lượng, lúc này hảo hảo biểu hiện chính mình cũng khẳng định đi theo thom lây. Vốn dĩ ngay từ đầu phái hán đi theo trình cang hán còn có điểm không vui, nhưng hiện tại tất cả đều là đối tượng lai hy vọng.

Trình cang văn thiên tường hòa trương quý nói: “Văn tướng công trước hết mời nghỉ ngơi, trương quý ngươi cũng đi nghỉ ngơi, ngày mai khẳng định sẽ có đại quân công doanh, còn trông cậy vào nhị vị tướng quan nào!”

Trương quý nghe được trình cang trực tiếp kêu tên của hán, biết trình cang đây là nhận lấy hán, yên lòng, vui tươi hơn hờ mà đáp ứng rồi.

Trình càng mang theo thoát thoát đến đang ở dần xếp tù binh nơi đó nhìn nhìn, lều trại thăm gì đó đều thực khản trương, chỉ có thể mười mấy người ngồi một cái tiêu trường bỗng. Thăm không đủ liền đem cái chết mà lột da lau khô vết máu sau trực tiếp cái ở trên người.

Bọn tù binh phía trước nhìn đến rất nhiều người Mông Cổ ở vì trình càng cố gắng đã thực kinh ngạc, hiện tại nhìn đến trình càng bản thân liền càng kinh ngạc, không nghĩ tới người này như thế tuổi trẻ, mi thanh mục tú, lại không thấy có bao nhiêu cường tráng, trong quân những cái đó sẽ tốt rồi lại đối hắn thực kính sợ. Rất nhiều người vừa thấy hắn lại đây, lập tức hành lễ, thậm chí có người Mông Cổ quỳ trên mặt đất hôn hắn đi qua thổ địa.

Này đó tù binh biết đây là người Mông Cổ nhất cao thượng kính ý. Ngẩng lại chính mình hai ngàn hơn người ý nhiên hoàn bại với ba trăm người dưới, trong lúc nhất thời cũng nghi thần nghi quỷ lên, hay là người này là ông trời phái tới?

Trình càng chạy đến tù binh bên người, nghiêm túc mà kiểm tra bọn họ lều trại cùng phò đệm chăn, đột nhiên có một cái ba mươi mấy tuổi tù binh đứng lên, hướng trình càng làm thi lễ nói: “Xin hỏi ngài chính là Trình công tử đi?”

Trình càng gật gật đầu.

Kia tù binh lại thi lễ nói: “Trình công tử không cần lo lắng, ta chờ đã đã bị phụ, tự nhiên không tính toán hưởng phúc. Trình công tử giết đồng Đại tướng quân, mượn sức ta chờ cũng là vô dụng.” Chung quanh tù binh nghe xong hắn nói, đều yên lặng vô ngữ, về mặt lại lộ ra bội phục bộ dáng.

Trình càng biết đồng văn bình pha đặc nhân tâm, cũng không nghĩ tới có thể lập tức thu phục những người này. Nhìn nhìn hắn, nói: “Người tên là gì? Làm cái gì?”

Kia tù binh đạm nhiên cười, trả lời nói: “Tiểu nhân tôn phú, bất quá là một người mười phu trưởng.”

“Xem người là lão binh, tác chiến không dừng mảnh sao? Vì cái gì chỉ là một người mười phu trưởng?”

Tôn phú kéo ra chính mình quần áo, chỉ vào mặt trên rậm rạp miệng vết thương nói: “Ta chờ lớn nhỏ gần trăm chiến, từ mặt liền không có sau lưng miệng vết thương! Trước nay chỉ thương ở phía trước! Mỗi người ít nhất cũng giết quá mấy chục người, cái nào có thể nói chúng ta không phải tinh binh cường tướng?”

“Nga, sau đó đâu?”

“Hắc, hắc.” Tôn phú cười khổ liên tục, lại đáp không được.

Trình càng đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: “Các người trước kia là Lý 璫 nhân mã đi?”

Một câu hỏi đến này đó tù binh sắc mặt đại biến, có thể nhưng bị này một câu hỏi đến gào khóc lên.

Trình càng không khỏi thở dài một tiếng, khó trách a.

Son Đông Lý 璫 mười ba năm trước khởi binh phản nguyên, thủ hạ đại tướng điển đều soái đi theo địch, hơn người đại loạn, bắt lấy Lý 璫 đầu hàng. Lúc ấy Lý 璫 có mấy vạn chiến, liên tinh binh dừng mảnh thiện chiến, lại bị phân tán với các quân giữa, lục tục giết hại. Đồng văn bình thấy giết người quá nhiều, góp lời dưới, dư lại mới miễn tạo giết hại. Đồng văn bình sau lại lại một mình nhập ích đều thu phục quân tâm, cho nên này đó tinh binh mới có thể vì đồng văn bình sở dụng, nhưng lại chỉ có thể từ người Mông Cổ hoặc người sắc mục thống lĩnh, không được thiên thắng.

Trình càng vỗ nhẹ nhẹ chụp tôn phú trước ngực miệng vết thương, lớn tiếng nói: “Ta không biết Lý tướng quân năm đó đãi các vị như thế nào, cũng không biết các vị năm đó trải qua quá cái gì, nhưng ta có thể ở chỗ này lớn tiếng mà nói cho các người, Lý tướng quân phản kháng bạo nguyên, không có sai! Các người tùy Lý tướng quân khởi binh, không có sai! Các người huynh đệ bị giết, thù sâu như biển! Đồng văn bình không nghĩ giết các người sao? Bất quá sát nhiều sát thiếu mà thôi! Lưu các người đầu người xuống dưới, thế những cái đó giết các người người bán mạng thôi! Nhận tặc làm phụ, há là nam nhi việc làm!”

Chung quanh bọn tù binh tất cả đều thay đổi sắc mặt, như suy tư gì lên. Một cái khác tù binh lúc này nhảy dựng lên, lớn tiếng nói: “Người cũng giết chúng ta! Người cũng muốn chúng ta thế người bán mạng! Người cùng bọn họ có cái gì bất đồng?”

Trình càng chỉ vào hắn quát: “Nói rất đúng! Ta liền nói cho người có cái gì bất đồng! Nguyên binh làm cái gì? Giết người cướp bóc, vũ nhục phụ nhân, không chuyện ác nào không làm! Ta trình càng đã làm loại nào? Ta bình minh về sau liền phải cùng nguyên quân một trận tử chiến! Ta chỉ có không đến một ngàn nhân mã, nhưng ta còn là muốn cho các người sống sót, thà rằng mạo hiểm quân doanh không xong nguy hiểm! Các người lần trước bị bắt về sau bị phân tán giết chết, ta cho các người ăn cùng trụ, không chịu bạc đãi người nhóm, cũng không có đem các người tách ra! Càng không có giết các người! Ta này quân doanh hơn phân nửa người đều là tù binh, ngày hôm qua còn ở cùng ta liều mạng, nhưng hôm nay chính là ta huynh đệ, ta dặn dò bọn họ chỉ có một câu, sống sót, theo chúng ta cùng nhau quá ngày lạnh, không tin, người hỏi một chút bọn họ! Hướng doanh sát đồng văn bình chỉ có ta một người, ba trăm người cùng ta đi ra ngoài, ba trăm người cùng ta trở về!”

Trình Việt Việt rống càng lớn thanh, nói đến mặt sau khó được kích động lên.

Thoát thoát cùng thủ hạ của hắn nhóm nghe được trình càng nói như thế lại nhất nhất xác minh, không khỏi cảm động đến quỳ xuống đất khóc lớn lên.

Cái kia nhảy dựng lên tù binh bị trình càng nói đến cứng họng, nhìn đến thoát thoát bọn họ một đám người Mông Cổ biểu hiện, tự nhiên biết trình càng nói chính là lời nói thật, bọn tù binh có lệ nóng doanh trông, có kích động dị thường.

Một cái vừa rồi còn ngồi ngay ngắn trên mặt đất tù binh đứng lên, quỳ một gối ở trình cang trước mặt, chấp tay lớn tiếng nói: “Người Mông Cổ không đem chúng ta Hán nhân đương người xem! Tiểu nhân bao sáu, nguyện vì Trình công tử quên mình phục vụ!”

Một có người khai dáng vóc, lập tức dừng lại đây càng nhiều người, đồng loạt la lớn: “Nguyện vì Trình công tử quên mình phục vụ!”

Kế tiếp toàn bộ tù binh đều quỳ xuống, liền cái kia vừa rồi nhảy dựng lên chất vấn trình cang cùng tôn phú cũng xấu hổ mà quỳ xuống, lại lần nữa hô to: “Nguyện vì Trình công tử quên mình phục vụ!”

Thoát thoát đám kia người cũng quỳ xuống, la lớn: “Nguyện vì chủ nhân quên mình phục vụ!” Giờ phút này bọn họ mới chân chính mà nổi nhớ nhà.

Trình cang giờ lên cánh tay phải, nắm chặt nắm tay, la lớn: “Hảo! Không rời không bỏ, cùng sinh cùng tử!”

Tất cả mọi người giờ lên cánh tay phải, nắm chặt nắm tay, “Không rời không bỏ, cùng sinh cùng tử!”

Trình cang lớn cười rộ lên, tất cả mọi người cười ha hả. Trình cang phân phó nói: “Chạy nhanh nghỉ ngơi, bình minh lúc sau sợ là có một hồi đại chiến, những cái đó mã thịt còn chờ các người đâu, nói cho người, ta làm mã thịt các người tuyệt đối đến vỗ tay trăm trổ khen ngợi!”

Quay đầu lại cũng làm thoát bỏ đi nghỉ ngơi, hấn cũng mệt mỏi một ngày.

Thoát thoát khom người ứng, trừ bỏ không làm xong việc, đều đi nghỉ ngơi, trông coi tù binh trạm gác cũng triệt.

Trình cang trở lại chính mình lều trại, mở ra một cái cái rương, bên trong có năm đại bao gia vị, còn có một ít rau dưa. Đây vốn là tính toán ở chỗ không bố hành động sau làm một hồi đại hình nướng BBQ party chuẩn bị, nhưng hiện tại phải dùng ở chỗ này.

Trình cang giặt mình, nơi này có một ít thật lâu lúc sau mới truyền tới Trung Quốc rau dưa, liền như vậy ăn quá lãng phí, không bằng liền loại ở chỗ này. Ân, đến hảo hảo bảo tồn, mấy thứ này, giá trị liền thành nào. Chỉ lấy mấy viên hành tây ra tới.

Trình cang kêu lên tới một ít không ngũ binh lính, làm cho bọn họ lấy tới thủy, muối, bột mì, khương, hơn nữa chính mình trong tay hành tây cùng một chút rượu, giá khỏi thiết oa, bắt đầu làm huân mã thịt.

Những cái đó binh lính chưa thấy qua hành tây, đều nhất trí nhận định là bọn họ vị này thần thông quảng đại Trình công tử làm đến thần bí gia vị.

Huân mã thịt là ha Sax người cách làm, trình cang có một lần ăn mã thịt thời điểm ngẫu nhiên học, không nghĩ tới hiện tại dùng tới.

Nồi to làm cái này thực phiền toái, trình cang một bên chỉ huy binh lính làm chiến đấu chuẩn bị, một bên làm mã thịt. Tới rồi thiên mau lượng thời điểm, công tác rất cuộc toàn bộ hoàn thành, mã thịt cũng làm hảo.

Lăn lộn cả đêm binh lính nhóm đều lên thời điểm, chờ đợi bọn họ chính là đã cắt xong rồi, nhan sắc hồng ửng mã thịt, cùng bọn họ phía trước ăn bất đồng, không có mùi tanh, không có xú vị, chỉ có mùi hương.

Hai ngàn nhiều người đều sợ ngây người.

Trình cang ngày hôm qua nói hấn làm mã thịt ăn ngon, đại gia còn tưởng rằng hấn nói giỡn, mã thịt khó ăn ai chẳng biết nói, không nghĩ tới trình cang thật sự làm ra hoàn toàn không giống nhau mã thịt.

Bởi vì trình cang luyện tức dùng hết quá nhiều hành tây, kỳ thật mã thịt không có hấn phía trước ăn qua ăn ngon, bất quá như vậy cũng làm hai ngàn nhiều đích sĩ tốt một đám ăn đến tươi cười rạng rỡ.

Phải biết rằng đây chính là này chi quân đội tối cao trưởng quan thân thủ làm, còn tốt như vậy ăn.

Văn thiên tường thực sự có chút dở khóc dở cười, người một cái quan chỉ huy như thế nào làm khởi đầu bếp việc tới? Bất quá đừng nói, thật đúng là không tồi, phía trước ăn qua mã thịt thật là khó có thể nuốt xuống a.

Trương quý ăn đến còn thiếu chút, thoát thoát quả thực ăn khai, có tâm khen một chút trình cang lại không biết như thế nào mở miệng, năm ấy đầu khen một người nam nhân làm tốt lắm ăn cùng mắng hấn không khác nhau.

Những cái đó bọn tù binh cang là mới mẻ, loại này quan chỉ huy thật là không giống người thường.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Hoàn doanh chung quanh đã bị đào ra ba đạo thật sâu chiến hào, sừng hươu cùng cự mã cũng bị chặt chẽ mà lại gia cố một lần. Doanh nội nhiều máy chực giả đơn giản nhưng rắn chắc đầu thạch cạp, không yêu cầu chính xác, chỉ dùng tới thủ doanh.

Trình càng còn lệnh ở doanh nội đáp nổi lên mấy chục cái đài cao cùng sườn núi, cung hấn đăng cao bắn chết chỉ dùng.

Trình càng không biết nguyên quân sẽ đến bao nhiêu người, nhưng hấn biết đồng văn binh vừa chết, nguyên quân hôm nay tất nhiên toàn lực công kích, nếu không chỉ sợ những cái đó tướng lĩnh trở về đều phải xử tử. Đây cũng là chính mình xuyên qua lại đây trận đầu chân chính ý nghĩa mặt trên đối diện đại chiến, quyết không thể thua.

Nghĩ nghĩ, hấn vẫn là kêu lên tới ba trăm danh cường tráng tinh binh, từ trương quý dẫn dắt, mỗi người đã phát hai quả lựu đạn, giảng giải cách dùng cùng chú ý hạng mục công việc. Lựu đạn thao tác đơn giản, chỉ cần dùng hoảng hốt bất luận kẻ nào đều có thể sử dụng.

Trương quý cùng kia ba trăm danh lâm thời tìm tới ném đạn binh kích động đến không kiềm chế được, đây chính là đại sát khí a, Trình công tử nói một quả có thể nổ chết mười mấy người, sáu trăm cái đến sát nhiều ít a.

Bọn họ nghiêm túc mà nghe trình càng giảng, mỗi người đều lặp lại hai lần sử dụng phương pháp, còn cầm hòn đá sờ nghĩ thao tác rất nhiều lần.

Trình càng đem bọn họ phân tán đến doanh trung các nơi, mỗi mười người có một cái ôn trọng người mang đội, thống nhất phục tùng mệnh lệnh, liền sợ bọn họ một hưng phấn, bắt tay lựu đạn cầm ở trong tay ném không ra đi.

Lúc này thám mã truyền đến tin tức, hai vạn nguyên binh đã ly nơi này chỉ có hai mươi dặm, công thành không dùng được trọng trang kỵ binh đều đã tới, khinh kỵ binh cũng đại bộ phận đều tới rồi, còn có một vạn bộ binh, từ một người vạn hộ mang đội, giày lát liền đến.

Này đó binh lực cùng trình càng phóng chừng đến không sai biệt lắm, nguyên binh chung quy không dám phóng Giang Âm quân mặc kệ, để lại một vạn người phòng bị Giang Âm quân bọc đánh bọn họ. Nhưng là chủ lực trừ bỏ thủy quân đại bộ phận đều tới, hai vạn người nào, đều là tinh binh, chính mình tính toán đầu ra đây chỉ có hai ngàn nhiều người, đạn được lại không dám tất cả đều dùng, còn có bá nhân cái kia lão gia hòa chờ nào.

Trình càng đem tam rất trọng súng máy cùng năm rất nhẹ súng máy đều đã bố trí ở mấu chốt địa điểm, lấy ra một nửa đạn được, đều có một tiểu đội binh lính ở một bên trông coi, doanh trên cửa liền có một đỉnh. Hấn đứng ở doanh trên cửa, cầm vẫn là ngắm bắn súng trường, súng tự động bố ở sau người, hai thanh súng lục cầm ở bên hông, mang đủ đạn được. Dưới chân còn phóng suốt năm rương thương (súng) lựu đạn cùng mười rương lựu đạn. Doanh môn là mấu chốt, mà chính mình có thể hay không hoàn thành đã định mục tiêu càng là mấu chốt trung mấu chốt.

Trình càng xem xuống tay hạ này đó cùng hấn cùng nhau cộng hoạn nạn binh lính, la lớn: “Đại gia nghe, không nghĩ đương tướng quân binh lính không phải hảo binh lính! Anh dừng tác chiến, nỗ lực sống sót, chúng ta muốn cùng nhau đánh tới phần lớn, chúng ta muốn cùng nhau chinh phục thiên hạ, liền từ nơi này bắt đầu!”

Sở hữu binh lính âm âm nhận lời, một đám không khỏi nhiệt huyết sôi trào!

Đúng vậy, này tính cái gì? Vị này Trình công tử tuyệt đối là cái làm đại sự, sau này nhật tử còn trường đầu.

Trình càng nhắm chuẩn kính, rốt cuộc thấy được mục tiêu xuất hiện.

Ngay từ đầu theo thường lệ là công thổ bao tôi tớ quân, dùng để diễn hào mương, nếu bọn họ đã chết, liền sẽ cùng bọn họ trên người thổ bao giống nhau, bị diễn tiến nào đó mương, bọn họ vận mệnh cùng bọn họ trên người bồi thổ bao không có gì bất đồng.

Trình càng bắn tia súng trường tầm bắn dài đến 1000 mét trở lên, hấn trước nay cũng không có đã nói với bất luận kẻ nào, đây là bí mật. Hôm nay, bí mật này rốt cuộc hữu dụng.

Hấn nhìn đến ở hơn tám trăm dặm địa phương, một đám quần áo hoa lệ nguyên binh tướng lĩnh liền không hề đi tới, bọn họ đã được đến tin tức, Tổng trong quân có thể đánh tới rất xa vũ khí, nhưng đối với bọn họ mà nói, yêu cầu một trăm nhiều người thao tác mạnh nhất tám ngư nô, cũng bất quá có thể bắn tới năm sáu trăm dặm địa phương, trước mắt này chỉ Tổng quân căn bản không có như vậy vũ khí, tầm bắn xa ở 1000 mét trở lên là bọn họ căn bản lý giải không được.

Trình càng đếm đếm đầu người, có hai gã quần áo đặc biệt hoa lệ hấn là vạn hộ, sáu gã kém một chút một ít chính là thiên hộ. Còn có mấy cái tán quan, cũng không biết là làm cái gì. Không thấy được Hán nhân quan lớn, đồng văn binh một nhà xem ra là đều đã chết, ít nhất cũng là trọng thương, nếu không nhất định sẽ lộ diện.

Trình càng nhịn không được mỉm cười một chút, trắc trắc tốc độ gió.

Hấn có thể tình tường nhìn đến kia hai cái vạn hộ trên mặt phần nộ cùng một tia sợ hãi, thậm chí còn có bọn họ song tầng giáp sắt.

Điền thổ bộ binh đã sửa lại đội hình, cử hào tám chân phải hướng vọt tới trước.

Trình càng khẩu động cò súng.

Một người vạn hộ mặt bị bắn thủng, ngã xuống, hấn phía sau người không biết là làm gì đó, cũng ngã xuống.

“Ân, có điểm thiên.” Trình càng nhanh chóng làm một chút tu chỉnh, lại lần nữa khẩu động cò súng, tưởng đem bên cạnh cái kia chính phát ngọc vạn hộ cùng hán phía sau cái kia xui xẻo quý một khối đưa lên Tây Thiên. Nhưng lần này càng tốt, một viên viên đạn đánh trúng ba người.

Bởi vì trình càng dùng ống hãm thanh, hai gã vạn hộ chết hiển nhiên làm người bên cạnh nghĩ trăm lần cũng không ra, đều ở mờ mịt mà nhìn chung quanh, nhưng không ai ần nấp lên.

Trình càng liên tục xạ kích, lại đánh chết bốn gã thiên hộ sau, cuối cùng mới có bên cạnh hộ vệ giờ lên khiến sát đem những cái đó tướng lĩnh hộ lên.

88 thức ngắm bắn súng trường ở 1000 mét trở lên còn có thể đục lỗ 3 hào cỡ hậu thép tám, trình càng cũng không để ý những cái đó thấp kém khiến sát. Cứ khiến sát đều là tinh nhuệ, giết bọn hán cũng giống nhau.

Cứ khiến sát hộ vệ một đám ngã xuống, bọn họ phải bảo vệ người cũng lục tục ngã xuống.

Không nghĩ tới một cái không lập tức chết người Mông Cổ dựa vào cuối cùng một hơi miễn cưỡng chống đỡ ở trên lưng ngựa, cầm lấy trong tay loan đao hô to một câu cái gì, mới không cam lòng mà té ngựa mà chết.

Thượng vạn nguyên quân kỵ binh đều cơ hồ phát điên mà cuồng hô từ phía sau dừng đi lên. Nguyên quân trận hình toàn rối loạn.

Phía trước bộ binh vừa muốn xông lên điên hốt, mặt sau kỵ binh đã xua đuổi bọn họ không chuẩn lấy tám chắn về phía trước vọt, nếu không liền giết bọn họ.

Này đó bộ binh không có cách nào, đành phải giờ lên thổ bao ôm ở trước ngực, không muốn sống về phía Tổng quân quân doanh vọt tới.

Trình càng gắt gât đầu, cái kia vừa mới đã chết người Mông Cổ thật không phải ngọc tử a. Hai cái vạn hộ đã đều bị chính mình giết chết, thiên hộ cũng giết sáu bảy, mắt thấy này hai vạn người liền phải lâm vào chỉ huy hỗn loạn mà bị chính mình đánh bại. Làm từng bước tiến công rốt cuộc không thể thực hiện được, dứt khoát kích khởi những người này một cỗ huyết dũng, cùng nhau xung phong liều chết lại đây, đây chính là hai vạn người, công kích một cái không đủ một ngàn người quân doanh thắng suất cực đại (bọn họ còn không biết từ binh đã hàng), bất quá nhiều chút thương vong thôi. Người thông minh, người thông minh a!

Trình càng chuyển đầu đối từ binh quân hô: “Các người cùng nhau dùng phương ngôn kêu vì Sơn Đông huynh đệ báo thù, giết sạch nguyên quân!”

Từ binh quân một ngàn nhiều nhân mã thượng đồng loạt không ngừng hô to: “Vì Sơn Đông huynh đệ báo thù, giết sạch nguyên quân!”

Hai vạn nguyên quân sĩ quân như hồng, chính về phía trước vọt mạnh, đột nhiên nghe được một ngàn nhiều người thực chính tề mà hô to khẩu hiệu, đều lập tức minh bạch tối hôm qua ra doanh truy binh không có toàn chết, ngược lại bị bắt, hơn nữa tất cả đều đầu hàng Tổng quân, xem ra là muốn báo Sơn Đông huyết hải thâm thù.

Nguyên trong quân còn có ba ngàn nhiều năm đó Sơn Đông quân, kỳ thật bọn họ lấy Giang Chiết binh chiếm đa số, vốn dĩ vừa rồi còn hồng con mắt hướng Tổng quân đại doanh phóng đi muốn đưa cái người chết ta sống, đột nhiên nghe được chính mình cùng bào huynh đệ như thế hô to, tức khắc động tác chậm lại, có còn dừng bước chân, càng có bắt đầu khóc thút thít lên.

Bên cạnh nguyên quân có nghe không hiểu Hán ngữ, thấy bọn họ đột nhiên dừng lại bước chân, tức giận đến nổi trận lôi đình, một mã tiên liền trừu đi xuống.

Thượng trăm tên nguyên Sơn Đông quân lập tức bị đánh ngã xuống đất.

Cái này nhưng khơi dậy này đó nguyên Sơn Đông quân tâm để chôn dấu bất mãn. Nếu đồng văn binh tồn tại còn không có cái gì, hiện tại đồng văn binh cả nhà đều đã chết, các người này đó Mông Cổ Thất Tử thế nhưng còn muốn giết chúng ta sao?

Một người bị đánh ngã xuống đất nguyên Sơn Đông quân giận dữ, rút đao ra tới, một đao đem một cái người Mông Cổ chém thành hai nửa.

Bên cạnh Mông Cổ binh đầu tiên là ngẩn ngơ, lại đến liền cuồng nộ, kêu to vây đi lên muốn giết cái này Hán nhân.

Nguyên Sơn Đông quân người nơi nào có thể làm người Mông Cổ như vậy liền đem người giết, vội vàng đi lên ngăn trở, người Mông Cổ cho rằng hán quân phản loạn, lập tức lại xông lên càng nhiều người tới chém giết, nguyên Sơn Đông quân cũng tất cả đều tử qua đi, hai bên nhân mã càng tụ càng nhiều, thế nhưng người một nhà giết lên.

Ngay từ đầu vẫn là nguyên Sơn Đông quân tham dự, sau lại bởi vì người Mông Cổ phân không rõ ai là nguyên Sơn Đông quân, nhìn thấy hán quân liền sát, mặt khác hán quân đành phải cùng nguyên Sơn Đông quân đoàn kết lên, kê vai chiến đấu. Trình càng bọn họ hoàn toàn bị quên đi.

Nhưng trình càng nhưng không quên bọn họ, hán quân ngắm bắn súng trường, nhắm chuẩn một cái lại một cái nhất cụ uy hiếp người Mông Cổ, bởi vì nguyên quân loạn thành một đoàn, cũng không ai chú ý trình càng mờ ám.

Người Mông Cổ cùng hán quân mấy người số không sai biệt lắm, nhưng Mông Cổ quân tất cả đều là kỵ binh, còn có trọng kỵ binh, tuy rằng bị trình càng giết mấy trăm trọng kỵ binh, Mông Cổ quân vẫn là điểm thượng phong. Đây dựa ở bên nhau, trình càng cũng không thể dùng súng máy trợ trận, hán quân dần dần chống đỡ không được.

Trình càng lập tức thay đổi kế hoạch, mệnh lệnh từ binh quân mở cửa sắt đi ra ngoài.

Tù binh quân đã sớm không nín được, doanh cửa vừa mở ra, lập tức rút đao xông ra ngoài, trình càng không có động, vẫn là cảm ngắm bắn súng trường, một thương (súng) thương (súng) mà sát cường điệu kỵ binh.

Một ngàn nhiều danh kỵ binh gia nhập đại đại phần chấn hán quân quân tâm, Sơn Đông quân càng là muốn báo thù, phá lệ bán mạng.

Trình càng rơi xuống tay nhanh hơn, một thương (súng) đi xuống, sẽ có một hai cái trọng kỵ binh ngã xuống đi. Bất tri bất giác, trình càng ngón tay đều một đến khẩu bất động không có súng, đành phải đổi một bàn tay tiếp theo tới.

Trên mặt đất không vô đạn đôi rất nhiều, nhưng không ngờ bị bên cạnh binh lính trộm thu thập đi rồi, còn có người thiếu chút nữa bắt tay nặng. Không đồ sặc đảo không ai dám lấy, trình càng cũng không biết thay đổi nhiều ít đồ sặc, trọng kỵ binh một ngàn nhiều người hơn phân nửa đều chết ở súng của hán hạ. Rốt cuộc Mông Cổ binh để không được hán quân toàn diện phản công cùng trình càng không kiêng nể gì súng đạn phi pháp, bắt đầu lui về phía sau.

Nhưng mà bọn họ không lui về phía sau còn hạo, một lui về phía sau, trình càng lập tức mình kim thu binh, tù binh quân mang theo càng nhiều bọn tù binh vốn đang tưởng lại truy đi xuống, nhưng cũng không dám vi phạm trình càng quân lệnh chỉ có thể lui trở về, đi theo trở về còn có những cái đó vốn dĩ lập tức liền phải trở thành pháo hôi điền thổ bộ binh.

Hai phương quân đội một thoát ly tiếp xúc, trình càng trên mặt liền lộ ra hơi mang tàn nhẫn tươi cười, trăm mặc đã lâu nhẹ súng máy bắt đầu kêu lên vui mừng lên.

Nóng rực viên đạn lấy một giây đồng hồ năm phát tốc độ đuổi theo đang ở lui lại Mông Cổ binh, xuyên qua một khối lại một khối thân thể.

Bắn ra thương đánh xong lại đánh xong một thoi trọng súng máy trình càng chính đối bằng đạn thời điểm, sở hữu hán quân nhìn thành phiên ngã xuống đi Mông Cổ quân tất cả đều sợ ngây người.

Đây là như thế nào vũ khí a!

Không đến một phút đồng hồ thời gian, mấy trăm tên tinh nhuệ Mông Cổ kỵ binh liền như vậy lặng yên không một tiếng động mà đã chết, thậm chí rất nhiều Mông Cổ kỵ binh sợ tới mức từ trên ngựa rút xuống dưới, chân nhũn ra như thế nào cũng kỵ không đi lên.

Đệ nhị ba kim loại gió lốc lập tức lại thổi quét qua đi, còn không có tới kịp chạy đi Mông Cổ kỵ binh không có té ngựa tất cả đều đã chết, hán quân lặng ngắt như tờ, vô cùng kính sợ mà nhìn trình càng thao tác súng máy quét ngang trước mắt hết thấy.

Những cái đó phía trước trải qua quá chuyện này thoát thoát nhóm lại là lần đầu tiên chính mắt thấy loại này vũ khí xạ kích, chỉ là lúc này đây bọn họ có thể không cần đối mặt kia phun cháy lưỡi họng súng không biết khi nào chết đi.

Chút bất tri bất giác hán quân hơn phân nửa người đã quỵ xuống, tại đây loại ở bọn họ xem ra tội thiên diệt mà vũ khí quỵ xuống đi xuống. Bọn họ mới hiểu được chính mình vừa rồi nếu hướng Tổng quân tiến công nói hội ngộ đến cái gì, cái này thao tác cháy thương (súng) người trẻ tuổi trên thực tế cứu bọn họ một mạng. Vốn dĩ tự cao binh lực so nhiều còn tưởng vọt tốt hơn chỗ người tất cả đều không có cái này tâm tư.

Thật là đáng sợ!!!

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Trình càng nhảy hạ doanh môn, kỵ thượng đã sớm chuẩn bị tốt mã hô lớn: “Muốn báo thù đi theo ta! Ném đạn binh đuổi kịp!”

Trương quý thoát thoát lĩnh binh đi theo trình càng mặt sau, tù binh quân nhóm tự nhiên một hống mà thượng, nhất định phải hạo hạo biểu hiện a, lại nói chính mình còn có tài vật ở nguyên quân đại doanh nào.

Trình càng mang theo sáu ngàn nhiều kỵ binh mau chóng đuổi mà đi, phía trước nguyên binh quân lính tan rã.

Nguyên quân căn bản không nghĩ tới sẽ thất bại, nhiều nhất cũng bắt quá liền bắt lực trở về, cho nên cũng không có phục binh tới quấy rầy, trình càng có thể toàn không bị ngăn trở ngại mà đuổi theo tán loạn nguyên binh vọt vào nguyên quân doanh trại quân đội, nguyên quân đã lại vô dám chiến chi binh, liền doanh bản binh cũng tán loạn.

Trình càng rơi xuống lệnh không được hư hao, mệnh thoát thoát mang một ngàn người lưu lại gác, dư lại người tặc chia làm mười lộ, đầy khắp núi đồi mà

đuổi giết nguyên binh.

Trình càng tắc thân lãnh một ngàn người đến nguyên quân Thủy sư đại doanh đi tấn công.

Nguyên quân thủy quân từ một người kêu Lư Thuận thống lĩnh, vốn là Nam Tống thủy quân Lư chinh ngoại chất. Lư chinh hàng nguyên, Lư Thuận tự nhiên cũng quy hàng. Lần này tùy đồng văn binh nam hạ, đánh bại vài chỗ thủy quân, đặc biệt là đánh bại trương thế kiệt hạ quý sau, Nam Tống lại vô đại quy mô thủy quân, Lư Thuận cũng thả lỏng không ít. Sau lại độc từng quan truyền đến tin tức, vạn hộ a rầm hân chết trận, Lư Thuận cùng hân không thân, chỉ là cảm thấy gia hòa này thật xui xẻo, Tống Quốc lập tức liền phải diệt vong, cư nhiên đã chết. Bất quá cũng có thể lý giải, so thế nhưng thiên hạ hùng quan, chết trận cũng không tính quá oan. Mà hôm qua Tống Quốc cư nhiên phái người đem đồng văn binh giết, Lư Thuận đảo có chút kinh sợ, còn đối thủ hạ nói Nam Tống chỉ sợ muốn xúi quẩy, nguyên binh há là tốt như vậy đặc tội? Nhưng cũng không nghĩ tới nguyên quân sẽ thất bại. Mỗi ngày chỉ để ý thao luyện thủy quân, chờ đợi Giang Âm quân đầu hàng vào thành là được.

Nguyên quân hai vạn người đi tấn công Tống quân, Lư Thuận chờ xem náo nhiệt. Hân có điểm tò mò cái kia giết đồng văn binh Tống người, rốt cuộc trông như thế nào. Lại không ngờ không chờ đến báo tiếp, chỉ nghe đến vài tiếng thật lớn tiếng nổ mạnh, trong chốc lát lại vang lên liên tiếp tượng pháo thanh âm, dứt quãng vang, thỉnh thoảng không ngừng có tiếng nổ mạnh truyền tới, ngay sau đó chính là nơi nơi đều nghe được đến kêu cha gọi mẹ thanh âm.

Lư Thuận kinh nghi bất định, chính mình này thủy quân đại doanh có năm ngàn người, tuy nói trên đất bằng chiến lực không tính quá cường, nhưng cũng không đến mức căng không được nhiều trong chốc lát đi? Lúc này bên ngoài truyền đến kêu sát tiếng động, bước chân phân loạn trung, một cái thủ hạ người đã tới cấp báo hân, thủy quân bên tàu bên ngoài thủy quân quân doanh bị một đội Tống quân dụng quái vũ khí nổ tung doanh môn phá tan, binh lính thương vong vô số, dư lại sợ tới mức tứ tán bôn đảo, Tống quân đã vọt tới phụ cận, thỉnh hân tức làm quyết đoán.

Lư Thuận cơ hồ không dám tin tưởng chính mình lỗ tai, hai vạn nguyên binh a, đều là tình nguyện, đừng nói đối thủ chỉ có một ngàn nhân mã, cho dù có năm vạn nhân, cũng không có khả năng bị bại nhanh như vậy thảm như vậy đi? Nam Tống nơi nào còn có nhưng chiến chi quân? Lại nói chính mình năm ngàn người đại doanh liền như vậy phá?

Vội hỏi nói: “Đối phương có bao nhiêu nhân mã?”

“Một ngàn nhân mã, dẫn đầu kêu trình càng!” Chỉ nghe đến cửa phòng bị người đá văng, trong phòng hai người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một cái ăn mặc hình thù kỳ quái còn cạo tóc ngắn anh tuấn người trẻ tuổi đi đến.

Người trẻ tuổi kia tiến vào hướng Lư Thuận cười, nói: “Ngươi vệ binh tất cả đều hàng, ngươi hàng không hàng?”

Lư Thuận không tự chủ được mà chỉ vào chính mình “Ta? Lại hàng?”

“Đúng vậy, ta cam đoan đây là ngươi cuối cùng một lần đầu hàng, về sau ngươi thành thật kiên định đi theo ta làm, bên ngoài thế giới lớn đâu, ta muốn chinh phục toàn thế giới! Lư chinh đầu nguyên không thể toàn trách hân, hân cũng là không có biện pháp, ta sẽ tự bảo toàn ngươi. Ngươi, nói như thế nào?”

Hai người cho nhau nhìn liếc mắt một cái, thăm nghĩ, hân chỉ có một người a. Một tả một hữu công đi lên.

Trình càng cười ha ha, không lùi mà tiến tới, hai người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trên bụng đã ăn thật mạnh một quyền.

Hai người đau cực, trên mặt đất không ngừng lăn lộn, căn bản suyền không thượng khí.

Trình càng mặc kệ Lư Thuận suyền không suyền được với khí, một phen đem hân quần áo nhéo. Đối với hân nói tiếp: “Ngươi nghe a, trên đời này hải dương chia làm năm cái đại dương, thêm ở bên nhau có hơn một trăm Đại Tống đại, có rất nhiều lục địa còn không có người chiếm lĩnh, nơi đó nơi nơi đều là tài phú cùng phi nhiêu thổ địa, nhiệm vụ của ngươi chính là thay ta từng bước từng bước mà chinh phục nó, ngươi có nghe rõ không?” Nói xong hướng Lư Thuận phía sau lưng chụp một chút.

Lư Thuận trường hút một hơi, cuối cùng thở hắt ra lại đây, có điểm co rúm mà nhìn trình càng, nói: “Ngươi nói chính là thật sự?”

Trình càng cười, “Ta còn biết rất nhiều hàng hải tri thức, đều có thể dạy cho ngươi. Ta dám cam đoan, đi theo ta, ngươi cả đời sẽ trở nên vô cùng huy hoàng, ngươi đem sang hạ vĩnh tái sử sách công tích, nếu ngươi còn làm hiện tại Lư Thuận, bất quá là cái chết ở trong tay ta vô danh quỷ mà thôi. Làm quyết định đi.”

“Là ngươi giết a rầm hân cùng đồng văn binh?”

“Nga? Nguyên lai cái kia chính là a rầm hân a, đúng vậy, đều là ta giết.”

“Ta đầu hàng.”

Lư Thuận thủy quân tấn hàng, trình càng được đến mấy ngàn tào chiến hạm, tam vạn nhiều Thủy sư, trương thế kiệt cùng tôn hồ thần vút bỏ thuyền cơ hồ đều bị tìm trở về. (này hai người từng cùng nguyên quân đại chiến, kết quả thảm bại) nguyên triều cùng biết Xu Mật Viện sự, mới vừa thắng trung thư hữu Thừa tướng bá nhân đã thành một mình, tin tức truyền khai sau, chấn động thiên hạ, Nam Tống trên dưới mừng rỡ như điên, đây là lời phía sau.

Hiện tại buồn bức không ngừng nguyên quân, Giang Âm quân thêm phán Lý thể tu cũng là buồn bức phi thường. Hân đối triều đình bất mãn, phía trước hân tướng đầu hàng nguyên quân, kết quả trời xui đất khiến không thành công. Lần này đồng văn binh vây Giang Âm, nhưng thật ra nhớ tới chuyện

này, phái người lấy hịch văn hiểu dụ hán. Hán đưa ra điều kiện, đồng văn binh cũng đáp ứng rồi, vốn dĩ ngày mai liền phải hiến thành, không nghĩ tới chẳng qua một ngày mà thôi, vận mệnh liền cùng hán khai cái vui đùa.

Đầu tiên là buổi tối đồng văn binh cả nhà bị giết, hán nơi nào còn dám đầu hàng? Chỉ nghĩ phái người giải thích rõ ràng, không đợi tìm được chọn người thích hợp, liền nhìn đến ngoài thành nguyên quân binh bại như núi đổ, chết chết, trốn trốn, cuối cùng nghe nói liền Thủy sư cũng tất cả đầu hàng.

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Ai làm?

Này đã là mắt thấy liền phải diệt vong Nam Tống triều đình khi nào ra như vậy một cái có thể chinh thiên chiến tướng lĩnh? Một ngàn người liền phá tam vạn trả lại cho toàn tiếm, này hán là so nhạc vô mục còn lợi hại đi? Chẳng lẽ Nam Tống tiểu triều đình mệnh số chưa tuyệt, lại có thể lại hỗn mấy trăm năm? Nhưng chính mình này đầu hàng chuyện này làm sao bây giờ? Sợ là đã bị đã biết đi?

Việc cấp bách, còn phải biết rõ ràng này rốt cuộc là ai làm, liều mạng mà cùng hán kéo hảo quan hệ, liền tính mất bò mới lo làm chuồng đi. Đầu hàng cũng không chỉ ta một cái, không được nói bãi quan thôi chức cũng có thể tiếp thu, lưu đến tánh mạng ở là được.

Nghĩ đến đây, kêu lên một người tâm phúc gọi là vương biết, làm hán ra khỏi thành đi ủy lạo này chi Tống quân, nhiều hỏi thăm tin tức, nhất định phải trông thấy này chi Tống quân quan chỉ huy, thật sự không được cùng bọn họ tâm phúc kết giao cũng là tốt.

Vương biết lĩnh mệnh, biết việc này rất trọng đại, vợ vết rất nhiều rượu thịt lương thảo, lại từ Giang Âm tốt nhất mấy cái ** chọn hai cái tư dung đoan chính thanh nhả thanh quan nhân, vội không ngừng mà ra khỏi thành, hướng vừa mới thay đổi chủ nhân nguyên quân đại doanh chạy đến.

Trình càng tâm tình vui sướng cực kỳ, hán chỉ dùng một chút đạn dược liền giải quyết một vạn đa nguyên binh, còn thu phục bốn vạn nhân, tự thân cơ hồ không có gì thương vong, sự tình so với hán tướng tượng còn muốn thuận lợi.

Thoát thoát phụng mệnh quét tước chiến trường, cũng sai người đem trang bị đạn dược đều thu lên, những cái đó kiến thức này đó vũ khí thật lớn uy lực binh lính nhóm đều luyện tiếc, sờ soạn lại sờ mới cho thả trở về. Mấy cái đầu lư đạn ném đạn binh hưng phấn đến lớn tiếng đàm luận xuống tay lư đạn thật lớn uy lực, chuyện này bọn họ chỉ sợ cả đời cũng quên không được.

Chờ trình càng trở lại trung quân trưởng mới vừa ngồi xuống không lâu, thoát thoát đã đầy mặt vui mừng mà tiến vào hội báo.

Lương thảo vật tư chồng chất như núi, trong đó còn có không ít là từ Tống quân nơi đó đoạt tới, lại vật về nguyên chủ. Chiến mã một vạn nhiều thất, đây là chính yếu, có tiền cũng mua không tới. Ngoài ra còn có tùy quân thợ thủ công một ngàn nhiều người, trình càng cũng thực yêu cầu.

Thoát thoát sẽ không viết chữ Hán, đem nguyên quân bên trong xem kho hàng chủ bộ bắt lại đây, viết một phần danh sách cấp trình càng.

Chữ phồn thể trình càng nhận lên cũng không khó, chỉ là sẽ không viết, tính tế mà nhìn, tâm tình rất tốt a.

Tiếp thu kiểm kê từ từ sự vụ thực nặng nề, trình càng còn muốn đi nhìn một cái tân quy phụ nguyên quân, an bài bọn họ cuộc sống hàng ngày. Thu chôn người chết, trị liệu thương bệnh, tuy nói đều có người phụ trách, nhưng hán tổng muốn đi xem một chút, bằng không ai còn sẽ cho chính mình bán mạng?

Văn thiên tường còn ở nguyên lai doanh trại quân đội cũng không có lại đây, tùy ý trình càng đem tam vạn nguyên binh vật tư tất cả đều tiếp thu xuống dưới.

Vội đến buổi tối, trình càng cùng trương quý đám người cùng tân hàng hán quân tướng lĩnh cơm nước xong, rửa mặt cũng xong rồi, trở lại tắm rửa vừa định nghỉ ngơi, vẫn luôn ở bên ngoài vội vàng thoát thoát lại vui tươi hơn hờ mà tới.

“Chuyện gì nhỉ?”

“Kia Lý thể tu phái người tặng rất nhiều rượu thịt lương thảo, chủ nhân ngài xem thu không thu?”

“Thu, tặng cho người cái gì?”

Thoát thoát nhếch miệng một nhạc, mở ra bàn tay nói: “Là một cái tiểu ngọc Phật, thật là đẹp mắt, chủ nhân ngài xem xem có phải hay không hảo ngọc? Ta tưởng đem nó đương đồ gia truyền đâu.”

Trình càng xem xem, hán cũng không hiểu lắm, nhưng biết này Lý thể tu sao có thể đưa không đồ tốt tới? Liền cười nói: “Hảo ngọc a, thu hồi đến đây đi.”

Thoát thoát thấy trình càng hứa hán nhận lấy, càng cao hứng. Làm thi lễ nói: “Ta chỉ đương đây là chủ nhân ban cho, cùng cái kia Lý thể tu không nửa điểm quan hệ.”

Trình càng không cấm bị hán chọc cười, “Hảo, người đi đem người kêu vào đi, về sau người khác đưa người đồ vật người cũng muốn chú ý, đừng cái gì đều phải.”

“Là, tiểu nhân minh bạch.” Thoát thoát nói xong liền mang theo một tia thần bí biểu tình lui ra.

Trong chốc lát trình càng liền mình bạch thoát thoát vì cái gì có cái loại này biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Một cái ba mươi mấy tuổi nhỏ sinh đầy ra tướng môn đi đến, mặt sau còn theo hai cái mười ba bốn tuổi thanh tú giai nhân, này cơ hồ là trình càng xuyên qua đến thời đại này lần đầu tiên gần gũi mà nhìn đến nữ nhân. Hắn đương nhiên mình bạch này hai cái tiểu nha đầu là đưa cho hắn, chỉ là tuổi quá tiểu, chính mình không hạ thủ được a.

Vương biết cười meo meo mà thâm làm thi lễ, kỳ thật này thi lễ có chút xấu hổ, bởi vì trước mặt vị này trình càng Trình công tử tuy đã thống lĩnh mấy vạn nhân mã, nhưng tuổi quá nhẹ, hơn nữa càng quan trọng hắn vẫn là bạch thân, cũng chính là không có bất luận cái gì chức quan công danh, vương biết suy nghĩ nửa ngày muốn như thế nào chào hỏi vẫn là không ổn, đành phải lạy dài xong việc.

Trình càng kỳ thật cũng không để ý, hắn đối cổ nhân lễ tiết hiểu biết không nhiều lắm, hắn cái kia thời đại cũng không chú ý nhiều như vậy, thấy hắn hơn ba mươi tuổi trả lại cho chính mình hành lễ vội vàng đỡ lấy.

Vương biết thấy trình càng thực khách khí mà đỡ chính mình, trong lòng đại định. Đứng dậy cười nói: “Tại hạ vương biết, phụng Giang Âm quân thêm phán Lý thế tu Lý đại nhân chỉ mệnh tiến đến bái kiến Trình công tử. Chúng ta Lý đại nhân nghe nói Trình công tử chỉ dựa vào bản thân chỉ lực, trong vòng 3 ngày đánh bại mấy vạn nguyên quân, thiện chiến chi danh, chấn động thiên hạ, công ở xã tắc, lợi ở bá tánh a. Trình công tử như thể anh hùng, Lý đại nhân hận không thể lập tức tiến đến bái kiến, hiệu lực với đi theo làm tùy tùng, chỉ tiếc sự vụ quân thân, một lát không được ly, đành phải mệnh tại hạ tiến đến an ủi, Trình công tử không lấy làm phiền lòng.”

Trình càng mỉm cười nhìn vương biết, vỗ nhẹ nhẹ chụp hắn tay nói: “Thay ta đa tạ Lý đại nhân, tại hạ sở dĩ có thể may mắn thành công, bất quá là bởi vì triều đình ân đức cùng các vị đại nhân toàn lực tương trợ thôi, ta cùng các tướng sĩ một chút vi công, đảm đương không nổi Lý đại nhân như thế tán thưởng.”

Nói xong buông ra tay, trở lại chỗ ngồi ngồi hạ, cũng thỉnh vương biết ngồi xuống, lại nói: “Lý đại nhân lần này công lao cũng rất lớn a, đồng văn bình tổ có uy danh, tam vạn Mông Cổ tinh nhuệ bị che ở này Giang Âm dưới thành, không được tiến thêm, tại hạ lúc này mới có thể một lần là xong a.”

Vương biết nghe được trình càng như thế giảng, kích động đến mới vừa ngồi xuống mông lập tức lại nâng lên, trực tiếp quỳ xuống khóc ròng nói: “Trình công tử thật Tề tướng mới cũng! Giang Âm quân chỉ có năm ngàn người, muốn thủ đến Giang Âm một thành bình an dữ dội làm khó! Trong thành thượng có mấy chục vạn phụ lão, Lý đại nhân dốc tâm, mới thủ vững đến nay nào. Nguyên quân nam hạ, rất nhiều thủ đem trông chừng mà hàng, Lý đại nhân cô thành khó thủ, cả ngày cùng nguyên quân là mặt lá trái. Hiện giờ nghe được Trình công tử chi ngôn, mới vừa rồi rỏ rỏ nhìn thấy mặt trời, tại hạ thể Lý đại nhân hướng Trình công tử nhất bái!”

Trình càng thăm nghĩ, gia hỏa này tài ăn nói thật đúng là hảo a. Vốn dĩ hắn cũng không tính toán đối phó cái kia Lý thế tu, không bằng bán cái mặt mũi cho hắn.

Vì thế nâng dậy vương biết, cười nói: “Tiên sinh có gì hành này đại lễ? Lý đại nhân bảo vệ cho Giang Âm chẳng lẽ còn có tội không thành? Một chút đồn đãi há mà khi thật? Lý đại nhân sống một thành bá tánh chi tâm Trình mỗ cảm phục sâu vô cùng nào. Văn tướng công cũng không tin những cái đó đồn đãi vô văn, ngày mai ta thấy đến Văn tướng công sẽ tự thể Lý đại nhân phân trần, Lý đại nhân đương thân nghênh Văn tướng công, ta đảm bảo Lý đại nhân không có việc gì.”

Vương biết lược có chần chờ, đang muốn lại nói, lúc này có lính liên lạc mang tiến vào một người, trình càng vừa thấy, gặp qua, là văn thiên tường bên người kỵ sĩ chỉ nhất.

Kia kỵ sĩ thi lễ qua đi đối trình vượt địa đạo: “Văn tướng công muốn tiểu nhân đối Trình công tử giảng, Văn tướng công phải về triều diện thánh, đem này tranh tài tấu, cùng nguyên quân giao chiến việc, tẩn thác với Trình công tử. Đây là Văn tướng công thủ lệnh, Trình công tử cầm này lệnh nhưng tùy cơ ứng biến. Văn tướng công còn dặn dò Trình công tử, bá nhạn nơi đó, còn cần Trình công tử lo lắng, trăm triệu không thể đại ý.” Nói xong, đem từ trong lòng móc ra tói che lại quan ấn một giấy mệnh lệnh giao cho trình càng.

Trình càng lược một suy nghĩ, liền mình bạch văn thiên tường ý tứ. Trong triều gian thần giữa đường, tạ thái hoàng thái hậu lại là cái người hiền lành, không thể quyết đoán. Nếu hắn văn thiên tường vào Giang Âm, khó tránh khỏi muốn nghe từ triều đình mệnh lệnh, chỉ sợ sẽ đối trình càng có điều cản tay, cứ như vậy, rất tốt cục diện sợ là lại có khả năng vứt bỏ. Cho nên dứt khoát lấy trở về hội báo tình hình chiến đấu vì từ, đem những việc này đều giao cho trình càng. Hắn là bạch thân, nghiêm khắc thượng giảng căn bản không phải Đại Tông người, cho nên triều đình mệnh lệnh trình càng lớn nhưng không cần quá để ý tới, huống hồ triều đình hiện tại chỉ có thể nhờ với hắn, như thế nào sẽ cùng hắn đối nghịch đâu?

Trình càng muốn thông này đó khớp xương, trong lòng thầm thở dài một tiếng: Quan trường a. Phân phó đem truyền tin kỵ binh dẫn đi hảo hảo nghỉ ngơi.

Vương biết lại là đại hi, trước mắt vị này Trình công tử là cái dễ nói chuyện, chỉ cần Trình công tử ở Giang Âm, Lý thể tu lại cùng trình càng kéo lên quan hệ, đối bá nhan lại lập thượng một ít công lao, đại sự liền hóa tiểu, việc nhỏ liền hóa vô. Chính mình hôm nay tới hảo a, lập hạ công lớn.

Trình càng trầm ngâm một lát, nói: “Nếu như thế, xin mời tiền sinh hồi báo Lý đại nhân, ta ngày mai nhập Giang Âm, đến nỗi bá nhan bên kia, còn cần Lý đại nhân nhiều hơn xuất lực.”

Vương biết vui mừng lộ rõ trên nét mặt, vội vàng đáp ứng rồi. Tiếp theo cười nói: “Lý đại nhân biết Trình công tử mới vừa hồi Đại Tổng, chinh chiến vất vả, bên người không thể không người phụng hầu, riêng từ Giang Âm thanh quan nhân giữa chọn lựa kỹ càng hai cái nha đầu tới trước hầu hạ, Trình công tử vạn chớ chối từ. Nếu không nguyên binh không lùi, Lý đại nhân tội lỗi liền lớn. Ha ha.” Nói liền dâng lên hai cái tiểu nha đầu bán mình khế.

Trình càng biết là phi thu không thể, vì thế cũng cười thu lên, đưa đến cửa, vương biết tự trở về phục mệnh.

Quay đầu lại liền thấy hai cái mười ba bốn tuổi thanh tú giai nhân mỗi người trong tay cầm cái tay nải, xinh xắn mà đứng ở nơi đó. Thiên lãnh, nhưng vì làm hẳn nhìn ra đáng người đường cong, tới thời điểm hai người ăn mặc đều không quá nhiều. Lều trại ẩm áp, đào cũng không cần thêm quần áo.

Trình càng lần đầu có thị nữ, hơn nữa là hoàn toàn thuộc về hắn, cảm thấy thật sự quá thú vị. Cần thận đoan trang hai người, càng xem càng thích.

Hai người đều là ** ti mi bồi dưỡng ra tới về sau muốn bán được Tần Hoài hà cô nương. Chẳng những lớn lên muốn hảo, cầm kỳ thư họa như thế nào cũng đều muốn mình bạch chút, hơn nữa tinh thông trong đó giống nhau. Trải qua như vậy bồi dưỡng, khí chất tự nhiên xuất chúng, Lý thể tu chân là hoa giá cao tiền a, chỉ sợ còn dùng điểm cường, bằng không sợ là không chịu bán.

Hai người bị đưa tới quán doanh, đều thập phần bất an. Đãi nhìn đến trình càng, đều đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngược lại vui mừng lên.

Trình càng tuy là quân nhân, nhưng từ tiểu học tập liền rất hảo, trên người tự nhiên có một cổ nho nhã chi phong, hơn nữa niên thiếu anh tuấn, một trương thường xuyên mỉm cười đôi mắt, tuy rằng quần áo tóc quái điểm, mặt khác đúng là các nàng cảm nhận trung như ý lang quân bộ dáng, trừ bỏ không có gì xuất thân, hết thấy đều là hảo đến không thể lại hảo. Hơn nữa trình càng hiện tại tiện tay nắm trọng binh, tiền đồ tất nhiên rộng lớn, hai người đều âm thầm may mắn vừa rồi cái kia vương biết tuyên đến chính mình, gã chồng hoàn lương nơi nào có thể có như vậy tốt quy túc a.

Hai người nhìn đến trình càng chuyển lại đây, vội vàng doanh doanh hạ bái, nói: “Nô tỳ thơ vân, nô tỳ tím yên bái kiến công tử.”

Nhìn đến trình càng vẻ mặt tò mò mà nhìn chính mình, trên mặt lộ ra vừa lòng tươi cười, trong lòng vừa thẹn vừa mừng, lẫn nhau lại có một chút tranh sùng chi tâm, nghĩ thầm nhất định phải làm trình càng nhiều sùng ái chính mình một chút.

Trình càng hỏi khởi các nàng thân thế, mới biết được các nàng đều là cô nhi, tím yên lập tức liền mười lăm tuổi, thơ vân so nàng tiểu tứ tháng. Người nhà đều chết vào người Mông Cổ trong tay, rất nhỏ đã bị người bán được Giang Âm.

Trình càng thương tiếc mà lôi kéo các nàng tay. Hai người tay đều là ôn nhuận như ngọc, tinh tế nhu mỹ. Bởi vì ở bên ngoài thời gian có điểm trường, còn có chút lạnh, rốt cuộc chỉ là mười ba bốn tuổi tiểu cô nương a.

Trình càng trong lúc nhất thời có chút đau lòng, không cầm đem các nàng tay hướng trung gian hợp lại, chính mình đều cấp cầm, một bên nhẹ xoa, một bên a khí.

Hai cái tiểu nha đầu giật nảy mình, các nàng tuổi tuy nhỏ, nhưng thấy quá nam nhân nhưng quá nhiều, nhiều ít nam nhân dùng đủ loại sắc mắt thấy quá các nàng, liền chờ các nàng đốt đèn đầu. Mà trình càng sắc mặt lại rất chân thành, không lộ ra một tia dâm tà bộ dáng, chỉ là đau lòng các nàng tay quá lạnh, không cầm đều cảm động đến ướt hai mắt.

Trình càng xoa trong chốc lát, cảm thấy tay đã nhiệt, liền buông tay tới, chính mình tay cũng nhiệt, vì thế dùng đôi tay che lại các nàng hai cái khuôn mặt nhỏ, lại cho các nàng ẩm áp.

Liền tính các nàng là đưa cho trình càng nha đầu, nhưng sao có thể mới vừa vừa thấy mặt khiến cho trình càng như vậy sờ tới sờ lui? Nhưng hai người vẫn là ngờ ngác mà không làm bất luận cái gì phản kháng, bởi vì các nàng nhìn ra được trình càng cũng chỉ là tưởng cho các nàng ẩm áp thôi, trừ bỏ cảm động, chính là cao hứng.

Trình càng từ một cái trong rương tìm ra hai phó tinh xảo dương chỉ thêu cái bao tay cùng hai phó bình thường tuyến cái bao tay, đều có nhất định co giãn, cho các nàng mang hẳn là sẽ không quá lớn. Mấy ngày nay hẳn đều phải dùng thương (súng), không thể mang bất luận cái gì cái bao tay, không cần thương (súng) thời điểm người khác đều không có hẳn cũng không thể làm đặc thù, cho nên cũng không mang. Đây hai cái tiểu nha nhưng thật ra ngoại lệ, các nàng muốn công tác, tổng không thể đông lạnh xuống tay làm việc nhỉ đi?

Hai cái tiểu nha đầu hơi giật mình mà nhìn trình càng lấy ra bốn phó hắc hắc tượng bàn tay giống nhau đồ vật, vừa thấy liền biết là làm cái gì dùng, đều trước mắt sáng ngời.

Thứ này hảo a, vì cái gì chính mình phía trước không nghĩ tới?

Trình càng bắt tay bộ đưa tới các nàng trong tay, nói: “Không có các ngươi lớn nhỏ, chấp vả mang một chút đi, chờ thêm mấy ngày, tìm đủ nguyên liệu lại cho các ngươi làm mấy phó hợp tay.”

Hai người vui mừng khôn xiết mà tiếp nhận tới, nhìn kỹ, dương chỉ thêu phi thường tinh tế, tinh mỹ dị thường, mặt trên còn có cực tế chính chỉnh tề hoa văn, các nàng trước nay chưa thấy qua làm như thế công tinh xảo “Vải dệt”, trong lúc nhất thời hoa mắt say mê, thiếu chút nữa ngất đại.

Kia hai phó bình thường tuyền cái bao tay ở các nàng xem ra cũng đã cũng đủ tình mỹ, chỉ là tuyền thô chút.

Hai người thật cẩn thận mà đem dương nhung cái bao tay mang lên đi, thập phần ấm áp, như vậy mỏng thế nhưng như thế giữ ấm! Tuy rằng nhiều ít có điểm đại, nhưng cũng không nhiều lắm ảnh hưởng. Hai người càng xem càng ái, vui mừng đến nhảy dựng lên, thơ vãn thờ phi phò hỏi trình vượt địa đạo: “Công tử, đây là cái gì? Chính là đưa cho nô tỳ?”

Trình càng cười nói: “Đây là cái bao tay, đương nhiên là tặng cho người nhóm. Bất quá các người cần phải tiểu tâm, đây là dương nhung, giữ ấm nhất lưu, nhưng không thể dùng sức ma, không thể sưởi ấm, ra đầu sợi cũng đừng trừu, tóm lại là thực kiểu quý đồ vật, thật muốn bán, mấy ngàn quán cũng mua không được. Hiện tại ta Đại Tổng còn sinh sản không ra, vài thập niên sau cũng không nhất định có thể hành, các người phải cẩn thận bảo quản, đừng dùng nó làm công, chỉ cho các người bảo hộ đôi tay chi dùng. Kia hai phó tuyền cái bao tay mới là làm công dùng, cái này ngấm lại biện pháp mấy năm là có thể sinh sản ra tới không sai biệt lắm. Nhưng phải làm đến tốt như vậy, cũng là rất khó. Nói lên cái này, các người trước đừng mang, miễn cho các tướng sĩ nhìn trách ta bất công, chờ ngày mai vào Giang Âm thành, ta tìm một đám dệt nương cấp các tướng sĩ nhiều làm một ít các người lại mang.”

Hai cái tiểu nha đầu gật đầu ứng, vẫn là thật là vui.

Trình càng trong lòng có chút chua xót, này tuổi ở hiện đại chỉ là sơ trung nhị ba năm cấp thôi, đúng là làm nũng tuổi tác, cư nhiên liền thành chính mình thi thiếp. Chính mình đối với các nàng hảo một chút, liền hạnh phúc thỏa mãn vô cùng, cùng hiện đại những cái đó ngạo kiều tiểu nha đầu nhóm hoàn toàn không giống nhau. Cũng nguyên nhân chính là vì như vậy, càng thêm lệnh người trừu mến.

Trình càng chớp chớp mắt, hấn vội một ngày, thật sự có chút mệt mỏi, vì thế nói: “Ta muốn ngủ, các người liền trước cùng ta cùng nhau ngủ, ngày mai ta lại cho các người an bài.”

Hai cái tiểu nha đầu mặt đỏ ửng mà liền hồng đến thông thấu, chân tay luống cuống mà đứng ở nơi đó, thầm nghĩ này Trình công tử quá mức hoang đường, thế nhưng tưởng lập tức đem chúng ta hai cái đều thu phòng, này sao lại có thể? Này cũng không phải là ta tưởng tượng tình hình.

Trình càng cũng không giải thích, cời quần áo, chui vào ổ chăn nặng nề mà ngủ.

Trình càng giường đệm cực đại, hai cái tiểu nha đầu sợ trình càng sinh khí, không dám không lên giường. Nghĩ thầm dù sao là người của hấn, tuy rằng hoang đường chút cũng không thể làm trái với trình càng tâm ý, nếu không ngày sau nào còn có ngày lành quá?

Xấu hổ sau một lúc lâu, đành phải cũng cời áo ngoài cùng trung y, chỉ ăn mặc yếm cùng quần lót, lộ ra trắng nõn cánh tay cùng phía sau lưng, trần trụi tinh oánh như ngọc hai chân, đỏ mặt chui vào trình càng trong ổ chăn.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Lần đầu viết thư, hôm nay mở ra vừa thấy, cư nhiên có ba cái cất chứa, phi thường cao hứng. Ta không có khác có thể báo đáp, chỉ có hảo hảo viết thư, hơn nữa ta cam đoan, sách này sẽ càng ngày càng xuất sắc. Lịch sử loại thư rất khó viết, cảm ơn đại gia duy trì.

Hai người chui vào trong ổ chăn khăn trương đến toàn thân căng chặt, trong tay đều cầm một khối màu trắng khăn lụa, lẫn nhau nhìn, tuy rằng đều thực sợ hãi, nhưng lại cố tình hy vọng cái thứ nhất là chính mình.

Trình càng trong mộng lung cảm thấy hai người vào chính mình ổ chăn, vội thế các nàng dịch hảo góc chăn, một tay một cái mà ôm chăm tới, nhẹ nhàng ở các nàng nhu mĩ trên má hôn hôn, lại tiếp theo ngủ.

Hai cái như vậy xinh đẹp tiểu nha đầu ôm vào trong ngực có thể mặc cho chính mình ta cần ta cứ lấy, không có khi tư là không có khả năng. Nhưng các nàng còn quá tiểu, trình càng phương diện này chịu giáo dục rất sâu, vì thế lập tức ngăn chặn chính mình một chút dục hòa, không nghĩ liền như vậy thương tổn các nàng, nếu không đối với các nàng phát dục không có lợi.

Hai cái tiểu nha đầu ở bị trình càng thân thời điểm khăn trương đến toàn thân đều cương, sau đó —— liền không có sau đó.

Trình càng cũng không có sờ các nàng, cũng không có lại thân các nàng, càng không có thoát các nàng quần áo. Các nàng chờ chờ thân thể liền chậm rãi thả lỏng lại, các nàng cũng mệt mỏi, ở trình càng đều đều tiếng hít thở trung, ở hấn kiên cố trong lòng ngực bất tri bất giác ngủ rồi.

Mùa đông hùng đông đến vẫn, hơn nữa ngày hôm qua một hồi đại chiến, lại vội đến buổi tối đêm đã khuya mới ngủ, cho nên trình càng lên đến hơi muộn

trong chốc lát. Hắn cũng không có biện pháp ngủ quá muộn, đồng hồ sinh học không cho phép. Lại nói tiếp thật quái, trình càng tới rồi cái này thời không, lập tức đồng hồ sinh học liền điều lại đây.

Trình càng tỉnh lại thời điểm mới phát giác chính mình nghiêng người ôm thơ vân, tiểu nha đầu ở hân trong lòng ngực ngủ thật sự hương, trình càng một bàn tay ôm ở nàng phía sau lưng, một bàn tay, vỗ ở nàng trên hông, không tự giác mà nhẹ nhàng nhéo một phen, lại nộn lại có co dãn.

Tím yên thì tại hân sau lưng ôm hân, hai viên còn chưa phát dục hoàn thành no đủ nhẹ để ở hân phía sau lưng.

Vốn dĩ nam nhân buổi sáng liền có điểm xấu hổ, mà hân càng là huyết khí phương cương, cổ tình bên người còn có hai cái tản ra u hương mỹ kiều nương như ẩn như hiện, làm thân thể hân quả thực muốn nổ mạnh.

Trình càng sâu hút vài khẩu khí tương trấn định xuống dưới, nhưng thân thể là thành thật, nửa ngày cũng chưa biện pháp.

Thơ vân cảm thấy hân dị động, tình từng mở to mắt, nhìn đến trình càng anh tuấn gương mặt chính mặt đỏ hồng mà nhìn nàng, trong lòng ngọt ngào dị thường, chính mình chính là bình sinh lần đầu cùng một người nam nhân cùng nhau ngủ đầu, hân là chính mình tương lai phu quân, còn như vậy soái, như vậy hảo, hân tay còn ở chính mình phía sau lưng cùng trên hông ôm ta đầu, tuy rằng then thùng, bắt quá ở hân trong lòng ngực ngủ thật là thoải mái. Thơ vân không cảm hướng về phía trình càng lộ ra mỉm cười ngọt ngào dung. Di, thứ gì đình ta?

Thơ vân không thêm suy xét, thực tự nhiên mà tưởng đem cái này đình nàng bụng đồ vật lấy ra, nắm chặt đi lên, thô thô tròn tròn, đã ngạnh lại mềm, thơ vân không khỏi bỏ thêm một chút kính nể vài cái.

Thứ gì?

Vừa định đem nó lấy ra, liền nhìn đến trình càng vẻ mặt sợ hãi mà nhìn nàng.

Thơ vân đột nhiên minh bạch đây là cái gì, không cảm duyên dáng gọi to một tiếng, mặt đỏ đến thật có thể nhiễm bầy. Chui vào trình càng trong lòng ngực, cũng tới cùng đi, nhẹ nhàng đâm trình càng ngực, hơi hơi kiều suyễn, thấp giọng hờn dỗi nói: “Công tử người khi dễ nhân gia, nhân gia không thuận theo. Người bồi ta, người bồi ta.”

Trình càng nào chịu được như vậy **, máu mũi đều phải vọt ra tới. Liều mạng cắn răng khắc chế chính mình *, cả người đều run run lên, nghĩ thật sự khắc chế không được liền đành phải làm một cái ăn mủ đồ sói xám.

Tím yên lúc này cũng tỉnh, chỉ nhìn đến trình càng thân thể đang run rẩy, còn tưởng rằng trình càng không thoải mái, vội vàng ôm lấy hân, vội la lên: “Công tử làm sao vậy? Chính là nơi nào bất an thái?”

Này một ôm, tím yên phát dục tốt đẹp no đủ chỉ cách hơi mỏng yếm gắt gao mà dán tới rồi trình càng phía sau lưng, trình càng có thể tình tường cảm thấy hai luồng rất có quy mô mềm mại ở hân trên lưng xoa tới xoa đi, liền tính trình càng lại lý trí cũng thật sự chịu đựng không nổi.

Trình càng thấp rống một tiếng, một hồi thân, đem tím yên cũng ôm lấy, song song cùng thơ vân cùng nhau nằm, chính mình khóa gối ở mặt trên, cẩn thận một quan sát, tím yên tựa hồ muốn đầy đặn một ít, càng thành thực một chút.

Trình càng hai mắt đỏ đậm, bỏ nhào vào tím yên trên người, một ngậm ngậm lấy tím yên miệng thơm, đầu lưỡi lập tức dính đi vào, cùng tím yên cái lưỡi thơm tho giao ở bên nhau, mút vào tím yên ngọt hương, tay phải tắc đi còi bỏ tím yên quần lót, hân rốt cuộc nhìn không được, đành phải tìm phát dục đến càng tốt một ít tím yên xuống tay trước.

Thơ vân không cam lòng yếu thế, nhào lên tới hôn trình càng mặt, hân ngực, hân phía sau lưng, toàn bộ lều trại tràn đầy dạt dào **.

Trình càng coi tím yên quần lót, tím yên thân thể mềm mại còn có một ít ngây ngô, nhưng đã là tuyệt mỹ. Trần như nhộng tím yên không chút do dự đem màu trắng khăn lụa phóng tới dưới thân, ngoài cửa vệ binh đột nhiên ở bên ngoài truyền đạo: “Trình công tử, trương quý Trương đại nhân tới.”

Này một câu lập tức tưới tắt trình càng đang ở thiêu đốt hùng lực dục hỏa. Hân nhớ tới đêm qua hân làm trương quý cùng những cái đó hàng đem nghĩ ra một cái chỉnh biên kế hoạch, nói trắng ra là chính là muốn chính bọn họ tuyển tướng lãnh, lại đối hân phụ trách. Trình càng đối hàng quân tình huống không thân, từ hân tới chỉ định tướng lãnh tất nhiên sẽ sai lầm. Hân phải đối bá nhan tác chiến, hệ chỉ huy thống không thành lập lên không được, còn muốn quen thuộc tình huống, cần thiết phải nhanh một chút.

Này sáng sớm trương quý liền tới rồi, nói vậy tới hôm qua không ngủ bao lâu mới sửa sang lại ra tới. Trương quý cũng không biết chính mình trong lều nhiều hai cái tiểu mỹ nhân, nếu không sao có thể đại sáng sớm mà tới nhiều người thanh mộng?

Trình càng chạy nhanh đem bị một lần nữa cấp hai cái tiểu mỹ nữ đắp lên, mỗi người đều hôn một cái khuôn mặt nhỏ, lúc này mới xuống giường mặc quần áo vào.

Hai người vội muốn hầu hạ, bị trình càng ngăn lại, nói: “Bên ngoài lạnh lẽo, ngoan, các người cũng đem quần áo mặc vào đến đây đi, về sau nhật tử còn trường đầu. Nga, không chuẩn có ý ** ta.” Nói xong đem phá lệ thất vọng tím yên ôm lại đây, tiếp cái hôn. Xem thơ vân vênh lên cái miệng nhỏ, cũng hôn nàng một chút mặt. Thơ vân nụ hôn đầu tiên còn không có cướp đi, không thể như vậy tùy tiện.

Cẩn thận bình phong, trình càng giày mới vừa xuyên xong, trương quý liền đẩy ra trương môn đi đến.

Trương quý đi vào tới vừa muốn nói chuyện, liền nhìn đến bình phong mặt sau lờ mờ tựa hồ có hai nữ nhân. Nhìn đến trình càng còn có chút đỏ lên mặt,

lập tức mình bạch chính mình tới không phải thời điểm, nhưng cũng lui không quay về, không cảm cười khổ nói: “Cái này, ta còn có chút đồ vật không viết xong, không bằng chờ hạ lại đến.”

Trình càng lớn cười giữ chặt hán, nói: “Trương quý người đừng coi khinh ta, chính sự quan trọng.”

Trương quý cũng cười, “Đánh vỡ người chuyện tốt, là ta không phải, bắt quá ta tới hôm qua nhưng chỉ ngủ một canh giờ, cũng coi như không làm thất vọng người.”

Trình càng nghiêm mặt nói: “Nói đi, các người thương lượng kết quả là cái gì?”

Trương quý nói: “Thủy quân không tính, chúng ta hiện có đại quân một vạn lượng ngàn hơn người, chiến mã một vạn tám ngàn dư thất, chúng ta không bằng cùng ân người Mông Cổ phương thức chia làm mười hai cái ngàn người đội, chỉ là ta kia ba trăm người muốn như thế nào?”

Trình càng đương nhiên mình bạch trương quý ý tứ, trương quý là mệnh quan triều đình, chính mình vô quan vô chức, tính lên trương quý chỉ là bị phái tới bảo hộ chính mình người, tổng không thể tùy tiện tiện liên ở chỗ này làm một cái thiên phu trưởng đi?

Trình càng xem trương quý liếc mắt một cái nói: “Có hai con đường. Một cái là quá mấy ngày triều đình khẳng định có nhậm mệnh xuống dưới, chỉ sợ đến phong ta một cái không nhỏ chức quan, ta mượn cơ hội đem người muốn lại đây, triều đình vạn đều bị dẫn chỉ lý. Một khác điều là triều đình phong thường ta không tiếp thu, hoặc là trương nhu Trương đại nhân không chịu thả người đi, đến lúc đó người nhưng nguyện từ đi chức quan ở ta nơi này chịu thiệt một chút?”

Trương quý nói: “Ta đi theo Trương đại nhân mấy năm, biết rõ hán không phải cái có thể thành đại sự người. Lần này vốn dĩ nghĩ chết trận ở độc tòng quan cũng liền thôi, nhưng lại vào lúc này nhận thức Trình công tử a. Trương mỗ bất tài, nguyện ý lưu tại dưới trướng nghe dùng, người Mông Cổ có thể chinh phục thiên hạ, chúng ta Hán nhân vì cái gì không được?!”

Trình càng cùng trương quý liếc nhau, lẫn nhau hiểu lòng cười, nói: “Hảo, tự hôm nay thủy, ta trình càng liền cùng người trương quý cùng sinh cùng tử, không rời không bỏ!”

“Hảo, cùng sinh cùng tử, không rời không bỏ!”

Hai người nói xong cười ha ha, tam kích chưởng vi thệ.

Trương quý từ trong lòng móc ra một trương giấy, mặt trên vẽ một trương đơn giản đồ, tràn ngập một đám tên, đều là các thiên phu trưởng, Bách Phu Trưởng tên, trong đó liền có trương quý chính mình, làm cái thiên phu trưởng.

Thoát thoát cũng là thiên phu trưởng, còn có cái kia cùng trình càng gọi nhip nguyên Sơn Đông quân tôn phú cũng là thiên phu trưởng, cái thứ nhất đầu hàng bao sáu cư nhiên hỗn thành Bách Phu Trưởng.

Đi theo chính mình đấu tranh anh dũng có công chi thần, cũng có vài cái lên tới Bách Phu Trưởng.

Trình càng gật gật đầu, trương quý này phân danh sách là dùng tâm tư, liền tính chính hán tới xử lý, cũng không thể xử lý đến càng tốt.

Trình càng vỗ vỗ trương quý bả vai, tán dương: “Hảo, chuyện này làm được xinh đẹp. Liền như vậy chấp hành đi. Buổi sáng muốn các quân về đơn vị, giữa trưa các thiên phu trưởng đến trung quân trướng tới, chúng ta muốn thương lượng một chút tiến Giang Âm sự tình.”

Trương quý đứng dậy cáo từ, trình càng cũng xoay người quai tới rồi bình phong mặt sau.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Vừa thấy hai cái tiểu mỹ nữ vẫn chưa đứng dậy, mà là ngồi ở trên giường vây quanh chần, bốn điều ** cánh tay chính cầm trình càng đặt ở gối đầu phía dưới hai thanh súng lục nghiên cứu.

Trình càng sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng nhào lên đi bắt tay thương (súng) đoạt lại đây nhất nhất kiểm tra, vừa thấy bảo hiểm không mở ra, lúc này mới yên tâm.

Hai cái tiểu mỹ nữ bị trình càng hoảng sợ, có chút khản trương mà nhìn trình càng.

Trình càng đành phải ôn nhu mà đem súng lục tính nguy hiểm nói một lần, hai cái tiểu mỹ nữ vừa nghe, mặt đều có chút dọa trắng.

Trình càng đành phải đem các nàng ôm vào trong ngực an ủi trong chốc lát, hai cái tiểu mỹ nữ chần chấy xuống xuống dưới, trình càng mới phát hiện hai người cư nhiên vẫn là vừa rồi như vậy, tím yên trần như nhộng, thơ vân cũng chỉ có một cái quần lót.

Trình càng thân thể trong phút chốc liền có phản ứng.

Tím yên hồ ly tinh mà nhìn trình càng, thơ vân cũng vẻ mặt không phục mà dựng thẳng trắng nõn ngực. Trình càng cắn cắn đầu lưỡi, miễn cưỡng hít sâu mấy khẩu, hạ thật lớn quyết tâm mới đem chần một lần nữa che lại đi lên.

Không có như vậy ** cảnh sắc, trình càng mới có thể mở miệng nói chuyện, “Không phải ta làm ra vẻ, mà là bởi vì các ngươi hiện tại có điểm tiêu, thân thể phát dục còn không có hoàn thành, nếu ta hiện tại muốn các ngươi, đối với các ngươi thân thể là bất lợi, nếu lại đã hoài thai, liền càng dễ dàng khó sinh, ta còn muốn cùng các ngươi cùng nhau vui vẻ về quá cả đời đầu, không nghĩ các ngươi bởi vì thân thể bị hao tổn sớm mà rời đi ta. Các ngươi hiểu không?”

Hai cái tiểu mỹ nữ lại là kinh ngạc lại là cảm động, bỏ nhào vào hân trong lòng ngực rơi lệ. Các nàng từ nhỏ liền nhìn quen nam nhân mơ ước các nàng sắc đẹp, càng có người dùng hết hết thấy cơ hội chiếm các nàng một chút tiện nghi, mà cái này Trình công tử tuy rằng không quá chịu được **, nhưng thật sự tận lực vì các nàng suy nghĩ.

Trình càng một bên khắc chế thân thể của mình phản ứng, một bên nhắm mắt lại nói: “Hảo, không khóc không khóc, mau đem quần áo mặc vào, các ngươi tướng công ta kiên trì không được nhiều trong chốc lát.”

Tím yên ghen ngào nói: “Tướng công như thế thể thể thiếp thân suy nghĩ, giờ phút này thiếp thân cho dù chết, cũng cam nguyện.”

Thơ vân cũng chảy nước mắt gât gât đầu, đem vui đầu ở trình càng trước ngực, vẫn là cùng tới cùng đi.

Trình càng thật là dở khóc dở cười, thầm nghĩ thơ vân nha đầu này ngươi còn có tâm chiêu không có? Ngươi là thuộc heo sao?

Thật vất vả hống các nàng mặc vào quần áo, mặc quần áo thời điểm, trình càng vẫn là nhìn không được ở các nàng trước ngực lưu luyến một chút, rước lấy một trận hờn dỗi.

Trình càng bởi các nàng ăn xong cơm sáng, cũng không có gì sự làm, vì thế lại lên giường, chỉ là không cho các nàng cỡi quần áo. Ôm hai cái tiểu mỹ nữ nói chuyện, nói được cao hứng liền thân một chút.

Thơ vân nụ hôn đầu tiên bị trình càng vẫn là nhìn không được cướp đi, tiểu nha đầu mỹ đến đầy mặt đỏ bừng, còn chủ động hôn trình càng tốt vài cái.

Tím yên bị trình càng hôn đến cả người nhũn ra, lại là thích loại cảm giác này, lại ngược ngừng chủ động tác hôn, muốn cho trình càng hôn nàng thời điểm liền dấu người tai mắt mà nhẹ nhàng túm túm hân góc áo, trình càng thực mau liền minh bạch cái này ám chỉ, mừng rỡ cùng nàng cái lưỡi thom tho lặp lại dây dưa. Tím yên tình nùng là lúc còn theo bản năng mà vuốt ve trình càng thân thể, cũng may nàng còn nhỏ, tổng không sờ đến mấu chốt chỗ, bằng không trình càng đành phải vi phạm hứa hẹn, đem nàng ngay tại chỗ tử hình.

Thơ vân càng chủ động một chút, vài lần đều đem trình càng hôn ra chân hòa. Hơn nữa nàng tổng thích ở trình càng trong lòng ngực cùng tới cùng đi, trình Việt Việt tới càng hận chính mình hứa hẹn.

Ba người tình chàng ý thiếp, hồ trời tối mà đến chính cao hứng. Lĩnh liên lạc lại báo, trừ bỏ trú Thủy sư một người thiên phu trưởng cùng một người phó thiên phu trưởng, mặt khác mười một danh thiên phu trưởng mười một danh phó thiên phu trưởng đều tới rồi, hỏi trình càng là không ăn cơm.

Trình càng mới ý thức được thời gian quá đến nhanh như vậy, không khỏi lắc đầu than nhẹ. Mỹ nữ là anh hùng trung thật là có đạo lý a. Chính mình này sáng sớm thượng cái gì cũng chưa làm, nhanh như vậy liền giữa trưa. Cuối cùng minh bạch vì cái gì hoàng đế không muốn thượng triều. Muốn cảnh giác, muốn cảnh giác a.

Vội vàng phân phó trung quân trưởng ăn cơm, chính mình sửa sang lại y quan rồi đi ** vô biên tẩm trướng, lúc gần đi còn không quên một người lại hương một cái.

Trình càng có vệ đội năm trăm người, nhậm mệnh một cái kêu tiểu chần người dẫn dắt, người này là trình càng ở đánh đêm thời điểm nhìn trúng, cơ trí dũng mãnh, chấp hành chính mình mệnh lệnh thập phần đắc lực, trước kia là trương quý thủ hạ. Trình càng cũng mệnh tiểu chần cùng chính mình cùng nhau qua đi.

Trình càng nghiêm trang mà đi vào trung quân trướng, hai mươi hai cái thiên phu trưởng đã đang chờ chính mình. Một đám tiến lên tham kiến thấy lễ, rượu và thức ăn cũng đã thượng tề.

Trình càng phân phó ăn cơm, đại gia liền ăn uống thỏa thích lên.

Trình càng nhìn này hai mươi ba cái ăn ngấu nghiêng cấp dưới, trong lúc nhất thời phảng phất giống như trong mộng. Mấy ngày trước chính mình còn ở 21 thế kỷ Trung Quốc nhìn vật tư cùng đạn dược nghiêng răng nghiêng lợi, vài ngày sau tiện tay chương bốn vạn tinh binh, thủy bộ gồm nhiều mặt, binh hùng tướng mạnh, còn có hai cái si tâm tiểu mỹ nữ đang ở tẩm trướng chờ hân.

Đây là người nào sinh cảnh ngộ a.

Hắn biết rõ loại chuyện này rất khó lại phục chế, hắn sợ dĩ tại như vậy đoán thời gian có thể lấy được như thế đại thành tựu, đều quy kết với trong tay hắn đối với thời đại này mà nói cường đại đến ** vũ khí cùng hắn đối lịch sử tiến trình chính xác nắm chắc, nhưng lịch sử điểm cong đã hiện, tương lai đem càng ngày càng khó nắm chắc, chính mình muốn từng bước tiểu tâm.

Muốn tiêu diệt mộng nguyên, yêu cầu củng cố phía sau, đại lượng nhân tài cùng tài lực, chính mình còn xa xa không thể đạt tới. Bước tiếp theo, bước tiếp theo thực mấu chốt, chính mình muốn đánh lên tinh thần, tranh thủ đến tốt nhất kết quả, có thể có bao nhiêu đại thành tựu, quyết định bởi với chính mình bước tiếp theo.

Nhìn đến tất cả mọi người đều ăn xong rồi, trình càng ho nhẹ một chút.

Mọi người lập tức yên lặng, ngẩng đầu nhìn hắn.

Trình càng ôn hòa mà nhìn này hai mươi hai viên thân kinh bách chiến tướng lĩnh, nhẹ nhàng mà nói một câu: “Chúng ta có gia lập.”

Mọi người có chút phát愣 mà nhìn trình càng, trình càng cười nói: “Ta nói không phải nơi này. Gia không phải một chỗ, mà là từ người nhà tạo thành. Nếu không có người nhà, người đang ở nơi nào có cái gì phân biệt đâu?”

Trình càng chỉ vào trương quý nói: “Trương quý có gia, nhưng nơi đó không có cùng hắn cùng chung chí hướng người, không có có thể lý giải hắn, trọng dụng người của hắn, hắn sống được không thoải mái, cho nên hắn không có gia. Thẳng đến hắn tìm được rồi nơi này. Ta có thể lý giải hắn, tôn trọng hắn, nơi này có hắn muốn hết thấy. Cho nên hắn mới có gia.”

Lại một lỏng tay thoát thoát, nói: “Thoát thoát không có người nhà, hắn cũng tưởng có cái gia, vì thế hắn thu dưỡng hai cái đệ đệ, hy vọng có thể tìm được gia, nhưng cũng không tính thành công. Ta có thể nhìn ra hắn tài năng, nhìn ra hắn trung thành cùng dũng cảm, cứ việc trên danh nghĩa hắn là ta nô lệ, nhưng trên thực tế ta đem hắn đương huyênh đệ, cho nên hắn cũng có gia.”

Trình càng đem ánh mắt quét về phía nguyên quân hàng đem nhóm, nói tiếp: “Các ngươi, phía trước ở Sơn Đông, bởi vì giữ gìn người nhà bị giết, lúc sau lại nhờ bao che với sát thủ dưới trướng, bị người sờ hèn hạ, ngờ vực thậm chí giết hại, các ngươi thật sự khoái hoạt sao? Các ngươi có gia sao? Không có. Ta minh bạch các ngươi thống khổ, lý giải các ngươi cảm thụ, càng muốn cho các ngươi bởi vì thân là Hán nhân mà kiêu ngạo, vì chính mình tương lai mà chiến. Cho nên...”

Trình càng đứng lên đi đến này đó hàng đem bên người nói tiếp: “Các ngươi cũng có gia.”

Trình càng này phiên nói cho hết lời, hai mươi hai cái vết đao liêm huyết hắn từ tất cả đều đỏ hốc mắt. Một người kêu Ngô Giang thiên phu trưởng nạp đầu liền bái, nói: “Trình công tử, ta Ngô Giang là cái thô nhân, chỉ biết là mang binh đánh giặc, trước nay không nghĩ tới chính mình rốt cuộc mau không khoái hoạt. Vừa rồi nghe xong công tử buổi nói chuyện, mới hiểu được này ba mươi mấy năm thật là sống uống phí. Chúng ta những người này mới vừa đầu đến Trình công tử dưới trướng, nói thực ra cũng không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo. Nhưng hiện tại ta lão Ngô đã biết. Chỉ cần nghe công tử phân phó đó là, liền tính công tử làm ta nhảy vào hồ phân, ta lão Ngô cũng không nói một câu vô nghĩa, nhảy xuống đi lại nói!”

Mọi người nghe xong lời này, đều là giác hết muốn ăn.

Tôn phú về mặt đau khổ nói: “Lão Ngô, mới vừa cơm nước xong, có thể nói hay không nói điểm nhi khác?”

Mọi người cười to.

Trương quý hỏi: “Buổi chiều kia Lý thể tu liền sẽ người tới mời chúng ta nhập Giang Âm thành, kế tiếp muốn như thế nào?”

Trình vượt địa đạo: “Hỏi rất hay. Đại quân bên ngoài, không vào thành. Các thiên phu trưởng lựa chọn hai trăm người tùy ta tiến Giang Âm, không được quấy rầy bá tánh. Vào thành sau tiếp quản phòng thủ thành phố, chỉ nói phòng bị bá nhan đó là. Giang Âm giàu có và đông đúc, có thủy bộ giao thông, ta tính toán phải hảo hảo kinh doanh một phen.”

Một người kêu nhậm thanh thiên hộ trước mắt sáng ngời, hét lớn: “Đối, chúng ta liền chiếm Giang Âm lại như thế nào? Có chúng ta thủ Giang Âm, Nam Tống tiểu triều đình còn không cảm động đến rơi nước mắt?”

Trình càng vẫy vẫy tay, nói: “Không ngừng Giang Âm, bá nhan cách nơi này không xa, vào thành từ thoát thoát thống lĩnh, lưu tại Giang Âm đóng giữ. Những người khác ngày mai liền cùng ta xuất phát, bá nhan đã mệnh hắn bộ đội tiên phong lui về Thường Châu, chúng ta liền đến Thường Châu đi sẽ sẽ hắn. Thường Châu cũng cần thiết ở chúng ta khống chế dưới. Lâm An phía bắc diện cùng thủy quân đều phải từ chúng ta tới đón quân, chỉ có như vậy, Lâm An những cái đó gian thần nhóm mới không hảo đối chúng ta làm khó dễ. Vùng này đều là màu mỡ nơi, dân cư đông đảo, giao thông nhanh và tiện, làm cái gì đều phương tiện. Chỉ cần đề phòng nguyên triều nam hạ, Nam Tống liền không rời đi chúng ta, chúng ta cũng liền có một khối địa phương có thể chậm rãi phát triển. Thu hồi một cái bị nguyên triều chiếm lĩnh địa phương, chúng ta liền phải chiếm trụ nó. Nguyên triều phương bắc không yên, ta đảo nhìn xem nó có thể căng bao lâu.”

Mọi người sắc mặt tất cả đều thay đổi. Trương quý rất cẩn thận nói: “Công tử nhưng có tự lập chí tâm?”

Trình càng nhẹ nhàng bán đầu giá chụp cái bàn, nói: “Tạm thời không có, này đó chỉ là tự bảo vệ mình chi sách. Kia văn thiên tướng, trương thế kiệt đối Nam Tống trung thành và tận tâm, kết quả bị gian thần trần nghi trung, lưu mộng viêm làm hại, thủ hạ tình binh cơ hồ tất cả đều chết trận, cái kia lão hồ đồ thái hoàng thái hậu lại không thêm bất luận cái gì trừng phạt. Nếu chúng ta không thể tự bảo vệ mình, các ngươi cơ hồ đều là nguyên triều hàng đem, thử hỏi sẽ như thế nào?”

Tôn phủ đơn quyền anh chương, quát: “Nam Tổng không làm thất vọng chúng ta cũng liền thôi, nếu còn muốn hãm hại chúng ta, ta chờ liền ủng hộ Trình công tử tự lập lại có gì phương?”

Mọi người cũng lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Trình càng vẫy vẫy tay, nói: “Việc này hưu đề, chúng ta căn cơ quá thiện, com muốn một ngum một ngum mà ăn. Ra trung quân trưởng, liền không cần nói nữa.”

Mọi người tuy rằng tuân mệnh, nhưng cũng càng thêm phần chán, trên mặt đều nhiều một tia không giống nhau sáng rọi.

Trình càng đem như thế bí ẩn sự tình đều cùng bọn họ nói, thật là đem bọn họ đương gia nhân a.

Bạn đang đọc truyện *Sốan Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Trình càng trở lại tầm trưởng, lúc này cũng không dám lại trêu chọc này hai cái tiểu yêu tinh. Hắn làm hai cái tiểu mỹ nữ cùng hắn vẫn luôn đem đồ vật đánh hảo bao, làm tốt chuẩn bị tiến Giang Âm thành.

Vương biết thực mau lại đến, lần này là đến mang lộ.

Trình càng mang lên vệ đội, hơn nữa mười một danh thiên hộ mỗi người mang theo hai trăm tinh binh, cùng nhau xuất phát vào Giang Âm thành.

Lý thế tu đã chờ ở quân phủ, Giang Âm quân không biết vì cái gì không có quân sử, Lý thế tu một cái thêm phán liền thành Giang Âm quân thống lĩnh.

Lý thế tu ba mươi mấy tuổi, thoát nhìn ôn tồn lễ độ, một đôi mắt lại thâm trầm như nước, cử chỉ cũng rất được thể. Đem trình càng nghênh tiến quân phủ sau, lập tức liền phi thường thống khoái mà giao ra phòng thủ thành phố đại ấn cùng Giang Âm quân danh sách, liền hắn thay thế bảo quân Giang Âm quân quân sử ấn sách cũng giao ra tới.

Trình càng đối hắn đảo có chút hứng thú. Người này phía trước muốn đầu hàng nguyên quân, như thế nào cũng muốn bảo toàn chính mình quyền vị, nhưng hiện tại lại một chút không lưu mà giao ra đây, ý muốn như thế nào?

Trình càng làm thoát thoát mang thiên phu trưởng nhóm đi xuống tiếp quản phòng thủ thành phố, phủ quân đại đường cũng chỉ dư lại trình vượt qua.

Lý thế tu cũng xua lui tùy tùng, thỉnh trình càng đến mặt sau phòng khách phụng trà.

Trình càng tùy hắn đi đến phòng khách, Lý thế tu đột nhiên xoay người quỳ rạp xuống đất, trình càng một chút chuẩn bị cũng không có, hoảng sợ, vội vàng nâng dậy hắn tới, nói: “Lý đại nhân gì cần như thế, tại hạ chính là một giới bình dân, đảm đương không nổi Lý đại nhân như thế đại lễ.”

Lý thế tu lại cũng không chặt vật, thực tiêu sái mà khẽ vuốt một chút quan bào, lại chính chính phát quan, lại thâm thi lễ nói: “Trình công tử cứu Giang Âm bá tánh, ngại gì lại cứu quan một mạng?”

Trình càng mới biết hắn vẫn là không yên tâm, tuy rằng vừa rồi quân quyền giao đến thống khoái, nhưng sợ chính mình trở mặt vô tình đem hắn giết.

Trình càng đem hắn hai tay lấy lên, thực thành khẩn mà nói: “Lý đại nhân, ta trình càng không dám nói chính mình có bao nhiêu hiền đức, nhưng thượng biết nhân vô tín bất lập. Chỉ cần ta trình càng ở một ngày, nhất định có thể giữ được Lý đại nhân chu toàn, Lý đại nhân không cần lo lắng. Liền tính triều đình hạ chỉ muốn ta đem Lý đại nhân trời đưa, ta trình càng cũng không phải Đại Tổng người, liền tính thật làm Đại Tổng quan, này Giang Âm thành cũng không rời đi Lý đại nhân. Ta ngày mai liền phải xuất phát đi Thường Châu cùng bá nhân đánh với, Giang Âm tổng phải có người thống trị đi? Ta nếu đi một chỗ lưu một cái thiên phu trưởng, không mấy ngày liền không binh. Lại nói bọn họ cũng không phải trị chính nhân tài a. Lý đại nhân yên tâm, bằng không buổi tối ta lại trước mặt mọi người tuyên bố một chút, tổng không thể rét lạnh Lý đại nhân tâm mới là.”

Lý thế tu nghe được trình càng như thế cam đoan, lại vô hoài nghi, lại thi lễ, nói: “Đa tạ Trình công tử che chở.” Sau đó liền chủ động cùng trình càng nói về Giang Âm tình huống tới.

Trình càng xem hảo Giang Âm một chút chính là Giang Âm có cái rất lớn bến tàu cùng một cái thị thuyền tư, hắn là hiện đại người tư duy, rất coi trọng thủy quân. Cho nên nghe được thực cẩn thận, thỉnh thoảng ngắt lời hỏi lại chút vấn đề.

Hai cái nói đến đầu cơ, Lý thế tu nhân cơ hội nói: “Mới vừa nghe Trình công tử ý tứ, tựa hồ phải bị lược địa phương, không biết hạ quan nhưng hữu hiệu lực chỗ?”

Trình càng thấy hấn tướng đầu nhập vào chính mình, cũng không khách khí, trả lời: “Đúng vậy, trong triều đại thần ta không yên tâm, thái hoàng thái hậu lại không thể quyết đoán đại sự, ta nếu không thể tự bảo vệ mình, ta thù hạ huynh đệ phải làm sao bây giờ? Người phải làm sao bây giờ?”

Lý thể tu trên mặt vui mừng chợt lóe rồi biến mất, nói: “Trình công tử thật là thấy rõ. Lưu mộ viêm cùng trần nghi trung đều là gian nịnh đồ đệ, bằng không lấy ta Đại Tổng Trường Giang nơi hiểm yếu, như thế nào dễ dàng đến phá? Càng có cực giả, lưu mộ viêm nanh vuốt bóc lột địa phương, nguyên quân một đến, bá tánh không những hiền thành đầu hàng, càng muốn tan hết gia tài, lấy tư nguyên quân. Giang Âm thị thuyền tư liền lưu mộ viêm trong lòng bàn tay, mấy năm nay quất mà ba thước, bá tánh đều thâm chịu này khổ. Trình công tử nếu có thể đem thị thuyền tư nắm trong tay, chẳng những đến dân tâm, cũng nhưng khai tài nguyên, bất quá nhất định sẽ đắc tội lưu mộ viêm cái kia lão tặc.”

Trình càng ha ha cười, nói: “Khắp thiên hạ trừ bỏ nguyên quân, chính là ta không sợ đắc tội cái kia lão gia hỏa. Bất quá người những cái đó của cái là chuyện như thế nào? Kia hai cái tiểu thiếp thật muốn thừa người tình a.”

Lý thể tu cười khổ nói: “Này Giang Âm có thị thuyền tư, tại hạ may mắn làm Giang Âm quân thêm phần, như thế nào cũng có thể dính một chút quang Nguyên quân buông xuống, triều đình cũng đưa tới không ít lương thảo vật tư, cái này, vì bảo mệnh, cũng chỉ có thể dùng. Không đối gặt công tử, tại hạ lúc trước chính là cùng đồng văn binh giảng hảo, không thể quấy rầy bá tánh, lương thảo chỉ để ý lấy đi. Đồng văn binh trị quân cực nghiêm, đảo cũng đáp ứng rồi. Ta vốn đang tính toán tiếp nguyên triều chức quan sau lập tức liền đem thị thuyền tư những cái đó gia hòa trừ bỏ, vì ta Giang Âm trừ một hại.”

Trình càng không cảm trong lòng cảm thán, người này trong lịch sử ghi lại chỉ có một bút mà qua, này đây một cái phản bội thần bộ mặt xuất hiện, hiện tại xem ra lịch sử thư không thể tin a, nếu không chính mình đảo sai mất một nhân tài, hấn thủ hạ vương biết cũng là cái nhưng dùng. Càng quan trọng là, chính mình thủ hạ khuyết thiếu quan văn, hành quân đánh giặc có thể, thống trị địa phương dùng bọn họ lại không được. Người này đầu nhập vào thỏa đáng lúc đó, hấn tự nhiên cũng đã nhìn ra. Cũng hảo, nếu đúng như hấn theo như lời, chính mình không ngại thành toàn hấn.

Nghĩ đến đây, trình càng chính sắc đối Lý thể tu đạo: “Thị thuyền tư người liên tính là thiên nộ nhân oán, cũng không thể tùy tiện liền giết, nhất định phải công thẩm, muốn cho bọn họ bị chết rõ ràng, cũng làm bá tánh nhìn đến chúng ta là vì bá tánh làm việc.”

Lý thể tu nhưng thật ra ngây ra một lúc, nói: “Này đương nhiên hảo, công tử kiến thức cao nhân nhất đẳng a. Bất quá, muốn y Đại Tổng hình luật sợ là không thể nê hà a.”

Trình càng mỉm cười nói: “Như thế nào không thể nê hà? Văn tướng công cho ta một cái tùy cơ ứng biến thủ lệnh, người chỉ nói những người đó suu cao thuế nặng vô độ, thông đồng với địch bán nước, ta không thể giết bọn họ sao?”

Lý thể tu cứng họng mà nhìn trình càng, hồi lâu mới nói: “Trình công tử anh dùng thiện chiến, không nghĩ tới này quan trường việc cũng là tình thông vô cùng a.”

Trình càng cười nói: “Ta cho người phiên dịch một chút, người vốn tưởng rằng ta một cái hai mươi tuổi mao đầu tiểu tử lại không phải Đại Tổng người, đánh giặc có lẽ có thể, nhưng chơi này quan trường trò chơi liền khó khăn, cần thiết đến dựa các người mới được. Lại không thể tưởng được không như vậy hảo lừa gạt, chính mình về sau nhất tử chỉ sợ không như vậy hảo quá, chính là như thế?”

Lý thể tu cười khổ nói: “Công tử không cần như vậy giảng, ta cũng không tính toán lừa gạt công tử. Bất quá là có chút cảm khái thôi. Giang sơn đại có nhân tài ra, ta chỉ sợ là có chút già rồi.”

Trình vượt địa đạo: “Già rồi? Người khi nào mới tính già rồi? Cái gì đều không muốn làm, chỉ nghĩ ăn no chờ chết mới kêu già rồi. Người còn muốn làm rất nhiều chuyện, người còn sớm thật sự nào. Hơn nữa, mới vừa rồi ta không phải trách người. Ta chỉ là làm người biết, người khác cho rằng ta tuổi trẻ, cái gì cũng đều không hiểu, coi khinh ta, chính là ta lớn nhất tư bản. Nếu là người khác coi trọng ta ngược lại không ổn.”

Lý thể tu thật sâu mà nhìn trình càng, suy nghĩ một chút mới chậm rãi nói: “Lý nỗ mới vừa có đền đáp chi ý bất quá cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng nhưng hiện tại Lý mô là thật sự tướng sẵn sàng góp sức vu công tử tướng hạ, không biết công tử nhưng nguyện tiếp nhận?”

Trình càng hơi hơi mỉm cười, nói: “Ta hai cái tiểu thiếp người là tìm tới, nào có mới vừa cưới tức phụ liền đem bà mối đá ra đi đạo lý?”

Lý thể tu nghe vậy trịnh trọng mà quý lạy với mà, nói: “Lý thể tu bái kiến công tử.”

Trình càng bị hấn thi lễ, cũng còn vãi chào, nói: “Giang Âm liền giao cho người, ta muốn đi lấy Thường Châu, báo bá nhan tàn sát hàng loạt dân trong thành huyết cừu. Người Giang Âm quân, ta muốn mang đi ba ngàn người, người còn phải cho ta tìm một ít quan văn, ta phải dùng bọn họ bên đường chiếm lĩnh, như thế nào?”

“Giang Âm quân đã thuộc công tử sở hữu, đến nỗi quan văn, trong lúc nhất thời thiếu không ra rất nhiều, tâm phúc của ta còn phân biệt không nhiều lắm ba mươi mấy cái có thể trị chính, công tử thấy thế nào?”

Trình càng lớn hi, tuy rằng nhân số không nhiều lắm, nhưng chỉ cần có là được, chính mình tạm thời không nghĩ cùng Nam Tống trở mặt, không dùng được rất nhiều.

“Hảo, người đem bọn họ tìm tới giao đãi một chút, ngày mai tùy ta xuất phát. Nga, còn có ta hai cái tiểu thiếp, người cũng giúp đỡ chăm sóc một chút, ta làm các nàng giúp ta lấy ra bộ, việc này còn muốn người lo lắng đốc thúc.”

“Cái bao tay?”

“Đúng vậy, chính là cái này.” Trình càng nói móc ra một bộ bình thường tuyến cái bao tay.

Lý thể tu giật mình mà nhìn trình càng trong tay kia phó tình mỹ cái bao tay, nhìn chăm chăm nó tình mịn hoa văn cùng tình xảo thủ công. Rất có chút khó xử nói: “Công tử, này thật đúng là thứ tốt. Bất quá không phải tại hạ thoái thác, phải làm đến tốt như vậy căn bản làm không được a.”

“Ai nói muốn người làm được như vậy? Có thể làm tướng sĩ giữ ấm là được, người còn có thể làm một ít bán đi kiếm tiền, như vậy phí tổn liền tiến thêm một bước thiếu, người như thế nào như vậy bốn a.”

Lý thể tu bị trình càng nói đến hân thiếu chút nữa xuống dưới, vội vàng nói: “Minh bạch, hạ quan cái này đi làm, chỉ là quan phủ bán đồ vật, chẳng phải? Nga, đúng rồi, ta có thể tìm thương hộ đại bán, là là là, hạ quan hồ đồ được ngay, công tử muốn nói thêm điểm.”

Trình càng hân thiết không thành cương mà nhìn hân nói: “Làm quan tể thế, nơi nơi đều phải nghĩ nhiều tướng, không cần xấu hổ với nói lời, mà muốn cho mọi người đều đến lợi. Người nghĩ lại, còn có thể như thế nào làm?”

Lý thể tu vắt hết óc mà suy nghĩ nửa ngày, mới vừa rồi nói: “Hạ quan có thể nhiều làm chút lớn nhỏ, kiểu dáng, này mặt liễu thượng cũng có thể dùng chút tâm tư, lại tìm chút thương hộ tiêu đến nơi khác, công tử thấy thế nào?”

Trình càng gật gật đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm, người ngày thường không nghĩ này đó, cũng không tồi. Bất quá còn chưa đủ. Người còn muốn sáng chế nhãn hiệu. Tinh phẩm là tinh phẩm nhãn hiệu, tiện nghi chính là tiện nghi nhãn hiệu. Tinh phẩm thù thượng phẩm bài tên hoặc là nhãn hiệu, lại làm một ít đẹp hộp trang thượng, cũng in lại nhãn hiệu. Tiện nghi liền dùng cái giấy bao thượng, giấy bao in lại nhãn hiệu. Thứ này vừa hời thế, khẳng định lập tức liền có giả mạo, nhất định phải nhanh chóng đề cao chế tác tiêu chuẩn, lưu lại thuần thực thợ thủ công, bồi dưỡng thiết kế nhân tài, làm ra chuyên môn vải dệt, còn phải đánh giả. Dân gian sinh sản có thể, nhưng không thể dùng chúng ta thế bài, nếu không trọng phạt. Nhất tốt đưa đến hoàng cung, các bộ đường các đại nhân cũng đưa chút đi, bộ bình muốn gắng sức đề cử, làm nó ở quân đội phổ cập.....” Lưu loát nói một đồng lớn, Lý thể tu đầu đều điểm toan.

Chờ đến rốt cuộc nói xong, Lý thể tu không khỏi thở dài: “Công tử đại tài, cho dù làm thương nhân, cũng chắc chắn phủ giáp thiên hạ, Lý mẫu mới biết làm buôn bán môn đạo cư nhiên có sâu như vậy, hồ thẹn hồ thẹn.”

Tổng triều không kỳ thị thương nhân, Lý thể tu nói thật là lời từ đáy lòng.

Trình vượt địa đạo: “Thế gian việc, nơi chốn đều có đại học vấn, không thể coi như không quan trọng a.”

Lý thể tu tự đáy lòng nói: “Hạ quan thụ giáo.”

Lúc này đã là lúc lên đèn, có người tiến đến thông báo, nói tiệc tối đã bị hảo, người cũng đến đông đủ.

Lý thể tu thỉnh trình càng đến đại đường dùng bữa, mau đến đại đường khi Lý thể tu nói khẽ với trình vượt địa đạo: “Giang Âm trên dưới, trừ thị thuyền tư ngoại, đều là hạ quan tâm phúc, tri huyện hoàng ngọc đình cũng không ngoại lệ. Đêm nay không thỉnh thị thuyền tư, đều là người trong nhà.”

Trình càng gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Đại đường đã ngồi đầy người, đi ra ngoài làm việc thiên phu trưởng cũng đã trở lại hơn phân nửa. Trình càng phân phó đều làm cho bọn họ trở về, phòng thủ thành phố không thu.

Vô cùng náo nhiệt ăn cơm, trình càng cũng đem đối Lý thể tu hứa hẹn công khai tuyên bố, mọi người đều đại hỉ, yên lòng, quan hệ hòa hợp rất nhiều.

Trình càng thoáng uống lên một chút rượu, lập tức lấy ra giấy bút, họa ra cất rượu thiết bị cùng trình tự làm việc, kêu lên Lý thể đã tu luyện kỹ càng tỉ mỉ mà cho hân giải thích, muốn hân y cái bao tay hình thức thao tác.

Lý thể tu có chút khó xử nói: “Cái này nhưng thật ra thật có thể kiếm tiền, nhưng chỉ sợ trong quân từ đây thích rượu a.”

Trình càng nghiêm mặt nói: “Này cũng không phải là dùng để uống, là dùng để tiêu độc.”

“Tiêu độc?”

“Đối, nếu có tướng sĩ bị thương, dùng cao độ dày còn rửa sạch, nhưng phòng ngừa cảm nhiễm, không biết có thể cứu nhiều ít tánh mạng, đây chính là

chuyện rất trọng yếu, người muốn đích thân làm. Còn có thể kiếm rất nhiều tiền. Sau khi làm xong, thêm chút hương liệu, đại lượng bán đi đến phương bắc, thuần cồn không bán, cũng không thể để cho người khác trộm đi kỹ thuật, người mình bạch?”

Lý thể tu nghĩ nghĩ, nói: “Chỉ là không biết, có thể bảo mật bao lâu a.”

Trình vượt địa đạo: “Thời gian tận lực kéo đến càng dài càng tốt, nếu có cố ý tiết lộ cơ mật đi ra ngoài, giết.”

Lý thể tu gật đầu ứng.

Trình càng lại nói: “Còn có, giúp ta tìm một cái tay nghề tốt sư phó, ta phải làm một cái tóc giả bộ.”

Lý thể tu trình càng tóc ngắn, nói: “Đây là việc nhỏ, bất quá trong lúc nhất thời làm không được, đến làm hán đi theo người đi.”

“Đó là đương nhiên. Ta cũng không vội mà dùng.”

Khách và chủ tần hoan.

Trình càng trở lại Lý thể tu cho hán an bài tình xá, đẩy môn đi vào, hai cái tiểu mỹ nữ đã sổng vai nằm ở trên giường ngủ rồi. Trình càng lặng lẽ cởi quần áo, tay chân nhẹ nhàng mà chui vào hai người trung gian, một bên ôm một cái, hạnh phúc mà ngủ.

Ngày hôm sau buổi sáng, Lý thể tu nhưng thật ra thực thức thời mà không có tới quấy rầy hán, nhưng trình càng lại không hán tưởng như vậy tính phúc, sớm đứng dậy, mệnh lệnh trừ lưu lại một người phó thiên phu trưởng mang ba trăm tinh binh hiệp trợ Lý công tu đối phó thị thuyền tư ngoại, mặt khác thiên phu trưởng các hồi bản bộ chinh quân, Giang Âm quân từ Lý thể tu điếm danh ba gã thiên phu trưởng tinh tuyển ba ngàn người bị hảo lương thảo nhờ trại bắc thượng, hướng bá nhan đòi lại nợ máu!

Trình càng tắc từ buổi sáng đến giữa trưa trừ bỏ hạ mệnh lệnh cùng tiếp kiến quân đem ngoại, đều ở cùng hai cái tiểu mỹ nữ hôn môi. Hai cái tiểu nha đầu luyến tiếc cùng trình càng chia lìa, vong tình mà cùng trình càng triền miên. Trình càng thật sự để không được, còn hảo tình thoả có người tiến kiến, trình càng còn phải cho các nàng giảng giải cái bao tay cùng độ cao rượu sự tình, lúc này mới không làm * thật sự bốc cháy lên.

Tới rồi giữa trưa thời gian, chinh quân hoàn thành, dùng cơm xong. Trình càng lưu luyến mà lại hôn sâu hai cái tiểu nha đầu một chút, ở các nàng nức nở trong tiếng tông cửa xông ra. Trong lòng không khỏi hô to: Ta, thật sự quá ghê gớm lạ, có làm vĩ nhân tiềm chất a.

Lâm An

Nam Tống tiểu triều đình đang ở quốc khánh điện thượng triều sẽ, chỉ có ba tuổi nhiều tiểu hoàng đế Triệu hiện ngoan ngoãn ngồi ở long ý thượng. Ở hán phía sau, thái hoàng thái hậu tạ nói thanh cùng Thái hậu toàn cửu buông rèm chấp chính. Giờ phút này, hai người đang bị văn thiên tường thượng tấu chương kích động đến cả người run rẩy.

Không ngừng là các nàng, mẫn điện văn võ đều là vẻ mặt không thể tin tưởng, cứng họng mà lẫn nhau trao đổi ánh mắt, xác định chính mình không có nghe lầm.

Tạ nói thanh lệ nóng doanh tròng mà nhìn phong trần mệt mỏi suốt đêm gấp trở về báo tin văn thiên tường, thật vất vả mới thu hồi nước mắt, nhưng thanh âm vẫn là có chứa một tia run rẩy hỏi: “Mới vừa rồi học sĩ lời nói, hay không tuyệt đối là thật?”

Văn thiên tường dứt khoát nói: “Này toàn vì thần tận mắt nhìn thấy, chính tai sở nghe, quyết vô nửa chữ hư ngôn. Thánh nhân, thần dám lấy thân gia tánh mạng đảm bảo.”

Toàn Thái hậu rốt cuộc ngăn không được nước mắt, khóc lên. Xoay người hướng tạ nói thanh hành lễ nói: “Đại Tổng giang sơn đến bảo, đều là tổ tông phù hộ, hoàng đế hồng phúc, thái hoàng thái hậu nhân đức, có thể chuyển nguy thành an. Thần thiết hạ thái hoàng thái hậu.”

Chúng thần vội hành lễ cùng nhau nói: “Thần chò chúc mừng thái hoàng thái hậu.”

Tạ nói thanh tâm trung một viên tảng đá lớn cuối cùng rơi xuống mà, thân thủ nâng lên toàn cửu nói: “Này đó thời gian người cũng vất vả. Các vị đều vất vả.”

Đại điện thượng rốt cuộc gặp được đã lâu khuôn mặt tươi cười.

Tạ nói thanh hỏi tiếp nói: “Kia trình càng vũ khí thực sự có như thế đáng sợ, học sĩ dễ thân mắt thấy?”

Văn thiên tường trả lời: “Xác thật như thế, thần ở đồng văn binh quân đội tiến công quân doanh khi chính mắt thấy trình càng dùng vài loại không giống nhau vũ khí liên ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, chỉ đề ý đối với nguyên quân thôi, kia vũ khí liên không ngừng phun hỏa, còn phát ra thực vang dội thanh âm, nguyên quân liền từng hàng ngã xuống đi, cách xa nhau chừng năm trăm bước có hơn liền toàn đã chết. Mấy trăm nguyên quân kỵ binh, còn chưa có thể phát một mũi tên, liền toàn chết ở cái kia kêu súng máy vũ khí dưới, có thậm chí chết không toàn thân. Nguyên quân tất cả đều bị dọa phá gan, kia trình càng suất quân truy kích, không có có gan xoay người chống cự, trừ bỏ một ít chạy trốn mau kỵ binh, mặt khác đều bị giết chết, tự thân cơ hồ lòng tóc vô thương. Thần lúc ấy xem đến kiểu lưỡi khó hạ, hận không thể chính mình cũng tới vác đao ra trận, trăm quân giết địch. Ta Đại Tổng cùng nguyên binh ngao chiến nhiều năm, trước nay không có quá như thế đại thắng. Hiện tại nghĩ đến, đúng như trò đùa giống nhau. Nếu không phải thần chính mắt thấy, nói cái gì cũng không chịu tin tưởng. Cho nên thần mới lập tức quay lại bình cáo, làm thánh nhân cùng bệ hạ an tâm.”

Đại diện thương mọi người đều nghe được mây mù dày đặc, tượng nghe thiên thư giống nhau. Thần binh giống nhau vũ khí sắc bén, chỉ cần chỉ vào mấy trăm người liền toàn đã chết, còn có thể phun hỏa. Đây nơi nào là vũ khí, đây là tiên pháp nha.

Quần thần hai mặt nhìn nhau, đều không khỏi mặt lộ vẻ vui mừng, này khẳng định là ông trời phái tới bảo hộ Đại Tổng! Nhưng thái hoàng thái hậu cùng Thái hậu có thể minh bạch sao?

Tạ nói thanh bị văn thiên tường lời nói cũng làm cho hồ đồ, nào có khả năng có như vậy vũ khí? Hào hảo nghĩ đến này không phải tiên pháp là cái gì?

Nghĩ đến đây không khỏi buồn bực. Cái này văn thiên tường, thật vất vả nhìn thấy tiên nhân, người cư nhiên nhận không ra, vì cái gì không mang theo tới làm ta cái này lão bà từ kiến thức một chút? Nghe được tiên âm, nghe được tiên đạo cũng có thể sống lâu mấy năm nào. Nếu đến ban tiên đan, chẳng phải là có thể ban ngày phi thăng?

Tạ nói thanh không khỏi vội hỏi nói: “Kia trình càng dài đến bộ đáng gì, khanh nhưng kỹ càng tỉ mỉ nói tới.”

Văn thiên tường có chút chần chờ nói: “Thánh nhân không đề cập tới, thần cũng muốn nói. Đây trình càng nhưng thật ra thực sự có chút cổ quái.”

“Nga?”

Toàn điện trên dưới toàn mặt mày hớn hở, có cổ quái a.

“Học sĩ mau giảng, như thế nào cổ quái?”

“Đây trình càng tự xưng hai mươi tuổi, đẹp như quan ngọc. Bất quá tóc là đoàn, lại không khó coi, cất thật sự thỏa đáng. Mặc một kiện thực tố hoa quần áo.”

“Thực tố hoa quần áo?”

“Là. Kia hoa văn thật là kỳ quái. Có đôi khi quỳ rạp trên mặt đất, không dễ dàng phát hiện.”

“Ẩn thân quần áo?” Tạ nói thanh kích động lên.

“Không phải, thần đã từng hỏi qua, hần nói cái này kêu áo ngự trang, mặc vào có lợi cho ẩn nấp thân hình, còn có mặt khác nhan sắc, hần cái này là sa mạc xuyên.”

“Nơi đây đâu ra sa mạc?”

“Hần nói hần là từ sa mạc lại đây.”

“Kia hần một người như thế nào mang theo những cái đó vũ khí?”

“Đây thần cũng không biết, thần cũng hỏi qua, hần cười cười không hỏi đáp. Bất quá này một đường tới nay, đều là có một chi chuyên môn vệ sĩ giúp hần khuân vác.”

“Còn có cái gì kỳ lạ chỗ?”

“Hần xuyên giày cũng rất quái lạ, phi thường tinh mỹ, tuyệt phi ta Đại Tổng cấp nguyên triều sở hữu, thần gặp qua rất nhiều phiên hóa, cũng không có như vậy giày. Hần nói cái này kêu quân ủng, còn nói muốn ở trong quân mở rộng. Thần từng thí xuyên một chút, xác thật thực thoải mái.”

“Cái gì? Người xuyên qua?”

“Là. Hần còn có một cái cái hộp nhỏ, mặt trên có hai cái trong suốt động. Chỉ cần đem đôi mắt phóng đi lên, mấy dặm mà ngoại người đều xem đến rõ ràng. Buổi tối rõ ràng không có gì ánh sáng, cũng có thể nhìn đến bóng người. Hần nói cái này kêu hồng ngoại kính viễn vọng, trả lại cho thần nói vì cái gì có thể làm đến, đáng tiếc thần ngu dốt, nghe không rõ. Hần liền nói chờ có thời gian hần muốn khai ban giảng bài, đem thần du du đủ đầu hảo hảo dạy dỗ một phen, làm thần cũng có thể minh bạch thiên địa vạn vật cơ bản đạo lý.”

“Cái gì?”

Toàn điện trên dưới đôi mắt đều sáng, đây là tiên đạo pháp môn nào!

Tạ nói thanh kích động đến không kiềm chế được, run giọng hỏi: “Không biết vị này……” Thiếu chút nữa đem tiên nhân nói ra, lại vội vàng sửa lời nói: “Trình càng Trình công tử khi nào tiến đến an?”

“Hần nói muốn đem bá nhân giáo huấn một phen, báo hần diệt thành chi thù. Còn muốn lại giải Dương Châu cùng Đàm Châu chi vây, chờ thế cục ổn định, hần liền tới Lâm An bái kiến thánh nhân.”

“Hào hảo hảo.” Tạ nói thanh liền nói ba cái hảo tự, hưng phấn đến khó có thể tự giữ. Ở nàng bên cạnh sườn ngồi toàn cửu cũng không cảm hứng về, thần tiên nào, người này là thần tiên đi. Nếu là thật sự, chính mình chẳng phải là có thể nhìn đến thần tiên sao?

Tạ nói thanh cao hưng đến phảng phát tuổi trẻ vài tuổi, ôn nhu nói: “Học sĩ vất vả, thả hoi phủ nghĩ tạm. Học sĩ đem Lâm An lấy bắc giao cho trình cang tiết chế, việc này làm tốt lắm, ai gia chuẩn. Nếu là trình cang ngày tin còn cần cái gì, chỉ đề ý tầu đi lên đó là.”

Văn thiên tường nói: “Nếu đã đem bắc sự tấn ủy trình cang, còn thỉnh tiếp theo nói chính thức ý chỉ mới hảo, trình cang chức quan cũng muốn mau chóng định ra tới, còn có hần thủ hạ tướng sĩ phong thưởng, muốn xuất ra một cái chương trình.”

Văn thiên tường vừa dứt lời, lưu mộng viêm liền vội vàng đứng dậy, nói: “Thần cho rằng việc này không thể nóng lòng cầu thành. Trình cang tuy nói lập hạ công lớn, nhưng người này lai lịch thành mê, tổng muốn xác nhận một chút mới hảo. Cho dù vô pháp kiểm chứng, cũng phải nhìn hần kế tiếp làm mới hảo phong thưởng. Hần thủ hạ tướng sĩ cũng có thể đổi chiếu xử lý.”

Tạ nói thanh mặt vô biểu tình mà suy nghĩ một chút, hoi trần nghĩ nửa đường: “Học sĩ nghĩ như thế nào?”

Trần nghĩ trung lão mà thành tình, như thế nào không biết lưu mộng viêm xấu xa ý tưởng, nói: “Đại chiến chưa hết, phong thưởng quá sớm ngược lại không đẹp, không bằng chờ chiến sự kết thúc lại nói.”

Văn thiên tường tức giận khó làm, vừa muốn nói cái gì đó, tạ nói thanh đã hướng hần vẫy vẫy tay nói: “Cứ làm như vậy đi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Triều sẽ quân thần tấn hoan, Nam Tống giang sơn xem ra là bảo vệ, có thần tiên hỗ trợ a, nhất định an toàn.

Tạ nói thanh từ triều sẽ trên dưới tới, toàn Thái hậu đỡ nàng hướng từ ninh cung đi đến. Tới rồi từ ninh cung, toàn Thái hậu vừa muốn hành lễ lui ra ngoài, tạ nói thanh một cái tâm phúc nội thị gọi là trần bảo hợp đi đến.

Trần bảo hợp vui mừng khôn xiết mà hành lễ nói: “Thánh nhân dung bảm. Vừa rồi trần bình chương đối nô tài nói, kia trình cang chỉ sợ là Thiện Tài Đồng Tử hạ phạm tới trợ ta Đại Tống. Thiện Tài Đồng Tử nãi người Thiên Trúc, nghe nói không súc tóc dài, mặc quần áo cũng cùng Trung Nguyên bất đồng. Thiên Trúc cùng Trung Nguyên gian xác có một khối đại sa mạc, nghe nói Thiện Tài Đồng Tử từng ở nơi đó tu luyện. Nếu là thật sự, nô tài liền phải chúc mừng thánh nhân, chúc mừng thánh nhân.”

Tạ nói thanh vui mừng khôn xiết nói: “Lão thân cũng như vậy tưởng a. Nha, nếu quả thực như thế, kia Đại Tống có phúc, hoàng đế có phúc, lão thân cũng có phúc lâu. Đứng rồi, mau, phái người đi cấp các miếu thờ Quan Âm hiền lành tài đồng tử dâng hương, chớ có chậm trễ thần tiên.”

“Là, nô tài cái này đi an bài.”

Thường Châu

Bá nhan nhìn trước mắt chiến báo nửa ngày mặt âm trầm nói không ra lời, hữu thừa A Tháp hải ở bá nhan hạ đầu gối, tức giận đến cả người run rẩy.

Đây là một phần kỹ càng tỉ mỉ chiến báo, cùng mấy ngày hôm trước đơn giản tin tức bất đồng, chiến sự bị toàn diện nã đi mà nói được rất rõ ràng.

A Tháp hải nhìn chằm chằm bá nhan mặt nhìn nửa ngày, thấy bá nhan trước sau không nói gì, rốt cuộc nhịn không được đứng lên, chậm rãi đi rồi vài vòng, mới ở bá mặt mũi trước ngừng lại, nói: “Thừa tướng, này chiến báo ta có chút không rõ, còn thỉnh Thừa tướng dạy ta.”

Bá nhan hơi ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái A Tháp hải, cầm trong tay chiến báo buông, sau này nhích lại gần, thờ dài nói: “Ta cũng thực sự có chút không rõ, ngươi nói xem, chúng ta cùng nhau tham tường tham tường.”

“A rầm hần thân kinh bách chiến, trí dũng song toàn, tuy rằng độc từng quan thập phần hiểm yếu, nhưng thủ quan chỉ đem toàn binh thường hạ người, không đáng đề lo. Rốt cuộc là cái gì vũ khí, có thể giết chết a rầm hần cùng hơn một ngàn tinh nhuệ, cũng làm năm sáu ngàn danh trăm chiến chi binh sợ tới mức quỳ xuống đất đầu hàng? Ta vốn tưởng rằng là nói ngoa. Nhưng này phân chiến báo càng làm cho người khó có thể tin.”

A Tháp hải cầm lấy bá nhan vừa mới buông chiến báo, vỗ nhẹ nhẹ vài cái nói tiếp: “Đồng văn bình xưa nay cẩn thận trung thành, dụng binh có nói, liên tính là ta, cũng không nhất định so được với hần. Tam vạn tinh nhuệ đem hần bao vây trong đó, thế nhưng bị một kích mà sát, liên tính là sát thủ lặn xuống trung quân đại doanh, cùng hần tám tướng vẫn như cũ cách xa nhau trăm trượng trở lên. Mặt trên nói nhìn đến có hai cái đồ vật ở trên trời phi hành trăm trượng, phi thường chuẩn xác mà đánh trúng tám tướng nổ mạnh mà đem tướng trung mọi người toàn bộ giết chết, như thiên lôi giống nhau. Lại nói có không biết cái gì vũ khí, xa ở hai trăm hơn trượng ngoại liền đem mặt khác tướng lĩnh cơ hồ tru sát đài tấn, tuy khiến sát hộ thân cũng khó phòng bị. Sau lại lại có một vật liên tục phun hỏa, phun ra không biết vật gì giết chết hơn một ngàn trọng kỵ binh, chung trí ta quân đại hội, binh vô chiến ý, hàng giả vô số. Này rốt cuộc là cái gì? Nam Tống tiểu triều đình nếu có này thần binh lợi khí, vì cái gì sớm không cầm? Mất thấy diệt vong sắp tới, như thế nào mới lấy ra tới dùng? Trong thiên hạ sao có thể có như vậy vũ khí tồn tại? Chẳng lẽ là cái gì yêu pháp? Ta nghe nói Nam Tống cảnh nội nhiều có dị sĩ, muốn

hay không thỉnh * sư tới trấn yên? Ta đại nguyên pháp sư pháp lực cao thâm, nhất định có thể khắc chế Nam Tống yêu nhân.”

Bá nhan nghe hẳn nói xong, nhú nhú mày mao nói: “Việc này đích xác cổ quái nan giải. Đã nhiều ngày ta tìm tốt nhất thợ thủ công cùng quen thuộc Nam Tống nội tình người đều hỏi. Đều bị khẳng định Nam Tống quyết vô này loại vũ khí, nếu không há có không cần chi lý, còn muốn tới hướng chúng ta cầu hòa? Những cái đó thợ thủ công tác trăm miệng một lời mà nói trong thiên hạ quyết không có khả năng có như vậy vũ khí, lấy một người đối ngàn người nhưng nhẹ nhàng thủ thắng. Nếu không, thiên hạ chẳng phải đều thành Tống triều? Lại nói, nơi nào có cái gì có thể bay lên trăm trượng? Cự nhiên còn không có người xem tới được? Chỉ sợ như người theo như lời, chính là Nam Tống không biết từ địa phương nào tìm cái yêu nhân, này yêu nhân chỉ sợ chính là cái kia kêu trình cang. Ta nghe thấy quá người của hẳn nói, người này cực kỳ quái dị. Tóc xén, còn thích khẩu một cái Tiểu Oa Từ ở trên đầu, trên người quần áo mặt trên có một ít lung tung rối loạn hoa văn, xuyên một đôi quái quái giày. Thường xuyên vác một cái hình thù kỳ quái pháp khí, còn thích lấy một cái lượng lượng đồ vật phóng tới đôi mắt thượng nơi nơi nhìn tới nhìn lui, người này tất là yêu nhân không thể nghi ngờ. Lại nói hẳn chỉ có mười chín hai mươi tuổi bộ dáng, thật nếu là như thế này, sao có thể có lớn như vậy thân thông? Sợ là hơn một ngàn tuổi cũng không ngừng, mới có thể tu đến trú nham phương pháp.”

Nói liền nhìn chằm chằm A Tháp hải thả chậm ngữ tốc nói: “Ta chờ chỉ có bất sống hẳn, bách hẳn phun ra trường sinh chi phương, hiến cho đồ mỡ hôi, mới có thể lấy công chuộc tội, nếu không hai cái tham biết chính sự chết oan chết uổng, Nam chinh tướng sĩ thương vong vô số, ta chờ trở về, chỉ có thượng biểu thỉnh tội, tự xin hỏi trăm thôi.”

Nói tới đây bá nhan thờ dài một hơi, “Nhưng là, việc này nói dễ hơn làm a. Lấy này yêu nhân pháp lực mà nói, trừ bỏ quốc sư vô biên thân thông, ai có thể trấn áp? Nhưng quốc sư có tông chế viện chi trách, lại là nước ngoài thánh nhân, há có thể làm hẳn tới nơi này cùng yêu nhân đấu pháp?”

Bá nhan bỗng nhiên ngừng lại, nhìn thoáng qua chung quanh, thân thể trước khuyh, sắc mặt ngưng trọng mà lại hạ giọng đối A Tháp hải nói: “Huống hồ, nếu quốc sư đấu pháp thắng còn hảo, nếu là một khi bại, lại phải làm sao bây giờ? Người ta tội lỗi liên quá lớn, xét nhà diệt tộc bất quá việc nhỏ mà thôi.”

A Tháp hải sợ hãi cả kinh, sắc mặt cũng có chút trắng bệch, lấy tay vỗ trán xoa nhẹ nửa ngày, không thể nề hà nói: “Thừa tướng, ta là nghĩ không ra biện pháp tới. Hiện tại toàn quân trên dưới, nhân tâm hoảng sợ. Quanh thân các nơi Tống người truyền thuyết là Quan Âm tòa hạ Thiện Tài Đồng Tử hạ phạm tới bảo Đại Tổng giang sơn, mấy ngày nay nghe nói vô tích Tô Châu chờ mà Quan Âm miếu biến người tấp nập, hương khói cường thịnh, thể cho nên có chùa chiến đàn phải đem Thiện Tài Đồng Tử đơn tịch một điện tới thăm viếng. Kia yêu nhân phía trước liền phát ngôn bừa bãi muốn bắc thượng cùng Thừa tướng đánh với, hiện tại chỉ sợ đã xuất phát hai ba thiên. Nghe nói ven đường các nơi, Tống triều bá tánh hồ tương tác nói, thịnh huống chưa bao giờ có. Tống quân tuy chỉ có một vạn nhiều người, còn phần lớn là hàng quân, nhưng sĩ khí như hồng, toàn xoa tay hàm hê. Ta nghe nói ven đường lại mời chào mấy ngàn nhân mã, lại còn có đang không ngừng mời chào. Chờ tới rồi Thường Châu thành, sợ là không dưới tam vạn nhân.”

Bá nhan trầm giọng nói: “Chớ hoảng sợ. Ta đã sai người đi tìm đại lượng dơ bẩn chi vật, lại ở quanh thân sưu tầm phương sĩ dị người. Ta tính toán huyền hạ trọng thượng, chỉ cần có thể phá kia yêu nhân yêu pháp, đương tiến thiên hộ. Nếu có thể bất sống người này, liền bảo hẳn một cái đặt lỗ hoa xích lại như thế nào?”

A Tháp hải cả kinh nói: “Đặt lỗ hoa xích chỉ có thể từ người Mông Cổ cùng người sắc mục đảm nhiệm nào.”

Bá nhan nói: “Phi thường là lúc phi thường chi thường, người nói đồ mỡ hôi có thể không đồng ý sao?”

A Tháp hải suy nghĩ một chút nói: “Cũng chỉ có thể như thế, bất luận cái gì tà pháp luôn có khắc chế thủ đoạn, không bằng cũng thỉnh chút đạo hạnh cao thâm hòa thượng tới trước trịnh niệm kinh, nói không chừng cũng hữu dụng.”

Bá nhan trừng mắt nhìn hẳn liếc mắt một cái, nói: “Thường Châu mới vừa bị tàn sát hàng loạt dân trong thành, tuy nói hòa thượng không bị giết, nhưng bọn hẳn chịu tới sao?”

A Tháp hải hừ lạnh một tiếng, nói: “Không chịu cũng muốn tới, bọn họ còn không có bất được tông chế viện độ địa, bất quá là đàn con lừa trọc thôi, chẳng lẽ là cảm thấy đao của ta không đủ sắc bén sao?”

Bá nhan lắc đầu cười khổ nói: “Vậy như vậy làm đi, quanh thân hòa thượng ni cô người cũng cùng nhau tìm tới, tận lực hảo ngôn khuyên bảo, tâm không thành, niệm kinh cũng vô dụng a. Những cái đó pháp lực cao cường, càng muốn gắng sức lung lạc. Ta đại nguyên đại thiên thảo nghịch, công thành đoạt đất, thay trời hành đạo, những cái đó yêu nhân bất quá nghịch thiên mà đi, chung đem hóa thành bột mịn, thành không được khí hậu. Người liền nói như thế là được.”

A Tháp hải lĩnh mệnh mà đi.

Trình cang còn lại là càng ngày càng dờ khóc dờ cười.

Ngay từ đầu hẳn bằng vào chính mình hiển hách chiến công cùng văn thiên tướng thủ lệnh đều không đủ để làm trải qua phủ huyện mờ cửa, rốt cuộc chính mình trong quân đại bộ phận đều là hàng quân, có đôi khi còn muốn hơn nữa trưng quý mặt mới được, cuối cùng hẳn nhận thức người nhiều, giải thích lên cũng phương tiện không ít. Nhưng vài ngày sau tình hình liền phát sinh biến hóa.

Bá tánh bắt đầu chen chúc mà đến, dâng lên ăn uống, có rất nhiều bá tánh ở nói biên thấp hương, xa xa mà thấy hẳn, sẽ nhỏ giọng mà lầm bầm cái gì, còn không dừng dập đầu. Châu huyện cũng thông thuận, chỉ cần thủ lệnh đệ đi lên, hẳn trình cang lại lộ cái mặt, lập tức cử thành giao cho trên tay hẳn.

Hẳn vốn tưởng rằng người một nhà phẩm đại bùng nổ, không ngờ thực mau nghe được nguyên lai chính mình bị làm như cái gì Quan Âm tòa hạ Thiện Tài Đồng Tử hạ phạm, muốn bảo Đại Tổng ba trăm hai mươi năm giang sơn. Ven đường các nơi lộ phủ châu huyện đều đã nhận được mệnh lệnh, toàn lực phối hợp, không được có lầm. Nam Tống đã đem nó phương Bắc kể hết giao cho chính mình, kỳ thật nó cũng không lựa chọn khác.

Trình càng vốn là tướng giải thích, chính là đối mặt bá tánh thành kính hai mắt, cái loại này kinh nghiệm hoạn nạn, chỉ nghĩ tìm kiếm một chút ý lại ánh mắt, trình càng liền nghẹn lời. Hắn minh bạch này đó bá tánh đã đem chính mình coi như hi vọng cuối cùng, hắn nếu phủ nhận, bọn họ chỉ sợ muốn tuyệt vọng. Chính mình không thừa nhận cũng là được.

Sau lại trình càng liền càng thêm cảm nhận được bị coi như thần tiên chỗ tốt. Chính mình được đến rất nhiều tài vật không nói, càng chủ yếu chính là người.

Hắn binh lực không đủ, nhưng hiện tại hắn chỉ cần vùng tay một hồ, liền có thể tùy thời được đến rất nhiều đi theo người.

Hắn thống trị nhân tài không nhiều lắm, nhưng hiện tại hắn có thể tùy tiện chọn lựa, chờ hắn tiếp kiến người bài thật dài đội ngũ.

Chỉ cần hắn nguyện ý, hắn có thể được đến hắn muốn bất cứ thứ gì. Hắn rút cuộc minh bạch vì cái gì cổ đại khỏi nghĩa nông dân đại đa số đều phải giả thần giả quỷ. Đây quả thực vô bốn vạn lợi tới rồi cực điểm.

Chẳng qua hắn muốn thường thường mà ứng phó những cái đó thảo nước thánh ngu phụ ngu phụ mới để cho hắn đau đầu. Những người này trên cơ bản đều là trong nhà có nhân sinh bệnh, tưởng chiếm được nước thánh trở về cứu mạng. Hắn phải làm sao bây giờ? Có chút chứng bệnh hắn vừa nghe liền minh bạch là chuyện như thế nào, hắn biết rất nhiều chữa bệnh biện pháp, đương nhiên nguyện ý dạy cho bọn họ, hắn có không ít thuốc hạ sốt, thương bệnh được từ từ. Thậm chí hắn còn có thể khai đao làm phẫu thuật, đơn giản giải phẫu hắn là sẽ làm, tuy rằng hắn không có thời gian, chỉ làm mấy cái phi thường tiểu nhân giải phẫu, nhưng vẫn là danh chấn thiên hạ.

Tới người càng ngày càng nhiều, trình càng rút cuộc cảm thấy không ổn. Giả thần giả quỷ người đương nhiên ước gì như vậy mới hảo, nhưng trình càng không phải. Hắn biết sự tình đã bắt đầu hướng hắn sở hy vọng trái ngược hướng phát triển.

Hắn làm quân đội nói cho mỗi người, hắn chỉ là sẽ chút y thuật, quyết phi thần tiên. Hắn chỉ là vũ khí lợi hại, càng thêm sẽ không tiên pháp. Tóc của hắn không thể làm thuốc, người của hắn mấy ngày không tắm rửa cũng sẽ xử.

Nghe được hắn giải thích, tin tưởng liền thất vọng mà rời đi, không tin còn tưởng rằng hắn ở khiêm tốn. Trình càng tại đây ngăn ngừa mấy ngày thời gian, liền cảm thấy mê tín đáng sợ lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

“Bài trừ mê tín, gánh thì nặng mà đường thì xa a.” Trình càng ở Tô Châu phủ một nhà nhà cửa thực cảm khái mà đối với thủ hạ tướng lĩnh nói.

Một cái tên là đoạn liên sinh thiên phu trưởng hỏi: “Công tử vì cái gì muốn phủ nhận đâu? Phiền là phiền điểm, nhưng chỗ tốt quá lớn.”

Trình càng lắc lắc đầu, nói: “Trước mắt tôi xem trọng xem đương nhiên đại, nhưng lâu dài mà nói, đối quốc gia thương tổn quá lớn. Mỗi người đều cầu thần bái phật mà tôi giải quyết sự tình, tổng nghĩ có một cổ thần kỳ lực lượng đem bọn họ cứu vớt ra tới, như vậy sao được? Ai còn muốn nỗ lực? Ai còn muốn chống cự? Ai còn nếu không đình mà trả giá không ứng có đại giới? Nhìn chung Trung Quốc lịch sử, Phật giáo càng hưng thịnh, quốc gia liền càng yếu ớt. Luôn là nghĩ kiếp này chịu khổ, mong đợi kiếp sau, ai còn chịu vì kiếp này phấn đấu?”

Nói tới đây, ngừng một chút nhìn mọi người mới nói tiếp: “Nếu các ngươi có người tin thần bái phật, ta tôn trọng điểm này. Nhưng nếu các ngươi gặp được sự tình thời điểm chỉ nghĩ dựa cái này tôi giải quyết, kia sự tình chỉ biết càng ngày càng không xong. Làm việc, vẫn là muốn dựa vào chính mình, đừng dựa những cái đó hư vô mờ ảo đồ vật.”

Mọi người lúc này mới minh bạch, gật đầu xưng là.

Ngô Giang nói: “Ta liền kỳ quái, công tử người tuổi cũng không lớn, vì cái gì hiểu nhiều như vậy? Thường nghe công tử nói chuyện, liền ta cái này quê mùa đều đã hiểu rất nhiều đạo lý. Vừa rồi nói đích thực là hảo, ta lão Ngô tổng cảm thấy những cái đó con lừa trọc cổ vấn đề, nhưng chính là không rõ vấn đề ra ở đâu nhi. Công tử vừa nói, lập tức liền thấu triệt. Chẳng lẽ là công tử người thật là Thiên Tài Đồng Tử hạ phàm?”

Trình càng tức giận đến hung tợn mà trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nói: “Người cái này ngu ngốc biết vừa rồi nói chính là cái gì sao? Ta phí nhiều như vậy miệng lưỡi tính nói vô ích.”

Mọi người cười ha ha, Ngô Giang suy nghĩ một chút, mới hiểu được chính mình vừa rồi căn bản tự mình mâu thuẫn, cũng ngưng ngưng mà cười.

Một vị kêu chu thể phương thiên phu trưởng hỏi: “Công tử, vốn dĩ việc này thuộc hạ không nghĩ đề, nhưng thuộc hạ xác thật không nghĩ ra. Vì cái gì công tử lập hạ không thể chi công, Nam Tống tiểu triều đình lại liền một quan nửa chức cũng không phong đâu?”

Trình càng xem hấn liếc mắt một cái, người này lời nói không nhiều lắm, nhưng gài đúng chỗ ngựa.

Trình càng đứng dậy cười nói: “Này còn không rõ sao? Nam Tống bị nguyên quân sợ tới mức sợ. Sợ chúng ta đuổi không đi nguyên quân, lại đắc tội người Mông Cổ, bọn họ liền khó có thể đầu hàng. Chúng ta thắng, bọn họ có lợi, chúng ta bại, bọn họ không tổn hao gì. Vốn dĩ Nam Tống tưởng lấy Lữ sư mạnh vì Bình Bộ Thị Lang, lại ngăn Lữ văn đức vì cùng nghĩa quân vương, tới lấy lòng phản bội thần Lữ sư quý. Lúc này lại ngăn ta, nếu còn lấy lòng được người Mông Cổ? Chờ đến chúng ta đem người Mông Cổ đuổi đi, bọn họ liền sẽ gấp không chờ nổi mà tới cấp ta một cái chức quan hảo tới lung lạc ta hòa ước thúc ta. Lại còn có một cái thực tốt lý do, truyền thuyết ta là cái gì Thiện Tài Đồng Tử hạ phạm, không hào phóng a.”

Trương quý nghe vậy cười khò, hấn đương nhiên biết đây đều là tình hình thực tế.

Tôn phú đứng lên lớn tiếng nói: “Công tử tự lập đi. Đánh sập bá nham sau, chúng ta hồi quân diệt Nam Tống, công tử đăng cơ xưng đế, đại sự nhưng thành!”

“Đối, công tử tự lập!” Mọi người tất cả đều đứng lên.

Trình càng cười cười nói: “Không phải cho các ngươi miễn bàn việc này sao? Căn cơ! Căn cơ các ngươi minh bạch sao? Từ xưa được việc muốn thiên thời địa lợi nhân hoà, chúng ta có bao nhiêu? Dựa mê tín có thể được không? Dựa vũ lực có thể lâu sao? Điều không được, muốn dựa tổng hợp thực lực. Này Đại Tống ta là muốn bảo, các ngươi cũng đến đi theo ta một khối bảo, hiểu chưa?”

“Là!” Mọi người khom mình hành lễ.

Trình càng biết những người này, đặc biệt là này đó hàng đem căn bản bắt trung với Tống triều, đều tưởng ủng lập chính mình bác cái tông long chi công vơ con hưởng đặc quyền. Nhưng chính mình không thể đầu óc không rõ ràng lắm

Chính mình tới nơi này thời gian quá ngắn, cùng mọi người cảm tình còn không có bao sâu. Mọi người sở dĩ ủng lập chính mình, bất quá là bởi vì chính mình so với bọn hấn cường ra quá nhiều nguyên nhân, nhưng nhân tâm chân chính quy phụ là yêu cầu thời gian, chính mình nếu có thể chân chính khống chế toàn quân, thành lập khởi không thể địch nổi uy vọng cùng thực lực càng cần nữa thời gian.

Thay đổi triều đại yêu cầu thế, tốt nhất là đại thế. Cái này thế chính mình có một chút, nhưng thật ra thực tốt điều kiện. Vẫn là muốn tranh thủ thời gian tĩnh hạ tâm tới phát triển, mấy năm lúc sau, tình thế liền hoàn toàn không giống nhau.

Trình càng là chương mắt Nam Tống, nếu Nam Tống không ỷ nghĩ của chính mình tới phát triển, cũng chỉ có thể thay thế.

“Hảo, ngày mai chúng ta liền xuất phát đến Bình Giang. Đô thống vương bang kiệt cùng thông phán vương cù chi bị bá nham ở Thường Châu tàn sát hàng loạt dân trong thành dọa sợ, vốn dĩ đã tính toán đầu hàng. May mắn chúng ta ở độc tủng quan cùng Giang Âm thành tốc thắng, đại thắng, hai người mới do dự. Bá nham cũng không nghĩ tới thế cục sẽ chuyển biến bất ngờ, cho nên chia quân chiếm lĩnh các nơi, chờ được đến tin tức, lại cũng vô pháp tập trung binh lực, trước chiếm trước Bình Giang. Ngày mai chúng ta quá Bình Giang, thẳng xu Thường Châu. Bá nham đã đem các quân triệu hồi, ở Thường Châu chờ chúng ta. Chúng ta không thể làm hấn thất vọng a. Các ngươi trở về chỉnh đốn bộ đội sở thuộc, đặc biệt là các phó thiên phu trưởng sở huấn luyện tân quân, càng muốn gấp bội nỗ lực, chúng ta thực mau liền phải cùng bá nham đánh với. Vẫn là câu nói kia, ngày thường nhiều lưu hấn, thời gian chiến tranh thiếu đồ máu.”

“Tuân lệnh.”

Ngày hôm sau chạng vạng, trình càng tiến vào Bình Giang. Đô thống vương bang kiệt cùng thông phán vương cù chi tới bái kiến, bọn họ còn mang theo một vị trình càng vốn dĩ liền muốn thấy người.

Người này kêu Lưu sư dừng, bởi vì Thường Châu đô thống chế. Bá nham binh đến Thường Châu, Thường Châu thủ vương tông thù sản đem chạy trốn, thông phán vương hồ thần lấy thành hàng, nhưng Lưu sư dừng cùng trương ngạn, vương an tiết chờ cự không đầu hàng, cùng bá nham ở Thường Châu huyết chiến, bức cho bá nham tự mình mạo hiểm bước lên tường thành đốc chiến, cuối cùng không địch lại mới bị bách đãi trang chạy trốn tới Bình Giang.

Trình càng thấy hấn rõ ràng một cái hảo hán tử, lại đầy mặt hôi bại, buồn bực không vui, không cảm an ủi nói: “Chuyện cũ đã rồi, người tới nhưng truy. Lưu tướng quân không cần tự trách quá thiết, ngày mai không ngại tùy ta binh lâm Thường Châu, báo này huyết hải thâm thù như thế nào?”

Lưu sư dừng lúc này mới nhắc tới tinh thần, bỗng nhiên đứng lên thi đại lễ nói: “Trình công tử nhưng nguyện làm Lưu mỗ ở trưởng hạ nghe dùng? Chỉ cần báo đến này thù, Lưu mỗ nhưng bằng ra roi.”

“Hảo! Ta có thể được Lưu tướng quân như vậy lương tướng, như hồ thêm cánh a.”

Lưu sư dừng kích động lên, hướng trình càng lại thi lễ, nói: “Ta đây liền trở về thu thập, ngày mai tùy công tử giết bằng được, công tử chỉ để ý khi ta là cái thân binh thôi, chỉ cần làm ta ra trận chém giết là được.”

Trình càng cười gật gật đầu, Lưu sư dừng xoay người cấp chó chó mà liền đi.

Vương bang kiệt cùng vương cù chi cũng lạy dài nói: “Bình Giang nguy như chồng trứng, hạnh đến công tử tương trợ, sử ta hai người nhưng không được hàng đi chi danh. Như công tử có khó xử, ta hai người đạo nghĩa không cho phép từ chối.”

Trình càng cười nói: “Nhị vị đại nhân như vậy giảng ta liền không khách khí a. Ta lần này triệu mộ tân binh đông đảo, tưởng đem bọn họ tạm thời phóng

tới nơi này chính huấn. Lương thảo ta chính mình giải quyết, hai vị đại nhân ý hạ như thế nào?”

Vương bang kiệt cùng vương cù chi kỳ thật cũng không phải vô năng hạng người, nếu không cũng sẽ không bị phóng tới Bình Giang tới trấn thủ. Bọn họ chỉ là biết chính mình không thể chống lại bá nham, đành phải đầu hàng. Sợ chết là thật sự, nhưng năng lực cũng vẫn phải có.

Hai người biết đây là chính mình cơ hội, vội vàng đáp ứng xuống dưới. Trình càng cũng thật cao hứng, cứ như vậy, hẳn cũng có thể điều động những cái đó phụ trách huấn luyện tân binh phó thiên phu trưởng tùy hẳn cùng đi, không đến mức khuyết thiếu nhân thủ. Càng quan trọng là, này chi tân quân không khỏi những người này huấn luyện, mới có thể không cho quân quyền đều làm hàng đem nhóm khổng chế. Loại chuyện này tuy còn không có phát sinh, nhưng vẫn là đề phòng cẩn thận hảo.

Ngày hôm sau nhổ trại khởi hành, tới rồi chạng vạng, Thường Châu thành đã xa xa đang nhìn. Dọc theo đường đi hành quân thật là bình an, đừng nói phục binh, liền tới quấy rầy đều không có. Nhưng thật ra có không ít thám mã, cũng không tiếp gần, xa xa mà nhìn liền chạy

Trình càng rơi xuống lệnh hạ trại, triệu tập tướng lĩnh nghị sự.

Trình càng hơi hơi cau mày mao nói: “Các người thấy thế nào?”

Trương quý nói: “Sự có khác thường tất vì yêu, chúng ta nhân mã thiếu, bá nham nhân mã nhiều, nhưng chỉ là thủ thành, việc này quá mức kỳ quái. Ta cảm thấy chỉ sợ là bị công tử sợ hãi. Không dám tiếp chiến, nghĩ thủ thành rồi cuộc an toàn chút.”

Mọi người đều gật đầu xưng là.

Lại thương lượng trong chốc lát, trình vượt địa đạo: “Ngày mai nếu bá nham không chủ động ra khỏi thành công kích, các người đều đến ta nơi này tới, ta mỗi người phát các người một khẩu súng, đi theo ta học bắn bia.”

Chúng tướng đều ngây ngẩn cả người, người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, trong lúc nhất thời không dám trả lời. Hơn nửa ngày tôn phú mới căng da đầu hỏi: “Xin hỏi công tử, ngài nói thương (súng) chính là ngài dùng vũ khí sao?”

“Đúng vậy. Các người không nghĩ muốn?”

“A!!!!” Chúng tướng tất cả đều từ ghế trên nhảy dựng lên, lớn tiếng hoan hô.

Trình càng không kiên nhẫn mà nhìn bọn họ, nói: “Dùng thương (súng) yêu cầu bình tĩnh đầu óc cùng khắc khổ huấn luyện, các người như vậy xúc động có thể được không?”

Chúng tướng vừa nghe, đều ngượng ngùng mà ngừng lại. Ngô Giang nước miếng đều phải chảy ra, lấy lòng mà tiến đến trình càng trước mắt, nói: “Công tử, ngài kia vũ khí như vậy lợi hại, chúng ta đều muốn a, chính là không dám nào. Chúng ta sợ một khi có cái sơ xuất, thực xin lỗi công tử ngài nào.”

Trình càng phi thường nghiêm túc nói: “Các người đều có tâm phúc vệ binh đi? Làm cho bọn họ hảo hảo nhìn, quyết không thể có sai lầm, bằng không liền đề đầu tới gặp. Hiểu chưa? Đúng rồi, còn muốn cấm rượu, bằng không xảy ra chuyện đừng hỏi hận.”

Chúng tướng nghe được muốn cấm rượu không cấm đều có chút khó xử, nhưng ngẫm lại kia khẩu súng uy phong, liền cảm thấy miệng khô lưỡi khô, không uống rượu liền tính không được cái gì.

Trình càng hoãn hoãn nói: “Chỉ có ta cho phép thời điểm mới có thể uống, hơn nữa không thể uống nhiều. Xem thương (súng) người quyết không thể uống. Một thương (súng) bắn ra đều phải kiểm tra rõ ràng. Này quan hệ đến chúng ta sinh tử tồn vong, các người nhưng minh bạch?”

Chúng tướng cho nhau nhìn gật gật đầu.

Trình càng lúc này mới nói: “Hảo, đêm nay trước giảng bài, cho các người biết này thương (súng) là chuyện như thế nào. Tiểu chấn, người từ ta vệ đội trúng tuyển năm mươi danh tính nhuệ, ổn trọng cường tráng, hơn nữa người, đến nơi đây cùng nhau học tập. Còn có, đem Lưu sư dũng cũng gọi tới.”

Tiểu chấn lĩnh mệnh mà đi. Chỉ chốc lát sau, người đều đến đông đủ, mỗi người trên mặt một mảnh kích động. Trong lều tề làm một đoàn, nhưng mỗi người đều nín thở tĩnh khí, không dám phát ra âm thanh, sợ trình càng một không cao hứng, liền đem hẳn đuổi ra đi.

Trình càng lấy ra chuẩn bị tốt giảng giải đồ, treo lên, lại đem chính mình súng tự động phóng tới trên bàn giảng giải lên.

Trình càng chỉ có thể giảng giải đơn giản nguyên lý cùng sử dụng bảo dưỡng phương pháp, mặt khác nói cũng vô dụng, cơ sở khoa học tri thức bọn họ còn sẽ không.

Trương trung lặng ngắt như tờ, chỉ nghe đến trình càng giảng giải thanh cùng súng ống kim loại linh kiện ma xát thanh. Này đó tri thức đối bọn họ mà nói quá mới mẻ. Trình càng tốt không dễ dàng kiên nhẫn nói xong, làm mọi người vẫn đề, lập tức liền phản phát đứng lên mấy chục người.

Bạn đang đọc truyện *Sován Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Trình càng vốn tưởng rằng bọn họ muốn đề một ít cơ sở khoa học vấn đề, tỷ như vì cái gì này hòa được có thể bắn đến xa như vậy linh tinh, kết quả vấn đề không hề ngoại lệ đều là có thể cho bọn hắn nhiều ít phát đạn.

Trình càng bất đắc dĩ mà nhìn nhìn bọn họ, nói: “Mỗi người một trăm năm mươi phát, chỉ có nhiều như vậy. Ta không biết còn có thể hay không làm ra tới hạt giống này đạn, cho nên chỉ có thể cho các người này đó, thực trần quý, các người muốn tỉnh điểm dùng. Vô đạn cũng đừng vứt bỏ.”

Kỳ thật trình càng đạn được vẫn là thực sung túc. Năm trăm người mỗi người chiếu mười số đếm bị đạn được cơ hồ đều ở hấn trong tay, hấn chỉ cho chúng tướng một cái số đếm mà thôi. Nhưng kinh không dậy nổi dùng a. Hơn nữa lấy loại này thương (súng) đạn được mà nói, hấn biết vài thập niên đều sinh sản không ra, vẫn là nhiều năm giữ ở chính mình trong tay yên tâm một ít.

Tiếp theo chúng tướng liền một đám trên mặt đất tới quan sát trình càng cho bọn hắn chuẩn bị tốt súng trường thương (súng), luyện tập thương đồ sặc cùng hình thức thao tác, còn phải làm nhắm chuẩn luyện tập, chính là cho nhau ngắm tới ngắm lui. Nhưng trình càng chưa cho bọn họ viên đạn, bọn họ còn không quen thuộc, quá nguy hiểm, ngày mai lại nói.

Một đêm không nói chuyện, cũng không tới kiếp cái doanh.

Ngày hôm sau buổi sáng, mọi người đều ở người khác hăm mộ ánh mắt trung ôm thương (súng), cao hứng phấn chấn mà chờ ở trình càng soái tướng trước. Bên trong có không ít gấu trúc mắt, rõ ràng là tối hôm qua quá hưng phấn, không ngủ hảo. Còn có không ít dứt khoát là ôm thương (súng) ngủ.

Trình càng lãnh các tướng lĩnh ra doanh tới rồi Thường Châu ngoài thành, lập tức trọn tròn mắt.

Chỉ thấy Thường Châu thành đại môn nhắm chặt, trên cửa màu đỏ tươi một mảnh, đều là huyết, nhưng không biết là cái gì huyết. Cửa thành còn rải một ít.

Đầu tường thượng treo rậm rạp một chinh bài bồn cầu, dính máu quần lót, cũng đỏ huyết.

Đầu tường người trên liền càng thú vị. Một đoàn hòa thượng cùng ni cô ngồi ở chính giữa trát tốt trên đài cao, nhất mặt trên mấy cái còn khoác các màu áo cà sa, các loại pháp khí đầy đủ mọi thứ, một viên viên đầu trục ở buổi sáng vừa mới dâng lên thái dương chiếu rọi xuống lấp lánh tỏa sáng. Thấy trình càng xuất hiện, lập tức bắt đầu niệm khời kinh tới.

Bên cạnh còn có một ít đạo sĩ cùng nhảy đại thần cũng sôi nổi hết tài năng, các loại khánh bát đồng thời ra trận, một đám rung đùi đắc ý, hương khói tề phi, kiếm gỗ đào đầy trời bay múa. Trong lúc nhất thời hào không náo nhiệt.

Vương bát đàn!

Hoá ra lấy ta đương yêu quái!

Trình càng khí đến mắng to thô tục. Ta nói sao, ly ta xa như vậy liền né tránh, cũng không cho ta thêm phiền, nguyên lai là bởi vì cái này!

Trình càng đem chính mình biết đến thô tục đều nắn một lần, đem bá nhan nữ tính thân thuộc đều hình dung một hồi, ngẫm lại lại bỏ sung mấy cái, cuối cùng ngừng lại. Hừ, còn có tiếng Anh Nhật ngữ tiếng Pháp Hàn ngữ tiếng Đức Tây Ban Nha ngữ ta còn chưa nói đâu.

Chờ trình càng dừng lại hướng bên cạnh vừa thấy, chúng tướng đều về mặt bội phục mà nhìn hấn.

Ngô Giang gơ ngón tay cái lên khen nói: “Công tử a, yêm lão Ngô lớn như vậy liền không như vậy bội phục quá một người, công tử liền mắng chửi người đều có thể có nhiều như vậy đa dạng, vào Nam ra Bắc nhiều năm như vậy ta cũng chưa nghe qua mắng chửi người có thể mắng lợi hại như vậy!”

Trình càng quả thực phải bị hấn tức chết, bất quá hấn biết Ngô Giang là thô nhân, lời này thật đúng là khen hấn. Đành phải ho khan vài tiếng, nhuận nhuận yết hầu, cũng đoán một cái xấu hổ.

Trình càng đem mặt nghiêm, nói: “Xạ kích huấn luyện bắt đầu! Giờ súng, nhắm chuẩn!”

“Không viên đạn a.”

“Trước luyện nhắm chuẩn lại nói.”

Mấy chục người mấy chục khẩu súng dựa theo trình càng ngày hôm qua yêu cầu bùng lên, một đám hướng đầu tường thượng nguyên quân nhắm chuẩn.

Đầu tường thượng nguyên quân thấy, sợ tới mức liền thanh hô to.

Những cái đó hòa thượng đạo sĩ nhảy đại thần càng thêm hoạt bát lên. Thanh âm đại tác phẩm, cũng không biết đầu tường thượng nguyên quân như thế

nào chịu được.

Trình càng nghiêm túc mà một đám sửa đúng bọn họ cảm sung nhắm chuẩn tư thế, ở đập mấy chục cái mông lúc sau, cuối cùng có thể quá quan.

Lúc sau trình càng liền ở bọn họ mỗi người thương (súng) thượng treo một cục đá, huấn luyện bọn họ ổn định độ. Một mặt chính là một buổi sáng.

Tuy là trời đông giá rét, này đó tướng lĩnh tinh binh trên mặt thực mau liền treo đầy mồ hôi.

Một a! Mỗi người đều ở cẩn rằng chống đỡ, bởi vì trình càng đã nói trước, chịu không nổi huấn luyện, thu hồi thương (súng), về sau cũng không cho!

Không có thương (súng) là việc nhỏ, này mặt mũi thật sự ném không dậy nổi a!

Gần buổi trưa, mọi người rút cuộc phán tới trình càng một tiếng: “Thu thương (súng)! ”

Bảy mươi nhiều người đổ mồ hôi đầm đìa mà rũ xuống hai tay, không ít người gần như hư thoát mà không màng trên mặt đất lãnh ngồi xuống, ngay sau đó lại bị trình càng quát lớn lên.

Trình càng vừa lòng mà nhìn đại gia, nói: “Hảo! Hảo hán tử! Ta nói cho các ngươi, vừa rồi cái này huấn luyện có thể kiên trì xuống dưới một trăm người giữa cũng không có mấy cái! Các ngươi tất cả đều là hảo hán tử! Không hổ là trăm chiến cường binh, chính là không giống người thường!”

Mọi người lúc này mới minh bạch cái này huấn luyện gian khổ trình độ, đều không cảm lộ ra mỉm cười.

Trương quý đôi tay run run nói: “Công tử, cái này ngọc còn luyện sao?”

“Luyện, bất quá không luyện cái này, luyện tập đối băng đạn, cái này chính là rất quan trọng.”

Một cái kêu hứa bằng phi thiên hộ đánh bạo nói: “Công tử, chúng ta mỗi người trong tay chỉ có một trăm năm mươi phát đạn, không cần thiết luyện như vậy hung đi?”

Trình càng hung tợn mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, đem hứa bằng phi hoảng sợ, không khỏi lui hai bước. Trình vượt địa đạo: “Ngươi biết cái gì? Liền tính thương (súng) chỉ có một phát viên đạn, cũng là như vậy luyện! Không như vậy luyện, ngươi muốn dùng như thế nào lần này viên đạn là có thể đánh trúng địch nhân? Huống chi ngươi còn có một trăm năm mươi phát! Biết mỗi viên viên đạn có bao nhiêu trân quý sao? Biết một phát viên đạn có thể tạo được bao lớn tác dụng sao? Ta vì cái gì có thể không phát nào trượt? Luyện ra. Vì cái gì ta có thể chiến thắng địch nhân? Luyện ra. Ở trên chiến trường, ta muốn giết ai là có thể giết được ai, ngươi được không? Cây súng này chỉ có một trăm năm mươi phát đạn, nhưng là chúng ta muốn tạo thương (súng), tuy rằng tạo không ra tốt như vậy, nhưng huấn luyện phương pháp là giống nhau, các ngươi muốn học hảo, càng muốn luyện hảo, tương lai có thể thay ta huấn luyện ra vô số tay súng thiện xạ. Đền vô dụng cũng không thể ngươi một cái thiên phu trưởng thương pháp còn không có một cái tiểu binh hảo đi? Nhiều học một ít đồ vật, nghiêm khắc yêu cầu chính mình, vĩnh viễn sẽ không có hại, tổng nghĩ lừa dối quá quan, có thể có cái gì đại tiền đồ?”

Trình càng về mặt nghiêm khắc mà nói xong những lời này, đã có không ít người đầu đầu thấp đi xuống, bọn họ làm sao không có loại này ý tưởng? Hiện tại nghe trình càng một giảng, cảm thấy chính mình thật là cái nạo loại, đều cúi đầu tỉnh lại lên. Những người này tuổi đều không nhỏ, tự nhiên mình bạch tốt xấu.

Trình càng thấy bọn họ minh bạch, cũng không vì mình gì, cười nói: “Được rồi, đại gia một mời đi? Ăn cơm đi, buổi chiều còn phải tiếp theo luyện, đánh lên tinh thần tới a.”

Đầu tường thượng nguyên quân không biết trình càng nơi này đã xảy ra sự tình gì, vừa thấy đến trình càng lãnh mọi người cảm trong truyền thuyết giết người pháp khí lộng nửa ngày, cũng không có thương tổn đến một người. Liền tính sau lại treo tảng đá cũng là không được, cuối cùng trình càng còn triều thủ hạ quá độ tính tình, phát tay áo bỏ đi. Đều hoan hô lên. Trong lúc nhất thời đầu tường thượng tiếng hoan hô sấm dậy, đem trình càng khiến cho không thể hiểu được.

Ngày hôm sau trình càng tiếp tục tới cùng mọi người làm nhắm chuẩn luyện tập. Đầu tường thượng cùng ngày hôm qua giống nhau lẫn lộn đến long trời lở đất.

Lần này mọi người không dao động, có người còn yêu cầu tăng thêm một chút cục đá. Lần này đối trình càng không đồng ý, ngươi cho rằng cứ tạ thi đầu a.

Bất đồng chính là này thiên hạ ngọc trình càng mỗi người đã phát ba mươi phát đạn, làm cho bọn họ thể hội toàn trọng cảm giác, chỉ là bất luận kẻ nào không nở đánh khai bảo hiểm, nếu không trách, thu thương (súng).

Trong tay có điểm viên đạn, rút cuộc có thể xưng là thương (súng).

Mọi người đều vui mừng khôn xiết, trong tay thương (súng) phá lệ nhẹ lấy nhẹ phóng. Trình càng đã cảnh cáo, cướp cò hậu quả chính là thực nghiêm trọng.

Ngày thứ ba trình càng phải bọn họ nhắm chuẩn di động mục tiêu, đầu tường thượng đi tới đi lui binh lính cùng nhảy đại thần đã bị sợ tới mức không nhẹ, nhảy đại thần cũng phá lệ ra sức lên.

Này thiên hạ ngọc trình càng cũng an bài nhắm chuẩn huấn luyện, vốn dĩ chiếu trước hai ngày “Quy củ”, này đó giả thần giả quỷ gia hòa buổi chiều là có

thể nghỉ ngơi. Kết quả theo trình càn huấn luyện, bọn họ cũng dốc hết tâm huyết mà đuổi cả ngày ma. Chờ trình càn gần chạng vạng thu binh thời điểm, này dần hòa thượng đạo sĩ nhảy đại thần thật sự chịu không nổi. Một đám thần hình tiêu tụy, yết hầu khàn khàn, hoạt động lượng đại đã mệt hôn mê mấy cái.

Tin tức hồi báo đến bá nhân chỗ, bá nhân đang cùng A Tháp hải cùng mặt khác thuộc cấp ở phòng khách thoải mái mà nói chuyện phiếm. Ba ngày, trình càn trong tay pháp khí đối mặt bá nhân “Nghiem mật phòng thủ” bất lực trở về, chỉ có thể mỗi ngày tức muốn học máu mà trở về. Mong Cổ chư tướng rút cuộc thờ dài nhẹ nhõm một hồi.

Bá nhân nhận được tin tức, không cảm có chút lo lắng, đối A Tháp hải nói: “Có mấy người chịu đựng không nổi, ngươi xem coi thể nào là hảo?”

A Tháp hải trường thành cười nói: “Trình càn cái kia yêu nhân đối ta phá yêu phương pháp vô kể khả thi, liền phải sử một binh chi kế sao? Đã hết bản lĩnh thôi. Làm cho bọn họ lại kiên trì một chút. Ta đã phái người làm vùng ven sông các nơi vơ vét có các loại thần thông người. Còn có Thổ Phiên đại lạt ma ở thành đô có mấy chục người cao nhân, ta cũng phái người đi thỉnh, bọn họ mỗi người pháp lực cao cường, đến lúc đó xem cái này yêu nhân như thế nào ngăn cản!”

Bá nhân gật đầu nói: “Uế vật cũng muốn lại thu thập một ít, giá cao mua. Hắc cầu lại mua một ít, không thể đoạt, lại đoạt đều giấu đi chúng ta cũng tìm không thấy. Nếu trình càn kia yêu nhân vọt tới dưới thành, dùng mấy thứ này bắt hãm! Lại dùng mũi tên bắn, không sợ hãm không chết!”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Trình càn cũng không biết nguyên quân đối phó chính mình này đó rộng rãi kế hoạch. Hắn ở vội vàng viết kỵ binh sách yếu lĩnh. Soái tướng có rất nhiều các cấp quan quân đang nhìn hãn bút cùng vờ nuốt nước miếng, bọn họ là tới bị tuân.

Trình càn viết một thiên, liền dừng lại hỏi bọn hãn ý kiến. Những người này đều là kinh nghiệm chiến trận, tự nhiên biết muốn ở địa phương nào nỗ lực, hơn nữa trình càn ngày sau này thể kinh nghiệm, bộ binh sách yếu lĩnh đã hoàn thành, kỵ binh cũng chỉ dư lại cuối cùng vài nét bút. Trình càn còn muốn biên soạn công binh, pháo binh, trinh sát binh, hậu cần binh từ từ sách yếu lĩnh, hãn còn có hai vạn tân binh ở Bình Giang, phải nhanh một chút hoàn thành.

Thoát thoát thấy trình càn rút cuộc dừng lại bút tới, hỏi: “Công tử, ngày mai có thể đánh thật bán đi?”

Trình càn ngừng đầu nhìn xem hãn, nói: “Còn không được, bắt quá nhanh. Đây cũng là các người tài bán cung thuận thực, tiến triển rất nhanh, người thường càng chậm. Huống chi, ta phải cho bá nhân một cái ảo giác, làm hãn cảm thấy những cái đó gốc điều là hữu dụng, chờ bọn hãn chịu không nổi lại nói. Hơn nữa, ta còn đang đợi một nhóm người, một đám nhất định sẽ xuất hiện người, chờ bọn hãn tới, chính là các người động thủ lúc, mấy ngày nay các người muốn nghiêm túc luyện tập, quyết không thể chậm trễ. Nổ súng trước ta muốn kiểm tra, ai không hợp cách liền khẩu súng giao ra đây, ta không cần không có nghị lực bền lòng người. Các người mình bạch chưa?”

Trương quý nói: “Công tử chờ chính là nguyên quân viện binh?”

Trình càn cười cười nói: “Cũng coi như là đi. Ta đây cũng là linh cơ vừa động. Các người đoán nếu này đó hòa thượng đạo sĩ chịu đựng không nổi ai sẽ đến bổ thượng?”

“Lạt ma!” Đoạn liên sinh trước mắt sáng ngời.

“Đối, từ Hốt Tất Liệt rút đình, này đó lạt ma liền càng thêm khí thể huân thiên, khinh nam bá nữ, không chuyện ác nào không làm. Ta chính là phải đợi bọn họ tới, làm cho bọn họ đều chết ở chỗ này. Các người nói này đó hòa thượng đạo sĩ không có việc gì, ngược lại này đó lạt ma đã chết, sẽ phát sinh cái gì?”

Đoạn liên sinh nói: “Nghe nói nguyên triều từng tổ chức phật đạo đại biện luận, đạo giáo bại trận, đương trường liền có hơn mười người đạo sĩ quy y, từ đây phương bắc đạo giáo xuống dốc, lạt ma hưng thịnh. Công tử chính là muốn gây xích mích bọn họ lại lần nữa nội đấu?”

“Không tồi, phá hủy một quốc gia, hoặc là một cái dân tộc, quan trọng nhất chính là phá hủy hãn tín ngưỡng. Hiện tại rất nhiều nguyên quân sĩ binh thờ phụng đạo Lạt ma, vì theo đuổi kiếp sau, thường thường không màng sinh tử. Ta chính là phải dùng đạo giáo cùng phía nam Phật giáo tới đấu nó, làm đạo Lạt ma trên người quang hoàn biến mất, làm nó trở nên không đáng một đồng. Như vậy nguyên triều nội đấu liền sẽ tăng lên, binh lính liền sẽ nghi hoặc, chúng ta cơ hội liền lớn hơn nữa.”

Mãn lều trại người đều đảo trừu một ngum lương khí, trương quý về mặt kính nể nói: “Đây là tuyệt hậu chi kế cũng.”

Trình càn cười cười nói: “Không sai, bắt quá còn có một cái càng thú vị cách gọi, tâm lý chiến.”

“Tâm lý chiến?”

“Là, chiến tranh bên trong, muốn giỏi về vận dụng hết thảy có khả năng thương tổn địch nhân, bảo tồn chính mình biện pháp, tâm lý chiến chính là một loại. Kỳ thật các người ngày thường cũng có rất nhiều ứng dụng. Tỷ như ở trên chiến trường lớn tiếng gầm lên, chính là kinh sợ địch nhân phương thức. Đúng rồi, các người mấy ngày nay cho ta luyện tập đánh hụt thương (súng), chớ tất yếu làm được khẩu cò súng thời điểm nòng súng không chút sút mẻ. Như vậy, chờ những cái đó lặt vặt tới rồi, các người mới có thể ở cự ly xa bạo bọn họ đầu, khó khăn quá lớn, ngực cũng có thể. Vệ đội người không luyện cái này, ngày mai bắt đầu luyện dã ngoại mai phục cùng cầm súng thời gian dài huấn luyện dã ngoại.”

Có quân sĩ vào lều trại, nói: “Công tử, ngài làm Lý thế tu làm cái bao tay, hắn đã đơn giản mà làm một vạn năm ngàn phó, phái người đưa tới.”

“Nga, hảo, đây là chuyện tốt, các huynh đệ không cần lại làm tay ai đông lạnh. Thoát thoát, người lập tức phát đi xuống.”

“Là.”

Một lát sau, quân doanh loạn hồng hồng truyền đến từng đợt tiếng hoan hô cùng nhiệt liệt thảo luận thanh. Trưởng người trong đang ở chờ mong, thoát thoát cảm thấy chực phó mới vừa đưa tới cái bao tay đi đến.

Mọi người vây tiến lên đi, trong lúc nhất thời tất cả liên thanh.

Cái bao tay là dùng vải thô làm. Rất đơn giản, cũng thực thô ráp, đuôi thời gian làm, không có khả năng quá hảo, nhưng đối với mọi người mà nói, vẫn là chưa bao giờ gặp qua mới mẻ mặt hàng. Càng quan trọng là, phi thường thực dụng.

Thoát thoát cảm thấy một bộ hần tỉ mỉ chọn lựa ra tới, đưa đến trình càng trước mặt. Trình càng cười cười, vỗ vỗ hần tay nói: “Người dùng này phó đi, ta có.” Nói đem chính mình vẫn luôn sù ở trong túi cái bao tay lấy ra tới đeo lên.

Mọi người thế mới biết trình càng sớm liền có cái bao tay, hơn nữa như thế tinh xảo, nhưng tất cả mọi người đều không mang, trình càng cũng không mang. Đều không cảm thấy sâu mà cảm động.

Trình càng vẫy vẫy tay, ý bảo đại gia đừng nói lời nói, mới nói: “Có cái bao tay, chúng ta lại nhiều một phần phần thắng. Đại gia cũng không cần như vậy chịu tội. Hôm nay liền đến nơi này. Trương quý, mấy ngày nay người dẫn bọn hần kiên trì huấn luyện, ta muốn tập trung tinh lực đem mặt khác binh chủng sách yếu lĩnh viết xong, thời gian không đợi người a. Không trải qua triệu kiến, không được đến nơi đây quấy rầy ta, có chuyện gì tìm thoát thoát cùng trương quý, khản thủ doanh trại, đừng cho bá nhan chui chỗ trống. Đi thôi.”

Mọi người lĩnh mệnh khoản chi.

Trương quý giữ lại, nói: “Lư Thuận đã chờ ở nơi đó, đồ vật cũng đã trang hảo.”

Trình càng gật gật đầu, nói: “Đại doanh liền giao cho người, nếu bá nhan dám lao tới, liền dùng ta cho người súng máy bắn phá, đem bọn họ đánh trở về. Chờ ta trở lại lại nói. Ta viết sách yếu lĩnh, trong khoảng thời gian này người muốn thao luyện lên, ta trở về lại cùng ta nói nói như thế nào.”

“Là. Người cũng muốn tiểu tâm.”

“Đã biết.”

Trình càng đơn độc huấn luyện trương quý thao tác súng máy, trừ bỏ không đánh thật đạn, cũng chưa quá lớn vấn đề, hơn nữa trương quý gặp qua trình càng thao tác súng máy. Nhất vô dụng, cần thủ đại doanh là thực nhẹ nhàng. Vì hần sớm đã kế hoạch tốt hành động, hần muốn thừa dịp những cái đó lặt vặt mà còn không có tới, thuyền nhẹ bắc thượng, cứu một ít người đi.

Trình càng mang lên chính mình trang bị, mang lên mới vừa làm tốt tóc giả bộ, chờ đến trời tối, ở trương quý yểm hộ hạ, lặng lẽ chuồn ra quân doanh, cùng hần đồng hành còn có năm mươi danh thủ huấn vệ sĩ. Một tiểu đội người cuối cùng tới rồi bờ sông một chỗ thực an tĩnh thiên loan. Nơi đó có mấy chục tào thuyền hàng đang chờ hần.

Trình càng kia thân quái dị quần áo chính là tốt nhất giấy thông hành. Trên thuyền thả boong thuyền xuống dưới, trình càng bước lên thuyền, Lư Thuận đã ở trên thuyền xin đợi hần.

Lư Thuận vừa thấy trình càng, lập tức giữ chặt hần tay nói: “Công tử lần trước dạy ta khiến tinh thuật ta đã nắm giữ, thật là dùng tốt. Còn có công tử cho ta thế giới bản đồ, ta nghiên cứu thật lâu, đang ở làm đi xa chuẩn bị, công tử đến xem kế hoạch của ta, lại dạy ta một ít.”

Trình càng bị hần kéo vào khoang thuyền, thay đổi quần áo, đem vũ khí giấu ở boong thuyền hạ tường kép. Thuyền đã ngược dòng mà lên.

Lư Thuận lấy ra một phần chính mình viết tốt kế hoạch, trình càng cẩn thận mà nhìn lên. Một bên xem, một bên tưởng, còn ở mặt trên viết viết vẽ vẽ.

Một lát sau, trình càng rốt cuộc ngừng lại, nói: “Ta nghe nói ngoại hải có cái kêu trương tuyên, có năm trăm hơn thuyền, trên biển cũng rất quen thuộc, người muốn đi hàng phục hần. Trước chiếm lĩnh lưu cầu, hảo hảo kinh doanh, lại chờ ta làm ra đại lượng thương (súng) pháo, bắt lấy ma dật cùng Malacca lại Tutsi tiền. Chính là cái này thứ tự. Ta biết người rất muốn lập tức liền đến Âu Châu đi, nhưng không thể cấp. Ta muốn trước khẩu súng pháo tạo hảo, như vậy chúng ta liền có thể xưng bá sông nước, tung hoành trên biển, đoạt lấy toàn thế giới. Càng quan trọng là, người muốn tạo hải thuyền. Ta nơi này có bản vẽ, người tìm Lý thế tu đòi tiền muốn người, làm hần hiện tại liền bắt đầu xuống tay tạo, như vậy mới có thể đi xa. Ta còn có chinh phục

Nhật Bản kế hoạch, không cần hải thuyền là không được.”

Nói tới đây dừng lại cười cười, vỗ vỗ Lư Thuận bả vai nói: “Nhật Bản có thạch thủy bạc sơn, còn sản hoàng kim cùng đồng thiết. Được đến này đó, chúng ta muốn làm sự tình liên vận sự đã chuẩn bị. Hốt Tất Liệt kia đầu đồ con lợn dùng người Cao Ly tạo hà thuyền tới trên biển tác chiến, đương nhiên sẽ toàn quân tấn mặc. Người Mông Cổ chỉ là chút không văn hóa man di, chúng ta bất đồng, chúng ta thắng định rồi.”

Lư Thuận cao hứng đến đôi mắt đều mờ mờ, nói: “Công tử, ta đây liền trở về an bài.” Lại đối bên ngoài hô: “Vương sĩ nguyên, ngươi tới một chút.”

Một cái sắc mặt ngăm đen, thần sắc cường hãn người thanh niên đi đến, khom mình hành lễ.

Lư Thuận chỉ vào hắn nói: “Hạ quan này khuôn mặt, nhận thức người quá nhiều, lần này khiến cho hắn bồi công tử đi. Hắn là ta thê đệ, tuy rằng thủy chiến lục chiến đều thực thành thạo, nhưng từ nghe nói ta hàng người Mông Cổ, hắn liền về nhà. Lần này ta cố ý tìm hắn tới, chính là làm hắn ở công tử dưới trướng lập chút công lao.”

Vương sĩ nguyên vừa muốn ngày nghỉ thấy, trình cang đã đỡ lấy chỗ hắn, nói: “Ta người này, không nói quy củ nhiều như vậy, ngươi hảo hảo làm, đại lễ liền miễn, về sau cũng không cần. Quân nhân sao, sao có thể tùy tiện liền cho người ta quỳ xuống?”

Vương sĩ nguyên nghe được phần chấn lên, nói: “Ta này tỷ phu mới vừa cùng ta nói hàng Trình công tử thời điểm, ta còn có chút không cho là đúng, tưởng Trình công tử như vậy tuổi trẻ, có thể thành cái gì đại sự? Nhưng hôm nay vừa thấy, quả nhiên kiến thức bất phàm, đại sự nhưng kỳ a.”

Trình cang cười nói: “Đại sự sao, còn ở phía sau, ngươi đi theo ta, sẽ không nhầm chán. Lư Thuận, ngươi trở về đi, thao luyện binh lính, chế tạo chiến thuyền. Ta làm ngươi kiến luyện cương lõ cao ngươi bắt đầu kiến không có?”

“Ấn công tử họa bản vẽ, đã bắt đầu rồi. Ở một cái trên đảo, bị ta thủy quân vây đến chật như nêm cối, bốn phía cũng bị thể thượng tường cao. Thợ thủ công cũng bắt đầu ở triệu tập, công tử phải làm khuôn đúc cũng ở xuống tay, bất quá lần trước công tử cho ta tài vật cũng hoa đến không sai biệt lắm.”

“Nga, ta dọc theo đường đi thật sự rất nhiều tài vật, ngươi tìm thoát thoát muốn, đây là đại sự, không thể chậm trễ, cũng đừng làm cho người từ giữa giờ trở. Làm thủy quân tạm thời đừng nóng nảy, chỉ cần pháo làm ra tới, thiên hạ nhậm ta tung hoành. Còn có, quá mấy ngày chờ ta mệnh lệnh, có công lớn lao tặng cho ngươi nhóm.”

“Là.” Lư Thuận làm thi lễ, cảm trình cang trong tay bản vẽ, rồi thuyền khác thừa một cái thuyền nhỏ, vùng ven sông đi trở về.

Trường Giang thượng vốn dĩ liền có rất nhiều lui tới thương thuyền, đặc biệt hiện tại đang đứng ở trong lúc chiến tranh, lương thuyền nhiều nhất, lương thương đều kiểm được bản mẫn bát mẫn.

Mặc kệ là nguyên triều vẫn là Tống triều hoặc là đại lý, đúng là yêu cầu lương thương thời điểm, cho nên nguyên quân nhìn thấy trình cang cười vận lương thuyền, đều không thêm ngăn trở, lên thuyền kiểm tra một chút trừu chút thuế liền cho đi.

Trình cang vẫn luôn hướng về phía trước du đi tới, hắn muốn đi địa phương là —— Đàm Châu.

Bạn đang đọc truyện *Sốan Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Trình cang ngày thứ tư không có xuất hiện ở Thường Châu dưới thành, lại còn có có năm mươi danh hãn hộ vệ cũng không xuất hiện, chuyện này lập tức báo danh bá nhan trên bản thượng.

Bá nhan nhìn thoáng qua mặt mang mỉm cười A Tháp hải, không cảm cũng cười nói: “Ngươi tưởng sao lại thế này?”

A Tháp hải cười ngâm ngâm nói: “Thừa tướng làm sao nhất gan? Kia trình cang yêu nhân ngày đầu tiên nhìn đến chúng ta trận trượng liền tức giận đến chữ âm lên, hiển nhiên là phá hãn yêu pháp. Hãn yêu pháp không linh, tự nhiên cũng liền lười đến tới, hãn hộ vệ tới làm cái gì? Nếu không nữa thì chính là ở doanh trung tu luyện tân yêu pháp, trừ lần đó ra, hãn còn có thể có khác biện pháp sao?”

“Nếu hãn đi đánh lên a thuật, giải cứu Dương Châu như thế nào?”

“Thừa tướng chính là khảo ta sao? Dương Châu bên kia a thuật sớm đã có chuẩn bị, nghe nói hãn nơi đó đạo hạnh cao thâm người so với chúng ta nơi này còn nhiều, Dương Châu chùa miếu nhiều là thiên hạ nổi danh. Lại nói hãn liền giải Dương Châu chỉ vậy lại như thế nào? Chúng ta hiện tại cũng không đi đánh Lâm An, hãn chia quân Dương Châu có ích lợi gì? A thuật là danh tướng, Thừa tướng có cái gì không yên tâm?”

“Đúng vậy, ta cũng là tưởng không ra chuyện này. Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ còn lại có ngươi nói này một loại khả năng. Chẳng lẽ hãn còn có thể bắc đi lên giải

Đàm Châu chỉ vậy không thành?”

“Ha ha ha ha, Thừa tướng, người cũng thật ái nói giỡn. Kim Lăng lấy bắc vùng ven sông, đã hết ở ta tay, Đàm Châu bắt quá cô thành mà thôi, hấn cứu muốn làm cái gì? Hấn như thế nào thú? Chẳng lẽ Lâm An hấn từ bỏ? Huống chi Lư Thuận thủy quân căn bản không nhúc nhích, chỉ là gần nhất ở hấn một cái trên đảo xây dựng thứ gì, còn đáng giá tra xét một phen.”

“Trước mắt cố không được hấn, người chỉ đề ý phái người tra xét, chờ lát ma nhóm tới lúc sau, giết trình càng cái này yêu nhân mới quyết định.”

“Là. Ta đây liền đi.”

Ở bắc thượng trên thuyền, vương sĩ nguyên cũng đang hỏi trình càng đồng dạng vấn đề.

Trình vượt địa đạo: “Là, cứu Đàm Châu đích xác không có quá đại ý nghĩa. Nhưng cũng khả năng ý nghĩa rất lớn.”

“Nguyện nghe này tường.”

“Ta không phải muốn cứu đơn giản như vậy, ta muốn đem Ali hải nha giết. A rầm hấn cùng đồng văn bình trước sau bị ta giết, đã làm Hốt Tất Liệt thập phần tức giận. Ta lại đem Ali hải nha giết, chẳng những có thể mượn cơ hội uy hiếp hạ du, càng muốn cho bá nhan mặt xám mày tro. Lâm Hốt Tất Liệt đối bá nhan sinh ra không tín nhiệm thậm chí tức giận. Bá nhan người này đối nguyên triều là cái hiền thần, bị ta giết a rầm hấn cùng đồng văn bình cũng là, liền cá nhân mà nói, đều là tài đức sáng suốt có khả năng đại thần. Loại này đại thần càng nhiều, đối chúng ta liền càng bất lợi, bọn họ cũng không có khả năng vì ta sử dụng, cho nên chỉ có thể diệt trừ. Ali hải nha cũng coi như không tồn, người này đã tâm bưng bưng, giết hấn tốt nhất. Bá nhan cùng hấn bên người thuộc cấp còn có a thuật, đều phải nghĩ cách diệt trừ, trừ không xong cũng muốn làm Hốt Tất Liệt đối bọn họ mất đi tín nhiệm. Đây mới là ta chuyển này mục đích. Bá nhan bọn họ ếch ngồi đáy giếng, chỉ xem tới được thành trì, ta xem lại là người, mặc kệ khi nào, người, mới là quyết định thắng bại mấu chốt. Đàm Châu có mấy người là khó được nhân tài, xem bọn hấn có thể hay không vì ta sử dụng cũng là ta một đại mục đích.”

Nói nhìn nhìn mắt lộ ra khiếp sợ vương sĩ nguyên, thực thân thiết mà vỗ vỗ hấn nói: “Nhân tài a, ta yêu cầu nhân tài, càng nhiều càng tốt. Người cũng muốn nỗ lực. Nếu người gặp nạn, ta cũng sẽ đi liều mạng mà đi cứu người. Hiểu chưa?”

Vương sĩ nguyên nghe xong lúc sau không cảm cảm khái vạn ngàn, nói: “Ta lúc này mới minh bạch vì cái gì ta kia tỷ phụ đối công tử tôn sùng đầy đủ, lấy tam vạn nhân hàng một vạn người cũng không sợ người khác nhạo báng, nghe xong công tử này tịch lời nói, ta liền tính thống lĩnh mười vạn đại quân cũng là muốn hàng.”

Trình càng cười ha ha, nói: “Đáng tiếc những cái đó người Mông Cổ không như vậy tướng, nếu không ta có thể nhiều làm nhiều ít sự a! Được rồi, nghỉ ngơi, đêm nay liền đến địa phương, còn có một hồi đại chiến chờ chúng ta đâu.”

Buổi tối, thuyền hàng đều ngừng tới rồi Đàm Châu bến tàu thượng. Đêm hóa tá xuống dưới, đều có thu mua tới mua đi tiền trả. Trình càng chờ trời tối, liền tiếp đón năm mươi danh hộ vệ lấy ra vũ khí, lặng lẽ bước lên bến tàu.

Trình càng cầm trong tay súng tự động trang thượng ống hãm thanh, mang lên đêm coi nghỉ, đi tuốt đằng trước mặt.

Bến tàu đóng quân không nhiều lắm, bởi vì Đàm Châu thành đã phá, Tổng quân chỉ là dựng nên nguyệt thành còn ở ngoan cổ chống lại, mắt thấy đã nhiều ngày liền phải phá thành, cũng muốn ăn tết, binh lực tự nhiên đều hướng trong thành tập trung. Trong chiến loạn thuyền tới đến thiếu, cũng không ai cảm thấy sẽ có cái gì tập kích, cho nên cái này bến tàu chỉ có một phó thiên hộ lãnh hai trăm nhiều tinh binh tránh ở quân doanh nhìn. Trời giá rét, bến tàu buổi tối càng là không có một bóng người, trình càng mang theo hộ vệ thực nhẹ nhàng mà đến gần rồi quân doanh.

Quân doanh là một cái đại trạch viện, cửa điểm cái đại đèn lồng, có hai cái binh lính thủ vệ. Trình càng dẫn người tới gần tới rồi gần 30 mét địa phương, không thể gần chút nữa mới ngừng lại được. Quay đầu lại đối với hộ vệ nói: “Các người chú ý ta động tác.” Hộ vệ nhóm liền ánh mắt nhìn trình càng quý một gói xuống đất, dùng phi thường tiêu chuẩn tư thế giả khởi thượng (súng), nhắm chuẩn, không chút do dự liền khai hai thương (súng). Mông manh tiếng súng vang sau, hai cái thủ vệ ngã xuống.

Trình càng lại nói: “Đều xem hiểu chưa? Ổn, liền này một cái yêu cầu. Mắt khác đều là luyện ra. Tay muốn ổn, tâm càng muốn ổn.”

Này đó hộ vệ cũng phần lớn kinh nghiệm sa trường, nghe vậy đều yên lặng gật đầu.

Trình càng khẽ cười cười, những người này đều giết qua người, so mới vừa thượng chiến trường lãng đầu thanh nhưng mạnh hơn nhiều.

Trình càng lấy ra lưới lê, nắm ở trên tay, đi đến quân doanh trước cửa, dùng sức vỗ vỗ môn.

Môn truyền ra một người không kiên nhẫn thanh âm: “Tùy tiện tìm một chỗ nước tiểu không phải được rồi sao? Thế nào cũng phải tiến vào a.”

Trình càng mang theo giọng nói nhỏ giọng nói: “Cấp, cấp.”

Bên trong người thờ dài, nói: “Hào hào hào, tới.”

Then cửa rơi xuống, cửa mở, trình càng không đợi môn toàn bộ khai hỏa, trong tay thao đao vẽ ra một đạo bạch quang, đã cắt đứt mở cửa người yết hầu.

Trình càng sớm đã lách mình mà qua, né tránh vẩy ra ra tới máu tươi, vọt vào môn. Người gác cổng còn có một người, chính ngơ ngác về phía bên này

xem, trình càng đã nhào tới, một quyền đánh vào hán yết hầu thượng, lại dùng tay một vòng, dùng một chút lực, bẻ gãy hán cổ cốt.

Này vài cái sạch sẽ lưu loát, tấn mãnh hung tàn, xem đến mặt sau đuối kịp hộ vệ tất cả đều trợn mắt há hốc mồm. Bọn họ là lần đầu xem trình càng động thủ, ai ngờ thế nhưng như thế đáng sợ, trong lòng đối trình càng càng thêm kính sợ.

Trình càng cũng không xem bọn hán, dùng tay nhất chiêu, dẫn đầu hướng bên trong đi đến.

Vòng khai bức tường, bên trong có năm tiến sân, mỗi tòa trong viện đều có bảy tám gian phòng, nhiều hơn mười gian. Hiện tại đêm mau thâm, bên ngoài lại lạnh, ngủ đến độ sớm. Đã không có gì đèn điểm.

Trình càng dùng lưỡi lê đẩy ra một cái then cửa, dùng tay tế môn, phòng ngừa môn trục rung động, nhanh chóng mở cửa lóc đi vào. Mặt sau hộ vệ lập tức theo tiến vào. Trong phòng năm mươi người, hộ vệ nhóm nhất nhất đối ứng trạm hảo. Trình càng đem tay xuống phía dưới một áp. Mười binh đao đem tiếp theo huy, sờ nữa sờ hơi thở, liền đi tiếp theo cái phòng.

Mỗi người đều giết bốn năm cái người, trình càng đã đi tới cuối cùng một phòng. Đó là chính phòng, khẳng định là phó thiên hộ trụ.

Trình càng cười cười, dùng lưỡi lê đẩy ra then cửa đi vào lúc sau vừa thấy, quả nhiên này trong phòng chỉ có một nam nhân, nhưng hán bên người lại còn có một nữ nhân ghé vào mép giường cũng ngủ rồi.

Trình càng ý bảo cầm đèn, sau đó cười meo meo mà đi đến này hai cái ngủ thật sự hương người trước mắt. Chỉ vào bọn họ miệng đè ép một chút.

Mặt sau lập tức đi lên hai cái hộ vệ, dùng tay hung hăng mà bưng kín bọn họ miệng.

Hai người bị đánh thức, sợ tới mức súc thành một đoàn.

Trình càng đối cái kia phó thiên hộ nói: “Người hóa nhớ đều đã bị giết, người cũng thấy rồi, bọn họ mỗi người trên người đều có huyết. Cho nên, người kêu cũng vô dụng. Hiện tại, trả lời ta vấn đề, đáp đến hảo, tha cho người một mạng, nếu người gạt ta, liền đành phải đem người băm thây vạn đoạn.”

Kia phó thiên hộ thấy ngoài miệng tay dịch khai, mới run rẩy nói: “Không biết đại gia muốn biết cái gì?”

Trình càng đem ngón tay đáp ở hán uyển mạch thượng, nói: “Cái thứ nhất vấn đề, người tên là gì? Người là nam hay là nữ?”

Kia phó thiên hộ dở khóc dở cười, rồi lại không dám nói cái gì, đành phải nói: “Tiểu nhân vương tam tài, từ tiểu chính là nam, thiên chân vạn xác, quyết vô hư ngôn.”

Trình càng xem xem vừa rồi ghé vào hán bên người nữ nhân, thấy kia nữ nhân lớn lên thiên kiều bá mị, nhu nhược động lòng người, không cảm ngạc nhiên nói: “Người một người nam nhân, bên người có như vậy nữ nhân, lại không cho nàng thượng người giường? Chẳng lẽ nàng là người muội muội?”

Phó thiên hộ đành phải nói: “Cái này là có nguyên nhân. Tiểu nhân bởi vì tác chiến dũng cảm, ngày hôm qua mộng Ali hải nha đại nhân đem hán một cái thị thiếp ban cho ta. Nhưng tiểu nhân bởi vì bị thương, đang ở dưỡng thương, bị nghiêm lệnh mấy ngày nay không được gần nữ sắc, tiểu nhân sợ chịu không nổi **, cũng chỉ có thể làm nàng không cần tới gần, để tránh hạ xuống bệnh căn. Nữ nhân này tiểu nhân còn không có hưởng qua, không ngại hiến cho đại gia, đại gia bức này anh tuấn, cũng là nàng phúc phận.”

Trình càng xem xem nữ nhân này, càng thêm cảm thấy thật sự mỹ đến kinh người, vừa muốn nói chuyện. Nữ nhân này cười khổ một chút nói: “Đại gia, nô gia tô dung nãi diễm xấu người, đại gia giết này rất nhiều nguyên quân, thiếp thân sợ là cũng không thể sống, đành phải cầu đại gia có thể mang thiếp thân đi, vì nô vị tì, chỉ cần có thể làm thiếp thân sống sót là được.” Dứt lời doanh doanh hạ bái.

Trình càng hỏi nói: “Như thế nào bắt tường người?”

Kia phó thiên hộ vội nói: “Kỳ thật cũng không có gì, chẳng qua nàng mới vừa gả qua đi không đến ba tháng, trượng phu vốn nhờ bệnh qua đời. Lại nói tiếp cũng là nàng trượng phu bạc mệnh, cùng nàng không quan hệ. Công phá thành đô thời điểm nàng bị binh lính phát hiện, hiến cho Ali hải nha đại nhân, nhưng đại nhân không thích **, cho nên chỉ làm nàng làm chút việc nặng thôi. Lần này công Đàm Châu, thấy ta thích, liền thưởng cho ta. Tiểu nhân vô phúc tiêu thụ, thỉnh công tử vui lòng nhận cho.”

Trình càng xem kia phó thiên hộ liếc mắt một cái, nói: “Hảo, ta đây liền không khách khí.”

“Nơi nào nơi nào, tiểu nhân có thể vì công tử làm một chút sự tình, cũng là có chung vinh dự.”

“Hảo, tiếp theo cái vấn đề, Ali hải nha ở đâu nhỉ?”

Phó thiên hộ sắc mặt đại biến, áp a áp ứng nói: “Công tử, Ali hải nha đại nhân nơi đó phòng bị nghiêm mật, đừng sĩ như mây, công tử chỉ có những người này mà, như thế nào có thể được việc? Công tử vẫn là sớm đêm đoạt chút tài vật liền đi thôi. Dù sao công tử đã lập hạ công lớn, đừng làm cho chính mình thân hãm hiểm cảnh nào.”

Trình càng đem chế trụ hán mạch đập tay lại nắm thật chặt nói: “Đó là ta lo lắng sợ, người chỉ cần nói ra là đến nơi.”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Kia phó thiên hộ nhìn thoáng qua tô dung, cắn chặt răng nói: “Cũng thế, chỉ sợ ta không nói, tiện nhân này cũng sẽ nói. Đàm Châu thành đã phá, Ali hải nha đại nhân chính ở tại thành nam một tòa trong nhà, mặt trên viết với phủ đó là, hần thuộc cấp cũng đều trụ đến không xa. Chỉ là bốn phía có trọng binh gác, công tử quyết vô khả năng thành công.”

Trình càng nhìn bọn hần chăm chăm đôi mắt cười nói: “Ta có thể đánh với người đánh cuộc, ta thắng định rồi, bắt quá muốn mượn người đầu người dùng một chút.” Dứt lời một quyền đánh vào hần huyết Thái Dương thượng, phó thiên hộ lập tức hôn mê qua đi.

Trình càng quay đầu lại đối tô dung nói: “Người trước thu thập một chút, bến tàu thượng có vận lương thuyền, ta phái người đưa người qua đi, người kiên nhẫn mà chờ ta. Nghe trên thuyền có cái kêu vương sĩ nguyên an bài là đến nơi.”

Tô dung chân chờ một chút nói: “Thiếp thân ở Ali hải nha trong phủ có cái hảo tỷ muội, là Ali hải nha thị thiếp chi nhất, kêu diệt thiên nhi, nàng thực chịu sùng ái, nhưng bởi vì Ali hải nha giết nàng cả nhà, đối Ali hải nha hận thấu xương, không có nàng báo hộ, thiếp thân chỉ sợ sớm bị Ali hải nha gia đình vũ nhục. Nàng nói không chừng đối công tử hữu dụng, công tử không ngại cứu nàng một mạng. Lấy này tin vật vì bằng, nàng sẽ biết.”

Nói xong từ bên hông cỡi xuống một khối ngọc bội, đưa cho trình càng.

Trình càng triều nàng mỉm cười gật gật đầu, tô dung lại nói: “Công tử phải dùng người, nơi này ly bến tàu lại không xa, thiếp thân một người có thể qua đi, công tử cấp một cái bằng chứng là được.”

Trình càng dặt quã tay nàng, nói: “Người một nữ nhân gia, không cần như vậy hiếu thắng, nếu làm ta nữ nhân, ta quả quyết sẽ không làm người mạo hiểm như vậy.” Nói xong kêu lên hai cái hộ vệ bồi nàng đi thu thập.

Tô dung bị hần cầm tay, thân thể không khỏi run lên, nghe hần nói xong này phiên lời nói, không cảm đo hóc mắt. Cúi đầu ứng, vội vàng đi thu thập.

Trình càng xem một chút ngọc bội, đem nó thu vào trong lòng ngực. Rút ra lưỡi lê, đem kia phó thiên hộ đầu cắt xuống dưới, tìm khăn trải giường bao thượng, lục soát ra hần eo bài. Lại làm tất cả mọi người đều thay nguyên quân quần áo, vũ khí dùng bố bao thượng.

Tô dung lúc này đã thu thập hảo, lại đẩy đối trình càng làm thi lễ, đi theo hai gã hộ vệ bước nhanh đi rồi.

Trình càng muốn tưởng, đem người triệu tập lên, thấp giọng phân phó lên. Theo sau, đi chuồng ngựa giải mã, cư nhiên có bảy mươi nhiều thớt. Vì thế một người một con, hướng Đàm Châu thành chạy đi.

Bến tàu rời thành môn không xa, trình càng dẫn mọi người một lát liền đến, cửa thành có thủ đem ở cự mã mặt sau quát lớn: “Là ai ở phóng ngựa, chẳng lẽ không muốn sống nữa sao?”

Trình càng lớn thanh nói: “Bẩm đại nhân, phó thiên hộ vương tam tài mới vừa rời tuần kiểm khi ở trên phố bị mấy cái hắc y nhân lao tới một đao chém đầu xuống dưới, hung thủ lại chạy thoát. Những người này đều là lúc ấy cùng Vương đại nhân cùng nhau tuần kiểm binh lính, lại đối ám sát người miêu tả từng người bắt đồng, ta chờ không dám thiện chuyên, đặc tới bẩm báo Ali hải nha đại nhân, thỉnh đại nhân tự mình dò hỏi xử lý.”

“Ngà, lại có việc này? Người trong tay chính là đầu sao?”

“Đúng là, không dám quấy nhiễu đại nhân.”

“Hừ, lão tử thân thủ chém cũng không dưới hơn một trăm, lấy tới ta xem”

“Là.”

Kia thủ đem dọn khai cự mã, cầm cây đuốc đi lên trước tới, trình càng đem khăn trải giường cỡi bỏ, kia thủ đem nhìn vài lần nói: “Là vương tam tài, mấy ngày hôm trước vừa mới cùng nhau uống qua rượu, thật là. Đi theo ta.”

“Đa tạ đại nhân.”

Trình càng đám người tại đây thủ đem dẫn dắt hạ, xuyên qua vài đạo trạm gác, thực mau liền đến một tòa đại cổng lớn trước, mặt trên quả nhiên viết “Voi phủ”.

Đại trạch chung quanh đề phòng nghiêm ngặt, đèn đuốc sáng trưng. Nơi xa Đàm Châu quân coi giữ dừng nên tới nguyệt thành thượng ngọn đèn dầu cũng mơ hồ có thể thấy được.

Kia thủ đem xuống ngựa đi đến trước cửa, đều có môn nhân tiến đến dò hỏi. Sau khi nghe xong biến sắc, nói: “Đại nhân giờ phút này sợ là ngủ, bất quá vẫn là đến thế người thông truyền, chờ xem.”

Một lát sau, môn nhân ra tới, nói: “Các người vào đi thôi, đem binh khí đặt ở người gác cổng, lục soát xong thân mới có thể đi vào. Các người dùng cái gì binh khí, như thế nào lớn như vậy a. Nga, như thế nào còn hình thù kỳ quái?”

Trình vượt địa đạo: “Này vốn là chúng ta vương phó thiên hộ đặc chế chém đầu loan đao, chờ lát nữa ta tường thuận tiện tiến hiến cho Ali hải nha đại nhân, cũng coi như cấp vương phó thiên hộ thỉnh công đi, ai, vương phó thiên hộ là người tốt nào.”

“Được rồi, vào đi.”

“Là.”

Trình càng mang mọi người từ thiên môn vào nhà cửa, thuận tay đóng cửa lại.

Vào cửa lúc sau có hai người ở hai sườn đứng, mặt sau là một mặt bức tường, chuyển qua tới chính là người gác cổng, bên trong có mười thị vệ bảo hộ.

Trình càng đám người tùy môn nhân vào cửa phòng, về phía sau sử cái ánh mắt.

Mọi người đột nhiên cùng nhau phát động, mấy chục thanh đao đột nhiên bị rút ra, chém đứt những người này cổ.

Trình càng lưu lại mười người thủ, những người khác lấy ra vũ khí đi theo hần sở soạn đi vào.

Trong nhà mặt phòng thủ liên loi lổn thật sự. Trình càng giải quyết mấy cái đứng gác thị vệ, mọi người một đường không ngừng thẳng bức chính đường.

Chính đường trước có hai mươi danh thị vệ, trình càng dẫn người nghênh ngang trực tiếp đi qua đi.

Chính đường trước thị vệ không cảm có chút buồn bức, đối với bọn họ nói: “Trong tay các người cầm cái gì? Người gác cổng đâu?”

Trình càng cầm lấy súng tự động, nói: “Nga, cái này a, kêu súng tự động.” Nói xong giờ tay liền đánh, trang ống hãm thanh súng tự động phát ra liên tiếp vang nhỏ. Mười mấy người nháy mắt bị quét đảo. Dư lại mấy cái trong lúc nhất thời phản ứng không kịp, chính trọn mắt há hốc mồm mà nhìn trình càng không biết phát sinh sự tình gì. Trình càng móc ra một chi trang ống hãm thanh súng lục, nhanh chóng xạ kích đem bọn họ đều giết. Trình càng bước chân không ngừng, vừa đi, phía sau hộ vệ cũng thượng xông lên hướng đi còn ở động nhân thân thượng bỏ đao. Vài tiếng ** cũng đã biến mất.

Bên trong có người quát: “Xảy ra chuyện gì?”

Trình càng nhắc chân vọt đi vào, thấy chính đường chính giữa ngồi một cái bốn năm mươi tuổi hán tử, nhìn đáng vẻ chính là sợ ngọt nhi người, sắc mặt tái nhợt, biểu tình héo đốn. Trình càng muốn lên Ali hải nha ở công Đàm Châu khi giữa dòng thi bị trọng thương, xem ra đường mấy chục thiên cũng bất quá như thế.

Trình càng cười nói: “Ali hải nha?”

Ali hải nha đồng tử co rút lại, nhưng thật ra bình tĩnh thật sự, biết chính mình chỉ cần một kêu, liền thật sự chết chắc rồi. Nhìn trình càng chậm chậm nói: “Người là ai? Thật to gan a.”

Trình càng khẽ thờ dài một cái nói: “Ta cũng là không có biện pháp, muốn thành phi thường việc, đương có phi thường cử chi.” Nói xong đối với mặt sau hộ vệ nói: “Đem hậu trách người không chế được. Đều mang lại đây, loạn kêu chỉ để ý giết chết.”

Ali hải nha thờ dài nói: “Ta hậu trách đều là nữ quyến, cũng không vài người, không cần kêu đánh kêu sát.” Đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn chăm chăm trình vượt địa đạo: “Người chính là kia yêu nhân trình càng?”

Trình càng mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng làm trò mặt bị người kêu làm yêu nhân, vẫn là thực khó chịu, tổng có thể làm hần cùng nhân yêu liên hệ lên.

Nhưng trình càng không có sinh khí, ít nhất không hiển lộ ra tới, chỉ là lạnh lùng thốt: “Một chút pháp thuật, không đáng giá nhắc tới, càng không phải cái gì yêu nhân.”

Ali hải nha không nghĩ tới trình càng cư nhiên từ Thương Châu trực tiếp giết đến nơi này, chỉ sợ chính mình là nguyên trong quân cái thứ nhất cùng hần mặt đối mặt người nói chuyện. Đối mặt cái này trong truyền thuyết yêu pháp lợi hại người, hần thật sự có chút khiếp đảm. Hần lời nói mới rồi là buột miệng thốt ra, hiện tại lại làm hần giăng một lần, hần chưa chắc dám.

Ali hải nha hít sâu một hơi, bày ra một bộ hiền lành sắc mặt nói: “Không biết công tử này tới ý gì? Chính là muốn cứu Đàm Châu?”

Trình càng lười nhắc mà tựa vào ghế dựa nói: “Đúng vậy, Đàm Châu thủ đem có mấy cái là bằng hữu của ta, không cứu không được a.”

Ali hải nha hơi hơi mỉm cười, nói: “Công tử sao không sớm nói? Không biết là nào mấy cái? Ta có thể hỗ trợ thả bọn họ đi. Coi như hiến từ một cái bằng hữu.”

Trình càng lộ ra một tia mỉm cười nói: “Đại nhân thật là sáng khoái. Bất quá ta kia mấy cái bằng hữu chỉ sợ sẽ không ném xuống người khác liền đi a.

Nếu ta nói những cái đó quân coi giữ đều là ta bằng hữu, đại nhân có thể đem bọn họ đều thả sao?”

“Ta cho là chuyện gì đâu, không đối gạt Trình công tử. Ta vốn dĩ liền không nghĩ giết bọn hán, chúng ta đồ mồ hôi ở ta chờ ra kinh là lúc từng có ngón trước đây, lần này Nam chinh cần phải phải làm đến không vọng giết một người mà bình định phía nam. Trình công tử nếu có thể nói động bên trong người liền cứ việc mang đi chính là, bá nhân Thừa tướng nơi đó, đều có ta giao đãi.”

“Hào, chuyện này thật đúng là phi đại nhân không thể. Nếu đại nhân đáp ứng đến thống khoái, tại hạ liền lãnh đại nhân ân tình này. Đa tạ đa tạ. Bất quá, ta còn có một việc muốn mời đại nhân hỗ trợ, chính là —— ta có chút thiếu tiền.”

Ali hải nha cười cười, nhẹ nhàng sờ sờ râu, nói: “Đây là việc nhỏ, tiền tài ngoài thân vật ngoại, ta có chút tài vật, công tử không ngại cầm đi, chỉ cầu công tử về sau nhìn đến Ali hải nha khi, thủ hạ lưu chút tình phân thì tốt rồi.”

Trình càng cũng cười, về sau a, ha ha. Nói tiếp: “Tại hạ đã sớm nghe nói Ali hải nha đại nhân nãi nhân trung long phượng, anh hùng cái thế, hôm nay vừa thấy, danh bất hư truyền nào. Sớm biết rằng đại nhân là như vậy cái dễ nói chuyện người, chúng ta đã sớm là bằng hữu. Ha ha ha ha.”

Ali hải nha cũng bồi cười khan vài tiếng.

Hộ vệ từ sau trạch trở về, mang theo mười mấy nữ nhân tiến vào, đều mặt lộ vẻ hoảng sợ chi sắc, không ngừng đánh giá trình càng, thập phần khó có thể lý giải chính mình như thế nào liền biến thành tù nhân.

Này đó nữ nhân có ba cái người mặc tương đối đẹp để quý giá, lớn lên cũng đều các thiện thắng trang, cực kỳ mỹ diệu, hẳn là chính là Ali hải nha thị thiếp. Ali hải nha chính thể cùng hải tử đều ở phần lớn vì chất.

Trình càng cũng ở đánh giá các nàng, cũng không biết ai là điệp thiên nhi. Nỗ lực mà nhìn nửa ngày, đoán nửa ngày, cuối cùng mình bạch đây là vô dụng công.

Ali hải nha thấy trình càng như vậy làm càn mà nhìn hán thị thiếp, nơi nào có thể đoán được bọn họ ý tưởng, chỉ nói trình càng xem trúng các nàng, hẳn lúc này bảo mệnh vì trước, lại sao có thể quản được đến này đó nữ nhân?

Ali hải nha mặt già run rẩy vài cái, cười ha ha nói: “Trình công tử, không biết giống ngài như vậy tu đạo người nhưng cảm nữ sắc? Ta này mấy cái thị thiếp đều mỏng có tư sắc, Trình công tử thích, liền tính là ta đưa cho Trình công tử lễ vật thôi. Trình công tử tuổi trẻ đầy hứa hẹn, làm các nàng đi theo Trình công tử có thể so đi theo ta cái này lão nhân mạnh hơn nhiều.”

Trình càng nhưng thật ra hoảng sợ, thầm nghĩ ta thật không ý tứ này a. Lại nhìn Ali hải nha liếc mắt một cái, nhìn không được ở trong lòng đối hán giờ ngón tay cái lên, quả nhiên là cái ngoan nhân vật a.

Trình càng ngắm này ba nữ nhân liếc mắt một cái, nhìn thấy này ba nữ nhân tuy rằng mặt ngoài đều lộ ra sợ hãi bộ dáng, trong ánh mắt lại có chờ mong chi ý, nghĩ nghĩ, sửa lại lúc trước chủ ý.

Trình càng Ali hải nha, cười cười nói: “Này xấu hổ đi? Quân tử không đoạt người chi nữ, này lễ vật Trình mỗ chịu không dậy nổi a.”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Ali hải nha trong lòng đã đem trình càng tổ tông mười tám đại mắng ba mươi sáu cái qua lại, nhưng trên mặt tươi cười vẫn như cũ bất biến, nói: “Trình công tử tuy rằng cùng ta vốn không quen biết, nhưng hôm nay vừa thấy, quả nhiên thiếu niên anh hùng, nhất kiến như cố a. Ta sống ngu ngốc vài tuổi, mấy năm nay đôi nữ sắc càng thêm phai nhạt, đang lo như thế nào dần xếp các nàng ba cái, cũng hảo cùng lão thể an độ ngủ ngon mà thôi. Công tử thay ta chiếu cố các nàng, cũng coi như ta cho các nàng tìm cái hảo quy túc, không phụ các nàng theo ta mấy năm một ít cảm tình. Lại nói tiếp, ta còn muốn hướng công tử nói lời cảm tạ đâu. Ha ha, ha ha.”

Ali hải nha cười đến so với khóc đều khó nghe, này mấy cái thị thiếp là hán yêu nhất mấy cái, đều là tuyệt sắc mỹ nhân, cho nên lần này hán ra kinh chỉ dẫn theo các nàng ra tới tương hưởng hưởng ôn nhu chi phúc. Không ngờ lại phải thân thủ đem các nàng tặng người, hẳn tâm như đao cắt, thật sự cảm nhận được hán đoạt người khác nữ nhi tỷ muội khi người khác là cái gì cảm giác.

Trình càng làm sao không biết hán ý tưởng, đương nhiên không thể vạch trần, vì thế thuận nước đẩy thuyền nói: “Nếu như vậy, Trình mỗ liền có mà làm. Tương ta trình càng bất quá hai mươi tuổi mà thôi, trong nhà bản hán, cũng không biết có thể hay không thể đại nhân chiếu cố hảo, ai, khùng phụ đại nhân gửi gắm a.”

Ali hải nha liều mạng cắn răng, không cho chính mình chửi ầm lên. Miễn cưỡng bài trừ vẻ tươi cười nói: “Trình công tử nơi nào lời nói tới, vừa rồi ta

không phải nói sao, có chút tài vật đang muốn đưa cho công tử, công tử lại đáp ứng ta thay ta chiếu cố các nàng, đương nhiên càng muốn nhiều đưa cho công tử một ít, tổng không thể làm công tử chịu khổ chịu tội mà đi ngại tiền đi? Kể từ đó, lão phu chẳng lẽ không phải thành ác nhân? Hắc hắc, hắc hắc.” Nói móc ra một phen chia khóa, đối trong đó một cái thị thiếp nói: “Thiên nhi, chỉ để ý đem ta khóa trên đầu giường cái rương mang tới, có điểm trọng, ngươi phải cẩn thận.”

Lại miễn cưỡng đối trình càng cười nói: “Phái mấy cái thị nữ qua đi hỗ trợ đi, kia cái rương không nhỏ a.”

Trình càng thế mới biết cái kia đôi mắt đại đại, ánh mắt lại giống thủy giống nhau mỹ nữ chính là điệp thiên nhi. Vẫy tay một cái, hai cái hộ vệ liền theo qua đi.

Chính đường nhất thời tĩnh xuống dưới, trình càng cầm lấy trà tới uống lên mấy khẩu, lúc này mới nói: “Chuyện này đại nhân tuy rằng đáp ứng rồi, nhưng người thuộc cấp chưa chắc chịu, không bằng thỉnh đại nhân giúp ta thuyết phục một chút bọn họ nhưng hảo?”

Ali hải nha nghe thế câu nói đảo bình tĩnh lại, nói: “Nếu công tử không yên tâm, tự nhiên là có thể. Không biết muốn như thế nào đi gọi bọn hắn mới hảo?”

“Hà tất đi gọi bọn hắn đâu? Sáng mai bọn họ dù sao cũng phải tới nơi này thương lượng quân vụ đi? Liền mau trời đã sáng, chúng ta liền chờ một lát đi.”

Ali hải nha cười khổ liên thanh, này trình càng là một chút cơ hội cũng không cho hắn a.

Một lát sau, kia hai cái hộ vệ đã kéo một ngum cái rương tiến vào. Ali hải nha lại từ bên hông móc ra một phen chia khóa, điệp thiên nhi tiếp nhận tới mở ra kia khẩu cái rương, lại đem chia khóa đưa tới trình càng trong tay.

Cái rương mở ra vừa thấy, bên trong châu quang bảo khí, sáng lạn nếu tinh. Tất cả đều là Ali hải nha lần này đoạt lấy tinh phẩm, cũng không biết đoạt nhiều ít nhà giàu nhân gia cùng quan phủ bảo kho, hơn nữa bên đường đều có đầu hàng Nam Tống quan viên phụng hiến, giá trị cực kỳ kinh người.

Trình càng cũng không nhìn kỹ, sai người lại khóa lại cái rương. Quay đầu lại đối Ali hải nha nói: “Ta có một số việc muốn cùng ta kia ba cái thị thiếp nói chuyện, đại nhân thỉnh đợi chút.”

Ali hải nha nghe hắn đã đem các nàng nói thành hắn thị thiếp, một trận phẫn nộ, chỉ có thể cường tự áp xuống tới. Lại thấy hắn * huân tâm, sợ là nhìn không được muốn chiếm chút tiện nghi. Khinh thường rất nhiều, chỉ là đầy mặt cứng đờ gật gật đầu, liền xem đều không xem hắn.

Trình càng chuyển quá mức tới dùng ngón tay ngoéo một cái, điệp thiên nhi liền ngoan ngoãn mà đi theo hắn vào sùng thánh.

Tiến sùng thánh, mang lên môn, trong phòng chỉ có từ chính đường lậu lại đây một chút ánh đèn, rất là **.

Diệp thiên nhi lập tức thoáng lui ra phía sau một bước, nói: “Công tử đợi chút, đêm nay Ali hải nha mệnh thiếp thân thị tẩm, tuy rằng hắn bị thương nặng, không có bính thiếp thân, nhưng thiếp thân vẫn là cảm thấy trên người là do, công tử nhưng trước tìm các nàng hầu hạ.”

Trình càng buồn cười, cười từ trong lòng ngực lấy ra tô dung ngọc bội, nói: “Cô nương nhưng nhận được đây là ai?”

Diệp thiên nhi đề sát vào nhìn kỹ, nói: “Đây là tô dung bên người chi vật, vì sao tới rồi công tử trong tay?”

Trong phòng thực ám, điệp thiên nhi dán thật sự gần mới nhìn đến thanh, một cổ u hương xông thẳng trình càng cái mũi, trình càng đều có thể cảm giác được điệp thiên nhi nhiệt độ cơ thể. Nhìn không được một trận tâm viên ý mã, nghĩ thâm dù sao cũng là chính mình nữ nhân, liền thuận thế ôm vòng lấy nàng eo thon.

Diệp thiên nhi không dám giãy giụa, chỉ thấp thấp nói: “Thiếp thân hiện tại không sạch sẽ, đãi thiếp thân rửa mặt chải đầu lúc sau lại nói, công tử không cần.”

Trình càng cũng không hề động tác, chỉ là ôm nàng đem tô dung sự nói.

Diệp thiên nhi nghe được vừa mừng vừa sợ, thân thể cũng mềm xuống dưới, kề sát trình vượt địa đạo: “Dung nhi mệnh thật sự thực khổ, mong công tử ưu ái, rốt cuộc có phúc phận. Nàng là cái hảo nữ tử, còn thỉnh công tử chớ có ngại nàng, hảo sinh đãi nàng.”

Trình càng mỉm cười gật đầu ứng, nói: “Vậy còn người?”

“Công tử không biết muốn thiếp thân làm cái gì?”

Trình càng cố ý ghé vào nàng bên tai nói: “Người thay ta nhìn bọn hắn chăm chăm, có cái gì không đúng, lập tức nói cho ta biết.”

Diệp thiên nhi bị trình càng làm cho đỏ bừng đầy mặt, chỉ nhẹ nhàng gật gật đầu.

Trình Việt Việt xem càng thích, nhìn không được triều trên mặt nàng hôn một cái. Diệp thiên nhi hoảng sợ, thẳng lẳng lẳng mà nhìn hắn.

Trình càng xem nàng như vậy xem chính mình cũng có chút hoảng hốt, nhưng xấu hổ đao khó vào vỏ, hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng mà dứt khoát hôn lên nàng miệng nhỏ.

Diệp thiên nhi do dự một chút, không có phản kháng. Một lát liền bị trình càng hôn đến cả người nhũn ra, thật vất vả tiểu cái lưỡi thom tho mới thoát khỏi trình càng dây dưa, hai tay vô lực mà đẩy đẩy hân, cơ hồ là ở ** nói: “Thiếp thân hiện tại không thể hầu hạ công tử, chờ một chút, thiếp thân nhất định như công tử nguyện.”

Trình càng ôm nàng, lại hôn một cái nàng mặt nói: “Đây chính là nguoi nói, không được lại. Các nguoi hai cái phải hảo hảo hầu hạ ta, ta cũng sẽ hảo hảo đối đãi các nguoi. Chúng ta một lời đã định.” Nói vuron ra ngón tay, cùng diệp thiên nhi kéo vài cái.

Diệp thiên nhi chỉ cảm thấy ngọt ngào dị thường, lại là chính mình chưa từng có thể hội quá.

Nàng chỉ nói chính mình cuộc đời này đã không có gì trông cậy vào, sớm tính toán hảo quá mấy năm hoa tàn ít bướm liền rơi vào không môn, liền ni am đều trộm mà tìm hảo. Nhưng cái này đột nhiên xuất hiện nam nhân lại làm nàng không nghĩ xuất gia. Nàng có thể ở cái này nam nhân mặt mày gian độc được hân đối chính mình đau lòng. Đối nàng cái này tàn hoa bại liễu chi thân, người nam nhân này liền một chút ghét bỏ ý tứ đều không có, ngược lại là một bộ tướng phụ trách bộ dáng.

Diệp thiên nhi si ngốc mà nhìn trình càng, trong óc gian tự nhiên hiện lên chính mình nằm mơ thời điểm tình cảnh, không tự chủ mà cả người ôm chặt lấy trình càng, nhẹ nhàng luân phiên điểm cao hai chân, thế nhưng say mê mà làm nũng lên tới.

Trình càng vừa mới bắt đầu bị nàng hành động làm cho có chút phát ngốc, nhưng lập tức hiểu được. Nhớ tới nàng bị thăm trải qua, cũng không cảm mỗi lên men. Chỉ là ôn nhu mà ôm nàng, cũng tùy nàng cùng nhau nhẹ nhàng đong đưa, nghe nàng phát hương, hai người lẳng lẳng mà say mê trong đó, thiếu chút nữa đã quên thời gian.

Một lát sau, trình càng vỗ nhẹ nhẹ chụp nàng eo, ở nàng bên tai nói: “Ta còn có hai nữ nhân muốn gặp, bằng không liền dẫn ra lòng nghi ngờ.”

Diệp thiên nhi lúc này mới lưu luyến mà rời đi trình càng ôm ấp, vừa muốn đi, đột nhiên quay đầu lại nhanh chóng mà ở trình càng trên mặt hôn một cái, lại hơi hơi trừng mắt nhìn hân liếc mắt một cái, lúc này mới đi ra ngoài.

Trình càng mỉm cười nhìn nàng, trong mắt toàn là thương tiếc. Đây nữ hài tử, quá đáng thương.

Thực mau cái thứ hai nữ nhân vào được, vừa vào cửa liền phát giác phòng trong thực ám, hoảng sợ. Đang suy nghĩ làm sao bây giờ, môn đã bị trình càng đóng lại. Nàng sợ tới mức lập tức ngồi xổm trên mặt đất, hai tay ôm đầu gối, súc thành một đoàn.

Trình càng vừa tức giận vừa buồn cười mà đi qua đi, ngồi xổm nàng trước mặt, ôn nhu nói: “Đừng sợ, ta chưa bao giờ đánh nữ nhân, ta kia hai cái thị nữ nhưng thật ra vừa thấy mặt liền muốn đánh ta. Ta là trình càng, nguoi tên là gì?”

Kia nữ nhân rất cẩn thận mà nhìn hân một cái, dùng một loại nhu nhu thanh âm trả lời nói: “Ta kêu tú tú, họ Hồ.”

Trình càng cười vỗ vỗ mái tóc của nàng, vuron tay giữ chặt nàng nửa dùng sức mạnh mà làm nàng chậm rãi đứng lên.

Trình càng đem nàng kéo đến trước mặt, thực nghiêm túc mà nhìn nàng nói: “Là như thế này, tú tú, ta muốn hỏi nguoi một sự kiện, chính là nguoi rốt cuộc có nghĩ theo ta đi? Tuy rằng Ali hải nha đem nguoi đưa cho ta, nhưng ta cũng không cảm thấy nguoi chính là của ta, ta cần thiết tôn trọng nguoi ý kiến. Nếu nguoi tưởng theo ta đi, ta liền mang nguoi đi, chiếu cố nguoi cả đời, đương nhiên nguoi cũng đến đi theo ta cả đời, mặc kệ ta nhiều nghèo, nguoi đều đến đi theo. Nguoi xem thế nào? Nguoi như thế nào khóc?”

Hồ tú tú nâng lên một trương tinh xảo tuần tiếu mặt, nghẹn ngào nói: “Ali hải nha là từ ta phụ thân nơi đó đem ta đoạt tới. Chỉ cho hân ba cái đồng tiền, ta đã bị cưỡng mua được hân bên người. Nguoi biết không? Mỗi lần hầu hạ hân, hân đều phải ta quỳ xuống tới, có đôi khi còn đánh ta, liền bởi vì ta chỉ trị giá tam văn tiền. Nguoi hỏi ta có nghĩ đi theo nguoi? Ta sẽ dột vài trâu thừa, có thể nuôi sống chính mình. Nguoi dẫn ta đi thôi, cầu xin nguoi dẫn ta đi thôi.” Nói xong, thế nhưng nhào vào hân trong lòng ngực nhỏ giọng mà khóc lên.

Trình càng bắt đầu chỉ là có lệ suy nghĩ hỏi mấy vấn đề liền đem nàng tổng cổ đi ra ngoài, nhưng không nghĩ tới chính mình lại nghe được một đoạn bi thảm chuyện xưa. Không nghĩ tới nàng tưởng một chút đều không thể so diệp thiên nhi hảo. Đây là cái gì thế đạo? Vì cái gì có nhiều như vậy cực khổ? Trình càng thở dài đem nàng ôm chặt, làm nàng tận tình mà ở chính mình trong lòng ngực khóc.

Hồ tú tú ở hân trong lòng ngực khóc lóc khóc lóc, đại khái là cảm thấy thực an toàn, thế nhưng ngủ rồi. Trình càng thêm giác sau không có cách nào, đành phải nhẹ nhàng mà đem nàng hoảng tỉnh. Cười cười nói: “Đừng khổ sở, về sau nguoi làm ta nữ nhân, không ai dám khi dễ nguoi, trừ bỏ ta dùng một loại đặc biệt phương thức khi dễ nguoi.”

Hồ tú tú đỏ bừng gương mặt, nhỏ giọng nói: “Công tử không chê ta là được.”

Trình càng hôn hôn nàng quá táo khuôn mặt nhỏ, nói: “Thương nguoi còn tới không kịp đâu. Tú tú, trước đi ra ngoài, về sau nhật tử còn trường đâu. Giúp ta nhìn, có khác thường sự lập tức nói cho ta biết.”

Hồ tú tú gắt gao mà cầm hân tay nói: “Công tử, chúng ta thật sự có thể bình an rồi đi sao?”

“Đương nhiên có thể, không thấy ta như thế nào khi dễ hân cái kia Ali hải nha sao? Hân tuy rằng là nguyên triều đại tướng, nhưng ở ta mà nói, bất quá là cái người chết thôi, nguoi chờ coi đi.”

Hồ tú tú nghe hân nói như vậy, kích động đắc thủ đều đang run rẩy.

Trình càng nhân cơ hội hôn lên nàng miệng anh đào nhỏ.

Hồ tú tú sợ tới mức ngây dại, bị hân hôn vài hạ mới phản ứng lại đây, rốt cuộc hạ quyết tâm ngượng ngùng mà đáp lại hân.

Trình càng trong lòng đắc ý khó có thể nói nên lời. Như vậy mỹ nữ, nếu ở đời sau, chính mình lại không phải cao phú soái, sao có thể đuổi kịp? Xuyên qua lại đây về sau, như vậy nữ nhân hân đã có sáu, tuy rằng một cái còn không có đắc thủ.

Hai người ôn tồn trong chốc lát, tú tú cũng đỏ mặt rời đi.

Cuối cùng một nữ nhân ngay sau đó tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Trình càng mới vừa đóng cửa lại, nàng liền nhào vào trình càng trong lòng ngực, một đôi mềm mại diễm môi lập tức phong bế trình càng khẩu. Trình càng còn ở khiếp sợ trung, chính mình đầu lưỡi đã bị nàng hút qua đi.

Hai người thờ hồng học mà dây dưa nửa ngày. Trình càng thăm nghĩ, vừa rồi còn tưởng có thể hay không hoàn thành toàn bộ ba cái hôn sâu, kết quả cư nhiên không cần tốn nhiều sức, chẳng lẽ cô đại thật là như thế mở ra? Vẫn là đây là các nàng đều tại đây loại cực độ không an toàn hoàn cảnh hạ tìm kiếm an toàn tất nhiên hành vi?

Không đợi suy nghĩ cẩn thận, nữ nhân này tay đã bắt được hân nơi nào đó.

Trình càng thật là dở khóc dở cười, chẳng lẽ chính mình muốn ở chỗ này bị **? Đây không thể được, phải bị người khinh thường, hậu họa vô cùng a. Nhưng thân thể phản ứng rất cường liệt, hân đến thừa nhận, nữ nhân này thực làm hân tâm động.

Trình càng thêm động phản kích, lấy tay nhập hoài, nắm nàng bên trái mềm mại. Vào tay non mềm mềm ẩm, trơn trượt no đủ, trình càng nhin không được không ngừng mà xoa tới xoa đi, thân thể cơ hồ muốn nổ mạnh.

Nữ nhân kia đột nhiên đem trình càng tay cấp nhẹ nhàng rút ra.

Trình càng sững sốt, lập tức giống như chẳng minh bạch cái gì, cười cười.

Kia nữ nhân nói: “Nô gia vân la, vốn là thành Biện Kinh ca kỹ, sau lại bị Ali hải nha chiếm đoạt. Nô gia không biết các nàng hai cái như thế nào hầu hạ công tử, nhưng nô gia cam đoan, nhất định có thể làm được càng tốt.” Nói xong mang theo đầy mặt chờ mong cùng một tia quật cường lẳng lẳng mà nhìn trình càng.

Trình càng cũng đang nhìn nàng. Thực dễ dàng liền nhìn ra được, nàng bởi vì xuất thân ca kỹ, là có chút tự ti. Nhưng nàng không cam lòng, nàng không nghĩ vẫn luôn công cái này xuất thân. Cho nên nàng liền lợi dụng một người nam nhân có khả năng nhất đối nàng thỏa hiệp thời cơ tới ý đồ được đến chính mình muốn. Chỉ là, nàng quá vụng về, rốt cuộc chỉ có mười * tuổi, biết nên làm cái gì, nhưng không biết như thế nào làm.

Trình Việt Nhược có chút suy nghĩ mà nhìn nàng, hỏi: “Người nghĩ muốn cái gì?”

Vân la gạt mình, mặt mày gian lộ ra một tia đau khổ, nói: “Nô gia có thể muốn cái gì? Nô gia xuất thân đê tiện, bất quá là ngoạn vật thôi. Chỉ cầu công tử có thể nhiều ít đối xử tử tế nô gia, không cần lại đem nô gia tặng người cũng là được.”

Trình càng nhẹ lay động một chút đầu, nói: “Người không đơn giản như vậy, ta cũng không như vậy dễ ứng phó, nói đi, không nói, chỉ sợ về sau người tưởng nói ta cũng không muốn nghe.”

Vân la thân thể hơi hơi chấn động, nhìn trình càng, trong ánh mắt ẩn ẩn có chút sưng mù sắc. Khẽ cắn vài cái môi, ngừng lại một chút nói: “Công tử xin thứ cho nô gia vô lễ. Nô gia kỳ thật có thể làm rất nhiều sự tình. Nếu công tử không bỏ, nô gia có thể hỗ trợ công tử, hoặc là công tử có cái gì sinh ý, nô gia cũng có chút tâm đắc. Nô gia, nô gia kỳ thật cũng là tưởng giúp gia kế.”

Nói tới đây, thanh âm đã là càng ngày càng nhỏ, cũng không dám nữa giảng đi xuống, chỉ có tội nghiệp mà nhìn trình càng.

Trình càng trong mắt rốt cuộc có ý cười, nâng lên vân la cằm, nhẹ nhàng hôn một chút nàng môi anh đào, nói: “Người tưởng công ta không phải giống nhau nam nhân, ta sớm có tính toán, không riêng gì người, ta sở hữu nữ nhân đều sẽ có chuyện làm, mỗi ngày ăn no chờ chết không thể được. Ta phải làm sự tình rất nhiều, người tưởng vội liền có rất nhiều sự tình muốn vội, liền sợ người chịu không nổi. Hơn nữa ta còn có thể nói cho người, ta có hai cái thị nữ, sang năm chính là ta thị thiếp, các nàng hiện tại chính là Giang Âm giúp ta làm việc, ta hiện tại thực thiếu người nào.”

Vân la đôi mắt bỗng nhiên sáng, trong phút chốc trở nên phong tình vạn chủng. Khẽ cắn môi nói: “Công tử hiện tại muốn hay không trước nhìn xem ta bản lĩnh?”

Trình càng cười ý càng đậm, vỗ vỗ nàng hông vênh, nói: “Ngươi như thế nào biết các nàng hai cái hầu hạ ta?”

Vân la hơi hơi trừng mắt nhìn một cái, thấp giọng nói: “Kia còn dùng nói sao? Kia hai cái tiểu lăng chân, đi ra ngoài thời điểm trên mặt ** đều mau có thể bài trừ tới. Ngươi là không thấy được Ali hải nha cái kia sắc mặt, cùng người chết mặt không có gì hai dạng khác biệt. Nhìn thật há giận.”

Trình càng hỏi nói: “Ngươi cảm thấy Ali hải nha người này như thế nào?”

Vân la biết đây là ở khảo nghiệm chính mình, lập tức nghiêm mặt nói: “Người này có thể chiến, có thể lãnh binh, cũng có thể tham, ngày sau không có đại họa.”

Trình càng cười nói: “Ngươi nói Ali hải nha nói, cũng có thể đặt ở ta trên người. Ngươi nghĩ như thế nào?”

Vân la nói: “Ali hải nha tham lam, là vì chính hắn. Nô gia tuy rằng không hiểu biết công tử, nhưng nô gia tổng cảm thấy công tử không đơn giản, liên tính công tử tham cũng khẳng định không phải vì chính mình. Mà là.....”

Trình càng khẽ đôi mắt nhìn nàng, nói: “Ngươi không tồi, là cái có thể dùng. Bất quá phải tránh bàn tay đến quá dài, ta không quá thích.”

Vân la sợ tới mức chạy nhanh xung la, không cảm ở trong lòng ngực chính mình thật là quá nóng nảy.

Trình càng rồi lại xấu xa mà một phen đem nàng ôm lấy, tận tình nhắm nháp nàng cái lưỡi thơm tho.

Đây dựa trong chốc lát, trình càng mới thỏa mãn mà buông ra nàng, cũng mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, lôi kéo tay nàng liền về tới chính đường.

Bên ngoài sắc trời đã tờ mờ sáng.

Ali hải nha thấy trình càng vẻ mặt không sao cả mà nắm vân la ra tới, cổ tình vân la cũng mặt đỏ hồng mà mặc hắn nắm, trên mặt còn lộ ra một tia nhàn nhạt ý cười. Như vậy mà người biểu tình chính mình lại trước nay không có ở các nàng trên mặt xem qua.

Ali hải nha đồn cảm thấy trong lòng lại khổ lại sấp, chính mình ba cái thị thiếp cư nhiên không có một cái là tâm hướng về chính mình.

Trình càng thấy Ali hải nha nhìn chính mình, vội vàng nói: “Nga, lao đại nhân chờ lâu, thật sự hồ thẹn. Ta này ba gã thị thiếp bướng bỉnh thật sự, thật lấy các nàng không có biện pháp. Lần sau ta sớm một chút ra tới là được. Hắc hắc hắc hắc.”

Ali hải nha chỉ có thể cười khổ lắc đầu, trong miệng lẩm bẩm: “Nơi nào nơi nào.”

Trình càng cũng không để ý tới hắn, hỏi hộ vệ nói: “Thu thập sạch sẽ sao?”

“Là, chuẩn bị cũng làm hảo.”

“Hảo, chỉ đề ý ứng trung bắt ba ba chính là.”

Một lát sau, tựa hồ nghe đến một ít xôn xao. Thực mau mười mấy nguyên quân đã bị bó đến vững chắc mà áp tiến vào.

Đứng trước một cái nguyên quân tướng lĩnh thân thể uy mãnh, trát bím tóc, vẻ mặt uy khuất bộ dáng.

Kia nguyên đem vào chính đường vừa thấy, Ali hải nha đang ngồi ở nơi đó, đang muốn đầy mặt bị phẫn mà phải lạy xuống dưới tổ khổ, lập tức liền chú ý tới trình càng đám người, còn có Ali hải nha nội quyền. Trong lúc nhất thời không thể hiểu được, rồi lại không dám lơ đãng, nhìn Ali hải nha muốn hỏi lại không dám hỏi.

Ali hải nha không thể nề hà mà nhìn hắn một cái. Ho nhẹ một tiếng, đối trình vượt địa đạo: “Trình công tử, người này chính là ta ái đem, vạn hộ thoát ôn không hoa.”

Trình càng lên bên ngoài vẫy vẫy tay, mặt khác nguyên quân đã bị áp đi xuống. Ân ân truyền đến một mảnh kêu oan tiếng động, sau đó liền không có thanh âm.

Trình càng lúc này mới đi đến thoát ôn không hoa mắt trước, nhìn kỹ xem hắn, gật gật đầu nói: “Hảo một viên mãnh tướng a. Nơi này sự tình Ali hải nha sẽ hướng ngươi giải thích, ngươi qua đi đi.”

Thoát ôn không hoa vẻ mặt khó hiểu mà ngồi vào Ali hải nha bên người, Ali hải nha ở bên tai hắn nói lên.

Thoát ôn không hoa nghe nghe không cảm giận dữ, đối trình vượt địa đạo: “Ngươi này Nam Man tử, như vậy tính cái gì anh hùng hảo hán, có dám buông ta ra cùng ta một trận chiến?”

Trình càng không chút nào để ý mà nhìn hắn một cái nói: “Ngươi tưởng sinh anh hùng, nhưng ta không có hứng thú phụng bồi. Ta quá trong chốc lát còn

có khác sự muốn làm, người đem miệng nhắm lại thành thật ngốc, bằng không ta liền đem người cuu.”

Thoát ôn không hoa vốn dĩ hùng hổ, nhưng vừa nghe đến trình càng phải đem hấn cuu, vừa rồi dừng mảnh khí thế lập tức chạy đến không biết chạy đi đâu, liền hai cái đùi đều theo bản năng mà gấp lên. Tức giận đến đầy mặt đỏ bừng, rồi lại không dám lại hướng về phía trình càng hô.

Ali hải nha đành phải kéo một chút hấn, thoát ôn không hoa nhân thể ngồi xuống, dùng đôi mắt mắt lé trình càng, lại không dám nói cái gì nữa.

Lập tức lại có mười mấy người áp tiến vào. Lần này là cái Hán nhân tướng lĩnh, những người khác theo thường lệ cũng cấp giết.

Cái này Hán nhân tướng lĩnh kêu giải nhữ tiếp, xem như Ali hải nha trợ thủ đắc lực, thủy quân vạn hộ.

Người này tiến vào khi cũng là vẻ mặt khó hiểu cùng ủy khuất, còn tưởng rằng là phần lớn phái người tới thu thập Ali hải nha, nhưng đương hấn hiểu rõ sao lại thế này sau, không cảm đối trình càng bội phục lên. Vừa định hỏi trình càng cái gì, cái thứ ba tướng lĩnh cũng bị mang theo tiến vào.

Cái này thoát nhìn vẫn là cái Hán nhân, tiến vào sau không cảm hô to: “Sao lại thế này? Ta chờ trung thành và tận tâm, quyết đều bị quý cử chi a.”

Giải nhữ tiếp cười khổ đối hấn nói: “Lão Trương đừng hô, chúng ta bị Tổng quân bắt làm tù binh.” Lại quay đầu đối trình vượt địa đạo: “Đây là hấn quân vạn hộ trương vinh thật.”

“Cái gì?!” Trương vinh thật bị cả kinh ngồi xuống trên mặt đất, nhìn trình càng không thể tin được.

Trình càng mặc kệ hấn, chỉ là nhìn bên ngoài tình huống.

Trong chốc lát thời gian, lại vào được mấy cái vạn hộ cùng mười mấy thiên hộ, đều trối lại, chính đường đào cũng náo nhiệt không ít.

Một hồi lâu cũng không ai vào được, trình càng quay đầu lại hỏi Ali hải nha nói: “Đã không có đi?”

Ali hải nha nhìn mãi đường bị trối lên tướng lĩnh, nặng nề mà thở dài nói: “Vốn dĩ hôm nay muốn thương lượng bảy ngày sau tổng tiến công sự tình, liền đem người đều gọi tới, không nghĩ tới ngược lại thành toàn người.”

Trình càng cười hi hi mà còi bên ngoài che chở nguyên quân quần áo nói: “Vậy đa tạ đại nhân thành toàn. Hảo, người đến đông đủ, mở họp. Ali hải nha, ta muốn người truyền xuống mệnh lệnh, liền nói Tổng triều đã phái người tới muốn triệu hồi nguyệt thành Tổng quân, người không nghĩ nhiều làm sát nghiệt, đã đồng ý thả bọn họ đi. Còn phải cho chúng ta chuẩn bị thuyền cùng thuế ruộng.”

Ali hải nha đành phải gật gật đầu.

Trình càng mệnh đem mọi người chuyển qua phòng khách, lại triệu tiến vào một cái truyền lệnh quan.

Thực mau liền có một cái truyền lệnh quan tiến vào, nhìn thấy Ali hải nha lập tức thi lễ.

Ali hải nha chỉ vào trình vượt địa đạo: “Truyền ta lệnh, Tổng triều đã phái người triệu hồi bên trong thành Tổng quân, đem Đàm Châu thành nhường cho chúng ta, ta đã đồng ý. Người làm quân nhu chuẩn bị thuế ruộng cùng thuyền, chờ bọn hấn ra tới, thả bọn họ đi. Vị này chính là Tổng triều sứ giả, người người dẫn hấn đi nguyệt thành hạ, làm hấn cùng Tổng quân nói chuyện.”

Truyền lệnh quan chột nghe thấy cái này cổ quái mệnh lệnh, thập phần hoang mang, nhưng lại không dám hỏi nhiều, đành phải hướng trình càng làm một cái mời động tác, phía trước dẫn đường.

Trình càng hướng Ali hải nha chấp tay quay đầu liền đi, đều có hộ vệ đem Ali hải nha áp đến phòng khách.

Trình càng cầm vũ khí, thừa lên ngựa ra phủ. Ở một người khác dẫn dắt hạ, xuyên qua vô số trạm kiểm soát, vội vàng bốn nguyệt thành mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Vây quanh nguyệt thành nguyên quân nghe nói Tổng triều phái trình càng ngày triệu hồi quân coi giữ, đem Đàm Châu nhường cho bọn họ, đều lớn tiếng mà cười nhạo trình càng. Có người còn hướng hấn ném cục đá, phun nước miếng.

Trình càng mặc kệ bọn họ, giục ngựa chạy như bay đến nguyệt thành hạ.

Nói là nguyệt thành, kỳ thật bất quá là lâm thời công sự mà thôi, mặt trên đã tràn đầy vết thương cùng vết máu.

Nguyệt thành thượng Tổng quân cảnh giác mà nhìn trình càng, bọn họ cũng đều biết này nguyệt thành đã kiên trì không được bao lâu. Nhiều nhất quá xong năm, tất phá.

Lúc này triều đình đột nhiên phái người tới, sao biết không phải nguyên quân quý kế?

Trình càng móc ra văn thiên tường thủ lệnh, bao thượng cục đá ném đi lên.

Qua một hồi lâu, rốt cuộc nhìn đến đầu tường thượng lộ ra một trung niên nhân đầu, hướng trình càng cẩn thận đánh giá trong chốc lát, mới nói: “Bản quan Lý phát, mạo muội hỏi. Vị công tử này tên bản quan chưa bao giờ nghe qua, này thủ lệnh thượng lại không viết công tử chức quan, không biết công tử có không giải thích?”

Trình càng lớn thanh nói: “Nếu là làm giả, sẽ như vậy viết sao? Văn tướng công tự Lý đại nhân chính là nhận được?”

“Nhận được, không giả.”

“Ấn nhưng có vấn đề?”

“Cái này....., cũng không thành vấn đề.”

“Ta chính là một mình một người ở chỗ này, nguyên quân ly thật sự xa, nhưng có cái gì nguy hiểm?”

“Cũng là không có.”

“Kia sao không làm tại hạ vào thành, hảo hảo hướng đại nhân giải thích một phen?”

Lý phát nghĩ rồi lại nghĩ, xác thật không có gì nguy hiểm, vì thế liền mệnh quân sĩ rũ xuống một cái sọt tới, trình càng đành phải căng da đầu chui đi vào, từ thành người trên kéo lên thành.

Ngồi này lao đảo lắc lư thổ thang mấy bị nghiêng ngã lao đảo mà kéo lên đi, trình càng tâm tình có chút uể oải, này cùng anh hùng hình tượng quá không phù hợp.

Cho nên chờ một đủ được đến đầu tường, trình càng lập tức liền nhảy qua đi, ngược lại đem Lý phát hoảng sợ, hấn nơi nào gặp qua như vậy hoạt bát “Quan viên”.

Trình càng cùng Lý phát cập hấn bên người người nhất nhất thấy lễ, liền hướng dưới thành đi đến. Dọc theo đường đi, trình càng không thể không đem chính mình biên ra tới thân thể cùng vừa mới lập hạ công huân hướng bọn họ tận khả năng kỹ càng tỉ mỉ mà nói một lần. Vì làm cho bọn họ tin tưởng, còn đem chính mình súng tự động đưa cho bọn họ xem.

Bắt đầu giảng đọc từng quan bảo vệ thời gian chiến tranh, Lý phát cùng bên người thủ đem tò mò mà cầm lấy trình càng vũ khí lập lại quan khán, có lẽ là cây súng này tinh xảo trình độ quá cao, cuối cùng làm cho bọn họ tin trình càng nói.

Nghe được trình càng đã đem a rầm hấn cùng đồng văn binh toàn bộ giết chết, càng ở Thường Châu lấy một vạn nhiều binh lực cùng bá nham tam vạn nhiều binh lực giăng co khi, mọi người đều toát ra khó có thể tin ánh mắt.

Trình càng lại giảng đến chính mình lên vào Ali hải nha trong phủ tình hình, mọi người nghe nói hấn đã không chế Ali hải nha cùng hấn toàn bộ thuộc cấp, một đám kinh ngạc đến không khép miệng được, tiếp theo chính là một trận mừng như điên.

Nói nói mọi người đã ở đến Hồ Nam trấn an sử quan nha ngồi định rồi.

Lý phát bên người một người lại không ngồi xuống, đối trình càng thi lễ nói: “Trình công tử, tại hạ có một chuyện không rõ, nếu Trình công tử đang cùng bá nham đánh với, không biết Trình công tử đến Đàm Châu tới làm cái gì? Triều đình không có đại quân tới viện, đã liền Trình công tử tới, Đàm Châu chỉ sợ cũng rất khó bảo vệ cho a. Chẳng lẽ Trình công tử tưởng lấy Ali hải nha vì chất, bức nguyên triều ngưng chiến sao? Tại hạ không cho là đúng.”

Trình càng vừa thấy, biết đây là Lý phát bên người tham nghị dương đình. Người này lấy mới có thể xưng, lắm mưu giỏi đoán, đặc biệt am hiểu đối mặt phức tạp khó khăn tình hình tìm ra biện pháp giải quyết. Là hấn lần này cần cứu ra đi trọng điểm nhân vật, bằng không hấn liền phải đầu thú mà đã chết.

Trình càng xem đường trung mọi người cũng đang nhìn hấn, hiển nhiên cũng không nghĩ ra trình càng ngày làm cái gì.

Trình càng thờ dài, đứng lên nhìn chung quanh một chút mọi người nói: “Lần này ta đều không phải là vì giải Đàm Châu chi vây mà đến.”

Vừa dứt lời, có mấy cái tướng lĩnh đã đứng lên, quát lớn: “Cái gì? Chẳng lẽ Trình công tử là vì kia Mông Cổ Thất Tử làm thuyết khách sao? Mới vừa rồi Trình công tử nói cũng đều là giả đi?”

Trình càng xem kia mấy cái tướng lĩnh, vừa rồi cái kia quát mắng chính mình chính là Thẩm trung, trong lịch sử vốn dĩ hấn muốn ở phụng Lý phát mệnh lệnh giết Lý phát cả nhà sau lại sát chính mình cả nhà, cuối cùng đầu hòa tự vận chết, xem như cái trung liệt người.

Lập tức cũng không cùng hạo cùng hấn so đo. Chỉ là dùng tay xuống phía dưới đề đề, ý bảo bọn họ ngồi xuống, nói tiếp: “Hiện giờ Đàm Châu việc đã không thể vì. Ta biết các vị trung dũng chí tâm, là thà chết cũng không muốn hàng, bằng không như thế nào có thể kiên trì đến bây giờ? Nhưng hiện tại có cái tam toàn này mỹ biện pháp, các vị không cần chết, các vị không cần hàng, toàn thành dân chúng cũng không cần gặp trăm họ lầm than. Đây là ta tới nguyên nhân.”

Biết Hành Dương Trường Sa Doãn cốc nghe được trình càng như thế giảng, ở chỗ ngồi thượng chấp tay nói: “Không biết Trình công tử là muốn mang ta chờ đi sao?”

Trình càng xem liếc mắt một cái Doãn cốc nói: “Đúng là, ta tới đây mục đích chính là muốn mang bọn ngươi đi.”

Lý phát giận tím mặt, thật mạnh một phách án ki đứng lên, căm tức nhìn trình vượt địa đạo: “Quốc gia dưỡng sĩ vì sao? Chính là vì hôm nay! Bản quan thân là Hồ Nam trấn an sử kiêm tri châu, gìn giữ đất đai có trách! Ta chờ chỉ cùng Đàm Châu cùng tồn vong mà thôi, không cần nói nữa!”

Trình càng lại không nhúc nhích giận, chỉ nhàn nhạt mà nhìn Lý phát nói: “Không biết Lý đại nhân muốn bảo chính là quân vương, xã tắc vẫn là bá tánh?”

Lý phát vừa nghe liền minh bạch trình càng đang nói “Dân làm trọng, xã tắc thứ chi, quân vì nhẹ.” Hắn là đọc đủ thứ chi sĩ, không cảm vì này nghẹn lời, chỉ hừ lạnh một tiếng.

Trình càng nói tiếp: “Lý đại nhân thâm đến dân vọng, cho nên có thể bằng này thành tử thủ. Phía trước nguyên quân đã đã nói trước, thành phá tất tàn sát hàng loạt dân trong thành. Ta muốn hỏi Lý đại nhân, này thành còn thủ được sao?”

Trình càng đi dạo chạy bộ đến Lý phát trước mặt, Lý phát sắc mặt xanh mét mà không đi xem hấn, trình càng khề thờ dài một cái, nói: “Lý đại nhân, ta lại làm sao nguyên ý từ bỏ Đàm Châu thành, nhưng ta hiện tại trong tay vô binh a. Triều đình chỉ có ba bốn vạn nhân mã, toàn vì bất kham một trận chiến nhược binh. Lại khuyết thiếu lãnh binh đại tướng, thống trị nhân tài. Này trương muốn như thế nào đánh? Văn tướng công đem đối nguyên quân tác chiến sự tình giao cho ta, chẳng lẽ không phải bởi vì rốt cuộc tìm không thấy người khác sao?”

Nói lại thờ dài, lại nói: “Nhưng ta cũng khó nào. Binh đâu? Đem đâu? Thuế ruộng đâu? Ta cái gì đều không có. Cho nên ta muốn tìm, thậm chí muốn cướp. Hiện tại ta thủ hạ có binh, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng cuối cùng ôn xuống dưới. Có đem, nhưng vẫn là khuyết ưu tú tướng lĩnh. Nhưng ta nhất khuyết chính là trị chính nhân tài. Không đối gạt các ngươi nói, Giang Âm lấy bắc các châu huyện triều đình đều giao cho ta, để cho ta tới chống cự nguyên quân, nhưng những cái đó địa phương quan có rất nhiều không khoẻ nhậm, ta tổng phải có người tới thay thế bọn họ đi? Bằng không ta muốn như thế nào phát triển kinh tế, kiểm thuế ruộng đi phản công nguyên triều? Nhân tài ở nơi nào? An vị ở chỗ này, chính là các ngươi. Chính là các ngươi một hai phải đi tìm chết! Vì cái gì? Vì cái gì muốn làm như vậy? Các ngươi đã chết có ích lợi gì? Các ngươi đã chết, nguyên quân lại được đến công đều bị khắc thanh danh, miễn thành bá tánh lại phải bị tàn sát không còn. Lại sẽ có rất nhiều thành trì bởi vì như vậy mà đầu hàng. Càng quan trọng là, ta trình càng tồn thất vốn dĩ có thể trợ giúp ta sát tiến phần lớn, thế những cái đó bị tàn sát bá tánh báo thù nhân tài! Không có nhân tài, chỉ dựa vào ta một người, có thể làm chuyện gì? Ta biết như thế nào làm, nhưng đến có người giúp ta a. Nhưng này đó vốn dĩ khả năng giúp ta người đâu, lại muốn không hề giá trị, không hề ý nghĩa mà đi tìm chết! Xuất sư chưa tiếp thân chết trước, trường sử anh hùng nước mắt nhăn khâm. Lý đại nhân, ngươi không cảm thấy các ngươi này đó ưu tú nhất nhân tài chết ở chỗ này là giúp nguyên quân đại ân sao? Ngươi vì cái gì một lòng muốn giúp nguyên quân cái này vậy? Ngươi rốt cuộc là tưởng bán nước vẫn là bởi vì ngươi quá yếu đuối?”

Mọi người nghe xong trình càng này phiên lời nói, mỗi người đều kích động lên. Nếu đúng như trình càng lời nói, như vậy chính mình không cần đi tìm chết, người nhà không cần đi tìm chết, lại còn có có hi vọng phản công nguyên quân. Ngẫm lại trình càng thần kỳ chiến tích, này đều không phải là không có khả năng a.

Chính là Lý phát lại bị nói bức, hướng trình vượt địa đạo: “Ta Lý phát chống cự nguyên quân đến nay, lại bị ngươi nói thành yếu đuối, những cái đó đầu hàng ngược lại đừng cảm sao?”

Trình càng thập phần nghiêm khắc mà nhìn chăm chăm Lý phát, nói: “Lý đại nhân, ta khi nào nói qua những cái đó đầu hàng người là đừng cảm? Ngươi Lý đại nhân là như vậy giảng đạo lý giải sao? Ta nếu nói nam nhân có khả năng việc nhà nông, liên ý nghĩa nữ nhân làm không được sao? Ta nói ngươi yếu đuối, cũng không phải nói ngươi không dám chống cự, mà là ngươi không dám sống sót! Không dám cùng ta cùng nhau lại cùng nguyên quân chiến đấu! Không dám lại đối mặt nhìn như tuyệt vọng tình thế! Nhưng là ta dám! Mặc kệ cơ hội lại xa vời, ta đều sẽ không từ bỏ hy vọng. Chỉ cần có thể làm ta sống đi xuống, ta liền sẽ đừng cảm mà sống sót, lại cùng nguyên quân chiến đấu! Ngươi đã chết, xong hết mọi chuyện. Chính là chúng ta này đó tồn tại người đâu? Chúng ta còn muốn cùng nguyên quân chiến đấu đi xuống! Mà ngươi lại thoát ly chiến trường! Ta nói cho ngươi. ....”

Trình càng thêm lớn tiếng âm lạnh lòng nói: “Đừng tưởng rằng không sợ chết chính là đừng cảm, có gan sống sót, trước sau không buông tay bất luận cái gì một tia hy vọng người, vẫn luôn chiến đấu đi xuống nhân tài là chân chính dũng giả! Ngươi, muốn làm vừa chết chi người nhu nhược vẫn là có gan thừa nhận thất bại, không ngừng cố gắng dũng giả?”

Lý phát bị trình càng mắng đến hoàn toàn ngây dại, trình càng nói cùng hấn phía trước lý giải cơ hồ hoàn toàn bất đồng, nhưng hấn không thể không thừa nhận trình càng nói đích xác thật có đạo lý. Nhưng cứ như vậy, chẳng lẽ chính mình phía trước sở lý giải đều là sai?

Người khác liên tiếp gật đầu, không sai biệt lắm đã bị trình càng nói phục. Trình càng đích xác nói đến bọn họ trong lòng đi, có cầu sinh khả năng vì cái gì muốn chết đâu? Lại không phải không hy vọng. Huống chi trình càng đã được đến triều đình trao quyền, chính mình phục chúng mệnh lệnh cũng không sai a.

Lý phát còn muốn làm cuối cùng giấy giữa, nói: “Đàm Châu nãi binh gia vùng giao tranh, như vậy từ bỏ, muốn ta chờ gì dùng?”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Trình càng suy nghĩ nữa bị cái này đá hoa cương đầu tức điên, oán hận nói: “Lý đại nhân a, người muốn ta nói người cái gì hảo? Hiện tại vấn đề là thù không được! Nếu thù không được, liền phải nghĩ bảo trụ tánh mạng lấy đồ tương lai. Lại không làm người đầu hàng, người khản trương cái gì a.”

“Chính là Ali hải nha ở trong tay người a.”

“Ali hải nha ở trong tay ta ta là có thể bảo trụ nơi này? Liền tính giữ được, có thể bảo bao lâu? Ta không cần phải xen vào Lâm An? Chiến tranh là một cái liên tục dài dòng quá trình, ở địch nhân thế đại thời điểm, nên lui lại liền lui lại. Cái này kêu bảo tồn sinh lực, lấy không gian đổi lấy thời gian. Chỉ cần chúng ta có thể chăm lo việc nước, hôm nay Đàm Châu có thể bị người Mông Cổ đánh hạ tới, ngày mai chúng ta là có thể lại đoạt lại! Nếu hán Cao Tổ cũng giống người như vậy tưởng, Hán triều chẳng phải đã sớm vong?”

Lý phát thất thần suy nghĩ nửa ngày, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, cuối cùng bị trình càng nhắc nhở mình bạch, nhưng thật ra có chút ngượng ngùng. Thờ dài đối trình càng làm thi lễ nói: “Cần thụ giáo.”

Trình càng vội còn thi lễ.

Lý phát lại nói: “Một khi đã như vậy, liền mệnh các quân thu thập lương thảo quân giới, đi theo Trình công tử đi Thường Châu đó là. Chỉ là nguyên quân thật sự sẽ không tàn sát hàng loạt dân trong thành sao?”

Trình càng cười cười nói: “Người vừa rồi không phải nói sao, Ali hải nha ở trong tay ta đâu.”

Dương đình đột nhiên nói: “Trình công tử nói Ali hải nha nắm người ở trong tay người, nhưng có bằng chứng?”

Trình vượt địa đạo: “Người muốn cái gì bằng chứng đâu? Nếu ta là nguyên quân người, nhất định sẽ cho người một cái làm người tin tưởng không nghi ngờ bằng chứng, tỷ như Ali hải nha quần áo linh tinh. Nhưng như vậy người liền tin sao? Không khách khí mà nói, này thành sớm tối nhưng hạ, nguyên quân vì cái gì còn muốn sử dụng này làm người khó mà tin được quý kẻ? Lại nơi nào có thể tìm được một cái giống ta người như vậy? Nếu người muốn bằng theo, này đó có tính không?”

Dương đình bị trình càng nói đến á khẩu không trả lời được, đành phải làm thi lễ, nói: “Như có bá tánh muốn cùng ta quân cùng nhau nam hạ, không biết có thể chứ?”

Trình vượt địa đạo: “Chỉ cần thuyền trang đến hạ là được, cho nên đồ vật không thể quá nhiều.”

Dương đình gật gật đầu, bước nhanh đi ra ngoài.

Trình càng đối Lý phát nói: “Không biết trong thành thượng có kỵ binh nhiều ít?”

Lý phát suy nghĩ một chút, nói: “Thượng có mã hai trăm nhiều thất, kỵ binh đều thượng thành tử chiến, sợ là chỉ còn một trăm nhiều người.”

Trình vượt địa đạo: “Thình đại nhân đem những người này mã đều giao cho ta, ta muốn lại đi cứu một người.”

Lý phát kinh ngạc nói: “Công tử chỉ dùng những người này mã muốn đi cứu ai?”

Trình càng buồn bực mà thở dài, nói: “Còn không phải tạ phương đến cái lão tiên sinh kia.”

“Tạ phương đến?” Lý phát đảo trườ một ngụm lương khí.

Tạ phương đến chính là ngay lúc đó văn đàn lãnh tụ, lúc trước là cùng văn thiên tướng cùng băng tiến sĩ, môn hạ đệ tử đông đảo, hoàng tộc hậu duệ quý tộc có rất nhiều đều cùng hán cầu học.

“Tạ đại nhân hiện tại nơi nào? Chính là gặp được nguy hiểm?”

“Ở sâm châu, Lữ sư quý cùng võ lương bát đang muốn công kích nơi đó. Hấn không biết võ lược, thủ hạ chỉ có một trương hiệu trung lại sẽ không dùng bại cục đã định. Ta muốn đi cứu hấn một cứu. Chuyện này còn phải tin tức ở Ali hải nha trên người.”

Kỳ thật trình càng muốn cứu người chỉ có một trương hiệu trung, tạ phương đến bất quá thuận tiện thôi. Cái kia trương hiệu trung chính là cái ngư nhân, trong lịch sử một người sử song đao cư nhiên có thể giết chết một trăm nhiều danh nguyên binh. Chỉ tiếc tạ phương đến không có hướng hấn cung cấp chi viện, kết quả bị nguyên quân từ sau lưng vòng đi lên, Tổng quân tán loạn, trương hiệu trung lực chiến mà chết.

Lý phát vừa nghe không dám chậm trễ, lập tức phân phó đi xuống, đem sở hữu kỵ binh cùng mã đều cho trình cang.

Giữa trưa dùng quá cơm, đại quân đã thu thập hảo. Biết chính mình có thể sống sót, trong quân không khí cũng hào rất nhiều.

Có hơn một ngàn danh bá tánh muốn cùng đại quân cùng nhau bỏ chạy, người không tính nhiều. Chủ yếu là còn lại người nghe nói nguyên quân sẽ không tàn sát hàng loạt dân trong thành, rốt cuộc gia viên khó ly, đều lưu lại.

Mấy trăm tên quân sĩ cùng nhau động thủ, thực mau liền đem nguyệt thành búng một cái chỗ hỏng, mấy ngàn nhân mã nối đuôi nhau mà ra. Nhận được mệnh lệnh nguyên quân đều đứng ở hai bên, biểu tình phức tạp mà nhìn này chỉ làm cho bọn họ liễu mạng công kích bảy mươi thiên Tổng quân bình yên lui lại.

Trình cang không có đi theo, hẩn mang theo nhân mã trực tiếp chạy về phía Ali hải nha chỗ ở.

Phủ ngoại nguyên quân còn ở trung thành và tận tâm trông coi, lại không biết bọn họ sở phải bảo vệ chủ soái đã ở trình cang trong tay.

Trình cang tiến vào trong phủ, Ali hải nha bởi vì tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt, đang ở phòng khách đánh ngủ gật. Mặt khác nguyên đem tinh thần đều thực hảo, chỉ là có chút lo âu.

Trình cang tiến phòng khách, mọi người đều là trước mắt sáng ngời.

Trình cang hướng về điệp thiên nhi, hồ tú tú cùng vân la cười cười, ba cái mỹ nhân cũng đều lộ ra miệng cười. Không cần phải nói, các nàng thực sự là có chút lo lắng.

Trình cang chạy đến vừa mới tỉnh lại Ali hải nha bên người, nói: “Lần này có thể miễn động đao qua, đều là đại nhân công lao a.”

Ali hải nha xoa xoa đôi mắt, rất kỳ quái mà trừng mắt nhìn trình vượt địa đạo: “Ngươi cư nhiên thành công?”

Trình cang hơi hơi nhún vai, nói: “Đúng vậy, ta cũng có chút kỳ quái, bất quá thật sự thành công. Hiện tại Tổng quân nhân mã đang ở các nơi nguyên quân dẫn dắt đi xuống bến tàu, bến tàu thượng thuyền cũng bị hảo. Hai quân chém giết hơn hai tháng, như bây giờ không phải thực hảo sao?”

Ali hải nha không nói một lời mà nhìn trình cang, nửa ngày rốt cuộc lộ ra một tia bội phục biểu tình, nói: “Thật là lợi hại a. Trình công tử lần này có thể nói hành động vĩ đại, từ xưa đến nay trước nay đều không có như vậy trận điển hình nhưng theo, sợ là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả. Nơi chốn ngoài dự đoán mọi người, cả gan làm loạn, nhưng cư nhiên có thể hóa không có khả năng vì khả năng, bội phục bội phục. Bốn hữu thừa không lời nào để nói, thua tâm phục khẩu phục.”

Trình cang mỉm cười nói: “Đại nhân không cần quá khiêm tốn. Lần này hành động ta thật là xuất kỳ bất ý, lại chiếm pháp thuật tiện nghi, đại nhân phỏng chừng không đến hết sức bình thường. Nay chiến thuật nhưng thật ra có cái tên ta có thể nói cho đại nhân, kêu xuất phát từ nội tâm chiến thuật. Điều không phải là ta thứ nhất sáng chế, mà là ta từ một cái kêu tập kích bất ngờ bạch hổ đoàn trận điển hình trung được đến dẫn dắt.”

Ali hải nha đầy mặt nghi hoặc: “Xuất phát từ nội tâm chiến thuật tên này thức dậy hảo, nhưng tập kích bất ngờ bạch hổ đoàn thật là chưa từng nghe qua.”

Trình cang lớn cười nói: “Không nóng nảy, có rảnh ta lại cùng đại nhân nói một chút. Bất quá còn thỉnh đại nhân giúp ta làm một chuyện.”

“Còn có chuyện gì?”

“Cho ta khai một cái biện pháp phòng ngừa tiết lộ bí mật hoặc là viết một phong tự tay viết tin, ta muốn đi tìm Lữ sư quỳ thảo một cái nhân tình.”

Ali hải nha ngạc nhiên nói: “Lữ sư quỳ ta nhưng thật ra nhận thức, ngươi muốn thảo nhân tình gì?”

Trình vượt địa đạo: “Người này muốn đi công sâm châu, nơi đó có cái lão tiên sinh kêu tạ phương đến, học vấn hảo thật sự, liền như vậy đã chết quá đáng tiếc, ta tính toán đem hẩn mang về. Đại nhân, cái này với ngươi nhưng đến giúp a.” Nói xong còn thực thành khẩn mà cấp Ali hải nha làm cái lễ.

Ali hải nha cư nhiên có thụ sủng nhược kinh cảm giác. Vợ nói: “Cái này tạ phương đến ta là biết đến. Ta nghe hách kinh nói qua, người này học vấn cao thâm, dạy không biết mệt, hơn nữa rất có nhậm hiệp chí phong. Chúng ta đồ mồ hôi cũng tương duyên ôm hẩn a, bảo hẩn một mạng nhưng thật ra không khó, bất quá ta có một điều kiện.”

Trình cang sùng sốt một chút, thăm nghĩ ngươi cái vương bát đản ta có phải hay không đối với ngươi quá khách khí? Trên mặt lại không có không vui, chỉ là hỏi: “Không biết đại nhân có cái gì cao kiến?”

Ali hải nha biết trình cang chỉ sợ đã có chút không vui, vợ nói: “Không phải cái gì đại sự, đối với ngươi cũng có chỗ lợi?”

“Ngà?”

“Trình công tử lần này đi sâm châu, chỉ sợ muốn cùng Lữ sư quỳ giao tiếp. Ta là lo lắng Trình công tử một hơi dưới đem hẩn giết. Kể từ đó, ta trên lưng chịu tội vẫn là việc nhỏ, Trình công tử tưởng an toàn tới Thượng Châu, chỉ sợ liền khó khăn. Cho nên ta điều kiện chính là, Trình công tử không cần sát Lữ sư quỳ hoặc là võ lương bát.” Ali hải nha nói xong, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm trình cang, về mặt của hẩn một chút ít cũng không dám buông tha.

Trình càng cân nhắc nửa ngày, mới hừ lạnh một tiếng nói: “Hào đi, người nói có đạo lý. Lữ sư quý đầu người liền trước gởi ở hán trên cổ chờ ta lần sau lại đi chém.”

Ali hải nha thấy hán thời gian rất lâu mới đáp ứng xuống dưới, biết hán là thật sự đáp ứng rồi. Vì thế mệnh một cái tỳ nữ lấy tới bút mực, đề bút viết một phong thư cấp Lữ sư quý, lại lấy ra một cái eo bài cho trình càng, nói: “Cái này eo bài là ta quân truyền lệnh chi dùng, bằng này chỉ cần ở ta nguyên quân sở hữu nơi, thông suốt. Công tử nhớ rõ còn trở về, bằng không eo bài sẽ bị đổi đi, cũng là vô dụng.”

Trình càng cười cười vỗ vỗ Ali hải nha nói: “Ít nhiều đại nhân nào. Còn thỉnh đại nhân thu thập một chút, tùy ta quân nam hạ Thường Châu, này Đàm Châu thành quyết không được quấy nhiễu bá tánh, chờ các đại nhân trở về. Chư vị đại nhân cũng thỉnh đồng hành đi, đối ngoại liền nói trong quân có mưu nghịch đồ đệ, hữu thừa đại nhân muốn các tướng lĩnh tự trời đôi tay phó Thường Châu hướng bá nhan giải thích, vừa lúc cùng nhau tùy Tổng quân nam hạ. Giải như tiếp, người sau mệnh lệnh, điểm năm ngàn thủy quân làm cho bọn họ xa xa đi theo, không thể tới gần, miễn cho làm Thừa tướng hiểu lầm.”

Ali hải nha cùng chư tướng cười khò lẫn nhau nhìn thoáng qua, nói: “Ai, liền biết người sẽ không dễ dàng buông tha chúng ta.” Bất đắc dĩ mệnh đều ở trên tay người khác, hơn nữa xem trình càng ý tứ không muốn giết bọn họ, chỉ cần hảo hảo phối hợp, sẽ không thương bọn họ tánh mạng, chỉ có thể đáp ứng xuống dưới.

Trình càng nghe răng cười nói: “Người tới, đi mau chút thu thập, cấp đại nhân bị khiếu, mặt khác các vị đại nhân cũng ngồi cỗ khiếu hảo, cột lấy cũng khó coi.”

Ở tất cả mọi người đều ở chuẩn bị thời điểm, trình càng cũng giúp đỡ ba vị mỹ nữ thu thập. Một bên thu thập, một bên thân thân sờ sờ mà chiếm tiện nghi, ở các nàng yêu gian trung trốn tránh các nàng đôi bàn tay trắng như phấn, tâm tình hảo đến rồi tình rồi mù.

Mọi người tề động thủ, thực mau liền thu thập xong rồi. Trình càng đối ba vị mỹ nữ giao đãi vài câu, liền ở các nàng không tha trung tiễn đi các nàng.

Năm mươi người hộ vệ, trình càng lưu lại hai mươi người. Dư lại kia ba mươi người hơn nữa người trên thuyền áp mười mấy người đi Thường Châu nhân thủ dư dả.

Mệnh lệnh đã bị cáo tất cả đều truyền đi xuống, hơn mười nghìn cỗ khiếu bị không chút nào cảm kích nguyên quân nâng, bên trong người đều đã bị trời trụ tứ chi, bưng kín miệng, bên cạnh còn có trình càng hộ vệ ở giám thị, thuận lợi mà đi ra Ali hải nha chỗ ở, hướng cách đó không xa bến tàu mà đi.

Ali hải nha nhưng thật ra không cần bó lên, bằng không diễn liền diễn không nổi nữa, chỉ lấy hán thủ hạ đại tướng an nguy uy hiếp hán là đủ rồi.

Nguyên quân đều có chút kinh hoảng, bọn họ vừa mới bắt lấy Đàm Châu thành vui sướng còn không có qua đi, liền truyền ra trong quân có mưu nghịch đại án tin tức. Nghe nói trung thư hữu thừa Ali hải nha đại nhân tự mình trời lại cơ sở hữu quan trọng tướng lĩnh muốn hướng đi ở Thường Châu bá nhan giải thích. Nghe nói bá nhan Thừa tướng mình tra vật nhỏ, là một quan tốt, nói vậy định có thể còn này đó đại tướng trong sạch.

Có không ít người còn ở may mắn, may mắn lúc này Tổng triều phái người đem những cái đó Tổng quân tiếp đi rồi, bằng không này đó đại tướng đều bị bắt, còn muốn như thế nào công thành? Không bị đánh bại liền không rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sấm Tồng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Trình càng xem bọn họ đơn độc thượng một con thuyền thuyền, bình an mà rời đi. Lập tức quay lại đầu ngựa, lấy ra lệnh bài, xuyên qua nguyên quân tầng tầng bố trí phòng vệ, mang theo một trăm nhiều kỵ người mặc nguyên quân quần áo nhân mã, lao thẳng tới sâm châu mà đi.

Kia lệnh bài đích xác dùng tốt, đi trước ba ngày, trình càng xuyên qua nhiều tòa châu huyện, cũng gặp không ít nguyên quân nhân mã, chỉ cần giờ lên lệnh bài, nhân mã đều không cần dừng lại, chỉ để ý quên quá khứ.

Lại xuyên qua một ngọn núi, phía trước rốt cuộc xuất hiện một tòa đại doanh. Trình càng thúc ngựa tiến lên, tìm người hỏi hỏi, đúng là Lữ sư quý hậu doanh.

Tìm được rồi chánh chủ, trình càng liền mang theo nhân mã xuyên doanh mà qua, thẳng đến trung quân đại doanh.

Đưa ra lệnh bài, thuyết minh ý đồ đến, đều có người thông báo.

Trong chốc lát, có người ra tới nghênh đón, trình càng lệnh thủ hạ đi nghỉ tạm uy mã, chính mình đi theo người tới đi Lữ sư quý lầu lớn.

Trình càng chạy tiến lầu lớn, bên trong có mười mấy người. Chính giữa ngồi một cái lưu trữ một ngum mỹ râu trung niên nhân.

Này trung niên nhân ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái trình cang, trình cang lập tức thi lễ, nói: “Thấp hèn vương tam tài, phụng Ali hải nha đại nhân chi mệnh tiến đến truyền tin.” Nói xong đệ thượng thư tín.

Lữ sư quý tiếp nhận thư tín, tinh tế nhìn lên, lại trầm ngâm một lát nói: “Hữu thừa đại nhân tin thượng nói muốn lưu tạ phương đến cùng hần thuộc hạ trương hiếu trung một mạng, còn nói đây là đề nghị của ngươi. Ngươi cũng biết kia tạ phương đến cùng bản quan cái gì quan hệ? Bản quan phía trước ở ngự Tổng khi hần từng cùng bản quan giao hảo, trước đó vài ngày còn ở ngự Tổng triều đình thượng dùng cả nhà tánh mạng tới bảo ta sẽ không giơ lên cờ khởi nghĩa quy nguyên. Nếu là bị bản quan lưu lại tánh mạng, hữu thừa đại nhân nhưng nguyện vì bản quan phân trần?”

Trình cang về mặt thành khẩn nói: “Những việc này thấp hèn đều biết, cho nên mới thỉnh hữu thừa đại nhân tu thư một phong, từ ta chính mình đưa tới. Lữ đại nhân không cần lo lắng, tạ phương đến tự nhiên từ thấp hèn đi chiêu hàng, lại từ thấp hèn châm bọn họ đưa đến Thường Châu, từ bá nhân Thừa tướng xử lý.”

Lữ sư quý vừa nghe trình cang lời này, biểu tình chợt lạnh xuống dưới, nhìn chằm chằm trình cang lạnh lãnh nói: “Chiêu hàng? Ngươi một người tuổi trẻ người rớt cuộc biết cái gì? Tạ phương đến người này ta hiểu biết quá sâu, gần buồn hồ đồ, bảo thủ, không biết thiên hạ đại thế, một lòng muốn bảo ngự Tổng, người như vậy là không có khả năng đầu hàng. Ta đối hữu thừa đại nhân luôn luôn thực kính ngưỡng, không đành lòng cho ngươi đi chịu chết. Không bằng như vậy, chờ ta đánh bại hần, nếu có thể bắt sống, liền giao cho bá nhân Thừa tướng nơi đó đi, xin mời ngươi áp đi, như thế nào?”

Trình cang nhàn nhạt mà cười cười, biểu tình tự nhiên mà đáp: “Lữ đại nhân thỉnh an tâm. Thấp hèn tuổi tuy nhỏ, nhưng còn không phải lỗ mãng người, thấp hèn đều có biện pháp làm cho bọn họ đầu hàng, nếu như bằng không, bắt quá làm cho bọn họ muốn thấp hèn này mệnh thôi. Vô luận thế nào, thấp hèn đều là cảm kích Lữ đại nhân thành toàn.”

Lữ sư quý thấy hần một bộ không thèm quan tâm bộ dáng, cang là tới khí. Rồi đi ngồi vào, đi đến trình cang trước mặt, áp xuống lửa giận, tận lực dùng bình tĩnh ngữ khí nói: “Vương tam tài, bản quan biết tạ phương đến là đồ mờ hồ muốn duyên ôm nhân tài, cũng biết ngươi lập công sốt ruột, nhưng việc này quá nguy hiểm, nếu làm ngươi bị thương hại, hữu thừa đại nhân bên kia chỉ sợ không thể giao đãi. Nếu ngươi nhất định phải đi, liền thêm hạ sinh tử trạng, bản quan thành toàn ngươi chính là. Nhưng ngươi nhưng nhất định phải tướng hảo a, cái kia tạ phương đến, là tuyệt đối sẽ không đầu hàng.”

Trình cang hơi hơi mỉm cười, nói: “Đại nhân quan tâm, Vương mỗ cảm nhớ quá sâu, nhưng việc này Vương mỗ đã đã cầu hữu thừa đại nhân viết tin, lại cầu được Lữ đại nhân cho phép, đoạn vô lùi bước chi lý. Đa tạ đại nhân, thỉnh lấy giấy sinh tử.”

Lữ sư quý đảo lửa giận toàn tiêu. Trưởng trung chúng tướng vốn đang cảm thấy hần không biết hảo tâm, có chút khinh thường, nhưng nghe đến cái này “Vương tam tài” như vậy kiên cường, cũng là không khỏi bội phục.

Lữ sư quý gật gật đầu, nói: “Hảo, hảo, hậu sinh khả uý a. Ngươi tới, lấy giấy sinh tử tới. Đoạn rượu tới, bản quan vì ngươi tiễn đưa.”

Trình cang không chút do dự ký giấy sinh tử, lấy quá Lữ sư quý thân thủ đưa qua rượu một hơi uống lên, lúc này mới hắc hắc cười nói: “Không biết này tạ phương đến hiện tại nơi nào, thấp hèn cái này đi chiêu hàng.”

Lữ sư quý nói: “Bị ta chạy tới dư làm huyện, ngươi muốn đi liền mau đi đi, ta phái người mang ngươi qua đi. Nếu ngươi có thể thành công, bản quan cũng vì ngươi thỉnh công.”

Trình cang thi lễ rồi khỏi, bên trong đi theo ra tới một cái quan quân, hướng hần chấp tay nói: “Huynh đệ đoàn chính trung, hần quân thiên hộ. Vương huynh đệ thật can đảm khí a. Thỉnh đi theo ta đến đây đi.”

Trình cang hợp hợp nhân mã, từ đoàn chính trung dẫn đường, ra đại doanh thẳng đến dư làm huyện mà đi.

Dọc theo đường đi trình cang hướng đoàn chính trung hỏi thăm tin tức, mới biết được hiện tại tạ phương đến thật là nguy như chồng trứng.

Giang Đông đề hình tạ phương đến vốn dĩ trú ở tha châu, Lữ sư quý binh vây tha châu không lâu, tha châu tức bị công phá. Tạ phương đến cùng trương hiếu trung chỉ có thể thôi lui đến dư làm.

Phủ Châu thêm phán chương như đán, ở dư làm chiêu mộ tráng sĩ ngàn người, ở dư làm nghênh đón bọn họ. Nhưng võ lương bát đã đi công dư làm, hơn nữa hần ước chừng có hai vạn nhân mã, võ lương bát lấy thiện chiến nổi tiếng, dư làm huyện đình trệ chỉ tại sớm tối chi gian.

Trình cang hỏi nói: “Dư làm huyện phụ cận hay không có cái địa phương kêu đoàn hồ binh?”

“Có, liền ở dư can dự Hoa Sơn (này Hoa Sơn phi bị Hoa Sơn) chi gian, là cái chỗ trũng địa phương. Vương huynh đệ như thế nào biết?”

“Nghe nói kia địa phương thực thích hợp câu cá, ha ha.” Trình cang thuận miệng đáp

Đoàn chính trung thấy trình cang lúc này còn nghĩ câu cá, trong lòng càng thêm bội phục, tất nói người này gan dạ sáng suốt hơn người, tuy chỉ là cái phó thiên hộ, nhưng hần ngày thành tựu tất không thể hạn lượng.

Trình cang lại ở trong lòng nhận định. Vốn dĩ tạ phương đến cùng trương hiếu trung hần là ở đoàn hồ binh bị nguyên quân đuổi theo, năm ngàn người toàn bộ chết trận, tạ phương đến theo trốn. Đây hết thấy xem ra còn kịp văn hồi.

Mọi người về phía trước được rồi mấy cái canh giờ, tới rồi chạng vạng thời điểm, mới đến dư làm huyện thành ngoại võ lương bát đại doanh trung.

Võ lương bật tuy cầm binh, nhưng sau lại đã làm ngự sử, cùng Lữ sư quý giống nhau, thuộc về văn võ song toàn nhân vật.

Đoan chính trung mang theo trình cang, cũng không cần thông báo, trực tiếp liền vào võ lương bật quân trưởng.

Võ lương bật đang xem thư, hậu thiên hần liền phải công dư làm, ở chiến trước đọc sách là hần thói quen. Nhìn thấy đoan chính trung dẫn người tiến vào, sừng sốt một chút, buông thư cười nói: “Như thế nào, Lữ đại nhân không yên tâm ta, phái người tới trợ chiến?”

Đoan chính trung cùng trình cang làm thi lễ, đoan chính trung cười nói: “Đại nhân lại chê cười chúng ta Lữ đại nhân, ngài đánh không tốt trọng, chúng ta Lữ đại nhân cũng không có thể ra sức a. Ha ha. Đại nhân, vị này vương phó thiên hộ là Ali hải nha đại nhân phái tới chiêu hàng tạ phương đến, Lữ đại nhân mệnh ta đem người đưa tới, mặt khác thỉnh ngài xem làm đi.”

“Ali hải nha?” Võ lương bật kinh ngạc mà nhìn trình cang, mặt mang nghi hoặc hỏi: “Hữu thừa đại nhân vì cái gì muốn chiêu hàng cái này tạ phương được? Chẳng lẽ có người ở đồ mô hôi trước mặt đề cử quá hần?”

Trình vượt địa đạo: “Hồi đại nhân, đồ mô hôi bên người có cái kêu hách kinh, người này từng hướng đồ mô hôi nhắc tới Nam Tống văn đàn nhân vật, cái này tạ phương đến liền từng bị trọng điểm đề cập, Ali hải nha đại nhân cũng là nghe qua. Chúng ta đại nhân tướng, chờ đánh hạ Nam Tống, tổng muốn mua chuộc nhân tâm, cái này tạ phương đến nếu có thể quy thuận, chẳng phải là so được với mấy vạn hùng binh? Cho nên liền phái thấp hèn tới khuyên hàng.”

Võ lương bật nghĩ nghĩ, nói: “Ta xem khó. Cái này tạ phương đến, muốn hàng đã sớm hàng, khuyên quá hần rất nhiều thứ, mỗi lần đều bắt lực trở về. Người này chỉ có thể sát, sẽ không hàng. Người chỉ sợ bạch chạy một chuyến. Bất quá hữu thừa đại nhân mưu tính sâu xa nhưng thật ra lệnh người kính nể.”

Trình cang thật là bội phục tạ phương đến, lão nhân này từ lại xú lại ngành tính tình mọi người đều biết a. Vì thế cười nói: “Tần nhân sự nghe thiên mệnh. Vài vị đại nhân đều bị ta phiền toái, giấy sinh tử cũng ký, còn thỉnh đại nhân làm thấp hèn thứ một lần. Tổng không thể cứ như vậy trở về đi.”

Võ lương bật cũng cười, nhìn trình vượt địa đạo: “Hảo, người tướng lập hạ này công, ta tổng không thể ngăn đón người. Giấy sinh tử đều ký, thật can đảm thức a. Đêm nay trước nghỉ tạm một chút, hiện tại chính ăn tết, ta nơi này nhưng thật ra có không ít ăn ngon. Ngày mai khiến cho người đi xem, này thành kêu không gọi đến khai.”

“Đa tạ đại nhân.” Trình cang hành lễ rồi khỏi.

Đoan chính trung cũng là cái hào sảng, mang theo trình cang tìm được rồi trong quân quen biết quan quân, tiến đến cùng nhau sưởi ấm ăn thịt.

Trình cang cùng mọi người hảo hảo mà ăn đón nguyên quân thịt nướng, một bên ăn một bên nhớ tới chính mình mang những cái đó gia vị, khó chịu a. Nhưng luôn là chiếm nguyên quân tiện nghi, cũng liền không đau lòng nhiều như vậy không đủ mỹ vị thịt.

Mọi người nằm mơ cũng không nghĩ tới sẽ cùng nguyên quân ngồi ở cùng nhau ăn cơm, đều khó tránh khỏi có chút khản trương. Nhưng vừa thấy đến trình cang cười nham nhở mà ở muốn này muốn nọ, đều không cảm cảm thấy lại là hổ thẹn lại là bội phục, cho nhau nhắc nhở không cần uống rượu hồng việc, nhưng thật ra không quá sợ hãi.

Đoan chính trung có tâm muốn cùng trình cang kết giao, trình cang cũng cùng hần trò chuyện với nhau thật vui, ước hẹn nếu chiêu hàng thành công, trình cang liền phải thỉnh Lữ sư quý còn phái đoan chính trung cùng trình cang đi Thường Châu gặp mặt bá nhân.

Ngày hôm sau buổi sáng, trình cang liền đơn thương độc mã mà muốn đi dư lá chán hạ kêu thành. Đoan chính trung vốn dĩ tưởng đi theo đi, nhưng luôn là cảm thấy quá nguy hiểm liền không dám đi. Hần không biết chính là, trình cang không có khả năng dẫn hần đi.

Trình cang đến rồi thành không xa địa phương, thành thượng đã bắn mấy mũi tên xuống dưới.

Trình cang đẩy ra mũi tên chỉ tiếp tục về phía trước đi đến.

Thành thượng Tổng quân không biết trình cang phải làm cái gì, thấy hần bắt quá một người một con, do dự một chút liền phóng hần lại đây.

Trình cang từ trong lòng móc ra văn thiên tường thủ lệnh, bao thượng cục đá, ném đi lên. Một bên ném một bên cười, thầm nghĩ thứ này thật là kiện pháp bảo. Bất quá cũng may chính mình tới kịp, bằng không nếu ở trên chiến trường, lấy ra tới cũng không ai nhìn.

Trình cang đang chờ có người hỏi chuyện, một cái giống lần trước ở Đàm Châu giống nhau sọt cũng đã rũ xuống dưới.

Trình cang thờ dài, không thể nê hà mà ngồi vào đi.

Lần này sọt thăng đến cực nhanh, trình cang cơ hồ thật cho rằng chính mình ở ngồi thang máy, hơn nữa huyện thành thấp bé, không đợi trình cang phản ứng lại đây, đã tới rồi đầu tường.

Bên cạnh một vòng Tống quân cầm đao thương (súng) chống trình cang, chính giữa còn lại là một vị người mặc quan phục, phương diện rộng mặt đại hần.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Trình càng vừa muốn nói chuyện, kia đại hán đã trước thi lễ, hỏi: “Ta xem công tử công một cái ngoại hình có điểm kỳ quái bao vây, lại có Văn tướng công thủ lệnh. Không biết chính là Trình công tử?”

Trình càng cười, chỉ vào cái mũi của mình nói: “Cam đoan không giả, không lừa già dối trẻ. Vừa rồi là nguoi đem ta kéo lên đi? Thật lớn lực cánh tay, trương hiệu trung đứng không?”

Trương hiệu trung cũng cười, vội làm người bên cạnh đem bình khí buồng, tiến lên hỏi: “Trình công tử như thế nào sẽ ăn mặc nguyên quân quần áo?”

Trình vượt địa đạo: “Nơi này không phải nói chuyện địa phương, đi, thấy tạ đại nhân đi.”

Trình càng vỗ trương hiệu trung bả vai, càng xem càng cao hứng.

Trương hiệu trung bị hán xem đến sồn tóc gáy, thấy hán mặt như quan ngọc, không khỏi trong lòng nghĩ đến, không phải là cái hảo nam phong đi? Lão tử này phó thân thể cũng coi trọng?

Trình càng xem hán biểu tình không quá tự nhiên, cười ha ha nói: “Mặc trách móc, ta nhìn đến nguoi là thật sự cao hứng a. Nếu ta không tới, mấy ngày nay này huyện thành sợ là liền thủ không được. Đã chiến trung đánh với hai vạn nguyên quân, nguoi như vậy mãnh tướng liền đáng tiếc, cũng may ta kịp. Nhìn đến các nguoi đều bình an không có việc gì, lúc này mới đem tâm buông. Đặc biệt là nguoi, nếu là làm nguoi chết ở nguoi Mông Cổ trong tay, ta nằm mơ đều đến khí tỉnh. Cùng ta làm một trận, mấy năm lúc sau, chúng ta sát tiến phần lớn, báo thù huyết hận đi!”

Trương hiệu trung cảm động đến thiếu chút nữa ở nguoi hầu cận trước mặt rơi lệ. Hán làm sao không biết muốn xông qua thật mạnh trạm kiểm soát đến nơi đây tới cứu bọn họ muốn mạo bao lớn nguy hiểm, căn bản là không có khả năng sự tình. Nhưng trình càng ngày, không những như thế, hán căn bản không để bụng chính mình mạo nguy hiểm, ngược lại nhìn đến bọn họ an toàn liền cao hứng đến gần như thất thố. Mà chính mình bất quá là cái người xa lạ thôi.

Trương hiệu trung nổi lên tri kỷ cảm giác, hán không phải cái tài ăn nói nguoi tốt, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì, chỉ là cảm trình càng tay, nặng nề mà đồn vài cái.

Tạ phương đến đang ở huyện nha cùng chương như đán, hoàng vạn toàn, từng cùng chờ thương lượng quân tình, đột nhiên thấy trương hiệu trung lãnh một cái người mặc nguyên quân chế phục nguoi trẻ tuổi đi đến, đại kinh thất sắc, quát: “Nguoi là nguoi phương nào? Tôi đây có gì?”

Trương hiệu trung vội nói: “Đại nhân mặc kinh, vị này chính là mấy ngày trước đây đại nhân còn ở khen không dứt miệng Trình công tử.”

Trình càng mỉm cười hướng mọi người làm cái lễ.

Tạ phương đến mặt mày sơ lãng, đầu tóc hoa râm, tính ra đã mau năm mươi tuổi, nhưng trên nguoi lại đều có một cỗ uy mãnh chi khí.

Tạ phương đến nghe được trương hiệu trung lời nói, la lên một tiếng, xông tới một phen cảm trình càng tay, nước mắt đã rớt xuống dưới.

“Trình công tử, nguoi tới thật tốt quá. Giang Đông được cứu rồi! Không biết Trình công tử mang theo nhiều ít binh mã vũ khí?”

Trình càng chẳng hề để ý nói: “Chỉ có một trăm nhiều nguoi, vũ khí cũng rất ít, cho nên muốn nhờ tạ đại nhân ngài.”

Tạ phương đến nghe vậy ngây dại, nói: “Trình công tử hay là tướng lấy pháp thuật đối địch?”

Trình càng đành phải nói: “Pháp thuật việc, giả dối hư ảo, ta có một cái kế hoạch, đại nhân muốn hay không nghe một chút?”

Vài nguoi hai mặt nhìn nhau, vừa rồi sợ là bạch cao hứng một hồi. Bất quá lúc này cũng chỉ có nghe một chút trình càng như thế nào nói.

Trình càng trước đại khái đem bên ngoài tình huống nói một chút, mọi người sắc mặt đều càng thêm ngưng trọng. Sau đó trình càng liền nói về chính mình vì cái gì ăn mặc nguyên quân quần áo.

Nghe tới trình càng cư nhiên bắt làm tù binh Ali hải nha, cứu Đàm Châu thủ đem, còn cảm Ali hải nha lệnh bài chạy tới lừa Lữ sư quỳ. Mặc dù có sở chuẩn bị, vẫn là vì trình càng thiên mã hành không lớn mật hành động vỗ án tán dương.

Trương hiệu trung cười đến không khép miệng được, kích động đến không biết như thế nào cho phải. Hán phía trước cùng quá vài vị trưởng quan, tất cả đều đầu hàng, làm hán sống được buồn bức đến cực điểm. Hiện tại tạ phương đến tuy rằng đối hán thập phần tin trọng, nhưng tạ phương đến thân mình đối binh lược cũng không tinh thông, chỉ dựa vào hán một nguoi nơi nào có thể có điều làm? Nhưng trước mắt cái này trình càng không giống nhau. Tuy

rằng tuổi còn trẻ, lại là mưu lược vô song, bình tĩnh lương đủ, lại là cái trọng tín nghĩa người. Vừa rồi còn thực minh bạch mà muốn duyên ôm chính mình, chính mình cuối cùng có cái mình chủ có thể đến cậy nhờ.

Trình càng nói chính mình đối Lữ sư quỳ cùng võ lương bật lời nói sau, thanh thanh giọng nói, nói: “Cho nên, vì nay chỉ kể, các người đến trước đầu hàng.”

“Đầu hàng? Đây sao lại có thể? Giang Đông các châu không ít đều là Lữ sư quỳ phía trước cấp dưới, đầu hàng đã quá nhiều, nếu chúng ta cũng đầu hàng, Giang Đông tất cả đều luân hãm, Lâm An cũng sẽ không xong nào.” Tạ phương đến lo lắng sốt ruột địa đạo.

Trình càng đành phải đem kế hoạch của chính mình tường kỹ càng tỉ mỉ kể mà nói một lần, nhìn nghe được thập phần khẩn trương mọi người nói: “Như thế nào? Dám cùng ta liều mạng một bác sao?”

Mọi người lẫn nhau trao đổi vài lần ánh mắt, trương hiếu trung vỗ tay nói: “Làm, cùng lắm thì vừa chết mà thôi, như bây giờ thủ, lại có thể kiên trì bao lâu?”

Tạ phương đến cùng chương như dán chờ cũng gật gật đầu.

“Hảo, vậy thỉnh đại nhân đi tuyên bố, mở cửa thành, toàn quân hướng bá nhan đầu hàng.”

Võ lương bật ở trong quân đang ở phân phó chúng tướng ngày mai công thành an bài, hần đương nhiên biết cái kia “Vương tam tài” hôm nay vào thành đi chiêu hàng tạ phương đến, nhưng hần căn bản không thêm để ý. Lấy hần đối tạ phương đến hiểu biết, người kia căn bản không có khả năng đầu hàng chờ đợi bọn họ chỉ có thể là một hồi huyết chiến. Kế hoạch của hần đều đã định hảo, chỉ còn chờ “Vương tam tài” từ huyện thành ra tới liền động thủ. Cũng coi như bán Ali hải nha một cái đại đại mặt mũi.

Một cái trường quân đội vội vàng chạy vào lều lớn, đầy mặt vui mừng mà hành lễ nói: “Chúc mừng đại nhân, tạ phương đến đầu hàng!”

“Cái gì?!”

Võ lương bật cùng trương trung chúng tướng tất cả đều kinh hô một tiếng, đồng thời hỏi một câu.

Kia trường quân đội cười: “Buổi sáng kia vương tam tài vào thành sau, thấp hèn chiêu đại nhân phân phó, chờ xem bên trong động tĩnh, không ngờ còn chưa tới giữa trưa đâu, huyện thành môn liền khai, bên trong năm ngàn binh mã tất cả đều ra khỏi thành đầu hàng. Chỉ là bọn hần công bố phải hướng bá nhan Thừa tướng đầu hàng, mà không phải đại nhân. Cho nên thấp hèn đặc tới bẩm báo.”

“Hướng bá nhan đầu hàng? Không hướng ta đầu hàng? Hừ, có ý tứ, này tạ phương đến thật lớn mặt mũi, hảo cao minh thủ đoạn a.” Võ lương bật cười lạnh liên thanh, trong lòng lại suy nghĩ, chủ ý này cao thật sự nào. Không biết là cái kia vương tam tài ra vẫn là tạ phương đến chính mình ra. Nếu là cái kia vương tam tài, người này thật đúng là một nhân tài, cư nhiên có thể đem tạ phương đến cấp chiêu hàng. Chính là, chính mình công lao không có, vậy phải làm sao bây giờ? Người này là Ali hải nha người, cũng không thể động hần, còn phải theo hần cấp Ali hải nha một cái mặt mũi. Chuyện này thật sự tức chết người, lúc trước không cho cái kia vương tam tài đi vào thì tốt rồi, nhưng ai có thể nghĩ đến hần thật sự có thể thành công đâu? Ai, Ali hải nha mặt mũi phi bán không thể, hy vọng hần không cần độc chiếm đi, Giang Đông địa phương còn nhiều, chính mình muốn lập công còn có rất nhiều cơ hội.

Nghĩ đến đây, nhìn thoáng qua vừa rồi còn hứng thú bừng bừng chúng tướng, thở dài một hơi, nói: “Vương tam tài đang làm cái gì?”

“Hồi đại nhân, thấp hèn tới thời điểm, vương phó thiên hộ ở đoạt lại bọn họ vũ khí, còn theo chúng ta mượn một ít người hỗ trợ.”

“Đại nhân chính là muốn tìm ta? Không dám lao động đại nhân, vương tam tài tới cấp võ đại nhân chúc mừng.” Trình càng vẽ mặt hưng phấn mà từ bên ngoài đi đến.

Võ lương bật nhìn đến trình càng, thực sự có một loại không thể nể hà cảm giác. Chỉ có cười mắng: “Người tiểu tử này rốt cuộc làm sao bây giờ đến? Nhiều người như vậy công lao đều bị người đoạt, người phải làm sao bây giờ?”

Trình càng cười hi hi nói: “Đại nhân một mình đảm đương một phía, lập công lớn cơ hội còn không phải muốn nhiều ít có bao nhiêu? Điểm ấy tiểu công lao tính cái gì? Lại nói, nếu không phải đại nhân đem cái này tạ phương đến bức cho không đường có thể đi, thấp hèn nào có cái gì năng lực khuyên được hần?”

Võ lương bật thấy hần thượng nói, cười cười cũng chưa nói cái gì.

Trình vượt địa đạo: “Không biết đại nhân có thể tường tượng trông thấy tạ phương đến?”

Võ lương bật trầm ngâm sau một lúc lâu nói: “Tính, hần lại không phải hướng ta đầu hàng. Muốn hay không ta phái người giúp người áp giải? Người muốn đem này đó tù binh làm sao bây giờ?”

Trình vượt địa đạo: “Những người này mới vừa đầu hàng, còn không thể dùng cho đại nhân trong quân. Bất quá cũng không thể lập tức thả, miễn cho lại có nhân sinh sự cấp đại nhân thêm phiền toái. Hữu thừa đại nhân ý tứ là, bá nhan Thừa tướng nơi đó binh lực có chút không đủ, không bằng đưa qua đi, từ bá nhan Thừa tướng hiểu dụ.”

Võ lương bật khen: “Hữu thừa đại nhân thật là sẽ làm quan nào, đầu giống ta. Ai, theo ý người đi. Người muốn bao nhiêu người áp giải?”

Trình vượt địa đạo: “Thấp hèn đã đem vũ khí đều đoạt lại, những người này còn có thể làm sao bây giờ? Thịnh đại nhân phải ra một ngàn nhân mã đủ rồi.”

“Hành, dùng thuyền sự tình người đi tìm Lữ đại nhân thương lượng.”

“Đa tạ đại nhân.” Trình càng làm thi lễ, vừa muốn đi, võ lương bật lại gọi lại hắn. Nói: “Người lần này công lao không nhỏ, trở về chỉ sợ muốn thăng quan, ta trước chúc mừng người. Bất quá ta có một câu, người nếu về sau bên phải thừa đại nhân bên kia ngốc nì, nghĩ ra được đi một chút, ta nơi này vẫn luôn đều thiếu người. A, ha ha.”

Trình càng mang theo cảm kích tươi cười lại thi lễ, xoay người mà đi. Thăm nghĩ gia hỏa này thật đúng là thức người nào, không biết hắn biết chính mình chân thật thân phận sau sẽ nghĩ như thế nào?

Ăn qua cơm trưa, trình càng cùng đoàn chính trung mang theo một ngàn nhiều nhân mã cùng năm ngàn tù binh lên đường.

Hối hận không ngừng đoàn chính trung vẫn luôn rất hiếu kì mà truy vấn trình càng là như thế nào làm được, trình càng tắc cười mà không đáp.

Trình càng ngày hôm sau liền nghênh diện gặp Lữ sư quỳ.

Đương đoàn chính trung lôi kéo trình càng tiến trước bái kiến Lữ sư quỳ thời điểm, Lữ sư quỳ đang ở dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn hắn.

Chờ trình càng thấy lễ nạp thái, Lữ sư quỳ hồ nghi hỏi: “Vương phó thiên hộ, ta cũng không phải là muốn cướp người công lao, nhưng việc này thật sự thái cổ quái. Ta phương đến ta cùng với hắn kết bạn đã lâu, hắn là người nào ta lại rõ ràng bất quá, hắn sao có thể đầu hàng? Người rút cuộc nói như thế nào phục hắn?”

Trình càng cười nói: “Thịnh đại nhân bình lui tả hữu.”

Lữ sư quỳ vung tay lên, tả hữu người tất cả đều đi ra ngoài.

Trình càng chờ mọi người đi ra ngoài, đột nhiên hướng Lữ sư quỳ được rồi cái đại lễ. Lữ sư quỳ lắp bắp kinh hãi, vừa muốn hỏi hắn vì cái gì, trình càng liền nói: “Lữ đại nhân, chuyện này còn làm ngài bị một chút ủy khuất, thấp hèn trước cấp Lữ đại nhân bồi tội.”

Lữ sư quỳ nhú nhú mày, nói: “Người hãy nói xem.”

Trình càng lược thanh một chút yết hầu, nói: “Là như thế này. Liền như Lữ đại nhân lời nói, này tạ phương đặc dụng thông thường biện pháp căn bản sẽ không đầu hàng, cho nên, thấp hèn liền dùng một chút biện pháp khác.”

“Biện pháp gì?”

“Thấp hèn cho hắn nói tam sự kiện, đáp ứng rồi hắn hai điều kiện.”

“Nga, nói nói xem.”

“Chuyện thứ nhất chính là cho hắn nói Thừa tướng an đồng làm người. Chuyện thứ hai chính là cho hắn nói bá nhân Thừa tướng làm người. Lại nói tiếp liền ở chỗ này thực xin lỗi đại nhân một hồi.”

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Lữ sư quỳ nhớ tới một sự kiện, có chút xấu hổ nói: “Việc này người thế nhưng cũng biết?” Hắn mới vừa đầu hàng khi từng lấy hai cái tôn thất nữ tử trang điểm thật sự kiều diễm đưa cho bá nhân, kết quả bá nhân thực sinh khí, mắng hắn một đống, làm cho mặt xám mày tro.

Trình càng nghiêm mặt nói: “Đại nhân không cần chú ý. Lúc đó đại nhân sơ cù cờ khởi nghĩa, trong lòng khó tránh khỏi thấp thòm, đưa bá nhân Thừa tướng hai nữ tử tính cái gì? Nếu là thấp hèn vì này, chỉ sợ đưa đến càng nhiều. Bá nhân Thừa tướng đã sử không vui, cũng sẽ không thật sự trách tội đại nhân, bất quá một hồi hiểu lầm thôi, tính cái gì? Chuyện này liền tính truyền đi ra ngoài, người khác cũng sẽ không nói đại nhân không chu toàn đến, càng có rất nhiều người cảm thấy đại nhân đáng giá kết giao, chưa chắc là chuyện xấu.”

Lữ sư quỳ bị hắn một khuyên, mặt già cuối cùng bình thường. Không cảm thắm nghĩ: “Người này là một nhân tài a, không biết có thể hay không mời chào lại đây?”

Trình càng nói tiếp: “Chuyện thứ ba ta cho hán nói hán lúc trước khảo tiến sĩ thời điểm sự tình. Nghĩ đến đại nhân còn có ấn tượng. Năm đó tạ phương đến ở thi đình khi mắng to quyền thần giả tự do, kết quả vốn dĩ muốn tới tay Trạng Nguyên bị cho văn thiên tường, chính mình lại bị biếm truat. Thấp hèn nhớ rõ hán lúc ấy nói qua, nếu Nam Tống còn như vậy đi xuống, hai mươi năm sau tất vong. Hôm nay không phải ứng nghiệm sao? Thấp hèn lấy cái này nhắc nhở hán, hán đã chịu rất lớn chấn động.”

Lữ sư quỳ gật gật đầu, nói: “Lời này nói rất đúng, nguoi thật là cái sẽ khuyên nguoi.”

Trình vượt địa đạo: “Đa tạ đại nhân khích lệ. Tiếp theo ta lại cho hán nói hai việc. Một kiện là đồ mồ hôi đang muốn trừ bị Thái Học, Quốc Tử Giám tế tửu là hứa hành, nhưng tiến sĩ nói chỉ cần hán đầu hàng, tắc nhất định làm được. Quốc Tử Giám phụ trách dạy đồ hoàng tộc hậu duệ quý tộc, chính khả thi triển hán tài hoa. Nếu không bị Hán nhân sở giáo, kia về sau Hán nhân chỉ sợ liên thâm. Tự Lý 璿 phản loạn sau, Mông Cổ quý tộc dốc hết sức công kích đồ mồ hôi dùng Hán nhân, hành hán pháp, nếu là không thể đem Mông Cổ tiểu quý nhân dạy dỗ đến thích Hán nhân hán văn hóa, chúng ta Hán nhân về sau còn có ngày lãnh quá sao?”

Lữ sư quỳ thấy hán đem những lời này đều nói ra, nhưng thật ra tin hán giảng. Bởi vì những việc này nơi nào có thể công khai mà nói, khó trách hán muốn bình lui tả hữu. Ngay sau đó nói: “Nguoi có thể có này đó ý tưởng, có thể thấy được ngày thường thực lưu tâm cục diện chính trị a. Việc này không thể lại cùng nhân ngôn.”

“Là, đa tạ đại nhân quan tâm.” Trình càng làm ra một bộ cảm động bộ dáng lại nói tiếp: “Còn có một việc, chính là Nam Tống diệt vong, đã là sắp tới. Nhưng ngày sau Tống triều lịch đại hoàng đế lăng tẩm phải làm sao bây giờ? A hợp mã cùng đám kia thấy tài quyền nghĩa lạt ma chính là đã sớm theo dõi. Khi nào cấp quật khai trộm cái đế hướng lên trời cũng không ngoài ý muốn. Nếu hán đầu hàng, liền có thể có cơ hội gặp mặt đồ mồ hôi, khuyên đồ mồ hôi hạ chi bảo hộ. Đồ mồ hôi anh minh, há có không đáp ứng đạo lý? Nếu hán không nói, nơi nào sẽ có người quản những việc này? Kia tạ phương đến vừa nghe thấp hèn lời nói, hai má lưu hán, suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc nói hán có thể đầu hàng, nhưng đại nhân là hán cũ thù, hán không thể hướng đại nhân đầu hàng. Hữu thừa đại nhân lại quản không được nơi này, cho nên hán chỉ chịu hướng bá nhân Thừa tướng đầu hàng. Thấp hèn nơi nào không rõ hán trong lòng suy nghĩ, chỉ là không nghĩ khuất cư đại nhân dưới a. Này bất quá là việc nhỏ, cho nên thấp hèn liền đáp ứng xuống dưới. Sự tình chính là như vậy.”

Lữ sư quỳ nghe hán nói xong, cẩn thận nghiền ngẫm nửa ngày, rốt cuộc thờ phào nhẹ nhõm, nói: “Hào nguoi cái vương tam tài a. Khó trách nguoi tuổi còn trẻ liền làm phó thiên hộ, thực sự là một nhân tài! Vừa rồi những lời này đó nguoi chỉ sợ đối hữu thừa đại nhân cũng không giảng quá đi? Nguoi yên tâm, ta cũng sẽ không đối bất luận kẻ nào nói, chúng ta đều là Hán nhân sao.”

Trình càng cười hắc hắc, nói: “Đại nhân cùng người khác nói, ta cũng sẽ không thừa nhận.”

Lữ sư quỳ cười ha ha, nói: “Nói rất đúng. Ai, ta thù hạ liền không nguoi như vậy có khả năng. Nguoi nếu là bên phải thừa đại nhân nơi đó đợi đến không thoai mái, chúng ta đều là Hán nhân, tổng có thể cho nhau chiếu cố chiếu cố.”

Trình càng vội hành lễ nói: “Nếu có nhờ bao che với đại nhân thời điểm, mong rằng đại nhân chiếu cố. Mặt khác, ta còn có một việc muốn mời đại nhân châm chước.”

“Nói đi, khách khí cái gì?”

Trình càng cười nói: “Thực xin lỗi đại nhân một hồi, tổng nếu muốn biện pháp đền bù một chút. Là như thế này, bá nhân Thừa tướng đã chịu tiểu tảo, tuy không đến mức thương đến căn bản, nhưng binh lực đã là không đủ. Đặc biệt là Lưu Thuận tam vạn thủy quân hàng địch, sử bá nhân Thừa tướng rất là tức giận. Này đó tù binh, hữu thừa đại nhân là tướng hiền cho bá nhân Thừa tướng, nhưng này đó phần lớn là bộ binh, liền kỵ binh đều không nhiều lắm, sợ là nan giải bá nhân Thừa tướng lửa sém lòng mảy. Cho nên ta tưởng, nếu muốn đem này năm ngàn người cấp Thừa tướng đưa đi, tổng muốn phái binh hộ tống, lại muốn vùng ven sông nam hạ, đương nhiên muốn thủy quân, cho nên. ....”

Lữ sư quỳ nghe đến đó thân thể đột nhiên nghiêng về phía trước, nói: “Nguoi là nói, muốn ta mượn cơ hội phái rất nhiều thủy quân qua đi, bắt động thanh sắc mà cấp bá nhân lưu lại, lấy này tới kết hảo hán phải không?”

Trình càng nặng trọng địa gật gật đầu, nói: “Đúng là. Bá nhân Thừa tướng nhất khuyết thủy quân, đại nhân nếu đưa đi, là đưa than ngày tuyết nào. Lại lấy áp giải vì danh, bá nhân Thừa tướng mặt mũi thượng cũng đẹp. Như vậy giao hảo bá nhân Thừa tướng, chính là cơ hội khó được a. Đã giải lần trước hiểu lầm, lại nhất định có thể làm đồ mồ hôi cao hứng, đại nhân nghĩ như thế nào?”

“Hào mưu kế! Hào, hảo!” Lữ sư quỳ mặt mày hớn hờ mà đứng lên, đi đến trình càng trước mặt, cảm khái nói: “Đáng tiếc nguoi không phải ta nguoi a, ai, lần này vừa đi, không biết khi nào mới có thể tái kiến nguoi. Này phân nhân tình ta nhớ kỹ, ngày sau tất có sở báo. Nguoi xem, ta bắt một vạn thủy quân như thế nào? Ta cũng chỉ có thể phái ra nhiều như vậy, dù sao bên này đã không có Tổng quân, lưu lại mấy ngàn thủy quân che chở thủy lộ cũng là được.”

Trình càng trong lòng ở hoan hô, kế hoạch của hán rốt cuộc chứng thực, chỉ kém cuối cùng kết thúc. Nhưng mặt ngoài vẫn như cũ bất động thanh sắc nói: “Đại nhân anh minh, đại nhân ân tình này bá nhân Thừa tướng là thiếu định rồi.”

“Ha ha ha ha ha. ....” Hai người cùng cười ha ha, chỉ là cười nguyên nhân lại một trời một vực, không biết ai sẽ cười đến cuối cùng?

Trình càng lại hỏi Lữ sư quỳ có nghĩ thấy tạ phương đến?

Lữ sư quỳ cũng là không thấy, chỉ nói làm trình càng nhiều chiếu cố hán cũng là được. Trình càng lại xưng cơ nói đoạn chính trung sự tình.

Lữ sư quỳ đảo cũng sáng khoái, liền dựa vào trình càng thỉnh cầu, còn phái đoạn chính trung đi theo trình càng đi. Thống lĩnh thủy quân vạn hộ Trịnh bảo

đức cũng cấp phải tới. Việc này không nên chậm trễ, trình càng trực tiếp dẫn người lên đường, hướng thủy quân đại doanh mà đi.

Trình càng nhanh xu nhập doanh, điểm tề một vạn nhân mã, lại cấp kia năm ngàn tù binh áp lên thuyền, giương buồm hướng Thường Châu chạy tới.

Trình càng trong lòng biết tri hoãn không được, nếu chính mình nói dối bị vạch trần, này một vạn nguyên quân liền thật thành áp giải chính mình người. Mau! Chính là mấu chốt, lợi dụng cổ đại tin tức truyền lại thông thả lỗ hổng, mới có này một loạt lớn mật đến làm người làm khó người khác tin tưởng hành động. Phía trước sự tình, vương sĩ nguyên hân là không thành vấn đề, phía chính mình chỉ cần lại thành công, thế cục liền sẽ hoàn toàn bất đồng.

Vùng ven sông mà xuống, trình càng lại mệnh tốc độ cao nhất đi tới, tiến lên so phía trước tới thời điểm mau nhiều.

Qua mấy ngày một ngày buổi tối, một cái thuyền nhỏ lén lút bị buông ra, trên thuyền mấy cái trình càng hộ vệ liễu mạng mà phe phẩy thuyền xuống phía dưới du mà đi.

Ngày hôm sau, trình càng làm trò đoàn chính trung đám người mặt phân phó mấy cái hộ vệ, làm cho bọn họ trước tiên đi bá nham nơi đó liên hệ, thỉnh bá nham phái quân tiếp ứng.

Lại đi trước mấy ngày, lạ thường châu càng thêm gần. Chỉ thấy phía trước trên mặt sông tĩnh kỳ pháp phối, gần hai vạn thủy quân đánh nguyên quân cờ hiệu nghênh diện mà đến.

Nhìn thấy trình càng sở dẫn dắt đội tàu, lập tức đánh ra liên tiếp cờ hiệu.

Trình càng cười cười, không đợi nói chuyện, bên cạnh đoàn chính trung hỏi: “Vương huynh đệ, bá nham Thừa tướng thủy quân còn có nhiều như vậy a, này phân nhân tình chỉ sợ cùng lắm thì rất nhiều.”

Trình càng cười mà không nói.

Chờ đến hai vạn thủy quân đã đem bọn họ vây quanh lên, trình càng chuyển đầu đối Trịnh bảo đức nói: “Thỉnh đại nhân hạ lệnh đi theo bọn họ đi, trên bờ đã chuẩn bị tốt đồ ăn. Muốn đánh giặc, dù sao cũng phải trước khao một phen đi.”

Trịnh bảo đức vui vẻ ra mặt, truyền xuống mệnh lệnh, trình càng đám người thuyền hỗn loạn tại đây chút thủy quân trung cùng nhau xuống phía dưới du chạy tới.

Chỉ chớp lát sau, đã vượt qua Thường Châu. Thường Châu còn có một tòa thủy quân đại doanh, nhưng môn quan đến gần gao, thỉnh thoảng có người hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, có vẻ thực kinh ngạc.

Đoàn chính trung thấy thế hỏi: “Vương huynh đệ, chúng ta không đi vào sao?”

Trình càng cười nói: “Chúng ta nhiều người như vậy, nơi này sao có thể thi triển đến khai, mặt sau còn có một tòa đại doanh, sở hữu chuẩn bị đều ở nơi đó.”

Đại quân tiếp tục đi trước, nửa ngày sau mới đến một tòa lớn hơn nữa thủy quân doanh. Có thuyền đem mọi người lãnh đi vào.

Chờ đến thủy quân đại môn đóng lại, trình càng chờ mọi người đều lên bờ. Chỉ nghe một tiếng pháo vang, chung quanh sở hữu thủy quân đồng thời đem vũ khí nhắm ngay trình càng đám người, hô lớn: “Đầu hàng không giết! Đầu hàng không giết!”

Đoàn chính trung cùng Trịnh bảo đức đám người đang ở trọn mắt há hốc mồm gian, trình càng đã vỗ vỗ Trịnh bảo đức bả vai, mỉm cười nói: “Trình huynh còn không hạ lệnh đầu hàng?”

Trịnh bảo đức tức giận đến rút ra kiếm tới hướng về phía trình càng lớn kêu: “Đây là có chuyện gì?”

Đoàn chính trung lại suy nghĩ cẩn thận, cười khổ ngăn cản Trịnh bảo đức nói: “Trình huynh còn không rõ sao? Chúng ta mắc mưu. Xin hỏi các hạ là?”

Trình càng cười tháo xuống chính mình tóc giả bộ, nói: “Trình càng, làm Trình huynh Chu huynh bị sợ hãi, bên trong tiệc rượu đã dọn xong, tới, ta cấp hai vị tây trần đón gió.”

Hai người kinh ngạc đến nói không nên lời nói, há to miệng, không thể tưởng tượng mà nhìn trình càng.

Trịnh bảo đức một cái thân binh đột nhiên bỗng nhiên rút đao vọt lại đây. Trình càng không lùi mà tiến tới, kia thân binh còn không có phản ứng lại đây, đã bị một quyền đá đảo.

Bên cạnh đi lên hai cái hộ vệ, đem cái kia thân binh vịn đi.

Trình càng lại cười nói: “Đã quên đối với các người nói, ta võ công cũng không tồi. Thỉnh, thỉnh.”

Trịnh bảo đức đành phải cầm trong tay kiếm đi xuống một ném, lớn tiếng nói: “Hàng đi.” Một vạn thủy quân vũ khí rơi xuống thanh âm vang thành một mảnh, bốn phía tiếng hoan hô rung trời động mã. Tạ phượng đến năm ngàn nhân mã kêu đến cơ hồ muốn điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Trình càng mang theo bọn họ hướng bên trong đi đến, Lưu Thuận cùng vương sĩ nguyên đón lại đây, khom mình hành lễ.

Lưu Thuận cười nói: “Công tử đây là không thể kỳ công a, từ xưa đến nay đánh giặc, chưa từng có đem đối thủ thỉnh đến bày rập lại không uống một bình một tốt mà hàng phục. Công tử cư nhiên còn làm hai lần, ha ha, không biết có hay không lần thứ ba? Công lao này ta nhưng không ngại nhiều a.”

Trình càng thấy bọn họ đều mang cái bao tay, thăm nghĩ trong lòng Lý thế tu làm được không tồi. Mím cười hỏi: “Ali hải nha kia năm ngàn người đều an bài hảo?”

Vương sĩ nguyên đáp: “Đều an bài hảo, giết hơn một trăm tướng gây chuyện, mặt khác cũng liền thành thật. Lý phát nhân mã cũng không đi, tướng chờ công tử trở về cùng công tử thương lượng chút sự tình, đang ở bên trong chờ đâu. Công tử thủ hạ nghìn người nhóm nghe nói công tử trở về, lưu một nửa thủ doanh, những người khác cũng đã tới rồi.”

“Hảo, phía trước dẫn đường, đem tạ phương đến những người đó cũng mang qua đi, lần này chúng ta đến hảo hảo thương nghị một chút.”

Trình càng ở phía trước đi, đoàn chính trung cùng Trịnh bảo đức về mặt buồn bực mà chân chờ một chút, cũng chỉ hảo theo đi lên.

Trình càng xa nhìn về nơi xa thấy một cái nhà cửa, cửa một đồng lớn người đang ở nghênh đón. Vừa thấy trình càng, sôi nổi chào hỏi.

Trình càng cũng trở về lễ, trương quý thoát thoát đám người thấy trình càng bình an trở về, càng hiện thân thiết. Trình càng tốt không dễ dàng mới theo chân bọn họ hàn huyên xong, vào chính phòng, mọi người cũng đều theo tiến vào.

Lúc này tạ phương đến trương hiếu trung đám người cũng chạy tới, mọi người có nhận thức không quen biết lại là náo nhiệt một phen.

Tạ phương đến tiến nhanh tới cầm trình càng tay, kích động đến nói không ra lời. Thật lâu sau mới nói: “Một vạn nguyên quân Thủy sư tinh nhuệ, bắt chiến mà hàng, công tử kỳ công a. Ta đương vì công tử hướng triều đình thỉnh công.”

Trình càng cười cười vẫy vẫy tay, thỉnh đại gia ngồi xuống. Bởi vì nhân số đông đảo, chính trong phòng lập tức đều ngồi đầy người.

Trình càng sai người đem đoàn chính trung cùng Trịnh bảo đức đưa đi cùng Ali hải nha chờ làm bạn, lúc này mới đặt mông ngồi xuống thượng đầu.

Lý phát tạ phương đến bọn người là tam phẩm quan to, mặt khác mệnh quan triều đình cũng có một số lớn, trình càng chỉ là cái bạch thân, nhưng tất cả mọi người đều minh bạch, nơi này chỉ có hấn có tư cách ngồi vào thượng đầu đi. Một chúng quan viên tuy rằng cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng chỉ có thể tự mình điều thích một chút.

Trình càng xem phía dưới văn võ lẫn đường, đều là chính mình tướng hết các loại biện pháp cứu tới tinh anh, trong lòng thoải mái có thể nghĩ.

Trình càng hướng mọi người cười, nói: “Đại gia làm khó tề, ta có tam sự kiện muốn trước nói một chút. Chuyện thứ nhất, nguyên quân rất cường đại, không dễ dàng như vậy bị đánh bại, cho nên chúng ta cùng nguyên quân chiến tranh, sẽ là một cái trường kỳ quá trình. Nhưng cuối cùng, nhất định là chúng ta thắng lợi! Các vị mặc kệ khi nào, thỉnh nhớ kỹ điểm này. Chuyện thứ hai, quyết định chiến tranh thắng bại chính là hai bên tổng hợp thực lực. Tổng hợp thực lực bao gồm rất nhiều phương diện, tỷ như kinh tế, quân sự, hậu cần, khoa học kỹ thuật, tâm lý từ từ. Ta một người là quân bất quá tới, cho nên ta yêu cầu đại lượng người tới giúp ta, không biết Lý đại nhân tạ đại nhân chờ chư vị đại nhân ai nguyện ý trợ ta giúp một tay?”

Trương hiếu trung đứng lên hướng tạ phương đến hành lễ nói: “Đa tạ đại nhân đối ta chiếu cố. Ta muốn đuổi theo tùy Trình công tử, hướng đại nhân cáo tội.”

Tạ phương đến còn chưa chờ nói chuyện, chương như đán đán người cũng đứng lên đối tạ phương đến hành lễ, cùng kêu lên nói: “Ta chờ cũng nguyện đi theo Trình công tử.”

Tạ phương đến thở dài một hơi, đứng dậy đối trình càng thi lễ nói: “Trình công tử, những người này đều là trung dũng chi sĩ, vọng Trình công tử đối xử tử tế chi.”

Trình càng còn thi lễ, nói: “Thỉnh đại nhân yên tâm, trình càng quyết không có phụ gởi gắm. Bất quá thứ tiểu tử vô lễ, ta cũng muốn mời đại nhân lưu lại, còn có việc muốn thỉnh đại nhân tương trợ.”

Tạ phương đến trầm ngâm nói: “Ta là mệnh quan triều đình, lúc này ném Giang Đông trở về, đã là chịu tội chi thân, tự nhiên phải hướng bệ hạ thỉnh tội. Thật sự là không thể ở tại chỗ này.”

Trình vượt địa đạo: “Không biết trong triều tả hữu Thừa tướng nhưng có một cái hiền lương chi thần, nhưng làm đại nhân thi triển trả thù? Đại nhân cùng

trần nghi trung tổ có thù oán oán, đại nhân hồi triều, cái kia trần nghi trung nhưng sẽ bỏ qua đại nhân? Đại nhân lại có khó, ta có thể lấy cái gì danh nghĩa cứu giúp? Đại nhân sinh tử là một người việc, nhưng ảnh hưởng lại không nhỏ. Ta thật vất vả đem đại nhân cứu ra, đại nhân nếu chết vào gian thần tay, ta chẳng phải là bạch vôi một hồi? Đến lúc đó chỉ có chỉ huy Lâm An, vì đại nhân báo thù thôi. Đại nhân không hy vọng ta như vậy đi? Đại nhân chỉ để ý ở chỗ này trụ hạ, ta liền hồi báo triều đình, nơi này quan viên khuyết thiếu, lưu đại nhân ở chỗ này hỗ trợ, ta đảo muốn nhìn một chút này trần nghi trung có biện pháp nào có thể làm hại đại nhân?”

Nói vừa xong, ngay cả Lý phát cũng ở gật đầu xưng là.

Trương hiếu trung cùng chương như đán đán người càng là cực lực khuyên bảo.

Trình càng rèn sắt khi còn nóng nói: “Ta thu hồi Thường Châu lúc sau, không người có thể thống trị, tướng phiên toái đại nhân.”

Doãn cốc nói: “Trình công tử, chúng ta tri châu đều là triều đình nhậm mệnh, nếu là triều đình không đồng ý, khác phái người tới đón Thường Châu, công tử muốn như thế nào tự xử?” Doãn cốc là biết Hành Dương Trường Sa, thất thủ lúc sau tới Đàm Châu, cho nên mới có này hỏi.

Trình càng biết Doãn cốc người này tổ có có thể vọng, là hiếm thấy tài năng, cũng là chính mình tướng cực lực kéo nhiều nhân tài. Vì thế đáp: “Tại hạ không phải Đại Tổng người, Đại Tổng ý chỉ tại hạ tướng vâng theo liền vâng theo, không nghĩ vâng theo ai có thể đem ta thế nào? Nếu triều đình khác phái người khác, bất quá đuổi đi hần thôi. Nếu thực sự có năng lực, cũng có thể làm hần đi thống trị địa phương khác.”

“Công tử chính là muốn đối kháng triều đình?” Lý phát xoay mình đứng lên, thần sắc nghiêm túc mà nhìn trình càng, những người khác cũng vẻ mặt ngưng trọng, trong phút chốc tựa hồ liền không khí đều đình trệ.

Trình càng thực buồn bực mà nhìn thoáng qua Lý phát, nói: “Lý đại nhân, ta vừa rồi nói, ta không phải Đại Tổng người, nói gì đúng hay không kháng? Ta từ hải ngoại trở về là sát kim nhân, ai biết kim nhân đã diệt, giết hay không người Mông Cổ đối ta mà nói cũng không phải cần thiết, ta chỉ là nhìn đến người Mông Cổ giết ta Hán nhân tâm sinh phần hận mới những tay việc này thôi, trước nay không nghĩ tới muốn thay Tổng triều bán mạng. Đơn giản mà nói, ta cùng với Tổng triều là hợp tác quan hệ, ta giúp Tổng triều chống đỡ người Mông Cổ, Tổng triều cho ta cung cấp phương tiện. Nếu không như vậy, ta đại có thể buông tay mặc kệ, ngồi xem Tổng triều diệt vong thôi, cùng ta lại có cái gì quan hệ? Lấy trong tay ta mấy vạn binh mã, nơi nào không thể đi đến? Không biết Lý đại nhân theo như lời đối kháng triều đình là ý gì?”

Lý phát bị trình càng nói đến sắc mặt đỏ lên, ngượng ngùng mà không biết như thế nào trả lời. Không chỉ là hần, ở ngôi cơ hồ tất cả mọi người không tự giác mà đem trình càng trở thành Tổng triều người, nhưng cần thận nghĩ đến, trình càng trên thực tế cùng Tổng triều có thể nói không hề quan hệ. Hơn nữa trình càng sớm liền nói thật sự rõ ràng, chính mình còn lấy chính mình tiêu chuẩn yêu cầu hần, thật là buồn cười.

Trình càng cười nói: “Lý đại nhân, bất quá hiểu lầm mà thôi, không cần chú ý.”

Lý phát lại không cầm hỏi: “Nhưng nơi đây giai đại Tổng lãnh địa, Trình công tử gì có thể tự phái quan viên?”

Trình vượt địa đạo: “Tứ Xuyên có phải hay không Đại Tổng lãnh địa? Đàm Châu có phải hay không? Giang Đông có phải hay không? Đại Tổng có thể phái quan viên qua đi sao?”

“Kia bất quá là bị nguyên binh chiếm lĩnh, Trình công tử ý tứ là nơi này cũng bị Trình công tử chiếm lĩnh?”

“Đúng vậy, bằng không đâu?”

“Ngươi nói cái gì?” Lý phát lại bị trình càng chọc giận.

Trình càng thực kỳ lạ mà nhìn hần nói: “Chẳng lẽ không phải sao? Ta không phải Đại Tổng người, cũng không có Tổng triều chức quan, ta quân đội cũng chỉ phục tùng mệnh lệnh của ta, không nghe Tổng triều. Tuy rằng ta không cấm ngăn Tổng triều người tiến vào, nhưng nơi này rốt cuộc ai nói tính? Trừ bỏ ta còn có khác người sao? Đây không gọi chiếm lĩnh, cái gì kêu chiếm lĩnh?”

“Ngươi.....” Lý phát lại nghẹn lời, suy nghĩ một chút lại nói: “Văn tướng công cho ngươi một giấy thủ lệnh, mặt trên viết muốn ngươi phụ trách cùng nguyên quân giao chiến công việc, ngươi này không phải phụng mệnh lại là cái gì?”

“Đây cũng không phải là phụng mệnh a, đây là Văn tướng công đem những việc này phó thác cho ta, kia thủ lệnh là cho các ngươi xem, ta không phải Đại Tổng người, Văn tướng công sao có thể đối ta hạ mệnh lệnh?”

Dương đình đột nhiên đứng lên hỏi: “Không biết như thế nào mới tính triều đình không phối hợp ngươi? Nếu là triều đình hạ lệnh xử tử Lý đại nhân tạ đại nhân hoặc là ta chờ, ta ngang vi thần tử, tự nhiên tuân chỉ. Trình công tử muốn như thế nào?”

Trình càng bả vai từng từng, nói: “Nếu đã là người của ta, kia bất luận kẻ nào đều không thể giết bọn hần. Tổng đình nếu không thu hồi ý chỉ, thật ra mạng người, ta cũng chỉ có thể hưng binh báo thù. Ta bên này đã chết bao nhiêu người, bên kia sẽ phải chết thượng gấp mười lần. Trần nghi trung, lưu mộng viêm có mấy cái đầu đủ ta chém?”

Bực này đại nghịch bất đạo nói nếu là người khác nói, Lý phát đám người chỉ sợ sớm đã khẩu tru bút phạt. Nhưng trình càng không phải Đại Tổng người, nói ra đại gia cư nhiên chọn không ra tật xấu.

Dương đình cúi đầu suy nghĩ một chút nói: “Một khi đã như vậy, dương đình nguyện vì Trình công tử hiệu lực.”

Lý phát cả kinh, nói: “Chậm đã.”

Dương đình lại nói: “Đại nhân, ta đã nghĩ đến rõ ràng, trong triều gian thần giữa đường, ta chờ liên tính may mắn bắt từ, cũng là có chí khó đuổi. Nếu tướng bực Mông Cổ, làm sáng tỏ thiên hạ, Trình công tử là duy nhất hy vọng. Vốn dĩ ta còn lo lắng Trình công tử chịu trong triều gian thần kiềm chế, đem ta chờ trị tội. Nhưng Trình công tử không chỗ nào sợ hãi, ta cái kia quan chức lại tính cái gì? Chỉ nguyện công tử đối xử từ tế Tổng thất, để báo thiên ân.” Nói xong, quỳ một gối xuống đất, đôi trình càn hành đại lễ.

Trình càn vội vàng nâng dậy hắn, nói: “Tiên sinh nói gì vậy? Tổng thất lại không có thực xin lỗi ta, ta vì cái gì muốn đi đối phó nó? Cứ việc yên tâm chính là. Ta phải tiên sinh, giống như đến một cánh tay trái, thật tốt quá, thật tốt quá. Ha ha. ....”

Lý phát thuộc cấp Ngô kế minh, Lưu hiếu trung nghĩ nghĩ, cũng đứng lên nói: “Nguyện vì công tử hiệu lực.”

Này hai người cũng thực không đơn giản, Ngô kế minh còn đương quá Hồ Bắc chiêu thảo sứ, đều là có thể huyết chiến hán tử. Trong lịch sử Lưu hiếu trung cuối cùng ở Lý phát tự sát sau, hiển thành đầu hàng, cũng trách không được hắn.

Doãn cốc nhìn bọn họ, tích cốc râu cằm vài cái, khẽ thở dài một chút, đứng dậy chấp tay thi lễ nói: “Nguyện từ bên hiệp trợ công tử.” Hắn là tri châu, tổng không thể trước mặt mọi người đối trình càn hành đại lễ sẵn sàng góp sức.

Trình càn căn bản không để bụng này đó lễ nghi thượng sự tình, lập tức tiến lên đỡ lấy hắn hai tay, nói: “Đến đại nhân chi trợ, Trình mỗ lại có vài phần nắm chắc. Mau mời ngồi.”

Hiện tại cơ hồ mọi người đôi mắt đều nhìn thẳng tạ phương đến cùng Lý phát. Chỉ còn bọn họ hai cái không có tỏ thái độ, bọn họ hai người tỏ lấy khí tiết nổi tiếng, nhưng việc này tựa hồ cùng khí tiết không quan hệ, không biết sẽ làm gì lựa chọn?

Tạ phương đến nhìn thoáng qua Lý phát, Lý phát cũng đang nhìn hắn.

Tạ phương đến tiêu sái cười, nói: “Này Thường Châu chỉ cần có thể đánh hạ tôi, ta là có thể thống trị hảo.”

“Hảo!” Không cảm có người cổ lấy chừng tôi.

Tác giả án: Trong lịch sử Doãn cốc cùng Lý phát đều là phi thường chuyên nghiệp có khả năng quan viên, thuộc hạ thấy bọn họ như thấy thần minh, phạm là bọn họ công tác quá địa phương đều lưu lại mỹ danh, cụ thể ghi lại ta liền không thuật lại.

Dương đình tài năng thậm chí còn khắp nơi bọn họ phía trên, ngút trời kỳ tài, cử trọng nhược khinh. Ở trong quân thời điểm đem trong quân lớn nhỏ sự vụ nắm giữ đến rõ ràng, nơi nào có bao nhiêu người, bao nhiêu tiền lương, lớn nhỏ quan viên năng lực bối cảnh là cái gì đều bị hạ bút thành văn. Vô luận nhiều chuyện phức tạp tình, tới rồi hắn trong tay liền trở nên đơn giản, lập tức liền có thể xử lý thật sự thỏa đáng, trong quân trên dưới đều đối hắn thực kính sợ.

Tạ phương đến bởi vì chỉ là đại nho, không thông quân vụ, cho nên được đến trương hiếu trung sau, đối trương hiếu trung phi thường tín nhiệm, chỉ cần là hắn nói đều làm theo. Nhưng đáng tiếc chính là hắn thù hạ chỉ có một trương hiếu trung, không có có thể bày mưu tính kế nhân vật, tuy rằng không thiếu tám máu chiến đấu hăng hái dũng khí, trương hiếu trung cũng dũng quan tam quân, nhưng lại không cách nào đánh vỡ nguyên quân vây công. Ở đoàn hồ bình bị vây sau, trương hiếu trung múa may song đao, giết một trăm đa nguyên quân, lệnh nguyên quân vì này khí chết. Sau lại đường lui bị bọc đánh, quân trận không xong, có một cái nguyên binh bắn trúng trương hiếu trung mã cái mũi, trương hiếu trung té ngựa, tiếp tục cùng nguyên quân chém giết, thân phụ vô số nặng nhẹ thương, rốt cuộc chống đỡ không được mới ngã xuống. Trương hiếu trung sau khi chết, nguyên quân đối hắn cực kỳ kính trọng, đều cảm khái mà xưng hắn cho thỏa đáng hán tử, đem hắn hậu táng hành lễ mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Lý phát thấy tạ phương đến cũng đáp ứng xuống dưới, lược làm trầm ngâm liền nói: “Ta nguyện trị kiến Khang.”

Tạ phương đến đôi mắt trừng, nói: “Hảo ngươi cái Lý phát, là cảm thấy ta không bằng ngươi sao?”

Trình càn lớn vui vẻ nói: “Tạ đại nhân nhiều lo lắng, Thường Châu tính cái gì, về sau chúng ta đem phần lớn đánh hạ tôi, các ngươi tranh cãi nửa một tranh đi.”

Mọi người cười ha ha, cái này trong phòng tất cả đều là người một nhà.

Trình vượt địa đạo: “Hảo, đã có chư vị hiệp trợ, ta đây liền phải nói chuyện thứ ba. Chuyện thứ ba chính là quy hoạch thực hành ta cái thứ nhất 5 năm kế

hoạch.”

“5 năm kế hoạch?” Mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết trình càng muốn nói cái gì.

Trình vượt địa đạo nhìn mọi người mê hoặc biểu tình, giải thích nói: “Không sai, chính là cái thứ nhất 5 năm chúng ta muốn làm cái gì. Chúng ta địa phương quá tiểu, quân đội cũng rất nhiều, tác chiến nhiệm vụ cũng thực trọng, nếu không chú ý phát triển kinh tế, này đó quân đội cũng có thể đem chúng ta kéo suy sụp. Ta vừa rồi không phải nói sao? Đánh giặc đánh chính là tổng hợp thực lực, đánh chính là hậu cần, chúng ta cần thiết đến có một cái quy hoạch, đều phải đạt tới cái gì mục tiêu, muốn như thế nào làm, sau đó lại phân nhiệm vụ đi xuống, nỗ lực làm thành. Mỗi một năm đều phải kiểm điểm, 5 năm sau muốn đại kiểm điểm, lại chế định tiếp theo cái 5 năm kế hoạch.”

Ở ngồi rất nhiều đều là nhiều năm làm quan, tổ có danh vọng, chính là lại trước nay chưa từng nghe qua như vậy thống trị biện pháp, chợt nghe dưới không cảm có chút mờ mịt vô thố.

Dương đình đôi mắt lại sáng. Ở mọi người còn ở suy xét thời điểm, hắn cái thứ nhất đứng lên nói: “Công tử cái này ý tưởng thật là thiên tài. Kể từ đó, các nơi không còn có thái bình quan dung quan nhưng làm, mỗi người đều biết muốn đạt tới cái gì mục tiêu, các nơi còn có thể phối hợp với nhau, quan viên khảo hạch cũng đơn giản.”

Trình càng hướng hắn duỗi một chút ngón tay cái, nói: “Không tòi, chính là như thế. Chúng ta ở chỗ này định ra đại 5 năm kế hoạch, các nơi phải vì hoàn thành những nhiệm vụ này lại từng người đánh ra bản thân 5 năm kế hoạch.”

Trình càng như vậy một giải thích, đại gia nhưng thật ra mình bạch không ít. Doãn cốc hỏi: “Không biết công tử muốn làm cái gì đâu?”

Trình vượt địa đạo: “Không phải ta muốn làm cái gì, là chúng ta muốn làm cái gì. Chuyện thứ nhất, ta nơi đó có chút phi thường tốt cây nông nghiệp hạt giống, sản lượng cao, đôi chỗ địa yếu cầu thiếu, hơn nữa ta có chút mới nhất cây nông nghiệp trồng trọt pháp, ba năm về sau khi, chúng ta lương thực có thể tăng thu nhập cái này số.” Trình càng cười vờn bốn cái đầu ngón tay.

“Bốn thành?” Mọi người đều không cảm lộ ra tươi cười. Nếu như vậy, thật là chính là đại mùa thu hoạch a. Tổng khi chiếm thành lúa đã mở rộng, đại gia đôi cao sản cây nông nghiệp đều có rất đại hứng thú.

“Không phải bốn thành, là bốn lần!”

“Cái gì?! Bốn lần! Tuyệt không có khả năng này!” Mọi người đều kinh hô lên.

Trình càng cười cười nói: “Lý đại nhân, người lâu chương địa phương, cũng biết chiếm thành lúa một mẫu sinh sản nhiều thiếu?”

Lý phát nói: “Một năm hai thực, một mẫu có thể đạt tới tam thạch tả hữu.”

Trình vượt địa đạo: “Đây là, ta cho người cây nông nghiệp kê khoai lang đỏ, một năm hai thực, mẫu sản có thể đạt tới bốn mươi thạch trở lên! Còn có một loại kê mã linh khoai, mẫu sản cũng ở mười lăm thạch trở lên. Còn có một loại kê bắp đỏ vật, nhưng thật ra không nhiều như vậy, cũng có thể có ba bốn thạch, bất quá nó có thể bán giá cao, ăn rất ngon, còn có thể làm bắp rang. Đúng rồi, gạo cũng có thể. Này lại là một cái phát tài chi đạo.” Bắp rang Tổng triều khi đã xuất hiện, bất quá không phải bắp thôi.

Mọi người tất cả đều sợ ngây người. Mẫu sản hai mươi thạch nào, đây là cái gì khái niệm, nếu có thể mở rộng, này thiên hạ còn có bị đói người sao?

Tạ phương đến miệng run run, thật vất vả mới mang theo một so với khốc khang nói: “Công tử, việc này chính là thật sự?”

Trình vượt địa đạo: “Ta đã lừa gạt các người sao? Bất quá ta hạt giống không nhiều ít. Năm nay khiến cho các người nhìn xem, sang năm đại lượng mở rộng. Đến lúc đó, chúng ta chẳng những không cần vì quân lương phát sầu, còn có thể hướng ra phía ngoài bán lương. Ta còn sẽ làm này vài loại đồ vật đồ ăn, chúng ta lại khai một đồng lớn hiệu ăn, người nói có thể tránh bao nhiêu tiền?”

Mọi người vừa nghe trình càng sẽ nấu ăn, trừ bỏ trương quý thoát thoát đám người, trên mặt đều có chút cổ quái. Đầu năm nay chỉ có trong nhà thực khổn cùng, nam nhân mới có thể thân thủ nấu ăn.

Trình càng nhưng không để bụng này đó, nói: “Ta muốn thành lập một cái nông nghiệp tư, việc này phải nó tới quản. Doãn đại nhân, người tới như thế nào?”

“Hảo.” Doãn cốc nghĩ đến có thể ở chính mình trong tay giải quyết lương thực vấn đề, không cảm vì này hướng về, phải biết rằng, đây chính là hoàn toàn có thể tái nhập sử sách. Người đọc sách vì cái gì? Đương nhiên muốn lưu lại thanh danh sao. Vừa nghe trình càng điểm tướng, lập tức liền đáp ứng xuống dưới.

“Doãn đại nhân còn có một việc, chính là tìm một ít trải qua việc nhà nông nhi người đọc sách, ta có một ít nông nghiệp phương diện kỹ thuật muốn truyền thụ cho bọn hắn, lại từ bọn họ truyền thụ cấp nông dân. Nông nghiệp tư mọi người, bao gồm Doãn đại nhân đều phải tới học tập, không thông nông vụ nhưng không thành.”

“Là, ta mau chóng làm.” Doãn cốc không cảm đối trình càng bội phục lên. Hắn luôn luôn khinh thường những cái đó chỉ biết làm quan lại không thông thật vụ, trình càng như thế phải cụ thể, làm hắn rất cuộc cảm thấy có dùng võ nơi.

Trình càng hướng Lý phát nói: “Lý đại nhân, kiến khang còn sớm. Phía trước ta có chuyện tình muốn mời ngài đi làm.”

Lý phát nói: “Thình công tử phân phó chính là.”

Trình càng cũng không khách khí, nói: “Chính là tu lộ kiến phòng cái bến tàu. Ta sẽ chế tạo xi-măng cùng hồng gạch. Lý đại nhân muốn phái người cùng ta tới học, tương quan nhà xưởng cũng muốn xây lên tới, giữ nghiêm cơ mật. Đây đó đều chuẩn bị cho tốt lúc sau, chính là cái vài chục trượng cao lâu cũng là dễ như trở bàn tay. Càng quan trọng là, phòng ở sẽ không bị thiêu, càng thêm giữ ấm cùng chắc chắn. Mặt khác một chút, ta còn sẽ làm ra đại lượng pha lê, này không những có thể sáng lập tài nguyên, còn có thể làm nhà ở càng thoải mái, nông nghiệp thượng cũng có thể ở phương bắc kiến đại lâu. Còn có, ta muốn đại luyện sắt thép, là tốt nhất sắt thép. Sắt thép, là quân sự có không thành công máu chốt. Cái này không cần Lý đại nhân quản, nhưng người muốn phụ trách vận chuyển, đem nguyên liệu vận tiến vào. Vũ khí sự tình ta tự mình làm.”

Lý phát nói: “Kia cái này bộ môn tên là cái gì?”

Trình vượt địa đạo: “Công nghiệp tư, tạm thời chính là cái này. Ta biết đại nhân tò mò mới có thể nổi tiếng, nhưng cái này tư quản sự tình quá nhiều, về sau còn sẽ lại nhiều, đến lúc đó lại khác lập tân tư tới chia sẻ, tạm thời liền từ Lý đại nhân toàn quyền phụ trách.”

Lý phát ôm quyền nói: “Là.”

Trình càng lại hướng tạ phương đắc đạo: “Tạ đại nhân, Thường Châu sự tình người muốn kiêm, ta còn có một việc muốn giao cho người.”

Tạ phương đến cũng nghiêm nghị nói: “Thình giảng.”

Trình vượt địa đạo: “Chính là vệ sinh tư, chủ quản y học. Ta muốn tạ đại nhân đi triệu tập đại lượng muốn học y người cùng thủ đoạn cao minh thầy thuốc, ta sẽ một ít y học tri thức cùng chữa bệnh thủ đoạn, muốn toàn bộ dạy cho bọn họ. Nhưng muốn cho bọn họ biết, ta muốn dạy cho bọn họ, cùng bọn họ phía trước sở học quá cơ hồ hoàn toàn bất đồng, là một loại khác y học hệ thống. Cùng trung y so sánh với, trị liệu hiệu quả càng vì trực tiếp. Còn có, ta muốn đại nhân phụ trách các nơi vệ sinh tình huống. Rác rưởi cùng phân không được loạn ném, đều phải tập trung xử lý, có có thể ủ phân liền tận lực lợi dụng. Không thể tùy chỗ đại tiểu tiện, loạn ném rác rưởi, tùy ý phun đàm muốn phạt tiền, các nơi muốn kiến thanh khiết thoải mái nhà vệ sinh công cộng, ta sẽ họa một ít bản vẽ, quay đầu lại cấp đại nhân đưa đi. Đây không riêng gì vệ sinh vấn đề, càng là ngăn chặn bệnh tật, tạo phúc con cháu đại sự, tạ đại nhân là danh nghe thiên hạ đại nho, làm chuyện này nhất phương tiện. Làm ơn.” Trình càng hướng tạ phương đến vái chào.

Tạ phương đến cả kinh. Vốn dĩ hắn cho rằng chính mình công tác nhất không chớp mắt, nhưng trình càng lại không có vẻ phía trước mặt hai người hành lễ, ngược lại hướng hắn hành lễ, hắn mới biết được, trình càng cư nhiên càng coi trọng hắn công tác. Lại tưởng một chút, rốt cuộc mình bạch việc này khó khăn. Đây là đắc tội với người công tác a, hắn thanh danh dùng tại đây phương diện đương nhiên so người khác phải có chút điều kiện. Lập tức cũng không do dự, lập tức đáp ứng xuống dưới.

Trình càng đối đương đình nói: “Muốn nói công tác của người nhiều nhất, cái thứ nhất chính là người phải làm ta trợ thủ, ta qua tay sự chỉ sự là nhiều nhất, cũng có đại lượng cơ mật, này đó đều phải giao cho người. Còn có chính là người muốn quản lý tình báo. Ta sẽ thành lập một cái chuyên môn cơ cấu phụ trách tình báo thu thập sửa sang lại cùng phân tích, chuyện này thực phức tạp, thực gian khổ, trước đây từ trương quý phụ trách, nhưng hắn muốn tùy ta chinh chiến, chỉ có người có thể. Yêu cầu cái gì chỉ đề ý hướng ta tới muốn. 5 năm kế hoạch chính thức văn bản ta sẽ sửa sang lại hảo tặng cho người nhóm.”

Đương đình làm sao không biết đây là đối chính mình lớn nhất tín nhiệm, vội đứng dậy thật sâu vái chào, cái gì cũng chưa nói.

Trình càng đem những việc này phân phó đi xuống, lúc này mới hỏi trương quý thoát thoát nói: “Các nơi có cái gì tin tức?”

Trương quý vội đứng dậy nói: “Các nơi quan viên đều rất phối hợp, chỉ có mấy cái không muốn vì công tử cống hiến sức lực, đều trở về Lâm An, ta đã phái người bắt thượng. Lâm An không có gì động tĩnh, các nơi thuế ruộng đã bị chúng ta tất cả đều giữ lại xuống dưới, cũng chưa nói cái gì. Rốt cuộc hiện tại còn ở đánh giặc, bọn họ cầu được một cái bình an, tạm thời sẽ không cùng chúng ta khó xử. Về sau liền khó nói. Thị huyền tự người phản lớn phân đều bị sát, hiện tại cũng có thể thượng thượng đại lượng thuế bạc, tất cả đều lấy tới tạo thuyền, Lý thế tu đã chiêu tập đại lượng thuyền thợ bắt đầu ân đại nhân cấp bản vẽ tạo thuyền, thuyền thợ trước nay chưa thấy qua như vậy thuyền, sẽ không quá nhanh làm ra tới. Bất quá đại nhân cái bao tay cùng rọu mạnh đều bán rất khá, hai họ thêm ở bên nhau, tạo thuyền phí dụng cũng không sai biệt lắm. Rọu mạnh đã đưa tới không ít, ta đều tiểu tâm bảo quản đi lên. Cái bao tay công tử nhất định thấy được. Mặt khác còn có một chút, chính là lấy Tô Châu phủ là chủ rất nhiều phủ thượng đều tường tham dự tạo thuyền cùng ra biển kinh thương. Đưa tới đại lượng tiền tài, ta không biết người có thể hay không đáp ứng, trước làm cho bọn họ lưu lại, chờ người trở về xử lý.”

Trình càng cười gật gật đầu, nói: “Đây đó phủ thượng khừu giác thật là nhanh nhạy nào. Muốn, vì cái gì không cần? Có thể theo chân bọn họ kết phùng, nhiều tạo một ít thuyền là có thể nhiều kiếm một ít tiền, về sau bọn họ còn phải vì chúng ta mở mang bờ cõi đâu. Đưa tới tiền, vừa lúc làm chúng ta công nghiệp phát triển tài chính khởi đầu, ta còn đang lo tiền không đủ đâu. Ha ha ha ha. ....”

Quay đầu đối Lưu Thuận nói: “Người chỗ đó thế nào?”

Lưu Thuận vội nói: “Đại khái thượng cái ra cái bộ dáng, công tử này hai tòa lò cao yêu cầu quá cao, các thợ thủ công một bên cái, một bên kiểm tra, e sợ cho làm lỗi, hơn nữa mấy ngày hôm trước ăn tết, chậm trễ chút thời gian, lại quá chút thiên tài có thể bước đầu cái ra tới, nhưng được chưa còn muốn thử lại xem. Công tử phân phó muốn bị hạ nguyên liệu cũng mua rất nhiều, đều tách ra chất đồng hảo, thạch chế nhà xưởng cũng ở khởi công, nhưng công tử yêu cầu đều là chưa từng nghe thấy a, các thợ thủ công đều là một bên nghiên cứu một bên làm, không nhanh như vậy.”

Trình vượt địa đạo: “Đây đó thợ thủ công đều phải dưỡng lên, quyết không cho phép bọn họ lại vì người khác công tác, hiểu chưa?”

Lưu Thuận khom người nói: “Nếu có tiết lộ, duy ta là hỏi.”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Trình càng lại hỏi thoát thoát nói: “Bá nhan bên kia như thế nào?”

Thoát thoát nhếch miệng cười, nói: “Kia bá nhan thật cho rằng công tử dùng chính là pháp thuật, nghe nói đã đi thành đô cùng tăng biên tìm đại lạt ma đi, không sai biệt lắm đã nhiều ngày liền sẽ tới rồi. Ta còn lo lắng công tử không kịp trở về, không nghĩ tới công tử nhanh như vậy sẽ làm nhiều như vậy đại sự. Hắc hắc. Chúng ta những người này mỗi ngày luyện đánh huyệt thương (súng), đã đều không kiên nhẫn, nếu không phải công tử có lệnh, đã sớm đánh hạ mấy trăm cá nhân.”

Trình càng lớn cười nói: “Bá nhan người này, nếu là đã biết chúng ta kiếm lời hán một vạn năm ngàn thủy quân, sợ là đến tức chết đi được đi?”

Mọi người đều là cười to.

Trình càng lại cùng mọi người dạo một chút sự tình, trời đã tối rồi, cái này quan trọng hội nghị mới cuối cùng kết thúc.

Mọi người tứ tán mà đi, các đi nghỉ tạm. Lưu Thuận làm mặt quỷ mà đi vào trình càng trước mặt, nói: “Có thuộc hạ mặt sau cho ngài để lại cái sân, ngài ăn tết không trở về, có mấy người đều đang chờ cho ngài lại đền bù một cái đầu. Hắc hắc.”

Trình càng tự nhiên mình bạch hán nói chính là cái gì, tức giận mà làm hán đưa lỗ tai lại đây, giao đãi một việc, Lưu Thuận trước mắt sáng ngời, trình càng liền phát tay đuổi đi hán. Vừa nhớ tới bốn cái mỹ nhân đang đợi hán, trong lòng nóng lên, không khỏi nhanh hơn bước chân, về phía sau mặt đi đến.

Lưu Thuận cho hán chuẩn bị chính là một cái đơn độc tiểu vượt viện, phi thường tinh xảo, nhưng trình càng nhưng không kia phân nhân tình đi hảo hảo thưởng thức.

Trình càng một chân vượt tiến sân, liền nhìn đến chỉ có chính phòng đèn sáng, có bốn nhân ảnh ở dưới đèn vừa nói cái gì một bên đang chờ hán.

Trình càng tiếng lòng bị thật sâu mà xúc động. Hán đi vào nơi này, liền khắp nơi chinh chiến, phiêu bạt không chừng, chưa từng có gia cảm giác. Nhưng hiện tại thấy được cái này tiểu viện, bên trong có bốn cái chờ hán nữ nhân, gia ấm áp lập tức tràn ngập hán nội tâm.

Trình càng trên mặt treo lên một tia ấm áp ý cười, nhẹ nhàng đẩy ra môn.

Tô dung, điệp thiên nhi, hồ tú tú, vân la vừa thấy đến hán, lập tức dừng lại câu chuyện, đôi mắt lượng lượng mà nhìn hán.

Trình càng ra vẻ tùy tiện mà cười, nghiêng mắt lên giọng nói: “Bốn cái **, còn không cho gia hôn một cái?”

Bốn người đại xấu hổ, nhưng cũng không xấu hổ, đều thối lại đây.

Trình càng một tay hoàn hai cái, ở bốn người ngoài miệng trực tiếp hôn đi lên.

Tô dung là lần đầu bị hán thân, lại là lâu khoáng chi thân, cả người run rẩy tự không cần phải nói, mặt khác ba người cũng bị trình càng khảy đến đầy mặt đỏ bừng.

Trình càng hôn một vòng, mới dừng lại tới xem các nàng chuẩn bị cái gì.

Chỉ thấy trên bàn bày đầy tinh xảo thức ăn, còn có Tống triều khi ăn tết ăn hoành thánh. Rượu là Đồ Tô rượu, cũng là ăn tết khi tất uống.

Trình càng lôi kéo các nàng ngồi xuống, một cái đồ ăn một cái đất trồng rau nhâm nhi thưởng thức.

Tư vị đều không tồi, nhưng bởi vì Tống khi không có như vậy nhiều gia vị, đặc biệt là vị tinh, không khỏi nhạt nhẽo chút. Đã sử như vậy, loại này gia cảm giác vẫn là làm trình càng ăn thật sự vui vẻ.

Tống khi uống Đồ Tô rượu có cái thói quen, muốn từ nhỏ nhất uống khởi. Trình càng khiến cho bốn cái mỹ nhân báo thượng sinh nhật.

Bốn người trung hồ tú tú nhỏ nhất, vừa mới mười bảy tuổi, vân la so nàng đại tam tháng, điệp thiên nhi lại đại một tháng, tô dung lớn nhất, cũng bất quá mười tám tuổi 0 điểm nhi mà thôi.

Đại gia vô cùng náo nhiệt đem uống rượu, trình càng trong lòng rồi lại có một cái khác chủ ý.

Cơm nước xong, thu thập chén bàn, trình càn lại cùng bốn cái mỹ nhân hàn huyền trong chốc lát thiên, nên ngủ.

Bốn người lẫn nhau sử cái ánh mắt, để lại tô dung xuống dưới, mặt khác ba người liền có chút không tha mà lui đi ra ngoài.

Ba người mới ra đi, trình càn đã một phen ôm qua tô dung. Không đợi nàng kinh hô lên, đã đem nàng miệng phong bế.

Trình càn vây quanh trụ tô dung, đem nàng phóng tới trên giường.

Tô dung lại vội vàng đứng dậy vì trình càn cởi áo.

Trình càn hưởng thụ nàng ôn nhu, lại nhìn nàng thẹn thùng vô hạn mà đem chính mình quần áo cởi, chỉ dư một kiện yếm cùng quần lót liền chui vào trong chăn. Sau đó trong chăn liền truyền ra một tiếng ruối muỗi thanh âm: “Công tử, thỉnh đem đèn thổi tắt nhưng hảo?”

Trình càn nơi nào chịu đáp ứng, Tổng đại cũng không phải là hiện đại thành thị, đèn một thổi, thân thủ không thấy năm ngón tay, như vậy mỹ nhân, liền mạo hiểm đáng người đều xem không, còn có cái gì ý tứ?

Trình càn cũng không đi quần đèn, lập tức chui đi vào, một bên tiếp tục nhắm nháp tô dung cái lưỡi thom tho, một bên giải khai trên người nàng cận tồn quần áo, đem nàng lột đến trần như nhộng, hai tay liền đến chỗ sờ loạn lên.

Tô dung thân thể mềm mại mà đầy đặn, hai chân trần ngập co dãn, lập tức liền bậc lửa trình càn sở hữu *.

Tô dung run nhè nhẹ ở trình càn nửa là ôn nhu nửa là cường bách lực lượng hạ mở ra hai chân. Trình càn thường thức trong chốc lát nàng nhất bí ẩn địa phương, chờ đến tô dung đã chịu không nổi thời điểm, lập tức công đi vào.

Tô dung liễu mạng ngăn cản trình càn một lần lại một lần đánh sâu vào, nhìn không được ** lên. Nàng chết đi trường phu ở cưới nàng khi đã có bệnh trong người, thân thể gầy yếu, nơi nào so được trình càn loại này cường kiện thân thể? Nàng làm sao từng hưởng qua loại mùi vị này?

Tô dung càng kêu càng lớn thanh, mới đầu nàng còn có thể khắc chế, sau lại đã quên mình, hoàn toàn không màng người khác có nghe hay không được đến. Nhưng thật ra trình càn đem nàng miệng phong bế, làm nàng chỉ có thể phát ra “Ân ân” giọng mũi, càng tăng thêm **.

Tô dung bị trình càn đưa lên năm lần cao phong, rốt cuộc thoải mái đến mềm đi xuống.

Trình càn thương tiếc mà giúp nàng dịch hảo chẩn, tô dung mềm mại nói: “Công tử còn chưa tận hứng, có thể cho khác tỷ muội hầu hạ.”

Trình càn cười hắc hắc, hôn một cái tô dung. Khoác khởi quần áo lặc mình ra cửa phòng, cũng mặc kệ bên cạnh là ai nhà ở, liền gõ khởi cửa.

Đèn lập tức sáng lên, môn mở ra vừa thấy, là vân la.

Trình càn cao hứng đến vọt đi vào, cửa phòng một dấu, liền đem vân la lột cái tinh quang, nhìn nàng pháp phòng quyến rũ đáng người, trình càn tính thú liền lớn hơn nữa.

Còn nhớ rõ vân la ở Đàm Châu thành khi đối hán **, trình càn mới vừa đem nàng bỏ nhào vào trên giường, vân la đã gấp không chờ nổi mà ôm lấy trình càn, liền ở trình càn dưới thân uyển chuyển kiều đề lên, nguyên lai nàng đã sớm bị tô dung ** thanh làm cho dục hỏa khó nhịn, còn tưởng rằng trình càn không tới đâu. Nếu tới, đương nhiên đến nắm chặt cơ hội.

Trình càn cũng bị nàng làm cho dục hỏa cao si, một bên đùa bốn nàng tốt đẹp *, một mặt tận tình mà chinh phạt lên.

Qua mau nửa canh giờ, thay đổi mấy cái tư thế vân la rốt cuộc mệt đến rất không được, trình càn cũng không khách khí, trực tiếp ở vân la tê tiếng la trung tận tình mà đem hạt giống loại đi xuống.

Vân la gắt gao mà ôm lấy trình càn, một bên hữu khí vô lực mà cùng trình càn lưỡi hôn, một bên còn bót thời giờ nhỏ giọng oán giận trình càn ngày đến có điểm văn.

Trình càn một bên vuốt ve nàng kiều nộn thân thể, một bên đáp lại nàng. Chẳng được bao lâu, vân la bởi vì quá mệt mỏi, thực mau ngủ rồi.

Trình càn xem ** vân la, lại có phản ứng, lặng lẽ xuống đất, khoác khởi quần áo lại triệu một cái khác phòng đi đến.

Trình càn ở ngoài cửa ho khan vài cái, môn liền khai.

Trình càn lập tức liền chạy trốn đi vào, cũng mặc kệ là ai. Hôn lên nàng miệng, vuốt hắc đem một bộ âm áp mềm mại thân mình áp tới rồi trên giường, ở một tiếng duyên dáng gọi to bên trong, lại bắt đầu hành trình.

Tuy rằng thân thủ không thấy năm ngón tay, nhưng dưới thân nữ nhân thật là cái vu vật, no đủ ngực, mảnh khảnh eo, đỉnh kiều mông, hoạt nộn đùi cùng từ chớp mũi vọng lại như có như không **, đều làm trình càn lại lần nữa bùng nổ. Trình càn hoa ở trên người nàng thời gian là dài nhất, mãi cho đến cuối cùng hai người cơ hồ điên cuồng mà hợp ở bên nhau, nàng trước sau chịu đựng không phát ra đại thanh âm.

Vân thu sương mù tán, trình càn ôm này phó hoàn mỹ thân thể, tinh tế mà thể vị trên người nàng như có như không hương khí, lúc này mới nhớ tới, này mùi hương phía trước ngủ qua.

“Thiên nhi?”

Diệp thiên nhi hữu khí vô lực mà nhẹ nhàng đẩy một chút trình càng ngực, hôn dỗi nói: “Hiện tại mới biết được là ta sao?”

Trình càng hôn lên nàng miệng, đem nàng cái lưỡi thom tho hàm chứa hảo hảo mà nhắm nháp trong chốc lát, mới nói: “Cầm đèn, ta muốn nhìn ngươi.”

Diệp thiên nhi không có biện pháp, đành phải ** lỏa ngấm giường đi đốt đèn.

Đèn sáng ngời, một khối làm trình càng trước mắt càng lượng hoàn mỹ thân hình liền xuất hiện ở trước mắt.

Trình càng tham lam mà nhìn này phó làm chính mình nhìn không chớp mắt *, một bên ở trong lòng may mắn. Nếu không phải Ali hải nha cái kia ngu ngốc tự cho là thông minh, chính mình không phải bỏ lỡ sao?

Diệp thiên nhi ngưỡng ngưỡng mà nghiêng mặt mu bàn tay ở sau người làm trình càng xem cái đủ. Thẳng đến trình càng phản ứng lại đây, một phen đem nàng trào tiến ở chỗ đau lòng mà ôm chặt nàng cho nàng sưởi ấm.

Diệp thiên nhi cảm kích mà cùng trình càng lại kích hôn lên, đột nhiên nàng lại cảm giác được cái kia vừa rồi tra tấn nàng vật nhỏ lại ở ngo ngoe rục rịch, không cảm có chút sợ hãi. Vội vàng đối trình vượt địa đạo: “Tú tú chỗ đó công tử còn chưa có đi, không bằng làm nàng hầu hạ công tử đi.”

Trình càng lưu luyến không rời mà ở diệp thiên nhi trên người lại thăm dò một phen, rốt cuộc triều cuối cùng một phòng đi đến.

Lúc này đã là nửa đêm về sáng, hồ tú tú đang ngủ ngon lành, lại nghe đã có người ở gõ chính mình môn. Hồ tú tú lập tức liền tỉnh, biết trình càng ngày, trong lòng vui vẻ đến cơ hồ muốn hét lên. Vội xuống giường mở cửa, đem trình càng kéo vào tới, còn sợ hán đông lạnh, dùng chính mình ấm áp * cấp trình càng sưởi ấm.

Trình càng lại là cảm động lại là thích, làm tú tú điểm thượng đèn, trước đọc đã mất một phen tú sắc lại nói.

Hồ tú tú bộ ngực nhất no đủ, nhìn ra nhỏ nhất cũng có e**, lại xứng với nàng trời sinh loli mặt, trình càng trong lòng mừng rỡ, kiếm lớn a.

Hồ tú tú giống một con bị kinh con thỏ giống nhau ôm chặt lấy trình càng không chịu buông tay, tùy tiện trình càng ở trên người nàng ta cần ta cứ lấy, thỉnh thoảng còn sờ trường khăn cấp trình càng lau lau mồ hôi, trên mặt đều là lại khoái hoạt lại thỏa mãn biểu tình.

Cả đêm làm ba lần, bốn cái nữ nhân, trình càng cũng có chút mệt mỏi, ôm hồ tú tú lệnh người huyết mạch sôi sục thân mình, một tay còn cầm hồ tú tú rất nhiều mẫn địa phương, cảm thấy mỹ mãn mà ngủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sốan Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Tối rồi buổi sáng, trong lòng ngực hồ tú tú còn ở mỹ mỹ mà ngủ, đồng hồ sinh học đã đem trình càng cấp đánh thức.

Thiên chỉ có một chút lượng, trình càng phủ thêm quần áo, đến trong viện đánh mấy tranh quyền, thân thể thoải mái, mới ngừng lại được.

Bốn cái mỹ nhân ngày hôm qua bị hán lẫn lộn đến không nhẹ, đều còn không có tỉnh. Trình càng trong lòng lại là nóng lên, vội vàng đi vào chính phòng, nhìn đến tô dung còn ở ngủ ngon hương.

Tối hôm qua liền nàng một người không có lưu lại con cháu, hiện tại còn chờ cái gì?

Trình càng đem trên người quần áo cởi, một hiên khai bị, tô dung lược có thể bày ra ra thành thực mị lực thân thể mềm mại liền trần như nhộng mà ở chính mình trước mắt.

Trình càng chui vào ổ chăn, dán đi lên, dùng tay ở nàng nhất bí ẩn địa phương động lên, tô dung không cảm bùng tình, thấy trình càng lại tới nữa, vừa buồn cười lại sợ hãi, nói: “Công tử còn muốn tới sao? Thiếp thân sợ là hầu hạ không được.”

Trình càng thấy nàng tỉnh, mới mặc kệ nàng nói cái gì, một ngụm hít vào nàng tiểu cái lưỡi thom tho, tận tình dây dưa.

Không vài cái tô dung chuẩn bị đã làm tốt. Trình càng đề thương (súng) lên ngựa, lần thứ hai ở tô dung trên người thi triển lên.

Tô dung ngay từ đầu bởi vì sợ hãi có chút kháng cự, nhưng không chờ trình càng làm bao lâu thời gian, tối hôm qua kia quen thuộc ** thanh lại càng lúc

càng lớn.

Trình càng nghẹn hồi lâu, tim yên hoạ theo vân kia hai cái tiểu nha đầu lại không thể ăn, lập tức có bốn vị mỹ nhân cung hấn tận tình hưởng thụ, trong lòng khoái ý khó có thể nói nên lời, nhìn tô dung kia trương mặt đẹp thượng mỹ diệu biểu tình, trình càng chỉ cảm thấy trên người có sự không xong kính nhi.

Lần này thời gian giống như càng lâu, cuối cùng ở tô dung cơ hồ chút nào không thêm che dấu liên tiếp thét chói tai trung, hai người đều vui sướng tràn trề mà ngã xuống cùng nhau.

Tô dung kịch liệt mà thở hổn hển, thân thể không chịu nổi chế mà lung tung run rẩy, đã co rút, nhưng nằng lại trước nay không giống như bây giờ thỏa mãn quá.

Nàng tưởng thân thân trình càng, lại một cái đầu ngón tay đều không động đậy, chỉ có thể ôm trình càng đem chính mình rung động truyền đạt cho hắn.

Trình càng cũng hoàn toàn thỏa mãn, thật lâu áp chế * rốt cuộc toàn bộ phóng thích ra tới, cảm thụ được trong lòng ngực tô dung co rút, trong lòng đắc ý làm hắn cơ hồ tưởng lấy ra giấu đi đi động đem hiện tại giờ khắc này chụp được tới. Nhưng kia đồ vật quá kinh thể hải tục, trình càng tốt không dễ dàng mới đánh mất cái này ý niệm.

Lúc này trời đã sáng choang, trong viện chỉ có trình càng cùng bốn cái mỹ nữ, Luru Thuận liền người hầu đều không phải tới, thật là thức thời.

Trình càng chặt ôm chặt trụ tô dung, kiên nhẫn mà chờ tô dung thân thể khôi phục bình thường. Hơn nửa ngày tô dung rốt cuộc dài một cái, ôm lấy trình càng cúi đầu vào trình càng trước ngực, thấp thấp mà nói: “Công tử, phải bảo trọng thân thể a, nô tỳ đảo còn hảo thuyết, công tử một thân hệ thiên hạ, nếu bởi vì nô tỳ chờ lâu đại sự, nô tỳ chờ chết không đủ tích.”

Trình càng vỗ nhẹ nhẹ chụp nàng hông, nói: “Người yên tâm, ta là cái loại này có khác phái vô nhân tính người sao?”

Tô dung “Xì” một tiếng cười, trên người nàng không có gì sức lực, cười đến rất khó chịu, lại nhịn không được. “Có khác phái vô nhân tính”, công tử như thế nào như vậy sẽ nói chuyện nhạ.

Lúc này bên ngoài đã truyền đến hồ tú tú thanh âm: “Công tử, Dung tỷ tỷ, dùng chút cơm sáng đi.”

Trình càng mới chú ý tới trời đã sáng choang, nhìn đáng về ít nhất 9 giờ. Trình càng xem vừa thấy trong lòng ngực đồ bùng nổ tô dung, thật là luyến tiếc đứng dậy. Liền nàng môi anh đào lại cùng tô dung cái lưỡi thom tho triền miên đã lâu, thẳng đến thân thể lại có phản ứng, sợ tới mức tô dung liều mạng đem hắn đẩy ra, vừa lúc hồ tú tú lần thứ hai tới gọi bọn hắn ăn cơm, trình càng cuối cùng ở tô dung hầu hạ đem quần áo xuyên lên, sam hạ thể đã sưng đỏ tô dung, thân thanh khí sáng mà đến đại sảnh đi ăn cơm.

Mặt khác ba cái mỹ nhân đã đợi trong chốc lát, tam song thu ba đường như đôi mắt ở trình càng trên người vòng tới vòng lui, chờ nhìn đến đầy mặt đỏ lên, khắp khắp tô dung, trên mặt đều lộ ra bốn cợt cười.

Cơm không tính nhiệt, bất quá còn có thể. Trình càng uống một ngụm cháo, bốn cái mỹ nữ mới bắt đầu ăn. Trình càng chú ý tới điểm này, trong lòng thực sự có gia chủ cảm giác.

Ăn ngẫu nhiên mà ăn xong, trình càng muốn khởi còn có việc làm, buông chén ở mỗi người cái miệng nhỏ thượng hôn một thân liền đi rồi. Ha ha, cũng không cần thu thập, đương cái cổ nhân cũng không tồi sao.

Trình càng vào trước đường, Luru Thuận không ở, những người khác cũng các đi làm việc, ngày hôm qua trình càng phân phó sự tình quá nhiều, tất cả mọi người hành động lên. Tạm thời không bị phân ra vụ, cũng bị kéo đi hỗ trợ.

Trình càng thực vừa lòng đại gia tích cực thái độ, tìm cá nhân hỏi một chút tù binh nơi, liền trực tiếp đi qua.

Bởi vì không biết trình càng sẽ xử lý như thế nào những người này, Luru Thuận đảo cũng không quá bạc đãi bọn hắn. Cũng là đơn độc tiểu vượt viện, bất quá nhỏ không ít, phòng ở cũng đơn sơ chút, nhìn đáng về phía trước hẳn là người hầu trụ.

Sân ngoài cửa có hai trăm nhiều người bao quanh vây quanh, thấy trình càng ngày, có nhận thức vội vàng tiếp đón đại gia chào hỏi.

Trình càng vội vàng ngăn cản, nói: “Không cần này đó quy củ. Đại gia vất vả, đại trời lạnh, chúng ta còn có thể ngủ cái ấm ổ chăn, các ngươi còn phải đánh lên tinh thần nhìn nào. Tính lên ta phải hướng các ngươi hành lễ. Những người này rất quan trọng, vất vả cũng đến xem trọng. Chờ xong việc lúc sau, ta hảo hảo tha các ngươi mấy ngày giả, tỷ lệ phát sinh cao điểm tiền cho các ngươi, còn có tân nương rượu mạnh, cũng mời các ngươi nếm thử, nhưng chỉ có thể ở nghỉ thời điểm uống a.”

Trình càng mấy câu nói đó, nói được này đó hán tử hốc mắt đều đỏ. Vất vả đừng lo, quan trọng là có người nhớ kỹ ngươi vất vả, nói vài câu ấm nhân tâm nói, liền hết thấy đều đáng giá. Người thường thường liền đơn giản như vậy.

Đi đầu quan quân vội nói: “Công tử yên tâm, chúng ta nhất định cấp xem trọng. Nhưng thật ra công tử muốn vào đi, muốn phái bao nhiêu người đi theo?”

Trình càng cười xua xua tay, nói: “Ta một người là đủ rồi, tưởng lấy trụ ta, có cái kia lá gan cũng đến có cái kia bản lĩnh a. Nói trở về, nếu ta bị lấy trụ, không cần cố kỵ, có cái chiêu gì hô cái gì.”

Trình càng nói xong, cười cười, quan sát một chút tiểu viện. Kia quan quân đã mở ra môn, trình càng trực tiếp liền đi vào.

Tiểu viện không có gì mai phục, bọn tù binh không có việc gì, có ở chính mình trong phòng ngục, có vài người tụ ở bên nhau ngốc.

Nghe được tiểu viện môn mở ra, thời gian này cũng không phải là ăn cơm thời điểm, cũng không phải ngày thường thu thập người tiến vào thời điểm, khó tránh khỏi tò mò ai tới.

Chính trong phòng có người đem cửa đẩy ra, liếc mắt một cái liền thấy được trình càng, thế nhưng ngay ngắn cả người.

Trình càng vừa thấy, nhận thức, là cái kia Ali hải nha trưởng hạ hán quân vạn hộ trương vinh thật.

Trương vinh thật thấy trình càng xem hán mắng nha nhạc, giận sôi máu, nhưng cũng không dám lỗ mãng, hướng về phía trong phòng hô: “Là trình càng ngày.” Lại quay đầu đối trình vượt địa đạo: “Trình công tử, ngài cuối cùng đã trở lại, là muốn sát a vẫn là muốn chém a.”

Trình càng cười ha ha, vừa muốn trả lời, bên trong hô to chạy ra khỏi một người, đúng là Ali hải nha thủ hạ Mông Cổ vạn hộ thoát ôn không hoa.

Thoát ôn không hoa nhìn đến trình càng, hết sức đỏ mắt, hét lớn: “Cùng ta tới một mình đấu! Ngươi cái này rửa đen rút đầu!”

Trình càng lạnh hừ một tiếng triều hán dưới háng ngấm ngấm, thoát ôn không hoa đột nhiên nhớ tới trình càng phải cưu hán cũ lời nói, đột nhiên sợ hãi, bất giác lui về phía sau một bước.

Trình vượt địa đạo: “Ngươi muốn đánh a, hành. Chúng ta nhưng nói tốt, ngươi phải thua, ta không giết ngươi, chỉ cưu ngươi. Ngươi muốn thắng, ngươi nghĩ muốn cái gì ta đều đáp ứng ngươi, thế nào?”

Lúc này sở hữu tù binh đều đã đi ra, trừ bỏ Ali hải nha cái kia còn không có khỏi hán.

Thoát ôn không hoa là nổi danh mãnh tướng, mọi người đều là biết đến. Trong lúc nhất thời đều tưởng xúi giục thoát ôn không hoa tiếp thu, nhưng tưởng tượng đến thua liền phải bị cưu, một đám đều do dự lên. Mệnh có thể ném, nhưng thứ đồ kia nếu bị cắt bỏ, còn không bằng đã chết đầu.

Thoát ôn không mặt mày thượng lúc xanh lúc đỏ, không biết nên làm cái gì bây giờ. Tiếp thu đi thật sự sợ thua, nghe nói trình càng võ công rất lợi hại. Không tiếp thu đi, lại có về chính mình không có can đảm lượng. Cái này trình càng, thật sẽ làm khó người a.

Trình càng lên hán tròn trắng mắt, nói: “Không thể so liền dứt ngay, đều đến chính phòng mở họp.”

Thoát ôn không hoa xám xịt mà trốn đến một bên đi, chờ trình càng đi vào, mới đi theo trình càng mặt sau đi vào. Nói đến cũng kỳ quái, hán ở trình càng mặt sau xuống tay nhưng thật ra phương tiện, nhưng hán lại không hướng kia chỗ tướng.

Trình càng chạy tiến chính phòng, Ali hải nha so lần trước thấy thời điểm sắc mặt hồng nhuận một ít, nhưng rốt cuộc bị thương nặng, không nhanh như vậy hảo.

Ali hải nha thấy trình càng thần thái phi dương mà đi đến, đi được gần, còn có thể nghe đến một cổ quen thuộc mùi hương, đó là hán cấp nhất âu yếm tiểu thiếp điệp thiên nhi. Trong lòng không cảm thống khổ vạn phần, ngữ mang châm chọc mà đối trình vượt địa đạo: “Tôi hôm qua ngủ đến vẫn đi, vất vả.”

Trình càng sùng sốt, biết giấu không được hán, cười nói: “Không có gì vất vả, hán là, hán là.”

Ali hải nha cơ hồ bị hán khí học máu, hung tợn mà nhìn hán. Trình càng cũng không để ý tới hán, chỉ vào hán ghế dựa nói: “Nơi này là của ta, ngươi đến địa phương khác ngồi đi.”

Ali hải nha bất đắc dĩ, đành phải đứng dậy đến một bên. Có cái thiên hộ chuyển đến một phen ghế dựa, diu hán ngồi.

Chính trong phòng rối ren một trận, hai mươi mấy người người đều dọn ghế dựa tới, thành thành thật thật tại hạ đầu ngồi xuống.

Trình càng lớn mã kim đao mà ngồi ở thượng đầu. Kỳ thật lấy nơi này mười mấy người, một khối nhào lên tới, chưa chắc chế không được hán, nhưng căn bản là không ai dám. Trình càng thần kỳ đã làm cho bọn họ trong lòng trong mắt đối hán sinh ra sợ hãi, chống cự loại sự tình này, khó khăn quá lớn, vẫn là thôi đi.

Trình càng xem này đó tù binh, nhin không được có chút buồn cười. Như thế nào như vậy giống ngày hôm qua hội nghị đâu, chỉ là phía dưới thay đổi một ít người.

Trình càng xem xem Ali hải nha, đột nhiên thay đổi một bộ hòa ái miệng lưỡi hỏi: “Hữu thừa đại nhân thân thể hảo chút đi?”

Ali hải nha hoảng sợ, thầm nghĩ vừa rồi ngươi còn hung thần ác sát mà kêu ta làm địa phương, hiện tại lại lập tức thay đổi phó sắc mặt, quá dối trá đi? Nhưng là người ở dưới mái hiên, này đầu đến thấp a.

Đành phải cũng phi thường có lễ phép mà thi lễ nói: “Đa tạ Trình công tử quan tâm, hảo rất nhiều.”

Mọi người tro mắt mà nhìn hai người vừa rồi còn lẫn nhau thổi râu trừng mắt đối đầu lập tức lại như lão hữu hàn huyên lên, đều là xem thế là đủ rồi. Đây

mặt trở nên, cao a.

Trình càng rồi lại đột nhiên thay đổi một bộ biểu tình, ánh mắt lạnh lùng mà nhìn quét một lần này đó tù binh. Mọi người thấy hắn lại thay đổi một lần mặt, đều có chút không biết theo ai, vừa rồi trên mặt thật vất vả mới đòi ra tới bởi cười đành phải lại một chút thu hồi đi, tâm tình cũng bất an lên.

Bạn đang đọc truyện *Sóan Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Tối rồi buổi sáng, trong lòng ngực hồ tú tú còn ở mỹ mỹ mà ngủ, đồng hồ sinh học đã đem trình càng cấp đánh thức.

Thiên chỉ có một chút lượng, trình càng phủ thêm quần áo, đến trong viện đánh mấy tranh quyền, thân thể thoải mái, mới ngừng lại được.

Bốn cái mỹ nhân ngày hôm qua bị hắn lẫn lộn đến không nhẹ, đều còn không có tỉnh. Trình càng trong lòng lại là nóng lên, vội vàng đi vào chính phòng, nhìn đến tô dung còn ở ngủ ngon hương.

Tối hôm qua liền nàng một người không có lưu lại con cháu, hiện tại còn chờ cái gì?

Trình càng đem trên người quần áo cởi, một hiển khai bị, tô dung lược có thể bày ra ra thành thực nị lực thân thể mềm mại liền trần như nhộng mà ở chính mình trước mặt.

Trình càng chui vào ổ chăn, dán đi lên, dùng tay ở nàng nhất bí ẩn địa phương động lên, tô dung không cảm bùng tỉnh, thấy trình càng lại tới nữa, vừa buồn cười lại sợ hãi, nói: “Công tử còn muốn tới sao? Thiếp thân sợ là hầu hạ không được.”

Trình càng thấy nàng tỉnh, mới mặc kệ nàng nói cái gì, một ngum hít vào nàng tiểu cái lưỡi thom tho, tận tình dây dưa.

Không vài cái tô dung chuẩn bị đã làm tốt. Trình càng đề thương (súng) lên ngựa, lần thứ hai ở tô dung trên người thi triển lên.

Tô dung ngay từ đầu bởi vì sợ hãi có chút kháng cự, nhưng không chờ trình càng làm bao lâu thời gian, tối hôm qua kia quen thuộc ** thanh lại càng lúc càng lớn.

Trình càng ghen hồi lâu, tím yên hoa theo vân kia hai cái tiểu nha đầu lại không thể ăn, lập tức có bốn vị mỹ nhân cung hắn tận tình hưởng thụ, trong lòng khoái ý khó có thể nói nên lời, nhìn tô dung kia trương mặt đẹp thượng mỹ diệu biểu tình, trình càng chỉ cảm thấy trên người có sử không xong kính nể.

Lần này thời gian giống như càng lâu, cuối cùng ở tô dung cơ hồ chút nào không thêm che dấu liên tiếp thét chói tai trung, hai người đều vui sướng trần trề mà ngã xuống cùng nhau.

Tô dung kịch liệt mà thở hổn hển, thân thể không chịu khống chế mà lung tung run rẩy, đã co rút, nhưng nàng lại trước nay không giống như bây giờ thỏa mãn quá.

Nàng tưởng thân thân trình càng, lại một cái đầu ngón tay đều không động đậy, chỉ có thể ôm trình càng đem chính mình rung động truyền đạt cho hắn.

Trình càng cũng hoàn toàn thỏa mãn, thật lâu áp chế * rốt cuộc toàn bộ phóng thích ra tới, cảm thụ được trong lòng ngực tô dung co rút, trong lòng đắc ý làm hắn cơ hồ tưởng lấy ra giấu đi đi động đem hiện tại giờ khắc này chụp được tới. Nhưng kia đồ vật quá kinh thể hãi tục, trình càng tốt không dễ dàng mới đánh mất cái này ý niệm.

Lúc này trời đã sáng choang, trong viện chỉ có trình càng cùng bốn cái mỹ nữ, Lưu Thuận liền người hầu đều không phải tới, thật là thức thời.

Trình càng chặt ôm chặt trụ tô dung, kiên nhẫn mà chờ tô dung thân thể khôi phục bình thường. Hơn nửa ngày tô dung rốt cuộc thờ dài một cái, ôm lấy trình càng cúi đầu vào trình càng trước ngực, thấp thấp mà nói: “Công tử, phải bảo trọng thân thể a, nô tỳ đảo còn hảo thuyết, công tử một thân hệ thiên hạ, nếu bởi vì nô tỳ chờ lam đại sự, nô tỳ chờ chết không đủ tích.”

Trình càng vỗ nhẹ nhẹ chụp nàng hông, nói: “Người yên tâm, ta là cái loại này có khác phái vô nhân tính người sao?”

Tô dung “Xì” một tiếng cười, trên người nàng không có gì sức lực, cười đến rất khó chịu, lại nhịn không được. “Có khác phái vô nhân tính”, công tử như thế nào như vậy sẽ nói chuyện nha.

Lúc này bên ngoài đã truyền đến hồ tú tú thanh âm: “Công tử, Dung tỷ tỷ, dùng chút cơm sáng đi.”

Trình càng mới chú ý tới trời đã sáng choang, nhìn đáng vẻ ít nhất 9 giờ. Trình càng xem vừa thấy trong lòng ngực đỏ bừng mặt tô dung, thật là luyến tiếc

đứng dậy. Liền nâng môi anh đào lại cùng tô dung cái lưỡi thơm tho triền miên đã lâu, thẳng đến thân thể lại có phản ứng, sợ tới mức tô dung liều mạng đem hân đây ra, vừa lúc hồ tú tú lần thứ hai tới gọi bọn hân ăn cơm, trình càng cuối cùng ở tô dung hầu hạ đem quần áo xuyên lên, sam hạ thể đã sưng đỏ tô dung, thân thanh khí sáng mà đến đại sảnh đi ăn cơm.

Mặt khác ba cái mỹ nhân đã đợi trong chốc lát, tam song thu ba đường như đôi mắt ở trình càng trên người vòng tới vòng lui, chờ nhìn đến đầy mặt đỏ lên, khắp khiêng tô dung, trên mặt đều lộ ra bốn cột tươi cười.

Cơm không tính nhiệt, bắt quá còn có thể. Trình càng uống một ngụm cháo, bốn cái mỹ nữ mới bắt đầu ăn. Trình càng chú ý tới điểm này, trong lòng thực sự có gia chủ cảm giác.

Ăn ngấu nghiến mà ăn xong, trình càng muốn khởi còn có việc làm, buông chén ở mỗi người cái miệng nhỏ thượng hôn một thân liền đi rồi. Ha ha, cũng không cần thu thập, đương cái cổ nhân cũng không tồi sao.

Trình càng vào trước đường, Lưu Thuận không ở, những người khác cũng các đi làm việc, ngày hôm qua trình càng phân phó sự tình quá nhiều, tất cả mọi người hành động lên. Tạm thời không bị phân ra vụ, cũng bị kéo đi hỗ trợ.

Trình càng thực vừa lòng đại gia tích cực thái độ, tìm cá nhân hỏi một chút tù binh nơi, liền trực tiếp đi qua.

Bởi vì không biết trình càng sẽ xử lý như thế nào những người này, Lưu Thuận đảo cũng không quá bạc đãi bọn hân. Cũng là đơn độc tiểu vượt viện, bắt quá nhỏ không ít, phòng ở cũng đơn sơ chút, nhìn đáng về phía trước hân là người hầu trụ.

Sân ngoài cửa có hai trăm nhiều người bao quanh vây quanh, thấy trình càng ngày, có nhận thức vội vàng tiếp đón đại gia chào hỏi.

Trình càng vội vàng ngăn cản, nói: “Không cần này đó quy củ. Đại gia vất vả, đại trời lạnh, chúng ta còn có thể ngủ cái ấm ổ chăn, các ngươi còn phải đánh lên tinh thần nhìn nào. Tính lên ta phải hướng các ngươi hành lễ. Những người này rất quan trọng, vất vả cũng đến xem trọng. Chờ xong việc lúc sau, ta hảo hảo tha các ngươi mấy ngày giả, tỷ lệ phát sinh cao điểm tiền cho các ngươi, còn có tân nương rượu mạnh, cũng mời các ngươi nếm thử, nhưng chỉ có thể ở nghỉ thời điểm uống a.”

Trình càng mấy câu nói đó, nói được này đó hân từ hốc mắt đều đỏ. Vất vả đừng lo, quan trọng là có người nhớ kỹ ngươi vất vả, nói vài câu ấm nhân tâm nói, liền hết thấy đều đáng giá. Người thường thường liền đơn giản như vậy.

Đi đầu quan quân vội nói: “Công tử yên tâm, chúng ta nhất định cấp xem trọng. Nhưng thật ra công tử muốn vào đi, muốn phái bao nhiêu người đi theo?”

Trình càng cười xua xua tay, nói: “Ta một người là đủ rồi, tướng lấy trụ ta, có cái kia lá gan cũng đến có cái kia bản lĩnh a. Nói trở về, nếu ta bị lấy trụ, không cần cố kỵ, có cái chiêu gì hô cái gì.”

Trình càng nói xong, cười cười, quan sát một chút tiểu viện. Kia quan quân đã mở ra môn, trình càng trực tiếp liền đi vào.

Tiểu viện không có gì mai phục, bọn tù binh không có việc gì, có ở chính mình trong phòng góc, có vài người tụ ở bên nhau góc.

Nghe được tiểu viện môn mở ra, thời gian này cũng không phải là ăn cơm thời điểm, cũng không phải ngày thường thu thập người tiến vào thời điểm, khó tránh khỏi tò mò ai tới.

Chính trong phòng có người đem cửa đẩy ra, liếc mắt một cái liền thấy được trình càng, thế nhưng ngay ngăn cả người.

Trình càng vừa thấy, nhận thức, là cái kia Ali hải nha trưởng hạ hân quân vạn hộ trương vinh thật.

Trương vinh thật thấy trình càng xem hân mừng nha nhạc, giận sôi máu, nhưng cũng không dám lỗ mãng, hướng về phía trong phòng hô: “Là trình càng ngày.” Lại quay đầu đối trình vượt địa đạo: “Trình công tử, ngài cuối cùng đã trở lại, là muốn sát a vẫn là muốn chém a.”

Trình càng cười ha ha, vừa muốn trả lời, bên trong hô to chạy ra khỏi một người, đúng là Ali hải nha thủ hạ Mông Cổ vạn hộ thoát ôn không hoa.

Thoát ôn không hoa nhìn đến trình càng, hết sức đỏ mắt, hết lớn: “Cùng ta tới một mình đấu! Ngươi cái này rùa đen rút đầu!”

Trình càng lạnh hừ một tiếng triều hân dưới háng ngắm ngắm, thoát ôn không hoa đột nhiên nhớ tới trình càng phải cư hân cũ lời nói, đột nhiên sợ hãi, bất giác lui về phía sau một bước.

Trình vượt địa đạo: “Ngươi muốn đánh a, hành. Chúng ta nhưng nói tốt, ngươi phải thua, ta không giết ngươi, chỉ cư ngươi. Ngươi muốn thắng, ngươi nghĩ muốn cái gì ta đều đáp ứng ngươi, thế nào?”

Lúc này sở hữu tù binh đều đã đi ra, trừ bỏ Ali hải nha cái kia còn không có khỏi hân.

Thoát ôn không hoa là nổi danh mãnh tướng, mọi người đều là biết đến. Trong lúc nhất thời đều tưởng xúi giục thoát ôn không hoa tiếp thu, nhưng tưởng tượng đến thua liền phải bị cư, một đám đều do dự lên. Mệnh có thể ném, nhưng thứ đồ kia nếu bị cắt bỏ, còn không bằng đã chết đầu.

Thoát ôn không mặt mày thượng lúc xanh lúc đỏ, không biết nên làm cái gì bây giờ. Tiếp thu đi thật sự sợ thua, nghe nói trình càng võ công rất lợi hại. Không tiếp thu đi, lại có về chính mình không có can đảm lượng. Cái này trình càng, thật sẽ làm khó ngươi a.

Trình càng lên hấn trọn trắng mắt, nói: “Không thể so liền cút ngay, đều đến chính phòng mở họp.”

Thoát ôn không hoa xám xịt mà trốn đến một bên đi, chờ trình càng đi vào, mới đi theo trình càng mặt sau đi vào. Nói đến cũng kỳ quái, hấn ở trình càng mặt sau xuống tay nhưng thật ra phương tiện, nhưng hấn lại không hướng kia chỗ tưởng.

Trình càng chạy tiến chính phòng, Ali hải nha so lần trước thấy thời điểm sắc mặt hồng nhuận một ít, nhưng rốt cuộc bị thương nặng, không nhanh như vậy hào.

Ali hải nha thấy trình càng thần thái phi dương mà đi đến, đi được gần, còn có thể nghe đến một cô quen thuộc mùi hương, đó là hấn cấp nhất âu yếm tiếu thiếp điệp thiên nhi. Trong lòng không cảm thông khổ vạn phần, ngữ mang châm chọc mà đối trình vượt địa đạo: “Tôi hôm qua ngủ đến vẫn đi, vất vả.”

Trình càng sừng sốt, biết giấu không được hấn, cười nói: “Không có gì vất vả, hấn là, hấn là.”

Ali hải nha cơ hồ bị hấn khí học máu, hung tợn mà nhìn hấn. Trình càng cũng không để ý tới hấn, chỉ vào hấn ghế dựa nói: “Nơi này là của ta, ngươi đến địa phương khác ngồi đi.”

Ali hải nha bất đắc dĩ, đành phải đứng dậy đến một bên. Có cái thiên hộ chuyển đến một phen ghế dựa, diu hấn ngồi.

Chính trong phòng rồi ren một trận, hai mươi mấy người người đều dọn ghế dựa tới, thành thành thật thật tại hạ đầu gối xuống.

Trình càng lớn mã kim đao mà ngồi ở thượng đầu. Kỳ thật lấy nơi này mười mấy người, một khối nhào lên tới, chưa chắc chế không được hấn, nhưng căn bản là không ai dám. Trình càng thần kỳ đã làm cho bọn họ trong lòng trong mắt đối hấn sinh ra sợ hãi, chống cự loại sự tình này, khó khăn quá lớn, vẫn là thôi đi.

Trình càng xem này đó tù binh, nhin không được có chút buồn cười. Như thế nào như vậy giống ngày hôm qua hội nghị đầu, chỉ là phía dưới thay đổi một ít người.

Trình càng xem Ali hải nha, đột nhiên thay đổi một bộ hòa ái miệng lưỡi hỏi: “Hữu thừa đại nhân thân thể hảo chút đi?”

Ali hải nha hoảng sợ, thâm nghĩ vừa rồi người còn hung thần ác sát mà kêu ta làm địa phương, hiện tại lại lập tức thay đổi phó sắc mặt, quá đối trá đi? Nhưng là người ở dưới mái hiên, này đầu đến thấp a.

Đành phải cũng phi thường có lễ phép mà thi lễ nói: “Đa tạ Trình công tử quan tâm, hảo rất nhiều.”

Mọi người tro mắt mà nhìn hai người vừa rồi còn lẫn nhau thổi râu trừng mắt đối đầu lập tức lại như lão hữu hân huyên lên, đều là xem thế là đủ rồi. Này mặt trở nên, cao a.

Trình càng rồi lại đột nhiên thay đổi một bộ biểu tình, ánh mắt lạnh lùng mà nhìn quét một lần này đó tù binh. Mọi người thấy hấn lại thay đổi một lần mặt, đều có chút không biết theo ai, vừa rồi trên mặt thật vất vả mới đòi ra tới bởi cười đành phải lại một chút thu hồi đi, tâm tình cũng bất an lên.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Trình càng chỉ vào một cái Mông Cổ vạn hộ nói: “Ngươi, cho ta một cái lý do, làm ngươi sống sót lý do.”

Kia Mông Cổ vạn hộ bị dọa đến ngây người ngẩn ngơ, đứng dậy nói: “Nhà của ta có không ít của cải, có thể chuộc ta đi ra ngoài.”

Trình càng lạnh lãnh mà nhìn hấn, nói: “Những cái đó của cải chính là ngươi đoạt chúng ta Hán nhân?”

Kia Mông Cổ vạn hộ không dám trả lời, ngừng trong chốc lát mới đáp: “Ước chừng có hơn phân nửa nhi đều là. Ta bồi cho ngươi là được, muốn ta sở hữu gia sản cũng đứng, đều cho ngươi. Ta còn có hai cái nữ nhi, cũng có thể đưa ngươi.”

Trình càng nhìn chăm chăm hấn nhìn nửa ngày, mới chậm rãi gật gật đầu, nói: “Hảo đi, ngươi viết thư, ta giúp ngươi đưa ra đi.”

Này khai một cái đầu nhi, mấy cái vạn hộ thiên hộ đều đứng lên, muốn bắt gia sản chuộc thân. Trình càng cũng đều đồng ý, bắt quá cũng đều theo tiền lệ, muốn bọn họ mỗi người đưa hai nữ nhân lại đây, cần thiết là thân thích.

Đến phiên tạ nhữ tiếp, hấn đứng lên thi lễ nói: “Tạ mỗ cũng mong có của cải, nguyện toàn bộ phụng hiến cấp công tử. Nhưng ta còn có một cái thỉnh cầu, làm ơn công tử đáp ứng.”

Trình càng mỉm cười quan sát đến hấn, đây là trình càng thói quen. Hấn một suy nghĩ sâu xa thời điểm, tổng hội như vậy phản ứng

“Nói đi.”

Tạ nhữ tiếp thấy trình càng cẩn thận mà đánh giá chính mình, trong lòng thật là có chút sợ hãi. Nghe được trình càng làm hấn nói, lúc này mới thả lỏng một chút, cô đủ dũng khí nói: “Công tử đại tài, nhất định có thể uy chấn thiên hạ, tạ mỗ bất tài, nguyện ăn theo, đi theo làm tùy tùng, không dám có câu oán hận. Thỉnh Trình công tử tiếp nhận.”

Vừa dứt lời, ngồi đầy toàn kinh. Ali hải nha thấy hấn thế nhưng giáp mặt đưa ra muốn đi theo trình càng, nói rõ không thể quay đầu lại, càng là hoảng hốt. Tạ nhữ tiếp là hấn thù hạ nhất đắc lực thủy quân tướng lĩnh, dùng mãnh thiện chiến, cực đến quân tâm. Hấn đã làm được vạn hộ, lại như thế nào muốn đầu đến trình càng thù hạ? Hấn ở phần lớn vì chất người nhà làm sao bây giờ?

Trình càng cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng ngữ khí chưa biến, vẫn là lạnh lùng thốt: “Vậy người người nhà làm sao bây giờ?”

Tạ nhữ tiếp nói: “Ta muốn mời công tử khấu hạ vài người làm con tin, tốt nhất là Ali hải nha, như vậy người nhà của ta liền bảo vệ.”

Ali hải nha giận tím mặt, mắng: “Hảo người cái tiểu nhân! Ta có cái gì thực xin lỗi người, người vì sao phải như thế đối ta?”

Tạ nhữ tiếp oán hận nói: “Người một cái người sắc mực biết cái gì? Chúng ta Hán nhân dựa vào cái gì phải làm tam đẳng người? Ta một cái hán quân vạn hộ, cư nhiên phải bị thường hươu Mông Cổ thiên hộ bách hộ hành lễ. Ta nhi tử cùng Mông Cổ binh dân sinh ra khoe miệng bị đánh một đòn, thế nhưng không người để ý tới, ta là vạn hộ a! Phàm là là cái giống dạng chức quan, đều không cho phép Hán nhân đảm đương, ta hỏi người, dựa vào cái gì? Các người này đó người sắc mực có cái gì năng lực, dám ở chúng ta Hán nhân phía trên? Vì các người này đó vương bát đản, chúng ta Hán nhân đã chết nhiều ít? Các người lệnh chúng ta tàn sát hàng loạt dân trong thành chính là muốn cho chúng ta biến thành ác ma, hảo cho các người này đó rác rưởi công hiến! Ta cũng giết rất nhiều Hán nhân, nhưng ta không muốn a. Các người người Mông Cổ người sắc mực có thể đương được Trung Nguyên hoàng đế sao? Liên tính có thể làm, có thể làm bao lâu? Một trăm năm không tới đi? Một trăm năm sau, các người vỗ vỗ mông đi rồi, chúng ta phần mộ tổ tiên còn ở chỗ này! Chúng ta sẽ bị hậu đại người chỉ vào cái mũi mắng! Bị người nghiền xương thành tro! Thiên hạ đại thế, vốn dĩ đều ở Mông Cổ, nhưng là hiện tại thay đổi, Trình công tử nhất định có thể thành tựu nghiệp lớn! Lão tử nói cái gì cũng không cùng người Mông Cổ lẫn lộn, dù sao là nô tài, phải làm liên làm Hán nhân nô tài, cũng so người cái này sắc mực câu cường!”

Giải nhữ tiếp hôm nay trước mặt mọi người muốn sẵn sàng góp sức trình càng, tới liền tồn quyết không quay đầu lại tâm tư. Thấy Ali hải nha còn muốn mắng hấn, lập tức thù mới hận cũ mà mắng trở về.

Ali hải nha bị mắng đến sắc mặt xanh mét, hấn là biết đến, nguyên triều quy định Hán nhân là có thể hay không đảm nhiệm rất nhiều yếu hại chức vụ, chỉ có người Mông Cổ cùng bọn họ người sắc mực có thể. Người Mông Cổ đánh chết Hán nhân bất quá bởi chút tiền là đủ rồi, không cần đền mạng. Nhưng Hán nhân nếu giết người Mông Cổ hoặc người sắc mực, cả nhà đều đến bị giết hoặc là vì nô. Liên tính giải nhữ tiếp quý vì vạn hộ, nhìn thấy người Mông Cổ cũng đến thập hèn mà hành lễ. Bình thường thời điểm Ali hải nha còn dĩnh dĩnh tự đắc, nhưng hiện tại bị giải nhữ tiếp một mắng, hấn lại là liên lời nói đều nói không nên lời. Đây đó ở hấn xem ra thiên kinh địa nghĩa sự tình căn bản kinh không dậy nổi cân nhắc.

Trương vinh thật chờ hán quân vạn hộ thiên hộ mặt cũng thay đổi. Bọn họ không phải không ủy khuất, chỉ là thói quen, chết lặng, hơn nữa chính mình cảm thấy so khác Hán nhân hỗn đến hảo, cũng liền nhận mệnh. Nhưng giải nhữ tiếp một phen lời nói, lại khơi dậy bọn họ tiềm tàng tại nội tâm sâu nhất tầng oán giận cùng bất mãn.

Đúng vậy, dựa vào cái gì?!

Từ xưa đến nay Hán nhân tuy rằng thường đã chịu man di uy hiếp, nhưng những cái đó man di có cái nào có thể ngồi ổn giang sơn? Bao nhiêu năm sau còn không phải đều bị diệt? Thạch kính đường xử danh bọn họ thật sự nguyện ý gánh vác sao?

Tạ nhữ tiếp nói không tới, trước kia thiên hạ đại thế đích xác ở người Mông Cổ bên này, liên tính chính mình nghịch thế mà làm cũng không thay đổi được cái gì. Nhưng hiện tại không giống nhau, cái này trình càng năm kinh tuy nhỏ, nhưng ngăn ngừa hơn một tháng gian đã tụ tập gần mười vạn binh mã. Cơ hồ bằng bản thân chỉ lực liền đem nguyên quân đã thành phải giết chi thế tiến công hóa giải vì vô hình, hiện tại ngược lại còn có phản công tư thế. Hơn nữa người này còn có pháp thuật, tinh thông binh pháp, võ công trác tuyệt, chiêu hiền đãi sĩ. Càng quan trọng là, hấn hiện tại thiếu người a, bọn họ nếu có thể đem một vạn năm ngàn đầu hàng thủy quân an trí ổn, chính là có sẵn tư lịch cùng công lao. Xem hấn thù hạ tướng lĩnh cơ hồ đều là hàng quân, nhưng đều quá đến khá tốt. Trình càng đối bọn họ thực tín nhiệm, sự tình giao đãi đi xuống, căn bản không đề phòng bọn họ.

Càng quan trọng là, trình càng là Hán nhân, nhưng hấn liền người Mông Cổ đều có thể dùng, cũng không nghe nói hấn làm khó quá ai. Những cái đó hàng quân trong khoảng thời gian ngắn liền đối hấn khẳng khẳng một mực mà công hiến, quân lương gì đó cũng trước nay cũng không thể thiếu. Tóm lại, đây là cái phi thường đáng giá đền đáp đối tượng.

Tương tự đến nơi đây, những người này tâm tư đều sống, có người còn âm thầm oán giận: Cái này giải nhữ tiếp, có cái này tâm tư cùng các huynh đệ thông cái khí a, này đầu lương bị người đoạt đến một cây đều không dư thừa a.

Trình càng xem giải nhữ tiếp mắng to Ali hải nha, nhìn chăm chăm hấn biểu tình nhìn nửa ngày. Hấn tiếp thu quá chuyên nghiệp huấn luyện, đối người đang nói dối khi một ít rất nhỏ biểu tình biến hóa rõ như lòng bàn tay, nhưng này đó đều không có ở hấn trên mặt nhìn đến.

Người này nói chính là thật sự. Trình càng lập tức đến ra cái này kết luận.

Trình càng cũng không dong dài, nói: “Ngươi đã thiết tình sẵn sàng góp sức với ta, ta cũng hoan nghênh, gia sản của ngươi ta không cần. Nhưng ngươi vẫn là đến quyền ra tới, sung làm tròng kiến phí dụng đi, cũng là vì chính mình chuộc tội.”

Giải như tiếp đại hỉ, vội vàng đi ra đại lễ thăm viếng nói: “Giải như tiếp tham kiến công tử, ngày sau đương duy công tử như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.”

Trương Vinh thật cùng mấy cái thiên hộ lẫn nhau sử cái ánh mắt, không hẹn mà cùng mà đứng ra, cũng ở tạ như tiếp bên người quỳ xuống nói: “Ngô chờ cũng nguyện hàng, gia sản tự nhiên phụng hiến ra tới, thỉnh công tử giao cho ta chờ đại quân cướp bóc chỗ bá tánh, cho rằng bồi thường chuộc tội.”

Đoan chính trung cùng Trình bảo đức vừa thấy, còn chờ cái gì? Lập tức cũng hàng.

Ali hải nha xem Hán nhân tất cả đều hàng, tức giận đến cả người phát run. Lúc này hẳn là không có khả năng rời đi được.

Ali hải nha chỉ vào Trương Vinh thật nói: “Người này là người Nữ Chân, lấy trương vì họ, nhưng không phải Hán nhân.”

Trương Vinh thật nói: “Ta đã lấy trương vì họ, đó là Hán nhân. Liên tính ta là người Nữ Chân, lại có cái gì quan trọng?”

Trình càng không có lý Ali hải nha, nâng dậy bọn họ, trong lòng phi thường cao hứng. Đây tuyệt đối là ngoài ý muốn chi hỉ, vốn dĩ hẳn là có khác tính toán, bất quá như vậy càng tốt.

Trình càng đột nhiên đối thoát ôn không hoa nói: “Ngươi đâu không đâu hàng?”

Thoát ôn không hoa đầy mặt khinh thường mà lắc lắc đầu, nói: “Ngươi cho rằng chúng ta người Mông Cổ sẽ giống các ngươi Hán nhân giống nhau am hiểu đâu hàng sao?”

Giải như tiếp chờ đều tròn mắt giận nhìn, trình càng cũng không buồn bực, nói: “Như vậy đi, ta cho ngươi một cái cơ hội. Ngươi không phải vẫn luôn muốn tìm ta một mình đâu sao? Ta như ngươi mong muốn. Ta thua, các ngươi này đó người Mông Cổ ta toàn thả, gia sản ta cũng không cần. Ta thắng, ngươi phải hướng ta đâu hàng, làm ta thuộc cấp, hướng ngươi người Mông Cổ huy đao, ngươi dám sao?”

Thoát ôn không hoa nhìn nhìn Ali hải nha, Ali hải nha cũng không có gì chủ ý. Thoát ôn không hoa nói: “Hữu thừa đại nhân cũng phóng sao?”

Trình càng lớn cười nói: “Cũng phóng! Ta nói rồi nói trước nay tính toán.” Quay đầu đối giải như tiếp chờ nói: “Các ngươi yên tâm, ta thắng định rồi. Liên tính ta thua, ta cũng có hoàn toàn nắm chắc không cho nhà các ngươi người bị thương tổn.”

Thoát ôn không hoa nghĩ nghĩ, lại nói: “Ngươi nhưng không cho sử pháp thuật.”

Trình vượt địa đạo: “Nói tốt chính là luận võ, ngươi nào như vậy nói nhảm nhieu?”

Thoát ôn không hoa cắn chặt răng nói: “Hào.”

Trình càng đem áo ngoài một khoan, tay phải đẩy, nói: “Thỉnh đi.”

Mọi người lại theo bọn họ tới rồi trong viện.

Trình càng bắt đầu tiến hành nhiệt thân động tác, hoảng cổ, vận mắt cá chân, bả eo, nhắc chân, xem ở Ali hải nha đám người trong mắt mười phần mới mẻ. Thâm nghĩ người này thật là tự thành nhất phái, cái gì đều cùng người khác không giống nhau, nhưng nhìn đáng về đích xác có đạo lý.

Ali hải nha đối thoát ôn không hoa nói: “Ngươi so với hẳn cao trắng, dùng đầu vật, không cùng hẳn so quyền cước.”

Thoát ôn không hoa kinh nghiệm chiến trận, kinh nghiệm phong phú thật sự, nào còn dùng hẳn nhắc nhở, nhưng cũng gật gật đầu, bắt đầu ở đây trung nhảy tới nhảy lui mà chuẩn bị.

Trình càng nhiệt thân hảo, câu lấy chương đối thoát ôn không hoa nói: “Hào không có, đến đây đi.”

Thoát ôn không hoa run lên thân thể, chậm rãi hướng trình càng tới gần. Đột nhiên sắc mặt cổ quái lên.

Nguyên lai trình càng dùng chính là hiện đại tự do vật lộn hoặc là nói là tiết quyền đạo chuẩn bị động tác. Cùng truyền thống võ thuật lấy tĩnh chế động bất động chính là, trình càng tổng ở không ngừng động, kịch bản gốc thượng đáp nhỏ vụn nện bước, đông đưa lúc lắc mà tìm kiếm thoát ôn không hoa sơ hở.

Ở đây mọi người nơi nào gặp qua loại này đấu pháp, đều mới lạ mà mờ to hai mắt, nhìn trình càng nhất cử nhất động, nhưng đều xem không hiểu hẳn đang làm cái gì huyền cơ.

Thoát ôn không hoa phi thường cẩn thận mà quan sát đến trình càng động tác. Hẳn là đại hành gia, như thế nào nhìn không ra trình càng loại này động pháp phi thường khó đối phó, bởi vì hẳn tổng ở biến hóa, tổng ở đột nhiên chuyển hướng trung tìm kiếm chính mình sơ hở, thoát ôn không hoa tuy rằng không có giống trình càng giống nhau nhảy tới nhảy lui, nhưng hẳn lại cảm giác chính mình so như vậy nhảy còn mệt.

Thoát ôn không hoa biết chính mình cần thiết tốc chiến tốc thắng, bằng không rất có khả năng bị trình càng thừa cơ mà nhập, nói không chừng hẳn liền sẽ

dùng cái cái gì quái chiêu đem chính mình đánh ngã.

Thoát ôn không hoa tập trung tinh lực, bắt lấy trình càng tiết tấu, thừa dịp trình càng chân hơi cách mặt đất nháy mắt, hét lớn một tiếng, hai tay vây quanh vọt qua đi, ý đồ ôm lấy trình càng. Lấy hấn nhiều năm kinh nghiệm tới xem, hấn tuyệt đối có tin tưởng chỉ cần làm hấn ôm lấy trình càng, lập tức là có thể quăng ngã hấn cái thất điên bát đảo, trình càng cũng cũng chỉ có thể đầu hàng.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Trình càng chỉ vào một cái Mông Cổ vạn hộ nói: “Ngươi, cho ta một cái lý do, làm ngươi sống sót lý do.”

Kia Mông Cổ vạn hộ bị dọa đến ngây người ngẩn ngơ, đứng dậy nói: “Nhà của ta có không ít của cải, có thể chuộc ta đi ra ngoài.”

Trình càng lạnh lùng mà nhìn hấn, nói: “Những cái đó của cải chính là ngươi đoạt chúng ta Hán nhân?”

Kia Mông Cổ vạn hộ không dám trả lời, ngừng trong chốc lát mới đáp: “Ước chừng có hơn phân nửa nhi đều là. Ta bồi cho ngươi là được, muốn ta sở hữu gia sản cũng được, đều cho ngươi. Ta còn có hai cái nữ nhi, cũng có thể đưa ngươi.”

Trình càng nhìn chằm chằm hấn nhìn nửa ngày, mới chậm rãi gật gật đầu, nói: “Hảo đi, ngươi viết thư, ta giúp ngươi đưa ra đi.”

Này khai một cái đầu nhi, mấy cái vạn hộ thiên hộ đều đứng lên, muốn bắt gia sản chuộc thân. Trình càng cũng đều đồng ý, bắt quá cũng đều theo tiền lệ, muốn bọn họ mỗi người đưa hai nữ nhân lại đây, cần thiết là thân thích.

Đến phiên tạ nhữ tiếp, hấn đứng lên thi lễ nói: “Tạ mỗ cũng mong có của cải, nguyện toàn bộ phụng hiến cấp công tử. Nhưng ta còn có một cái thỉnh cầu, làm ơn công tử đáp ứng.”

Trình càng miễn cưỡng quan sát đến hấn, đây là trình càng thói quen. Hấn một suy nghĩ sâu xa thời điểm, tổng hội như vậy phản ứng.

“Nói đi.”

Tạ nhữ tiếp thấy trình càng cẩn thận mà đánh giá chính mình, trong lòng thật là có chút sợ hãi. Nghe được trình càng làm hấn nói, lúc này mới thả lỏng một chút, cổ đủ dũng khí nói: “Công tử đại tài, nhất định có thể uy chấn thiên hạ, tạ mỗ bất tài, nguyện ăn theo, đi theo làm tùy tùng, không dám có câu oán hận. Thỉnh Trình công tử tiếp nhận.”

Vừa dứt lời, ngồi đầy toàn kinh. Ali hải nha thấy hấn thế nhưng giáp mặt đưa ra muốn đi theo trình càng, nói rõ không thể quay đầu lại, càng là hoảng hốt. Tạ nhữ tiếp là hấn thủ hạ nhất đặc lực thủy quân tướng lĩnh, dũng mãnh thiện chiến, cực đến quân tâm. Hấn đã làm được vạn hộ, lại như thế nào muốn đầu đến trình càng thủ hạ? Hấn ở phần lớn vì chất người nhà làm sao bây giờ?

Trình càng cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng ngữ khí chưa biến, vẫn là lạnh lùng thốt: “Vậy ngươi người nhà làm sao bây giờ?”

Tạ nhữ tiếp nói: “Ta muốn mời công tử khấu hạ vài người làm con tin, tốt nhất là Ali hải nha, như vậy người nhà của ta liền bảo vệ.”

Ali hải nha giật tím mặt, mắng: “Hảo ngươi cái tiểu nhân! Ta có cái gì thực xin lỗi ngươi, ngươi vì sao phải như thế đối ta?”

Tạ nhữ tiếp oán hận nói: “Ngươi một cái người sắc mục biết cái gì? Chúng ta Hán nhân dựa vào cái gì phải làm tam đẳng người? Ta một cái Hán quân vạn hộ, cư nhiên phải bị thương hướng Mông Cổ thiên hộ bách hộ hành lễ. Ta nhi từ cùng Mông Cổ binh dân sinh ra khỏe miệng bị đánh một đòn, thế nhưng không ngươi để ý tới, ta là vạn hộ a! Phàm là là cái giống dạng chức quan, đều không cho phép Hán nhân đảm đương, ta hỏi ngươi, dựa vào cái gì? Các ngươi này đó người sắc mục có cái gì năng lực, dám ở chúng ta Hán nhân phía trên? Vì các ngươi này đó vương bát đản, chúng ta Hán nhân đã chết nhiều ít? Các ngươi lệnh chúng ta tàn sát hàng loạt dân trong thành chính là muốn cho chúng ta biến thành ác ma, hảo cho các ngươi này đó rác rưởi cống hiến! Ta cũng giết rất nhiều Hán nhân, nhưng ta không muốn a. Các ngươi người Mông Cổ người sắc mục có thể đương được Trung Nguyên hoàng đế sao? Liên tính có thể làm, có thể làm bao lâu? Một trăm năm không tới đi? Một trăm năm sau, các ngươi vô vô mộng đi rồi, chúng ta phần mộ tổ tiên còn ở chỗ này! Chúng ta sẽ bị hậu đại người chỉ vào cái mũi mắng! Bị người nghiền xương thành tro! Thiên hạ đại thế, vốn dĩ đều ở Mông Cổ, nhưng là hiện tại thay đổi, Trình công tử nhất định có thể thành tựu nghiệp lớn! Lão tử nói cái gì cũng không cùng người Mông Cổ lẫn lộn, dù sao là nô tài, phải làm liên làm Hán nhân nô tài, cũng so ngươi cái này sắc mục câu cường!”

Giải nhữ tiếp hôm nay trước mặt mọi người muốn sẵn sàng góp sức trình càng, tới liền tồn quyết không quay đầu lại tâm tư. Thấy Ali hải nha còn muốn mắng hấn, lập tức thù mới hận cũ mà mắng trở về.

Ali hải nha bị mắng đến sắc mặt xanh mét, hấn là biết đến, nguyên triều quy định Hán nhân là có thể hay không đảm nhiệm rất nhiều yếu hại chức vụ, chỉ

có người Mông Cổ cùng bọn họ người sắc mục có thể. Người Mông Cổ đánh chết Hán nhân bất quá bởi chút tiền là đủ rồi, không cần đền mạng. Nhưng Hán nhân nếu giết người Mông Cổ hoặc người sắc mục, cả nhà đều đến bị giết hoặc là vì nó. Liền tính giải như tiếp quý vì vạn hộ, nhìn thấy người Mông Cổ cũng đến thấp hèn mà hành lễ. Bình thường thời điểm Ali hải nha còn dính dính tự đắc, nhưng hiện tại bị giải như tiếp một mắng, hẳn lại là liền lời nói đều nói không nên lời. Đây đó ở hẳn xem ra thiên kinh địa nghĩa sự tình căn bản kinh không dậy nổi cân nhắc.

Trương Vinh thật chờ Hán quân vạn hộ thiên hộ mặt cũng thay đổi. Bọn họ không phải không ủy khuất, chỉ là thói quen, chết lặng, hơn nữa chính mình cảm thấy so khác Hán nhân hẳn đến hảo, cũng liền nhận mệnh. Nhưng giải như tiếp một phen lời nói, lại khơi dậy bọn họ tiềm tàng tại nội tâm sâu nhất tầng oán giận cùng bất mãn.

Đúng vậy, dựa vào cái gì?!

Từ xưa đến nay Hán nhân tuy rằng thường đã chịu nạn di uy hiếp, nhưng những cái đó nạn di có cái nào có thể ngồi ổn giang sơn? Bao nhiêu năm sau còn không phải đều bị diệt? Thạch kinh đường xử danh bọn họ thật sự nguyện ý gánh vác sao?

Tạ như tiếp nói không tồi, trước kia thiên hạ đại thế đích xác ở người Mông Cổ bên này, liền tính chính mình nghịch thế mà làm cũng không thay đổi được cái gì. Nhưng hiện tại không giống nhau, cái này trình càng năm kinh tuy nhỏ, nhưng ngăn ngừa hơn một tháng gian đã tụ tập gần mười vạn binh mã. Cơ hồ bằng bản thân chỉ lực liền đem nguyên quân đã thành phải giết chỉ thế tiến công hóa giải vì vô hình, hiện tại ngược lại còn có phản công tư thế. Hơn nữa người này còn có pháp thuật, tinh thông binh pháp, võ công trác tuyệt, chiêu hiền đãi sĩ. Càng quan trọng là, hẳn hiện tại thiếu người a, bọn họ nếu có thể đem một vạn năm ngàn đầu hàng thủy quân an trí ổn, chính là có sẵn tư lịch cùng công lao. Xem hẳn thủ hạ tướng lĩnh cơ hồ đều là hàng quân, nhưng đều quá đến khá tốt. Trình càng đối bọn họ thực tín nhiệm, sự tình giao đãi đi xuống, căn bản không đề phòng bọn họ.

Càng quan trọng là, trình càng là Hán nhân, nhưng hẳn liền người Mông Cổ đều có thể dùng, cũng không nghe nói hẳn làm khó quá ai. Những cái đó hàng quân trong khoảng thời gian ngắn liền đối hẳn khẳng khẳng một mực mà công hiến, quân lương gì đó cũng trước nay cũng không thể thiếu. Tóm lại, đây là cái phi thường đáng giá đền đáp đối tượng.

Tương tự đến nơi đây, những người này tâm tư đều sống, có người còn âm thầm oán giận: Cái này giải như tiếp, có cái này tâm tư cùng các huynh đệ thông cái khí a, này đầu hương bị người đoạt đến một cây đều không dư thừa a.

Trình càng xem giải như tiếp mắng to Ali hải nha, nhìn chăm chăm hẳn biểu tình nhìn nửa ngày. Hẳn tiếp thu quá chuyên nghiệp huấn luyện, đối người đang nói đôi khi một ít rất nhỏ biểu tình biến hóa rõ như lòng bàn tay, nhưng này đó đều không có ở hẳn trên mặt nhìn đến.

Người này nói chính là thật sự. Trình càng lập tức đến ra cái này kết luận.

Trình càng cũng không dong dài, nói: “Người đã thiết tình sẵn sàng góp sức với ta, ta cũng hoan nghênh, gia sản của người ta không cần. Nhưng người vẫn là đến quyền ra tới, sung làm trướng kiến phí dụng đi, cũng là vì chính mình chuộc tội.”

Giải như tiếp đại hỉ, vội vàng đi ra đại lễ thăm viếng nói: “Giải như tiếp tham kiến công tử, ngày sau đương duy công tử như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.”

Trương Vinh thật cùng mấy cái thiên hộ lẫn nhau sử cái ánh mắt, không hẹn mà cùng mà đứng ra, cũng ở tạ như tiếp bên người quỳ xuống nói: “Ngô chờ cũng nguyện hàng, gia sản tự nhiên phụng hiến ra tới, thỉnh công tử giao cho ta chờ đại quân cướp bóc chỗ bá tánh, cho rằng bởi thường chuộc tội.”

Đoan chính trung cùng Trịnh bảo đức vừa thấy, còn chờ cái gì? Lập tức cũng hàng.

Ali hải nha xem Hán nhân tất cả đều hàng, tức giận đến cả người phát run. Lúc này hẳn là không có khả năng rồi đi được.

Ali hải nha chỉ vào Trương Vinh thật nói: “Người này là người Nữ Chân, lấy trương vì họ, nhưng không phải Hán nhân.”

Trương Vinh thật nói: “Ta đã lấy trương vì họ, đó là Hán nhân. Liền tính ta là người Nữ Chân, lại có cái gì quan trọng?”

Trình càng không có lý Ali hải nha, nâng dậy bọn họ, trong lòng phi thường cao hứng. Đây tuyệt đối là ngoài ý muốn chi hỉ, vốn dĩ hẳn là có khác tính toán, bất quá như vậy càng tốt.

Trình càng đột nhiên đối thoát ôn không hoa nói: “Người đầu không đầu hàng?”

Thoát ôn không hoa đầy mặt khinh thường mà lắc lắc đầu, nói: “Người cho rằng chúng ta người Mông Cổ sẽ giống các người Hán nhân giống nhau am hiểu đầu hàng sao?”

Giải như tiếp chờ đều tròn mắt giận nhìn, trình càng cũng không buồn bực, nói: “Như vậy đi, ta cho người một cái cơ hội. Người không phải vẫn luôn muốn tìm ta một mình đầu sao? Ta như người mong muốn. Ta thua, các người này đó người Mông Cổ ta toàn thả, gia sản ta cũng không cần. Ta thắng, người phải hướng ta đầu hàng, làm ta thuộc cấp, hướng người người Mông Cổ huy đao, người dám sao?”

Thoát ôn không hoa nhìn nhìn Ali hải nha, Ali hải nha cũng không có gì chủ ý. Thoát ôn không hoa nói: “Hữu thừa đại nhân cũng phóng sao?”

Trình càng lớn cười nói: “Cũng phóng! Ta nói rồi nói trước nay tính toán.” Quay đầu đối giải như tiếp chờ nói: “Các người yên tâm, ta thắng định rồi. Liền tính ta thua, ta cũng có hoàn toàn nắm chắc không cho nhà các người người bị thương tổn.”

Thoát ôn không hoa nghĩ nghĩ, lại nói: “Người nhưng không cho sử pháp thuật.”

Trình vượt địa đạo: “Nói tốt chính là luận võ, người nào như vậy nói nhảm nhiều?”

Thoát ôn không hoa cắn chặt răng nói: “Hào.”

Trình càng đem áo ngoài một khoan, tay phải đẩy, nói: “Thỉnh đi.”

Mọi người lại theo bọn họ tới rồi trong viện.

Trình càng bắt đầu tiến hành nhiệt thân động tác, hoảng cổ, vận mắt cá chân, bả eo, nhắc chân, xem ở Ali hải nha đám người trong mắt mười phần mới mẻ. Thâm nghĩ người này thật là tự thành nhất phái, cái gì đều cùng người khác không giống nhau, nhưng nhìn đáng về đích xác có đạo lý.

Ali hải nha đối thoát ôn không hoa nói: “Người so với hắc cao trắng, dùng đầu vật, không cùng hắc so quyền cước.”

Thoát ôn không hoa kinh nghiệm chiến trận, kinh nghiệm phong phú thật sự, nào còn dùng hắc nhắc nhỏ, nhưng cũng gật gật đầu, bắt đầu ở đây trung nhảy tới nhảy lui mà chuẩn bị.

Trình càng nhiệt thân hảo, câu lấy chương đối thoát ôn không hoa nói: “Hào không có, đến đây đi.”

Thoát ôn không hoa run lên thân thể, chậm rãi hướng trình càng tới gần. Đột nhiên sắc mặt cổ quái lên.

Nguyên lai trình càng dùng chính là hiện đại tự do vật lộn hoặc là nói là tiết quyền đạo chuẩn bị động tác. Cùng truyền thống võ thuật lấy tĩnh chế động bất đồng chính là, trình càng tổng ở không ngừng động, kịch bản gốc thượng đáp nhỏ vận nện bước, đông đưa lúc lắc mà tìm kiếm thoát ôn không hoa sơ hở.

Ở đây mọi người nơi nào gặp qua loại này đấu pháp, đều mới lạ mà mở to hai mắt, nhìn trình càng nhất cử nhất động, nhưng đều xem không hiểu hắc đang làm cái gì huyền cơ.

Thoát ôn không hoa phi thường cẩn thận mà quan sát đến trình càng động tác. Hắc là đại hành gia, như thế nào nhìn không ra trình càng loại này động pháp phi thường khó đối phó, bởi vì hắc tổng ở biến hóa, tổng ở đột nhiên chuyển hướng trung tìm kiếm chính mình sơ hở, thoát ôn không hoa tuy rằng không có giống trình càng giống nhau nhảy tới nhảy lui, nhưng hắc lại cảm giác chính mình so như vậy nhảy còn mệt.

Thoát ôn không hoa biết chính mình cần thiết tốc chiến tốc thắng, bằng không rất có khả năng bị trình càng thừa cơ mà nhập, nói không chừng hắc liền sẽ dùng cái gì quái chiêu đem chính mình đánh ngã.

Thoát ôn không hoa tập trung tinh lực, bắt lấy trình càng tiết tấu, thừa dịp trình càng chân hơi cách mặt đất nháy mắt, hét lớn một tiếng, hai tay vây quanh vọt qua đi, ý đồ ôm lấy trình càng. Lấy hắc nhiều năm kinh nghiệm tới xem, hắc tuyệt đối có tin tưởng chỉ cần làm hắc ôm lấy trình càng, lập tức là có thể quăng ngã hắc cái thất điên bát đảo, trình càng cũng cũng chỉ có thể đầu hàng.

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Trình càng không lùi mà tiến tới, dùng chân một chút, một khác chỉ chân đã thần tốc mà nghiêng diện đá vào thoát ôn không hoa cẳng chân thượng.

Thoát ôn không hoa thân thể trước khuyh, vốn dĩ trọng tâm liền ở phía trước, hơn nữa trình càng một đá, tức khắc thân thể hoành bò tới rồi trên mặt đất. Cũng may bắt được trình càng cẳng chân, đang muốn lại nỗ lực một lần, nghe được bên tai quyền phong ầm ầm rung động. Trình càng nắm tay đã từ trên trời giáng xuống.

Thoát ôn không hoa mất trước tối sầm, nắm tay liền ở hắc trước mắt dừng lại.

Thoát ôn không hoa còn không có phản ứng lại đây, trình càng đã đem hắc kéo lên. Lạnh lùng mà nhìn hắc nói: “Như thế nào? Ta vô dụng pháp thuật đi? Người đầu không đầu hàng?”

Bên cạnh mọi người chỉ nhìn đến hoa cả mắt trong nháy mắt, không biết như thế nào thoát ôn không hoa đã ngã trên mặt đất, ngay sau đó lại bị kéo lên. Ánh mắt chậm liền thoát ôn không hoa như thế nào ngã xuống cũng không biết!

Quá nhanh!

Thoát ôn không hoa ngờ ngạc mà nhìn trình càng, hắc từ nhỏ liền lấy lực lượng xưng, ở ngày hội Na-ta-mu thượng đã từng vài lần xưng hùng, nhưng ở trình càng trên tay liền một cái đối mặt cũng chưa đi lên liền ngã xuống đất. Đây chính là thật đánh thật công phu, nửa điểm mưu lợi địa phương cũng

không có. Nguyên nhân chính là vì như vậy, hấn trong lòng mới phá lệ khó chịu.

Trình càng trước nay liền không đem hấn đương đối thủ, nhìn dáng vẻ trình càng cũng không có đem hết toàn lực. Chính mình trận này thua tâm phục khẩu phục.

Thoát ôn không hoa bất đắc dĩ mà cúi đầu, quý gồi trình càng trước mặt, nói: “Đã đánh cuộc thì phải chịu thua, thoát ôn không hoa này mệnh hiện tại là ngài.”

Trình càng cười nói: “Người này tính tình cùng ta cái kia thiên phu trường thoát thoát rất giống, hấn cũng thị phi làm ta đánh hấn một đòn mới bằng lòng đầu hàng, các người có thể giao cái bằng hữu. Hạo, đứng lên đi, ta nhưng không thích xem người quý xuống.”

Trình càng lại đối dư lại người Mông Cổ nói: “Còn có muốn đi theo ta không có? Không có ta có thể đi, trong khoảng thời gian ngắn là không về được.”

Lúc này lờ ra tới ba gã Mông Cổ thiên hộ, đều là theo thoát ôn không hoa quan hệ hữu hảo, cũng nguyện quy hàng.

Trình càng nhất nhất cố gắng, sau đó đối với viện ngoài cửa hô người tiến vào.

Tiến vào người vẫn là vừa rồi cái kia quan quân, hấn làm thi lễ, thấy trình càng cùng này đó tù binh chuyện trò vui vẻ, một chút nguy hiểm cũng không có, nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trình càng chỉ vào giải nhữ tiếp đám người nói: “Người nhớ một chút những người này tên, bọn họ đã quy hàng ở ta trưởng hạ, đem bọn họ từ tù binh danh sách cần cầu rút.”

Kia quan quân vừa nghe, càng vì bội phục. Vội vàng nhớ lên.

Trình càng mang theo mới vừa thu hàng những người này trở lại chính đường, đem Lưu Thuận gọi tới, an bài chức tước. Lưu Thuận cùng những người này giữa không ít người đều nhận thức, nhưng phía trước không có phương tiện, lúc này mới háo hão mà hàn huyên lên.

Trình càng lại đối Lưu Thuận nói: “Người phải hồi phần lớn tiếp người nhà người còn không có trở về đi? Những người này người nhà cũng giao cho người, tận lực đem bọn họ đều mang ra tới, mang không ra liền thả ra phong đi, Ali hải nha ở ta trên tay. Mau đi đi.”

Lưu Thuận biết lợi hại, lập tức đem mọi người mang đi ra ngoài, làm chuyện này đi.

Ăn xong rồi cơm trưa, trình càng cáo biệt bốn cái tiểu mỹ nhân, làm các nàng nắm chặt thời gian đọc sách biết chữ, ngày sau muốn giúp hấn làm việc. Kỳ thật hấn là có thể mang theo các nàng cùng đi. Nhưng quân doanh chỉ có hấn nói như vậy, các tướng sĩ khó tránh khỏi sinh ra bất bình chi tâm. Trình càng là tham gia quân ngũ xuất thân, không muốn làm loại chuyện này.

Bên này thoát thoát cùng thoát ôn không hoa đã kết giao bằng hữu. Trương quý đám người cùng hàng đem nhóm ở chung đến cũng thực vui sướng, ngay cả trương hiếu trung cùng thoát ôn không hoa cũng gạt đầu thăm hỏi.

Trình càng đem tay nhất chiêu, chúng tướng đồng thời sai bước lên mã, ở một ngàn kỵ binh hộ vệ hạ, rồi đi thủy quân đại doanh, hướng Thường Châu dưới thành phóng ngựa mà đi.

Trở lại đại doanh, thiên phu trường nhóm đều tới đón tiếp, trình càng không đợi nói chuyện, toàn quân đã bộc phát ra cùng kêu lên hô to: “Dưới trướng nghênh đón công tử hồi doanh!” Tiếp theo chính là toàn quân một vạn nhiều người hoan hô, đinh tai nhức óc, xông thẳng vân tiêu.

Toàn quân gần như điên cuồng khí thế cũng cảm nhiễm trình càng bên người mọi người, đều nhịn không được cùng nhau hoan hô. Ngay cả hàng đem nhóm cũng có chung vinh dự.

Trình càng gần chẳng thần tích đại thắng truyền vào trong quân, trên dưới một mảnh sôi trào. Ở bọn họ cảm nhận trung, cái này dẫn theo bọn họ người trẻ tuổi cơ hồ đã là bách chiến bách thắng đại danh từ. Trình càng rốt cuộc trở về, toàn quân trên dưới tâm tình đều thực kích động.

Trình càng cười đối đại gia phát tay, ruổi ngựa nhập doanh.

Tiến trung quân trưởng, thiên phu trường nhóm đều nóng bỏng trên mặt đất tới vuốt mông ngựa. Trình càng mỉm cười nghe xong vài câu liền phát tay ngừng. Hỏi: “Trong thành như thế nào?”

Tôn phú chạy nhanh đi lên, nói: “Công tử, những cái đó giả thần giả quỷ giả hỏa mấy ngày trước liền chẳng nổi nữa. Chúng ta y theo công tử kế hoạch, giảm bớt đi số lần, bọn họ mới đối phó rồi xuống dưới. Bất quá ngày hôm qua bọn họ tựa hồ phá lệ ra sức, đại khái là tàng biên tới đại lạt ma mau tới rồi.”

“Kia nhưng hảo, các người luyện được thế nào?”

“Chúng ta nào dám chậm trễ nào, luyện được đều không tồi, ngày mai cấp công tử nhìn xem. Trong khoảng thời gian này cũng vừa lúc chinh đồn quân đội, hiện tại cũng thành hình. Công tử, ngài chiều này giả thần giả quỷ có thể so người Mông Cổ lợi hại nhiều.”

Bên cạnh nhậm thanh cười mắng: “Người cái này hỗn người, công tử kia kêu nghị binh chi kế, đến người trong miệng như thế nào cùng những cái đó thần côn giống nhau?”

Mọi người cười ha ha.

Trình càng đối hàng đem nói: “Ta không có gì thần thông, tất cả đều quyết định bởi với vũ khí, chờ những cái đó lạt ma tới rồi, cho các người nhìn xem nó uy lực.”

Giải như tiếp lắng nói: “Công tử không có pháp thuật? Nếu không có pháp thuật, kia công tử vũ khí thật là nghe rộn cả người a.”

Trình vượt địa đạo: “Này tính cái gì, ai, ta đã thấy vũ khí quá nhiều, này đó bất quá là cơ bản, nếu có thể đem những cái đó vũ khí vận tới, chỉ cần một ngàn người, ta liền có thể tung hoành thiên hạ, hủy diệt ta chỗ đã thấy bất cứ thứ gì.”

Mọi người nhìn đến trình càng trên mặt thần nhiên hướng về bộ dáng, biết hẳn nói không phải lời nói dối. Trương quý hỏi: “Cái gì vũ khí sẽ có bức này uy lực?”

Trình càng thở dài: “Chân chính vũ khí, chỉ cần một quả đại bom, liền có thể đem một cái mấy trăm vạn người thành thị đi vì đất bằng, không có một ngọn cỏ.”

“A?!” Trương trung chúng tướng bị dọa đến cơ hồ nói không ra lời. Những người khác nói có loại này vũ khí bọn họ đương nhiên đương chê cười nghe, nhưng trình càng nói có vậy khẳng định thật sự có.

Thoát thoát lấp bắp nói: “Công tử, nếu có như vậy vũ khí, kia chẳng phải là toàn vô địch thủ? Chúng ta những người này không phải thành chê cười giống nhau?”

Trình vượt địa đạo: “Người nghĩ sao? Khác không nói, liền cầm trong tay ta vũ khí tới xem, nếu có cũng đủ nhiều số lượng, người nói những cái đó cái gọi là Mông Cổ thiết kỵ không phải chê cười là cái gì?”

Mọi người đều nói không ra lời. Thoát ôn không hoa đám người đảo còn có chút không phục, nhưng nhìn đến thoát thoát thần sắc, cũng không dám nói cái gì.

Trình vượt địa đạo: “Nhớ kỹ, khoa học kỹ thuật là đệ nhất sức sản xuất. Các người xem ta đem cơ hồ sở hữu thu vào đều đầu nhập tới rồi chế tạo cùng nghiên cứu phát minh mặt trên, chính là đạo lý này. Chỉ cần chúng ta có thể chế tạo ra tốt nhất vũ khí, có thể huấn luyện ra tốt nhất binh lính, có thể có được tốt nhất tướng lĩnh, có thể dựa vào cường đại nhất hậu cần, trong thiên hạ còn có ai có thể là chúng ta đối thủ?”

Chúng tướng sôi nổi gật đầu xưng là. Ở bọn họ quan niệm, binh hùng tướng mạnh mới là quan trọng nhất, nhưng trình càng lại điên đảo điểm này, nói cho bọn họ, còn có so binh hùng tướng mạnh càng quan trọng, chính là khoa học kỹ thuật. Điểm này là ở bọn họ thấy được trình càng trong tay vũ khí sau mới hiểu được.

Thường Châu bên trong thành bá nhan càng hồ đồ. Bởi vì trình càng động tác quá nhanh, hẳn còn không có được đến cái gì dị thường tình báo, chỉ nghe thủy quân người ta nói trình càng thủy quân chỉ cách xa nhau mấy ngày liền đại quy mô xuất động hai lần, đã trở lại thời điểm con thuyền đều gia tăng rồi, còn đánh nguyên quân cờ xí. Nhưng từ đâu ra thủy quân tới đầu nhập vào trình càng, hẳn lại hoàn toàn không có manh mối, tính tính phải đi hỏi thăm tin tức vạn hộ vội cổ xấu cũng nên đã trở lại.

Nhưng tin tức tốt cũng không phải không có, đến từ tầng biên đại lạt ma nhóm ngày mai liền đến. Từ quốc sư tám tư ba đệ đệ nhân khâm kiên tán tự mình dẫn một trăm nhiều danh pháp lực cao thâm đại lạt ma nam hạ. Nhân khâm kiên tán là tát già phái đệ nhị hào nhân vật, quốc sư tám tư ba nếu là viên tịch, nhất định sẽ là hắn kế quốc sư chi vị, cho nên hắn tới cùng quốc sư đích thân đến cơ hồ không có gì khác biệt.

Bá nhan đang cùng A Tháp hải ở bên nhau thương lượng những việc này, phong trần mệt mỏi vội cổ xấu sắc mặt xanh mét mà vào được.

A Tháp hải thấy vội cổ xấu sắc mặt trước đây chưa từng gặp khó coi, không cảm lấp bắp kinh hãi. Không cảm hỏi: “Vội cổ xấu, sự tình gì làm người sắc mặt khó coi như vậy?”

Vội cổ xấu đem trên đầu mũ bắt lại hung hăng mà hướng trên mặt đất một ném, không ngừng đấm ngực gào rống: “Tức chết ta lạt!!!”

Bá nhan sắc mặt cũng nghiêm túc lên, nói: “Mau nói, sao lại thế này?”

Vội cổ xấu phát tiết trong chốc lát, cuối cùng ngừng lại, nói: “Thừa tướng, nói ra sợ người không tin a. Này trọng đánh, quá uất ức!”

Bá nhan cùng A Tháp hải bình một chút ánh mắt, quát: “Nói, chỗ nào như vậy nói nhảm nhiều.”

Vội cổ xấu cười khổ một tiếng, nói: “Trình càng cái kia yêu nhân, thấy đối Thừa tướng không thể nể hà, cư nhiên trộm mà đi Đàm Châu.”

A Tháp hải thật sự nhện không được mà chen vào nói nói: “Đàm Châu cô thành một tòa, hẳn đi Đàm Châu làm cái gì?”

Vội cổ xấu thở dài nói: “Vốn dĩ xác thật như thế, nhưng trình càng cái này yêu nhân thế nhưng lạng lẽ giết Đàm Châu bến tàu phó thiên hộ vương tam tài, lại để báo tin vì danh lừa vào Ali hải nha nơi ở. Ali hải nha trên dưới mười chín danh vạn hộ thiên hộ đều bị hắn dùng yêu thuật cấp bắt làm tù binh. Lại hiếp bức Ali hải nha làm hắn nhập Đàm Châu nguyệt thành, đem Lý phát chờ ba ngàn nhân mã cùng một ngàn nhiều đi theo bá tánh tất cả đều mang đi. Cái này cũng chưa tính, còn lấy cớ xuất hiện mưu nghịch người, phải hướng Thừa tướng giải thích, đem Ali hải nha đám người tất cả đều áp tiến hắn đại doanh, hơn nữa bắt làm tù binh năm ngàn không hiểu rõ hộ tổng thủy quân.”

“Cái gì?!” Bá nhan cùng A Tháp hải đều đại kinh thất sắc, a lật hân cùng đồng văn binh chết, bọn họ cũng đã bị Hốt Tất Liệt hạ chỉ hung hăng khiển trách một phen, đang nghĩ ngợi tới như thế nào đoái công chuộc tội, cư nhiên liền Ali hải nha đều bị bắt làm tù binh! Lại còn có ở chính hân địa bàn!

“Trình càng mang theo nhiều ít binh mã?” A Tháp hải cấp giận công tâm, lúc trước chính là hân đối trình càng khả năng cứu viện Đàm Châu sự tình khinh thường nhìn lại, nhưng không nghĩ tới trình càng thể nhưng làm ra lớn như vậy động tĩnh.

Vội cổ xấu ủy khuất mà cơ hồ muốn khóc ra tới, vuron năm cái ngón tay nói: “Năm mươi người, chỉ có năm mươi người nào! Tức chết ta, tức chết ta!”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Trình càng không lùi mà tiến tới, dùng chân một chút, một khác chỉ chân đã thần tốc mà nghênh diện đá vào thoát ôn không hoa căng chân thượng.

Thoát ôn không hoa thân thể trước khuynh, vốn dĩ trọng tâm liền ở phía trước, hơn nữa trình càng một đá, tức khắc thân thể hoành bò tới rồi trên mặt đất. Cũng may bắt được trình càng căng chân, đang muốn lại nỗ lực một lần, nghe được bên tai quyền phong âm âm rung động. Trình càng nắm tay đã từ trên trời giáng xuống.

Thoát ôn không hoa mắt trước tối sầm, nắm tay liền ở hân trước mắt dừng lại.

Thoát ôn không hoa còn không có phản ứng lại đây, trình càng đã đem hân kéo lên. Lạnh lùng mà nhìn hân nói: “Như thế nào? Ta vô dụng pháp thuật đi? Ngươi đầu không đau hàng?”

Bên cạnh mọi người chỉ nhìn đến hoa cả mắt trong nháy mắt, không biết như thế nào thoát ôn không hoa đã ngã trên mặt đất, ngay sau đó lại bị kéo lên. Ánh mắt chậm liền thoát ôn không hoa như thế nào ngã xuống cũng không biết!

Quá nhanh!

Thoát ôn không hoa ngờ ngác mà nhìn trình càng, hân từ nhỏ liền lấy lực lượng xưng, ở ngày hội Na-ta-mu thượng đã từng vài lần xưng hùng, nhưng ở trình càng trên tay liền một cái đối mặt cũng chưa đi lên liền ngã xuống đất. Đây chính là thật đánh thật công phu, nửa điểm mưu lợi địa phương cũng không có. Nguyên nhân chính là vì như vậy, hân trong lòng mới phá lệ khó chịu.

Trình càng trước nay liền không đem hân đương đối thủ, nhìn dáng vẻ trình càng cũng không có đem hết toàn lực. Chính mình trận này thua tâm phục khẩu phục.

Thoát ôn không hoa bất đắc dĩ mà cúi đầu, quỳ gối trình càng trước mặt, nói: “Đã đánh cuộc thì phải chịu thua, thoát ôn không hoa này mệnh hiện tại là ngài.”

Trình càng cười nói: “Ngươi này tính tình cùng ta cái kia thiên phu trưởng thoát thoát rất giống, hân cũng thị phi làm ta đánh hân một đòn mới bằng lòng đầu hàng, các ngươi có thể giao cái bằng hữu. Hảo, đứng lên đi, ta nhưng không thích xem người quỳ xuống.”

Trình càng lại đối dư lại người Mông Cổ nói: “Còn có muốn đi theo ta không có? Không có ta có thể đi, trong khoảng thời gian ngắn là không về được.”

Lúc này lờ ra tới ba gã Mông Cổ thiên hộ, đều là theo thoát ôn không hoa quan hệ hữu hảo, cũng nguyện quy hàng.

Trình càng nhất nhất cố gắng, sau đó đối với viện ngoài cửa hô người tiến vào.

Tiến vào người vẫn là vừa rồi cái kia quan quân, hân làm thi lễ, thấy trình càng cùng này đó tù binh chuyện trò vui vẻ, một chút nguy hiểm cũng không có, nhưng thật ra thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Trình càng chỉ vào giải nhữ tiếp đám người nói: “Ngươi nhớ một chút những người này tên, bọn họ đã quy hàng ở ta trưởng hạ, đem bọn họ từ tù binh danh sách cần câu rút.”

Kia quan quân vừa nghe, càng vì bội phục. Vội vàng nhớ lên.

Trình càng mang theo mới vừa thu hàng những người này trở lại chính đường, đem Lưu Thuận gọi tới, an bài chức tư. Lưu Thuận cùng những người này giữa không ít người đều nhận thức, nhưng phía trước không có phương tiện, lúc này mới hảo hảo mà hàn huyên lên.

Trình càng lại đối Lưu Thuận nói: “Ngươi phái hồi phần lớn tiếp người nhà người còn không có trở về đi? Những người này người nhà cũng giao cho

ngươi, tận lực đem bọn họ đều mang ra tới, mang không ra liền thả ra phong đi, Ali hải nha ở ta trên tay. Mau đi đi.”

Lưu Thuận biết lợi hại, lập tức đem mọi người mang đi ra ngoài, làm chuyện này đi.

Ăn xong rồi cơm trưa, trình cang cáo biệt bốn cái tiểu mỹ nhân, làm các nàng nắm chặt thời gian đọc sách biết chữ, ngày sau muốn giúp hắn làm việc. Kỳ thật hắn là có thể mang theo các nàng cùng đi. Nhưng quân doanh chỉ có hắn nói như vậy, các tướng sĩ khó tránh khỏi sinh ra bất bình chi tâm. Trình cang là tham gia quân ngũ xuất thân, không muốn làm loại chuyện này.

Bên này thoát thoát cùng thoát ôn không hoa đã kết giao bằng hữu. Trương quý đám người cùng hàng đem nhóm ở chung đến cũng thực vui sướng, ngay cả trương hiếu trung cùng thoát ôn không hoa cũng gật đầu thăm hỏi.

Trình cang đem tay nhất chiêu, chúng tướng đồng thời sai bước lên mã, ở một ngàn kỵ binh hộ vệ hạ, rồi đi thủy quân đại doanh, hướng Thường Châu dưới thành phóng ngựa mà đi.

Trở lại đại doanh, thiên phu trưởng nhóm đều tới đón tiếp, trình cang không đợi nói chuyện, toàn quân đã bộc phát ra cùng kêu lên hô to: “Dưới trướng nghênh đón công tử hồi doanh!” Tiếp theo chính là toàn quân một vạn nhiều người hoan hô, đinh tai nhức óc, xông thẳng vân tiêu.

Toàn quân gần như điên cuồng khí thế cũng cảm nhiễm trình cang bên người mọi người, đều nhin không được cùng nhau hoan hô. Ngay cả hàng đem nhóm cũng có chung vinh dự.

Trình cang gần chẳng thần tích đại thắng truyền vào trong quân, trên dưới một mảnh sôi trào. Ở bọn họ cảm nhận trung, cái này dẫn theo bọn họ người trẻ tuổi cơ hồ đã là bách chiến bách thắng đại danh từ. Trình cang rốt cuộc trở về, toàn quân trên dưới tâm tình đều thực kích động.

Trình cang cười đối đại gia phát tay, ruổi ngựa nhập doanh.

Tiến trung quân trưởng, thiên phu trưởng nhóm đều nóng bỏng trên mặt đất tới vượt mông ngựa. Trình cang mỉm cười nghe xong vài câu liền phát tay ngừng. Hỏi: “Trong thành như thế nào?”

Tôn phú chạy nhanh đi lên, nói: “Công tử, những cái đó giả thần giả quỷ giả hỏa mấy ngày trước liền căng không nổi nữa. Chúng ta y theo công tử kế hoạch, giảm bớt đi số lần, bọn họ mới đối phó rồi xuống dưới. Bất quá ngày hôm qua bọn họ tựa hồ phá lệ ra sức, đại khái là tàng biên tới đại lạt ma mau tới rồi.”

“Kia nhưng hảo, các ngươi luyện được thế nào?”

“Chúng ta nào dám chậm trễ nào, luyện được đều không tồi, ngày mai cấp công tử nhìn xem. Trong khoảng thời gian này cũng vừa lúc chinh đồn quân đội, hiện tại cũng thành hình. Công tử, ngài chiều này giả thần giả quỷ có thể so người Mông Cổ lợi hại nhiều.”

Bên cạnh nhậm thanh cười mắng: “Ngươi cái này hỗn người, công tử kia kêu nghị binh chi kế, đến ngươi trong miệng như thế nào cùng những cái đó thần côn giống nhau?”

Mọi người cười ha ha.

Trình cang đối hàng đem nói: “Ta không có gì thần thông, tất cả đều quyết định bởi với vũ khí, chờ những cái đó lạt ma tới rồi, cho các ngươi nhìn xem nó uy lực.”

Giải nhữ tiếp lắng nói: “Công tử không có pháp thuật? Nếu không có pháp thuật, kia công tử vũ khí thật là nghe rộn cả người a.”

Trình vượt địa đạo: “Này tính cái gì, ai, ta đã thấy vũ khí quá nhiều, này đó bất quá là cơ bản, nếu có thể đem những cái đó vũ khí vận tới, chỉ cần một ngàn người, ta liền có thể tung hoành thiên hạ, hủy diệt ta chỗ đã thấy bất cứ thứ gì.”

Mọi người nhìn đến trình cang trên mặt thần nhiên hướng về bộ dáng, biết hắn nói không phải lời nói dối. Trương quý hỏi: “Cái gì vũ khí sẽ có bực này uy lực?”

Trình cang thở dài: “Chân chính vũ khí, chỉ cần một quả đại bom, liền có thể đem một cái mấy trăm vạn người thành thị di vì đất bằng, không có một ngọn cỏ.”

“A?!” Trương trung chúng tướng bị dọa đến cơ hồ nói không ra lời. Những người khác nói có loại này vũ khí bọn họ đương nhiên đương chê cười nghe, nhưng trình cang nói có vậy khẳng định thật sự có.

Thoát thoát lấp bắp nói: “Công tử, nếu có như vậy vũ khí, kia chẳng phải là toàn vô địch thủ? Chúng ta những người này không phải thành chê cười giống nhau?”

Trình vượt địa đạo: “Ngươi nghĩ sao? Khác không nói, liền cầm trong tay ta vũ khí tới xem, nếu có cũng đủ nhiều số lượng, ngươi nói những cái đó cái gọi là Mông Cổ thiết kỵ không phải chê cười là cái gì?”

Mọi người đều nói không ra lời. Thoát ôn không hoa đám người đảo còn có chút không phục, nhưng nhìn đến thoát thoát thần sắc, cũng không dám nói cái gì.

Trình vượt địa đạo: “Nhớ kỹ, khoa học kỹ thuật là đệ nhất sức sản xuất. Các người xem ta đem cơ hồ sở hữu thu vào đều đầu nhập tới rồi chế tạo cùng nghiên cứu phát minh mặt trên, chính là đạo lý này. Chỉ cần chúng ta có thể chế tạo ra tốt nhất vũ khí, có thể huấn luyện ra tốt nhất binh lính, có thể có được tốt nhất tướng lĩnh, có thể dựa vào cường đại nhất hậu cần, trong thiên hạ còn có ai có thể là chúng ta đối thủ?”

Chúng tướng sôi nổi gật đầu xưng là. Ở bọn họ quan niệm, binh hùng tướng mạnh mới là quan trọng nhất, nhưng trình càng lại điên đảo điểm này, nói cho bọn họ, còn có so binh hùng tướng mạnh càng quan trọng, chính là khoa học kỹ thuật. Điểm này là ở bọn họ thấy được trình càng trong tay vũ khí sau mới hiểu được.

Thường Châu bên trong thành bá nham càng hồ đồ. Bởi vì trình càng động tác quá nhanh, hắn còn không có được đến cái gì dị thường tình báo, chỉ nghe thủy quân người ta nói trình càng thủy quân chỉ cách xa nhau mấy ngày liền đại quy mô xuất động hai lần, đã trở lại thời điểm con thuyền đều già tăng rồi, còn đánh nguyên quân cơ xí. Nhưng từ đâu ra thủy quân tới đâu nhập vào trình càng, hắn lại hoàn toàn không có manh mối, tính tính phải đi hỏi thăm tin tức vạn hộ vội cổ xấu cũng nên đã trở lại.

Nhưng tin tức tốt cũng không phải không có, đến từ tầng biên đại lạt ma nhóm ngày mai liền đến. Từ quốc sư tám tư ba đệ đệ nhân khâm kiên tán tự mình dẫn một trăm nhiều danh pháp lực cao thâm đại lạt ma nam hạ. Nhân khâm kiên tán là tát già phái đệ nhị hào nhân vật, quốc sư tám tư ba nếu là viên tịch, nhất định sẽ là hắn kế quốc sư chi vị, cho nên hắn tới cùng quốc sư đích thân đến cơ hồ không có gì khác biệt.

Bá nham đang cùng A Tháp hải ở bên nhau thương lượng những việc này, phong trần mệt mỏi vội cổ xấu sắc mặt xanh mét mà vào được.

A Tháp hải thấy vội cổ xấu sắc mặt trước đây chưa từng gặp khó coi, không cảm lấp bắp kinh hãi. Không cảm hỏi: “Vội cổ xấu, sự tình gì làm người sắc mặt khó coi như vậy?”

Vội cổ xấu đem trên đầu mũ bắt lại hung hăng mà hướng trên mặt đất một ném, không ngừng đấm ngực gào rống: “Tức chết ta lap!!!”

Bá nham sắc mặt cũng nghiêm túc lên, nói: “Mau nói, sao lại thế này?”

Vội cổ xấu phát tiết trong chốc lát, cuối cùng ngừng lại, nói: “Thừa tướng, nói ra sợ người không tin a. Nay trượng đánh, quá uất ức!”

Bá nham cùng A Tháp hải bình một chút ánh mắt, quát: “Nói, chỗ nào như vậy nói nhảm nhiều.”

Vội cổ xấu cười khổ một tiếng, nói: “Trình càng cái kia yêu nhân, thấy đối Thừa tướng không thể nể hà, cư nhiên trộm mà đi Đàm Châu.”

A Tháp hải thật sự nhìn không được mà chen vào nói nói: “Đàm Châu cô thành một tòa, hắn đi Đàm Châu làm cái gì?”

Vội cổ xấu thở dài nói: “Vốn dĩ xác thật như thế, nhưng trình càng cái này yêu nhân thế nhưng lạng lẹ giết Đàm Châu bến tàu phó thiên hộ vương tam tài, lại để báo tin vì danh lừa vào Ali hải nha nơi ở. Ali hải nha trên dưới mười chín danh vạn hộ thiên hộ đều bị hắn dùng yêu thuật cấp bắt làm tù binh. Lại hiếp bức Ali hải nha làm hắn nhập Đàm Châu nguyệt thành, đem Lý phát chờ ba ngàn nhân mã cùng một ngàn nhiều đi theo bá tánh tất cả đều mang đi. Cái này cũng chưa tính, còn lấy cớ xuất hiện mưu nghịch người, phải hướng Thừa tướng giải thích, đem Ali hải nha đám người tất cả đều áp tiến hắn đại doanh, hơn nữa bắt làm tù binh năm ngàn không hiểu rõ họ tổng thủy quân.”

“Cái gì?!” Bá nham cùng A Tháp hải đều đại kinh thất sắc, a lạt hân cùng đồng văn binh chết, bọn họ cũng đã bị Hốt Tất Liệt hạ chỉ hung hăng khiển trách một phen, đang nghĩ ngợi tới như thế nào đoái công chuộc tội, cư nhiên liền Ali hải nha đều bị bắt làm tù binh! Lại còn có ở chính hắn địa bàn!

“Trình càng mang theo nhiều ít binh mã?” A Tháp hải cấp giận công tâm, lúc trước chính là hắn đối trình càng khả năng cứu viện Đàm Châu sự tình khinh thường nhìn lại, nhưng không nghĩ tới trình càng thể nhưng làm ra lớn như vậy động tĩnh.

Vội cổ xấu ủy khuất mà cơ hồ muốn khóc ra tới, vron năm cái ngón tay nói: “Năm mươi người, chỉ có năm mươi người nào! Tức chết ta, tức chết ta!”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Bá nham hận đến cắn chặt hàm răng, gần từng chữ một nói: “Mau nói! Sau lại đâu?”

Vội cổ xấu trở về hoàn hồn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Tên hỗn đản này trình càng lại giả mạo cái kia chết đi vương tam tài, bức Ali hải nha viết một phong tự tay viết tin, hắn kẻ hèn năm mươi người cư nhiên còn chia quân, chạy đến dư lam huyện nơi đó cứu tạ phương đến năm ngàn nhân mã, lại làm Lữ sư quý lấy áp giải vì danh phái một vạn thủy quân cấp Thừa tướng sử dụng, lại đều bị hắn bắt làm tù binh.”

“Bang!” Giận không thể át bá nham nhảy dựng lên, cầm trong tay bát trà hung hăng mà ngã trên mặt đất, toái bắn sứ phiến phi được đến chỗ đều là, vội cổ xấu còn nằm trên mặt đất mũ chỉ sợ đến hảo hảo rửa sạch một chút.

“Hồn dân! Cái này không biết xấu hổ hán cầu! Ta nhất định phải giết hán!” A Thập hải cùng với cô xấu đi theo bá nhân thật lâu, chưa từng có xem qua hán phát lớn như vậy hòa, nhưng hai người trong lòng lửa giận cùng bị đè nén nơi nào so bá nhân kém?

Ba người nổi giận đùng đùng mà cho nhau nhìn nửa ngày, bá nhân thật sâu mà thở dài một hơi, suy sụp ngã ngồi ở ghế trên, cười khổ nói: “Việc này đều là ta khinh địch gây ra, cùng các người không quan hệ. Chỉ là cái kia trình càng nhiều trí gần yêu, lại có tà thuật, chúng ta chỉ sợ thật là gặp được đối thủ. Liên tính phá hán yêu thuật, cũng không thể đại ý a.”

A Thập hải đầy mặt đỏ lên nói: “Thừa tướng nói nơi nào lời nói, lúc trước rõ ràng là ta một mực chắc chắn trình càng sẽ không đi Đàm Châu, ta sẽ tự mình tới, cùng Thừa tướng vô can.”

Bá nhân chỉ cảm thấy cả người mệt mỏi, thế nhưng phảng phất lập tức già rồi hơn mười tuổi, hữu khí vô lực nói: “Việc này từ ta gánh hạ là được, nói cho Lữ sư quý, không thể toàn trách hán, đồ mồ hôi nơi đó, đều có ta đi vì hán biện giải, làm hán không cần lo lắng. Các người đều đi xuống đi, làm ta hảo hảo nghỉ một chút. A Thập hải, ngày mai Lạt Ma tới rồi, người muốn lo lắng tiếp đãi, ta.....” Mới nói được nơi này, đột nhiên trước mắt tối sầm, ngã xuống.

A Thập hải la lên một tiếng, vội cùng với cô xấu đỡ lấy bá nhân, hai người thấy bá nhân thế nhưng bị sống sờ sờ địa khí ngất xỉu đi, lại là hổ thẹn, lại là buồn bực, một bên kêu to thầy thuốc, một bên nước mắt rơi như mưa. Với cô xấu xoa nước mắt kêu to: “Trình càng, người cái này yêu nhân, ta nhất định đem người bầm thây vạn đoạn!”

Đáng tiếc những lời này trình càng nhưng nghe không được, hán đang ở trong quân giáo thụ như thế nào đánh thắng kết, như thế nào vượt qua các loại chướng ngại, dùng như thế nào chủ thủ đối phó trường vũ khí, như thế nào cùng người vật lộn, tóm lại một câu, luyện binh.

Chúng tướng đều mở rộng tầm mắt.

Chúng tướng đều có một thân hảo võ nghệ, nhưng cùng trình càng so sánh với, kém đến liên không phải nhỏ tí tẹo. Đặc biệt là trình càng tiết quyền đạo cùng các loại bắt đánh chết công phu, xem đến chúng tướng như si như say, thoát ôn không hoa thế mới biết chính mình thua một chút cũng không oan, chỉ cần làm trình càng lấy một cây đao, hán là có thể không chút nào cố sức mà đem ở đây những người này đều giết.

Giải nhữ tiếp cũng tâm đắc liên thanh, nói: “Này thật là cùng đối người, này võ công, mới là chân chính ở vạn nhân địch nào. Thế nào? Lão Trương, người ở công tử thủ hạ đi không được mấy cái đối mặt đi?”

Trương vinh thật mang theo che dấu không được tán thưởng nói: “Hiện giờ mới biết chính mình thật là ếch ngồi đáy giếng, tưởng chúng ta hai cái luôn luôn lấy vũ dũng xưng, nhưng cùng công tử so sánh với, bất quá không quan trọng ánh sáng, ta sợ là một cái hiệp cũng như không chịu nổi, người cũng không được.”

Giải nhữ tiếp gật đầu nói: “Đúng vậy, người nói công tử này võ công là như thế nào luyện? Như vậy tuổi trẻ, sẽ đồ vật cũng quá nhiều đi? Chẳng lẽ là hán chính là trong truyền thuyết vừa sinh ra đã hiểu biết già?”

Trương vinh thật thở dài: “Liên tính không phải, cũng là cái trước nay không nghe nói qua thiên tài. Lão giải, người làm được đúng vậy, bằng không ta cũng bỏ qua cơ hội này. Trình công tử chắc chắn thành tựu nghiệp lớn, người ta đều có thể trở thành công thần nào.”

Hai người đang ở mây mẩn, liền nghe được trương hiếu trung nói: “Công tử, xin thứ cho hiếu trung vô lễ, muốn cùng công tử luận bàn một vài. Không đánh một hồi, công tử nói rất nhiều đạo lý chung quy sẽ không thực minh bạch.”

Mọi người tinh thần rung lên, kỳ thật mọi người đều tưởng khiêu chiến, nhưng có thoát ôn không hoa sự tình ở phía trước, ai còn dám nào? Bất quá cái này trương hiếu trung có chút ý tứ, hán nhưng không thấy được trình càng đã đảo thoát ôn không hoa. Hơn nữa nghe trình càng ý tứ, trương hiếu trung là cái võ công thấp phân cao cường, chỉ sợ không thể so thoát ôn không hoa đám người kém.

Trình càng nghe bải cười cười, nói: “Người sử song đao, đi cầm đao đi.”

Trương hiếu trung biến sắc, vội la lên: “Luận bàn sao có thể dùng đao thật, hiếu trung không dám.”

Trình vượt địa đạo: “Không có gì, ta nếu bị người bị thương, hướng người học đao pháp cũng là được, đi thôi, muốn thương tổn ta cũng không đơn giản như vậy, ta cũng lấy vũ khí.” Nói xong trình càng đến một bên vũ khí giả thượng tìm hai cây đoản côn. Hán không thể dùng lưỡi lê, bị kia đem ** gây thương tích người đều sẽ đổ máu không ngừng mà chết, là chân chính hiện đại công nghệ, dùng để đối phó người một nhà hán nhưng không nắm chắc không thương đến đối thủ. Cho nên hán dùng đoản côn, đây là hán ở cùng người đánh nhau khi sử dụng vũ khí, dùng đến phi thương thuần thực, đã từng liên tục đã đảo quá mười bảy cá nhân.

Quay đầu nhìn lại, trương hiếu trung cũng cầm hai cây đoản côn, hán đương nhiên không dám đối trình càng đao kiếm tương hướng, một khi thương đến hán, thật là trăm chết vạn chóc.

Hai người đều cầm đoản côn, tương đối mà đứng. Trình càng có được chính là đời sau trải qua vô số cách đấu đại sư tổng kết cùng tinh luyện mà thành thuật đấu vật, sớm đã hóa phồn liên giản. Hơn nữa trình càng trải qua không biết bao nhiêu lần đối chiến mà hình thành kinh nghiệm.

Trương hiếu trung có được chính là vô số huyết chiến trung đoạt được đến đao pháp, trong lịch sử nếu không phải có nguyên binh bắn trúng bọn họ mã cái mũi, làm hán té ngựa, hán còn có thể sát càng nhiều nguyên binh.

Trương hiếu trung lắng lắng mà quan sát đến trình cang. Trình cang thực thả lỏng mà nhìn hần nói: “Người trước công đi.”

“Hào.” Trương hiếu trung hai cơn vung lên, xoa thân mà thương, vừa muốn phát lực, trình cang tay phải cơn đã chống lại hần đầu.

Mau!

Quá nhanh!

Trương hiếu trung chỉ cảm thấy cả người rét run, ai thán thu tay lại nói: “Công tử vạn phu mạc địch, hiếu trung hôm nay thua tâm phục khẩu phục.”

Trình vượt địa đạo: “Người đạo pháp thực hảo, lực lượng cũng đủ, nhưng là người không bằng ta mau! Ta nói cho người, thiên hạ vô công, duy mau không phá! Chỉ cần người so với ta mau, lấy người vô công, thắng ta liền dễ như trở bàn tay.”

Trương hiếu trung thấy trình cang đem chính mình bí quyết độc tui tương thụ, một chút đều không tàng tư, thậm vì cảm động, hành một cái đại lễ nói: “Hiếu trung nhớ kỹ, chỉ có ở trên chiến trường báo đáp công tử.”

Trình cang đem hần nâng dậy tới, nói: “Hào, một lời đã định.”

Chúng tướng vốn định xem một hồi long tranh hổ đấu, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy liền phân ra thắng bại, đều đối trình cang vui lòng phục tùng. Lại nào nhiệt trong chốc lát, lúc này mới tan.

Nhưng trình cang lại không thể nghỉ ngơi. Lý phát sở đưa tới cùng hần học tập chế tạo kỹ thuật nhóm người thứ nhất đã tới rồi, làm việc quả nhiên sấm rền gió cuốn. Doãn cốc cũng không thua kém, lại đây vận hạt giống cùng học tập tài bồi kỹ thuật người cũng vừa mới vừa vào doanh. Tạ phương đến người còn không có đưa tới, bởi vì học y loại chuyện này yêu cầu tương đối cao, người cũng khó tìm. Những việc này đều là đại sự, hơn nữa cần thiết đến từ trình cang tự mình tới bắt, cũng may dương đình đã chạy về đại doanh, trình cang có thể đem đại bộ phận sự vụ tính công tác giao cho hần, đây cũng là trình cang lúc trước muốn cứu Đàm Châu chính yếu mục đích. Nhân tài như vậy quá khó được.

Trình cang đem bọn họ tách ra, trước làm Doãn cốc phái tới người nghỉ ngơi, chính mình tắc đi trước cấp Lý phát phái tới người giảng bài.

Trình cang tiến trước, tất cả mọi người lập tức cho hần hành lễ. Những người này đều là học quá chút tự thọ thủ công, còn có rất nhiều là Lý phát tìm được sinh đồ tử tài, đều phái tới nghe giảng bài.

Trình cang thanh thanh giọng nói, bắt đầu giảng hồng gạch thiêu chế biện pháp. Kỳ thật hần cũng không phải chuyên gia, nhưng loại này kỹ thuật tương đối đơn giản, biết phối liệu cùng độ ẩm cùng với thiêu lò cấu tạo sau, mặt khác vấn đề liền không lớn.

Trình cang lại đem trọng điểm phóng tới bảo vệ môi trường thượng, bao gồm dạy hần nhóm như thế nào xử lý cặn, cùng với như thế nào thiêu dùng đất sét, như thế nào dùng tinh luyện than đá giảm bớt lò yên ô nhiễm từ từ. Hần muốn ở ngay từ đầu liền giáo huấn cho bọn hần bảo vệ môi trường khái niệm. Những người này chính là Trung Quốc công nghiệp hạt giống, bọn họ quan niệm sẽ mang cho hậu đại người lớn lao ảnh hưởng, cho nên, không thể đi mặc kệ, chờ đến loạn tượng mọc thành cụm lại đi thống trị đường xưa.

Ngày hôm qua hần giáo chính là xi-măng chế tạo biện pháp, cường điệu đến cang vì nghiêm khắc, đòi sau tiểu xi-măng xưởng tạo thành ô nhiễm nhìn thấy ghê người, hần nhưng không nghĩ lại ở thời đại này nhìn đến này hết thầy.

Nói xong lò gạch, còn có một chút thời gian, trình cang dứt khoát đem bút chì chế tạo biện pháp cũng nói một lần, những người này lấy bút lông nhớ bút ký thật sự quá tốn công.

Nói xong lúc sau, miệng khô lưỡi khô trình cang uống lên nước miếng, nhìn phía dưới nóng lòng muốn thử “Học sinh”, nói: “Nhớ kỹ, chất lượng, là chế tạo chi bốn, nghiên cứu phát minh, là chế tạo chi hỗn. Đối với tại đây phương diện có điều thành tựu công hiến người, không cần tiếc rẻ khen thưởng, có khen thưởng, mọi người mới càng nỗ lực. Ta nơi này còn có có quan hệ với độc quyền một ít quy định, các người cảm đi nhìn xem, nếu các người có thể thần thánh cũng đủ độc quyền, trở thành đại phú ông là rất đơn giản sự tình.”

Ở một bên cẩn thận nghe giảng dương đình nghe vậy, lập tức đem chính mình tổ chức người sao chép quyền sách nhỏ đã phát đi xuống.

Trình cang lại nói: “Ngày mai giảng tạo giấy cùng in ấn, tan đi.”

Tổng triều tuy đã có chữ in rồi, nhưng cũng không phải dùng duyên tích, mà là bùn chữ in rồi, hoặc mộc chữ in rồi, chất lượng rất kém cỏi, cang quan trọng là, in ấn dùng mực không tốt, ấn ra tới hồ hồ một mảnh, nghiêm trọng chế ước in ấn thuật phát triển. Đây cũng đúng là vì cái gì hậu đại rất nhiều người ngoại quốc cũng không cho rằng Trung Quốc phát minh in ấn thuật nguyên nhân, bởi vì thật sự khuyết thiếu thực dụng tính.

In ấn thuật không thể mở rộng, liền ảnh hưởng tri thức phổ cập. Đối này, trình cang xem đến phi thường trọng.

Rời đi này tòa lều trại, trình cang cùng dương đình lại chui vào một khác tòa. Com nước xong cũng nghỉ ngơi tốt Doãn cốc phái tới người đang ở chờ đợi đi học.

Trình cang bắt đầu cho bọn hần giảng giải nông nghiệp một ít kỹ thuật, như thế nào ủ phân, nạn sâu bệnh dự phòng, các loại thu hoạch tốt nhất sinh trưởng điều kiện từ từ. Những việc này đều là hần cùng trước kia bộ đội hậu cần nhân viên học, không nghĩ tới cư nhiên còn có thể phái thượng công dụng.

Đem chính mình biết đến tri thức nói hơn phân nửa thì, trình càng lại bắt đầu nói về tuần hoàn nông nghiệp cùng gia súc nuôi dưỡng, đem dương đình giặt này mình. Đây nơi nào là người lãnh đạo nên quan tâm sự tình? Nhưng cẩn thận ngẫm lại việc này thật sự rất quan trọng. Hơn nữa trình càng ý tưởng thực mới mẻ độc đáo, thực hệ thống hóa. Tỷ như nói châu chấu là như thế nào tới? Đều ở nơi nào đẻ trứng phụ hóa? Trước kia bọn họ nào biết đâu rằng? Rất nhiều người còn tưởng rằng là trời phạt đâu, hiện tại liền minh bạch.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Bá nhan hận đến cắn chặt hàm răng, gần từng chữ một nói: “Mau nói! Sau lại đâu?”

Vội cổ xấu trở về hoàn hồn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Tên hỗn đản này trình càng lại giả mạo cái kia chết đi vương tam tài, bức Ali hải nha viết một phong tự tay viết tin, hắc kè hèn năm mươi người cư nhiên còn chia quân, chạy đến dư lam huyện nơi đó cứu tạ phương đến năm ngàn nhân mã, lại làm Lữ sư quỳ lấy áp giải vì danh phái một vạn thủy quân cấp Thừa tướng sử dụng, lại đều bị hắc bắt làm tù binh.”

“Bang!” Giận không thể át bá nhan nhảy dựng lên, cầm trong tay bát trà hung hăng mà ngã trên mặt đất, toái bấn sứ phiên phi được đến chỗ đều là, vội cổ xấu còn nằm trên mặt đất mũi chỉ sợ đến hạo hạo rửa sạch một chút.

“Hỗn đản! Cái này không biết xấu hổ hán cầu! Ta nhất định phải giết hắc!” A Tháp hải cùng vội cổ xấu đi theo bá nhan thật lâu, chưa từng có xem qua hắc phát lớn như vậy hóa, nhưng hai người trong lòng lửa giận cùng bị đề nên nơi nào so bá nhan kém?

Ba người nổi giận đùng đùng mà cho nhau nhìn nửa ngày, bá nhan thật sâu mà thở dài một hơi, suy sụp ngã ngồi ở ghế trên, cười khổ nói: “Việc này đều là ta khinh địch gây ra, cùng các người không quan hệ. Chỉ là cái kia trình càng nhiều trí gần yêu, lại có tà thuật, chúng ta chỉ sợ thật là gặp được đối thủ. Liền tính phá hắc yêu thuật, cũng không thể đại ý a.”

A Tháp hải đầy mặt đỏ lên nói: “Thừa tướng nói nơi nào lời nói, lúc trước rõ ràng là ta một mực chắc chắn trình càng sẽ không đi Đàm Châu, ta sẽ tự thỉnh tội, cùng Thừa tướng vô can.”

Bá nhan chỉ cảm thấy cả người mỗi một, thể nhưng phảng phất lập tức già rồi hơn mười tuổi, hữu khí vô lực nói: “Việc này từ ta gánh hạ là được, nói cho Lữ sư quỳ, không thể toàn trách hắc, đồ mờ hồ nơi đó, đều có ta đi vì hắc biện giải, làm hắc không cần lo lắng. Các người đều đi xuống đi, làm ta hạo hạo nghỉ một chút. A Tháp hải, ngày mai Lạt Ma tới rồi, người muốn lo lắng tiếp đãi, ta.....” Mới nói được nơi này, đột nhiên trước mắt tối sầm, ngã xuống.

A Tháp hải la lên một tiếng, vội cùng vội cổ xấu đỡ lấy bá nhan, hai người thấy bá nhan thể nhưng bị sống sờ sờ địa khí ngắt xui đi, lại là hổ thẹn, lại là buồn bực, một bên kêu to thầy thuốc, một bên nước mắt rơi như mưa. Vội cổ xấu xoa nước mắt kêu to: “Trình càng, người cái này yêu nhân, ta nhất định đem người bầm thây vạn đoạn!”

Đáng tiếc những lời này trình càng nhưng nghe không được, hắc đang ở trong quân giáo thụ như thế nào đánh thắng kết, như thế nào vượt qua các loại chướng ngại, dùng như thế nào chủ thủ đối phó trường vũ khí, như thế nào cùng người vật lộn, tóm lại một câu, luyện binh.

Chúng tướng đều mở rộng tầm mắt.

Chúng tướng đều có một thân hảo võ nghệ, nhưng cùng trình càng so sánh với, kém đến liền không phải nhỏ tí tẹo. Đặc biệt là trình càng tiết quyền đạo cùng các loại bắt đánh chết công phu, xem đến chúng tướng như si như say, thoát ôn không hoa thể mới biết chính mình thua một chút cũng không oan, chỉ cần làm trình càng lấy một cây đao, hắc là có thể không chút nào cố sức mà đem ở đây những người này đều giết.

Giải nhữ tiếp cũng tầm tắc liên thanh, nói: “Đây thật là cùng đối người, này võ công, mới là chân chính ở vạn nhân địch nào. Thế nào? Lão Trương, người ở công tử thủ hạ đi không được mấy cái đối mặt đi?”

Trương vinh thật mang theo che dấu không được tán thưởng nói: “Hiện giờ mới biết chính mình thật là ếch ngồi đáy giếng, tưởng chúng ta hai cái luôn luôn lấy vũ dũng xưng, nhưng cùng công tử so sánh với, bất quá không quan trọng ánh sáng, ta sợ là một cái hiệp cũng như không chịu nổi, người cũng không được.”

Giải nhữ tiếp gật đầu nói: “Đúng vậy, người nói công tử này võ công là như thế nào luyện? Như vậy tuổi trẻ, sẽ đồ vật cũng quá nhiều đi? Chẳng lẽ là hắc chính là trong truyền thuyết vừa sinh ra đã hiểu biết già?”

Trương vinh thật thở dài: “Liền tính không phải, cũng là cái trước nay không nghe nói qua thiên tài. Lão giải, người làm được đúng vậy, bằng không ta cũng bỏ qua cơ hội này. Trình công tử chắc chắn thành tựu nghiệp lớn, người ta đều có thể trở thành công thần nào.”

Hai người đang ở may mắn, liền nghe được trương hiếu trung nói: “Công tử, xin thứ cho hiếu trung vô lễ, muốn cùng công tử luận bàn một vài. Không

đánh một hồi, công tử nói rất nhiều đạo lý chung quy sẽ không thực minh bạch.”

Mọi người tinh thần rung lên, kỳ thật mọi người đều tưởng khiêu chiến, nhưng có thoát ôn không hoa sự tình ở phía trước, ai còn dám nào? Bất quá cái này trương hiếu trung có chút ý tứ, hần nhưng không thấy được trình càng đã đảo thoát ôn không hoa. Hơn nữa nghe trình càng ý tứ, trương hiếu trung là cái võ công thập phần cao cường, chỉ sợ không thể so thoát ôn không hoa đám người kém.

Trình càng nghe bãi cười cười, nói: “Ngươi sử song đao, đi cầm đao đi.”

Trương hiếu trung biến sắc, vội la lên: “Luận bàn sao có thể dùng đao thật, hiếu trung không dám.”

Trình vượt địa đạo: “Không có gì, ta nếu bị ngươi bị thương, hướng ngươi học đao pháp cũng là được, đi thôi, muốn thương tổn ta cũng không đơn giản như vậy, ta cũng lấy vũ khí.” Nói xong trình càng đến một bên vũ khí giả thượng tìm hai cây đoản côn. Hần không thể dùng lưỡi lê, bị kia đem ** gây thương tích người đều sẽ đổ máu không ngừng mà chết, là chân chính hiện đại công nghệ, dùng để đối phó người một nhà hần nhưng không nắm chắc không thương đến đối thủ. Cho nên hần dùng đoản côn, đây là hần ở cùng người đánh nhau khi sử dụng vũ khí, dùng đến phi thường thuần thực, đã từng liên tục đã đảo quá mười bảy cá nhân.

Quay đầu nhìn lại, trương hiếu trung cũng cầm hai cây đoản côn, hần đương nhiên không dám đối trình càng đao kiếm tương hướng, một khi thương đến hần, thật là trăm chết vạn chóc.

Hai người đều cầm đoản côn, tương đối mà đứng. Trình càng có được chính là đời sau trải qua vô số cách đấu đại sư tổng kết cùng tinh luyện mà thành thuật đấu vật, sớm đã hóa phồn liên giản. Hơn nữa trình càng trải qua không biết bao nhiêu lần đối chiến mà hình thành kinh nghiệm.

Trương hiếu trung có được chính là vô số huyết chiến trung đoạt được đến đao pháp, trong lịch sử nếu không phải có nguyên binh bắn trúng bọn họ mã cái mũi, làm hần té ngựa, hần còn có thể sát càng nhiều nguyên binh.

Trương hiếu trung lẳng lặng mà quan sát đến trình càng. Trình càng thực thì lòng mà nhìn hần nói: “Ngươi trước công đi.”

“Hào.” Trương hiếu trung hai côn vung lên, xoa thân mà thượng, vừa muốn phát lực, trình càng tay phải côn đã chống lại hần đầu.

Mau!

Quá nhanh!

Trương hiếu trung chỉ cảm thấy cả người rét run, ai thần thu tay lại nói: “Công tử vạn phụ mặc địch, hiếu trung hôm nay thua tâm phục khẩu phục.”

Trình vượt địa đạo: “Ngươi đao pháp thực hảo, lực lượng cũng đủ, nhưng là ngươi không bằng ta mau! Ta nói cho ngươi, thiên hạ võ công, duy mau không phá! Chỉ cần ngươi so với ta mau, lấy ngươi võ công, thắng ta liền dễ như trở bàn tay.”

Trương hiếu trung thấy trình càng đem chính mình bí quyết độc tài tương thụ, một chút đều không tàng tư, thậm vì cảm động, hành một cái đại lễ nói: “Hiếu trung nhớ kỹ, chỉ có ở trên chiến trường báo đáp công tử.”

Trình càng đem hần nâng dậy tới, nói: “Hào, một lời đã định.”

Chúng tướng vốn định xem một hồi long tranh hổ đấu, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy liền phân ra thắng bại, đều đối trình càng vui lòng phục tùng. Lại nào nhiệt trong chốc lát, lúc này mới tan.

Nhưng trình càng lại không thể nghỉ ngơi. Lý phát sở đưa tới cùng hần học tập chế tạo kỹ thuật nhóm người thứ nhất đã tới rồi, làm việc quả nhiên sấm rền gió cuốn. Doãn cốc cũng không thua kém, lại đây vận hạt giống cùng học tập tài bồi kỹ thuật người cũng vừa mới vừa vào doanh. Tạ phương đến người còn không có đưa tới, bởi vì học y loại chuyện này yêu cầu tương đối cao, người cũng khó tìm. Những việc này đều là đại sự, hơn nữa cần thiết đến từ trình càng tự mình tới bắt, cũng may dương đình đã chạy về đại doanh, trình càng có thể đem đại bộ phận sự vụ tính công tác giao cho hần, đây cũng là trình càng lúc trước muốn cứu Đàm Châu chính yếu mục đích. Nhân tài như vậy quá khó được.

Trình càng đem bọn họ tách ra, trước làm Doãn cốc phái tới người nghỉ ngơi, chính mình tắc đi trước cấp Lý phát phái tới người giảng bài.

Trình càng tiến trước, tất cả mọi người lập tức cho hần hành lễ. Những người này đều là học quá chút tự thọ thủ công, còn có rất nhiều là Lý phát tìm được sinh đồ tú tài, đều phái tới nghe giảng bài.

Trình càng thanh thanh giọng nói, bắt đầu giảng hồng gạch thiêu chế biện pháp. Kỳ thật hần cũng không phải chuyên gia, nhưng loại này kỹ thuật tương đối đơn giản, biết phối liệu cùng độ ẩm cùng với thiêu lò cấu tạo sau, mặt khác vấn đề liền không lớn.

Trình càng lại đem trọng điểm phóng tới bảo vệ môi trường thượng, bao gồm dạy hần nhóm như thế nào xử lý cặn, cùng với như thế nào thiêu dùng đất sét, như thế nào dùng tinh luyện than đá giảm bớt lò yên ô nhiễm từ từ. Hần muốn ở ngay từ đầu liền giáo huấn cho bọn hần bảo vệ môi trường khái niệm. Những người này chính là Trung Quốc công nghiệp hạt giống, bọn họ quan niệm sẽ mang cho hậu đại người lớn lao ảnh hưởng, cho nên, không thể đi mặc kệ, chờ đến loạn tượng mọc thành cụm lại đi thống trị đường xưa.

Ngày hôm qua hần giáo chính là xi-măng chế tạo biện pháp, cường điệu đến càng vì nghiêm khắc, đời sau tiểu xi-măng xưởng tạo thành ô nhiễm nhìn thấy ghê người, hần nhưng không nghĩ lại ở thời đại này nhìn đến này hết thấy.

Nói xong lò gạch, còn có một chút thời gian, trình càng dứt khoát đem bút chì chế tạo biện pháp cũng nói một lần, những người này lấy bút lông nhớ bút ký thật sự quá tốn công.

Nói xong lúc sau, miệng khô lưỡi khô trình càng uống lên nước miếng, nhìn phía dưới nóng lòng muốn thử “Học sinh”, nói: “Nhớ kỹ, chất lượng, là chế tạo chi bốn, nghiên cứu phát minh, là chế tạo chi hồn. Đối với tại đây phương diện có điều thành tựu cống hiến người, không cần tiếc rẻ khen thưởng, có khen thưởng, mọi người mới càng nỗ lực. Ta nơi này còn có có quan hệ với độc quyền một ít quy định, các người cảm đi nhìn xem, nếu các người có thể thân thành cũng đủ độc quyền, trở thành đại phú ông là rất đơn giản sự tình.”

Ở một bên cẩn thận nghe giảng dương đình nghe vậy, lập tức đem chính mình tổ chức người sao chép quyền sách nhỏ đã phát đi xuống.

Trình càng lại nói: “Ngày mai giảng tạo giấy cùng in ấn, tan đi.”

Tổng triều tuy đã có chữ in rồi, nhưng cũng không phải dùng duyên tích, mà là bùn chữ in rồi, hoặc mực chữ in rồi, chất lượng rất kém cỏi, càng quan trọng là, in ấn dùng mực không tốt, ấn ra tới hồ hồ một mảnh, nghiêm trọng chế ước in ấn thuật phát triển. Đây cũng đúng là vì cái gì hậu đại rất nhiều người ngoại quốc cũng không cho rằng Trung Quốc phát minh in ấn thuật nguyên nhân, bởi vì thật sự khuyết thiếu thực dụng tính.

In ấn thuật không thể mở rộng, liền ảnh hưởng tri thức phổ cập. Đối này, trình càng xem đến phi thường trọng.

Rời đi này tòa lầu trại, trình càng cùng dương đình lại chui vào một khác tòa. Com nước xong cũng nghỉ ngơi tốt Doãn cốc phái tới người đang ở chờ đợi đi học.

Trình càng bắt đầu cho bọn hắn giảng giải nông nghiệp một ít kỹ thuật, như thế nào ủ phân, nạn sâu bệnh dự phòng, các loại thu hoạch tốt nhất sinh trưởng điều kiện từ từ. Những việc này đều là hắn cùng trước kia bộ đội hậu cần nhân viên học, không nghĩ tới cư nhiên còn có thể phái thượng công dụng.

Đem chính mình biết đến tri thức nói hơn phân nửa nhĩ, trình càng lại bắt đầu nói về tuần hoàn nông nghiệp cùng gia súc nuôi dưỡng, đem dương đình giật nảy mình. Đây nơi nào là người lãnh đạo nên quan tâm sự tình? Nhưng cẩn thận ngẫm lại việc này thật sự rất quan trọng. Hơn nữa trình càng ý tưởng thực mới mẻ độc đáo, thực hệ thống hóa. Tỷ như nói châu chấu là như thế nào tới? Đều ở nơi nào đẻ trứng phụ hóa? Trước kia bọn họ nào biết đâu rằng? Rất nhiều người còn tưởng rằng là trời phạt đâu, hiện tại liền minh bạch.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Hôm nay thêm hẹn, làm một cái viết thư người, ý nghĩa rất cuộc đạt được bước đầu khẳng định, thật cao hứng. Ngày hôm qua dùng hết toàn lực cũng chỉ viết bốn ngàn tự không đến, lịch sử loại thư thật sự quá khó khăn, hy vọng đại gia nhiều hơn duy trì, có thể giúp ta đầu phiếu nói liền càng thêm cảm kích. Hôm nay hai càng, chúc mừng một chút.

Phía dưới “Học sinh” một đám nghe được như si như say, chưa bao giờ biết, này nông nghiệp bên trong còn có này rất nhiều môn đạo cùng tri thức, càng chủ yếu chính là gia súc nuôi dưỡng, nếu có thể chiếu trình càng ý tưởng thực hiện, như vậy cơ hồ mỗi nhà người mỗi ngày đều có thể ăn đến thịt, đây là cỡ nào mê người tiền cảnh a.

Này đó “Học sinh” nhóm đưa ra vô số vấn đề, có trình càng cũng không biết, nhưng ý nghĩ vẫn phải có. Giảng bài mãi cho đến đêm khuya, rốt cuộc đã vội suốt một ngày, sợ trình càng quá vất vả, mới cuối cùng tan đi.

Đồng dạng nghe được cơ hồ mất ăn mất ngủ dương đình đối trình càng thật là bội phục đến ngũ thể đầu địa, ngày này xuống dưới, chưa từng nghe thấy tri thức cùng quan niệm đối với hắn như vậy thích ham học hỏi người tới nói, thật sự là trời giáng trời hạn gặp mưa. Ở đưa trình càng đi nghỉ ngơi trên đường, nhân cơ hội lại hỏi thêm mấy vấn đề, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn mà trở về nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau buổi sáng, trình càng ăn xong cơm sáng, đang ở viết hắn muốn bản thư, Lưu sư dừng thân sắc có chút kích động mà đi đến, nói: “Công tử, có tin tức tới, Lạt Ma nhóm đã tới rồi.”

Trình càng đứng dậy vỗ vỗ hắn nói: “Mấy ngày này nghen hồng rồi đi? Người yên tâm, bắt đầu đánh thời điểm, ta nhất định phái người làm tiên phong quan sát đi ra ngoài.”

Lưu sư dừng nặng nề mà gật gật đầu, làm thi lễ, lui đi ra ngoài.

Trình càng biết đại chiến sắp tới, lập tức trở lại trên bàn tiếp theo viết, hẩn dùng biết bôi bút mua thời điểm còn mua mười chi tâm, đã dùng tam chi, ai, sớm biết rằng liền nhiều mua mấy chi, loại này lưu sưởng viết cảm thụ chỉ sợ này mấy chi dùng xong sau, liền rút cuộc thể hội không đến. Không được, chờ bút chỉ làm ra tới vẫn là đến sửa dùng bút chì, tình điểm dùng đi.

Ăn xong cơm trưa, trình càng chạy nhanh chiêu tập những cái đó học sinh bắt đầu giảng bài, một giảng lại là gần nửa đêm mới tán. Kỳ thật hẩn biết đến những cái đó chế tạo kỹ thuật đã nói được không sai biệt lắm, hẩn hiện tại chủ yếu là cho bọn hẩn giảng cơ sở tri thức, biết này nhiên muốn biết này nguyên có, tỷ như nói sự quang hợp, nhưng lại không thể nói được quá kỹ càng tỉ mỉ, chính mình không có thời gian a. Những người này mỗi người nghe được hưng phấn không thôi, đề vấn đề càng nhiều, trình càng tận lực mà trả lời. Ngày mai bắt đầu, hẩn trọng tâm muốn đặt ở chiến tranh thượng, không biết còn có thể bài trừ bao nhiêu thời gian tới.

Trình càng sớm thượng là bị thoát thoát đẩy tỉnh, đây cũng là bởi vì mấy ngày nay hẩn quá mệt mỏi, chủ yếu là muốn động não, cho nên bất tri bất giác liền ngủ nhiều trong chốc lát.

Lưu sư dừng lại đây một chuyến, không dám gọi hẩn, đành phải đi tìm thoát thoát.

Thoát thoát lại kéo Trương Hiểu Trung cùng nhau thêm can đảm tử, mới dám đem trình càng đẩy tỉnh.

Trình càng như thế nào sẽ trách bọn họ, chỉ là hỏi: “Sự tình gì? Các ngươi ba cái đều tới tìm ta?”

Lưu sư dừng tiến lên nói: “Thường Châu đầu tường đã bắt đầu ở dựng các loại kinh cờ cùng đàn tế, hòa thượng đạo sĩ một cái cũng không thấy, hôm nay khẳng định là Lạt Ma nhóm lên sân khấu. Công tử, chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Trình càng xem hẩn cười nói: “Tuồng chân chính nà một phát súng, đúng không?”

Lưu sư dừng không có gì ngưng ngừng bộ dáng, ngược lại thực trịnh trọng nói: “Công tử, chỉ cần có thể làm ta sát nguyên quân, ngươi làm ta làm gì đều được.”

Trình càng hàm hồ nói: “Làm gì đều được? Ngươi liền kêu ta rời giường cũng không dám, còn có thể làm gì?”

Ba người đều cười rộ lên, Lưu sư dừng cái này cuối cùng là có điểm ngưng ngừng, nói: “Công tử mấy ngày nay quá vất vả, ta không dám gọi cũng là hẩn là. Vạn nhất công tử một không cao hứng không cho ta xưng phong, này ngâm bò hòn liền ăn đến quá lớn.”

Trình càng trừng mắt nhìn hẩn liếc mắt một cái, nói: “Tập hợp, hôm nay chúng ta muốn bồi này đó Lạt Ma chơi một chút, nhất định rất thú vị.”

Thoát thoát thực khẩn trương nói: “Công tử, những cái đó Lạt Ma đều có đại thần thông, ở chúng ta Mông Cổ đều là thần tiên giống nhau nhân vật, đắc tội bọn họ có thể hay không giáng xuống trời phạt nào?”

Trình càng nghe đến hẩn nói như vậy, tức giận đến triều hẩn mông hung hăng đạp một chân, thoát thoát bị đá đến một bên sườn đảo, nhưng lại không dám kêu đau, thành thành thật thật bò dậy, cụp mi rũ mắt mà đứng ở bên cạnh, cũng không dám xem trình càng.

Trình càng cao thanh nói: “Ngươi nhớ kỹ, trên đời này chưa từng có quý thần. Ngươi phía trước tin mấy thứ này ta không trách ngươi, nhưng không được ngươi lại cùng người khác nói, nếu dao động ta quân tâm, ta một đao đem ngươi giết, có nghe thấy không?”

Thoát thoát về mặt đau khổ đáp ứng rồi, xám xịt mà vừa muốn quỳ xuống, bị trình càng một phen giữ chặt, nói: “Theo ta đi.” Cầm lấy trang bị đi ra ngoài.

Thoát thoát cùng Lưu sư dừng cũng cầm lấy súng chạy nhanh theo đi lên, thoát thoát đã chiếu phản phó đem súng máy cũng sai người nâng tới. Đèn nhánh nòng súng làm Trương Hiểu Trung về mặt hâm mộ mà theo ở phía sau.

Trình càng cũng không quay đầu lại nói: “Hiếu Trung, ngươi hảo hảo nhìn chúng ta nổ súng, về sau cũng có ngươi một phen.”

Trương Hiểu Trung cao hứng đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên, vội không ngưng mà đáp liên tiếp chính là. Tung ta tung tăng mà đi lên cũng càng có kính.

Thoát thoát vừa đi, một bên triệu tập các thiên hộ, kỳ thật không cần hẩn triệu tập, các thiên hộ đã sớm khiêng thương (súng) ở chính mình lều trại chờ, vừa thấy đến trình càng cầm vũ khí đi ra ngoài, đều mừng rỡ nhanh như chớp mà theo lại đây.

Dương đình cùng những cái đó bị phái tới học tập kỹ thuật người nghe nói có náo nhiệt xem, căn bản không cần thông tri, toàn theo lại đây. Giải như tiếp Trương Vinh thật thoát ôn không hoa chờ hàng đem càng là sớm mà chờ ở viên môn, bọn họ đối trình càng vũ khí hứng thú so với ai khác đều đại.

Những người này thân mình liền không ít, hơn nữa bọn họ người đi theo, một số xuống dưới thể nhưng có hơn một ngàn người.

Trình càng cũng mặc kệ bọn họ, mệnh tiểu chân bảo vệ tốt đại doanh, những người khác tất cả đều chen chúc mà ra, hướng Thường Châu dưới thành phi đi.

Tới rồi dưới thành, trình càng dẫn mọi người bước lên mấy ngày này phụng trình càng mệnh lệnh bị đôi lên một tòa cao cao đại đại thổ đài, mặt trên có thể trạm mấy trăm người, những người khác liền ở dưới chờ đợi. Thổ trên đài còn lũy nổi lên một cái cao hơn nửa người công sự che chắn, cung trình càng đám người giả thương (súng) chỉ dùng.

Trình càng cảm lấy kính viễn vọng, quả nhiên nhìn đến thành thượng đã bị cấm đầy các loại kinh cờ, treo đường tap còn có rất nhiều tiểu lá cờ. Tế đàn cũng bị cái tạo qua, dùng rất nhiều ngũ sắc thạch, lớn hơn nữa, cũng càng cao. Mặt trên đã có rất nhiều hồng y đại lạt ma ở đi lại, trong tay phe phẩy kinh luân, trong miệng lầm bầm. Nhưng thật ra cái kia quốc sư đệ đệ nhân khâm kiên tán còn không có nhìn đến, bởi vì mặt trên lạt ma rõ ràng không có đi đầu.

Thành thượng nguyên quân sớm đã phát hiện trình càng đám người, cái kia Lạt Ma hẳn là sẽ thực mau liền hiện thân.

Nguyên triều lạt ma ở chính trị thượng địa vị rất cao, Hồng giáo bị định vì quốc giáo sau, Hồng giáo lạt ma càng là không ai bì nổi, lợi dụng trong tay đặc quyền hoành hành không có kìm, liền phụ nhân cung nữ đều dám **. Bởi vì Hồng giáo đề xướng nam nữ song tu, hơn nữa người Mông Cổ ngu muội khiến cho bọn họ càng thêm ** bất kham, ở các nơi làm hại cực liệt, nơi nào có một tia người xuất gia bộ dáng. Thế cho nên đến sau lại, Thái hậu công chúa gì đó thường thường liền cùng lạt ma họp tịch song tu, liền hoàng đế đều ngăn lại không được. Đành phải sửa phụng không đề cập tới xướng cái này Hoàng Giáo. Nhưng Hoàng Giáo tuy rằng không như vậy **, lại đối với tiền tài càng vì tham lam, phá gia vong tộc sử không dứt thư, chung nguyên triều một đời, lạt ma đều là lớn nhất tai họa chỉ nhất. Cái loại này không kiêng nể gì đã man, có thể rất rõ ràng mà nhìn đến Tây Tạng nông nô quá đều là cái dạng gì không thấy ánh mặt trời nhạt tử

Trình càng đối này hết thấy rất rõ ràng, cho nên hẳn mới phá lệ mà căm ghét lạt ma, hiện tại nhìn đến bọn họ xuất hiện ở đầu tường, trình càng khoe miệng xuất hiện một tia tàn khốc ý cười. Làm vẫn luôn ở hân bên người tiểu tâm hầu hạ thoát thoát đều sợ hãi. Hân biết, hân cái này chủ nhân đã sát khí tràn đầy, này đó lạt ma chỉ sợ muốn xúi quẩy.

Trình càng rơi xuống lệnh nói: “Thoát thoát, mỗi người phát mười băng đạn, đem súng máy giá thượng, nhắm ngay cửa thành, nếu có người từ cửa thành lao tới, chờ ta mệnh lệnh lại nổ súng, hiểu chưa?”

Chúng thiên hộ không khỏi hoan hô lên, bọn họ đến bây giờ mới thôi chính là một thương (súng) cũng không khai quá, đều mau nghẹn đã chết.

Trình càng lạnh lãnh mà nhìn bọn họ, thiên hộ nhóm thấy hân sắc mặt không đúng, nhớ tới hân trước kia lời nói, lập tức bình tĩnh lại.

Trình càng vừa lòng gật gật đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm, nếu còn có cao hứng thành vừa rồi kia phó tính tình, lập tức khẩu súng giao ra đây. Nhớ kỹ, viên đạn là cho các ngươi, nhưng một phát đều không thể lãng phí, người bên cạnh cho ta nhớ chiến quả, đánh đến không hảo muốn ai phạt, có nghe hay không?”

“Nghe được.” Chúng thiên hộ cùng kêu lên trả lời.

“Khẩu súng đều đến một phát xạ kích, yêu cầu: Một phát ít nhất một cái địch nhân, có gan loạn báo chiến quả, người mệnh liền tính ở người chiến quả bên trong!”

Chúng thiên hộ rừng mình, vội đáp: “Là.”

Lúc này đầu tường thượng một trận náo nhiệt, cho thấy là cái kia Lạt Ma muốn tới.

Giải nữ tiếp thừa cơ gần sát trình vượt địa đạo: “Công tử, ta có một chuyện không rõ. Nếu công tử biết những người này muốn tới, vì cái gì không ra động thủy quân đưa bọn họ chặn giết? Bá nhân dư lại thủy quân há có thể là chúng ta đối thủ?”

Trình càng đối hân tán thưởng mà cười cười nói: “Hỏi rất hay. Mục đích của ta không phải muốn giết bọn hân, mà là muốn ở mọi người trước mắt, ở bọn họ cái gọi là cách làm khi đường đường chính chính mà giết bọn họ. Làm như vậy mục đích là vì phá hủy bọn họ tín ngưỡng, làm nguyên quân biết hoặc là ít nhất làm cho bọn họ hoài nghi bọn họ tin đồ vật căn bản là là chó má. Muốn đạt tới mục đích này, ở thủy chiến trung giết bọn họ hiệu quả không tốt, đây là bọn họ xử tội đài, tại như vậy công khai địa phương theo chân bọn họ tiến hành cái gọi là đấu pháp khi giết bọn họ, vậy ai cũng không có biện pháp thể bọn họ biện giải. Ngươi hiểu chưa? Tru tâm, so giết người càng thú vị.”

Giải nữ tiếp bưng tỉnh đại ngộ, trong lòng kính phục, cung cung kính kính mà cấp trình càng hành lễ, thối lui đến một bên xem trình càng xạ kích.

Đầu tường bay lên nổi lên một cái thập phần hoa lệ quan lại, một cái bốn mươi tuổi tà hữu béo đại lạt ma đi rồi đi lên, nhất định là cái kia nhân khâm kiên tán. Bên cạnh lạt ma có người lập tức cảm lấy nhạc khí, bắt đầu thổi lên, không có nhạc khí liền bắt đầu niệm kinh, trong lúc nhất thời một trận ồn ào náo động kinh nhạc tiếng động.

Trình càng giơ lên tay phải, lớn tiếng nói: “Thượng viên đạn, khai bảo hiểm, nhân khâm kiên tán về ta, các ngươi từng người tìm kiếm mục tiêu, tiếp theo thương (súng) mục tiêu cũng muốn trước tiên tìm hảo, không cần cùng bên người người tương đồng. Bắn trước lạt ma, lại bắn tướng lĩnh, một thương (súng) một cái, không hạn số lần. Hiện tại, bắt đầu cùng bên người người thương lượng mục tiêu.”

Chúng thiên hộ tất cả đều phản chấn lên, luyện hơn một tháng, chính là vì hôm nay a. Lập tức châu đầu ghé tai mà ở phân phối mục tiêu.

Trình càng đem Lưu sư dừng gọi vào bên người, vỗ ở hân tay, nói: “Ta biết ngươi báo thù sốt ruột, nhưng là, nhất định phải ổn. Tốt nhất xạ thủ cùng tốt nhất tướng quân giống nhau, đều nhất định là cái tổ chất tâm lý nhất ổn định người. Đừng cho ta thất vọng.”

Lưu sư dừng gặt gao mà nhắm mắt, cái gì cũng không nói, chỉ là thật sâu mà hít một hơi, chậm rãi phun ra, lại đóng một chút đôi mắt, chậm rãi mở, ánh mắt đã là bình tĩnh không ít. Gật gật đầu, yên lặng mà trở lại nguyên lai vị trí, cùng người bên cạnh thương lượng lên.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Hôm nay thêm hên, làm một cái viết thư người, ý nghĩa rất cuộc đạt được bước đầu khẳng định, thật cao hứng. Ngày hôm qua dùng hết toàn lực cũng chỉ viết bốn ngàn tự không đến, lịch sử loại thư thật sự quá khó khăn, hy vọng đại gia nhiều hơn duy trì, có thể giúp ta đầu phiếu nói liền càng thêm cảm kích. Hôm nay hai càng, chúc mừng một chút.

Phía dưới “Học sinh” một đám nghe được như si như say, chưa bao giờ biết, này nông nghiệp bên trong còn có này rất nhiều môn đạo cùng tri thức, càng chủ yếu chính là gia súc nuôi dưỡng, nếu có thể chiếu trình càng ý tưởng thực hiện, như vậy cơ hồ mỗi nhà người mỗi ngày đều có thể ăn đến thịt, đây là cỡ nào mê người tiền cảnh a.

Này đó “Học sinh” nhóm đưa ra vô số vấn đề, có trình càng cũng không biết, nhưng ý nghĩ vẫn phải có. Giảng bài mãi cho đến đêm khuya, rốt cuộc đã vội suốt một ngày, sợ trình càng quá vất vả, mới cuối cùng tan đi.

Đồng dạng nghe được cơ hồ mất ăn mất ngủ dương đình đối trình càng thật là bội phục đến ngũ thể đầu địa, ngày này xuống dưới, chưa từng nghe thấy tri thức cùng quan niệm đối với hắn như vậy thích ham học hỏi người tới nói, thật sự là trời giáng trời hạn gặp mưa. Ở đưa trình càng đi nghỉ ngơi trên đường, nhân cơ hội lại hỏi thêm mấy vấn đề, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn mà trở về nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau buổi sáng, trình càng ăn xong cơm sáng, đang ở viết hắn muốn bản thư, Lưu sư dừng thần sắc có chút kích động mà đi đến, nói: “Công tử, có tin tức tới, Lạt Ma nhóm đã tới rồi.”

Trình càng đứng dậy vỗ vỗ hắn nói: “Mấy ngày này ghen hông rồi đi? Ngươi yên tâm, bắt đầu đánh thời điểm, ta nhất định phái ngươi làm tiên phong quan sát đi ra ngoài.”

Lưu sư dừng nặng nề mà gật gật đầu, làm thi lễ, lui đi ra ngoài.

Trình càng biết đại chiến sắp tới, lập tức trở lại trên bàn tiếp theo viết, hắn dùng biết bôi bút mua thời điểm còn mua mười chi tâm, đã dùng tam chi, ai, sớm biết rằng liền nhiều mua mấy chi, loại này lưu sướng viết cảm thụ chỉ sợ này mấy chi dùng xong sau, liền rốt cuộc thể hội không đến. Không được, chờ bút chỉ làm ra tới vẫn là đến sửa dùng bút chì, tình điểm dùng đi.

Ăn xong cơm trưa, trình càng chạy nhanh chiều tập những cái đó học sinh bắt đầu giảng bài, một giảng lại là gần nửa đêm mới tán. Kỳ thật hắn biết đến những cái đó chế tạo kỹ thuật đã nói được không sai biệt lắm, hắn hiện tại chủ yếu là cho bọn hắn giảng cơ sở tri thức, biết này nhiên muốn biết này nguyên cớ, tỷ như nói sự quang hợp, nhưng lại không thể nói được quá kỹ càng tỉ mỉ, chính mình không có thời gian a. Những người này mỗi người nghe được hưng phấn không thôi, đề vấn đề càng nhiều, trình càng tận lực mà trả lời. Ngày mai bắt đầu, hắn trọng tâm muốn đặt ở chiến tranh thượng, không biết còn có thể bài trừ bao nhiêu thời gian tới.

Trình càng sớm thượng là bị thoát thoát đầy tình, đây cũng là bởi vì mấy ngày nay hắn quá mệt mỏi, chủ yếu là muốn động não, cho nên bất tri bất giác liền ngủ nhiều trong chốc lát.

Lưu sư dừng lại đây một chuyến, không dám gọi hắn, đành phải đi tìm thoát thoát.

Thoát thoát lại kéo trương hiếu trung cùng nhau thêm can đảm tử, mới dám đem trình càng đầy tình.

Trình càng như thế nào sẽ trách bọn họ, chỉ là hỏi: “Sự tình gì? Các ngươi ba cái đều tìm ta?”

Lưu sư dừng tiến lên nói: “Thường Châu đầu tường đã bắt đầu ở dựng các loại kinh cờ cùng dàn tế, hòa thượng đạo sĩ một cái cũng không thấy, hôm nay khẳng định là lạt ma nhóm lên sân khấu. Công tử, chúng ta phải làm sao bây giờ?”

Trình càng xem hắn cười nói: “Tuồng chân chính nà một phát súng, đứng không?”

Lưu sư dừng không có gì ngượng ngùng bộ dáng, ngược lại thực trịnh trọng nói: “Công tử, chỉ cần có thể làm ta sát nguyên quân, ngươi làm ta làm gì đều được.”

Trình càng hàm hồ nói: “Làm gì đều được? Ngươi liền kêu ta rời giường cũng không dám, còn có thể làm gì?”

Ba người đều cười rộ lên, Lưu sư dừng cái này cuối cùng là có điểm ngượng ngùng, nói: “Công tử mấy ngày nay quá vất vả, ta không dám gọi cũng là hắn là. Vạn nhất công tử một không cao hứng không cho ta xưng phong, này ngậm bồ hòn liền ăn đến quá lớn.”

Trình càng trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, nói: “Tập hợp, hôm nay chúng ta muốn bồi này đó Lạt Ma chơi một chút, nhất định rất thú vị.”

Thoát thoát thực khẩn trương nói: “Công tử, những cái đó Lạt Ma đều có đại thần thông, ở chúng ta Mông Cổ đều là thần tiên giống nhau nhân vật, đặc tội bọn họ có thể hay không giáng xuống trời phạt nào?”

Trình càng nghe đến hấn nói như vậy, tức giận đến triều hấn mông hung hăng đạp một chân, thoát thoát bị đá đến một bên sườn đảo, nhưng lại không dám kêu đau, thành thành thật thật bò dậy, cup mi rử mắt mà đứng ở bên cạnh, cũng không dám xem trình càng.

Trình càng cao thanh nói: “Người nhớ kỹ, trên đời này chưa từng có quỷ thần. Người phía trước tin mấy thứ này ta không trách người, nhưng không được người lại cùng người khác nói, nếu dao động ta quân tâm, ta một đao đem người giết, có nghe thấy không?”

Thoát thoát về mặt đau khổ đáp ứng rồi, xám xịt mà vừa muốn quỳ xuống, bị trình càng một phen giữ chặt, nói: “Theo ta đi.” Cầm lấy trang bị đi ra ngoài.

Thoát thoát cùng Lưu sư dừng cũng cầm lấy súng chạy nhanh theo đi lên, thoát thoát đã chiếu phản phó đem súng máy cũng sai người nâng tới. Đèn nhánh nòng súng làm trương hiệu trung về mặt hăm mộ mà theo ở phía sau.

Trình càng cũng không quay đầu lại nói: “Hiếu trung, người hảo hảo nhìn chúng ta nổ súng, về sau cũng có người một phen.”

Trương hiếu trung cao hứng đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên, vội không ngừng mà đáp liên tiếp chính là. Tung ta tung tăng mà đi lên cũng càng có kính.

Thoát thoát vừa đi, một bên triệu tập các thiên hộ, kỳ thật không cần hấn triệu tập, các thiên hộ đã sớm khiêng thương (súng) ở chính mình lều trại chờ, vừa thấy đến trình càng cầm vũ khí đi ra ngoài, đều mừng rỡ nhanh như chớp mà theo lại đây.

Dương đình cùng những cái đó bị phái tới học tập kỹ thuật người nghe nói có náo nhiệt xem, căn bản không cần thông tri, toàn theo lại đây. Giải nhữ tiếp trương vinh thật thoát ôn không hoa chờ hàng đem càng là sớm mà chờ ở viên môn, bọn họ đối trình càng vũ khí hứng thú so với ai khác đều đại.

Những người này thân mình liền không ít, hơn nữa bọn họ người đi theo, một số xuống dưới thể nhưng có hơn một ngàn người.

Trình càng cũng mặc kệ bọn họ, mệnh tiểu chân bảo vệ tốt đại doanh, những người khác tất cả đều chen chúc mà ra, hướng Thường Châu dưới thành phi đi.

Tới rồi dưới thành, trình càng dẫn mọi người bước lên mấy ngày này phụng trình càng mệnh lệnh bị đôi lên một tòa cao cao đại đại thổ đài, mặt trên có thể trạm mấy trăm người, những người khác liền ở dưới chờ đợi. Thổ trên đài còn lũy nổi lên một cái cao hơn nửa người công sự che chắn, cung trình càng đám người giá thương (súng) chỉ dùng.

Trình càng cầm lấy kính viễn vọng, quả nhiên nhìn đến thành thượng đã bị cấm đầy các loại kinh cờ, treo đường tap còn có rất nhiều tiểu lá cờ. Tể đàn cũng bị cái tạo qua, dùng rất nhiều ngũ sắc thạch, lớn hơn nữa, cũng càng cao. Mặt trên đã có rất nhiều hồng y đại lạt ma ở đi lại, trong tay phe phẩy kinh luân, trong miệng lầm bầm. Nhưng thật ra cái kia quốc sư đệ đệ nhân khâm kiên tán còn không có nhìn đến, bởi vì mặt trên lạt ma rõ ràng không có đi đầu.

Thành thượng nguyên quân sớm đã phát hiện trình càng đám người, cái kia Lạt Ma hấn là sẽ thực mau liền hiện thân.

Nguyên triều lạt ma ở chính trị thượng địa vị rất cao, Hồng giáo bị định vì quốc giáo sau, Hồng giáo lạt ma càng là không ai bì nổi, lợi dụng trong tay đặc quyền hoành hành không có kỵ, liền phụ nhân cung nữ đều dám **. Bởi vì Hồng giáo đề xướng nam nữ song tu, hơn nữa người Mông Cổ ngu muội khiến cho bọn họ càng thêm ** bất kham, ở các nơi làm hại cực liệt, nơi nào có một tia người xuất gia bộ dáng. Thế cho nên đến sau lại, Thái hậu công chúa gì đó thường thường liền cùng lạt ma họp tịch song tu, liền hoàng đế đều ngăn lại không được. Đành phải sửa phụng không đề cập tới xướng cái này Hoàng Giáo. Nhưng Hoàng Giáo tuy rằng không như vậy **, lại đối với tiền tài càng vì tham lam, phá gia vong tộc sử không dứt thư, chung nguyên triều mặt đời, lạt ma đều là lớn nhất tai họa chỉ nhất. Cái loại này không kiêng nể gì đã mạn, có thể rất rõ ràng mà nhìn đến Tây Tạng nông nô quá đều là cái dạng gì không thấy ánh mặt trời nhật từ

Trình càng đối này hết thấy rất rõ ràng, cho nên hấn mới phá lệ mà căm ghét lạt ma, hiện tại nhìn đến bọn họ xuất hiện ở đầu tường, trình càng khốc miệng xuất hiện một tia tàn khốc ý cười. Làm vẫn luôn ở hấn bên người tiểu tâm hầu hạ thoát thoát đều sợ hãi. Hấn biết, hấn cái này chủ nhân đã sát khí tràn đầy, này đó lạt ma chỉ sợ muốn xúi quẩy.

Trình càng roi xuống lệnh nói: “Thoát thoát, mỗi người phát mười băng đạn, đem súng máy giá thượng, nhắm ngay cửa thành, nếu có người từ cửa thành lao tới, chờ ta mệnh lệnh lại nổ súng, hiểu chưa?”

Chúng thiên hộ không khỏi hoan hô lên, bọn họ đến bây giờ mới thôi chính là một thương (súng) cũng không khai quá, đều mau nghẹn đã chết.

Trình càng lạnh lãnh mà nhìn bọn họ, thiên hộ nhóm thấy hấn sắc mặt không đúng, nhớ tới hấn trước kia lời nói, lập tức bình tĩnh lại.

Trình càng vừa lòng gật gật đầu, nói: “Này còn kém không nhiều lắm, nếu còn có cao hứng thành vừa rồi kia phó tính tình, lập tức khẩu súng giao ra đây. Nhớ kỹ, viên đạn là cho các người, nhưng một phát đều không thể lãng phí, người bên cạnh cho ta nhớ chiến quả, đánh đến không hảo muốn ai phạt, có nghe hay không?”

“Nghe được.” Chúng thiên hộ cùng kêu lên trả lời.

“Khẩu súng điều đến một phát xạ kích, yêu cầu: Một phát ít nhất một cái địch nhân, có gan loạn báo chiến quả, người mệnh liên tính ở người chiến quả bên trong!”

Chúng thiên hộ rừng mình, vội đáp: “Là.”

Lúc này đầu tường thượng một trận náo nhiệt, cho thấy là cái kia Lạt Ma muốn tới.

Giải nhữ tiếp thừa cơ gần sát trình vượt địa đạo: “Công tử, ta có một chuyện không rõ. Nếu công tử biết những người này muốn tới, vì cái gì không ra động thủy quân đưa bọn họ chặn giết? Bá nhan dư lại thủy quân há có thể là chúng ta đối thủ?”

Trình càng đối hấn tán thưởng mà cười cười nói: “Hồi rất hay. Mục đích của ta không phải muốn giết bọn họ, mà là muốn ở mọi người trước mắt, ở bọn họ cái gọi là cách làm khi đường đường chính chính mà giết bọn họ. Làm như vậy mục đích là vì phá hủy bọn họ tín ngưỡng, làm nguyên quân biết hoặc là ít nhất làm cho bọn họ hoài nghi bọn họ tin đồ vật căn bản là là chó má. Muốn đạt tới mục đích này, ở thủy chiến trung giết bọn họ hiệu quả không tốt, đây là bọn họ xử tội đài, tại như vậy công khai địa phương theo chân bọn họ tiến hành cái gọi là đấu pháp khi giết bọn họ, vậy ai cũng không có biện pháp thế bọn họ biện giải. Người hiểu chưa? Tru tâm, so giết người càng thú vị.”

Giải nhữ tiếp bình tĩnh đại ngộ, trong lòng kính phục, cung cung kính kính mà cấp trình càng hành lễ, thối lui đến một bên xem trình càng xạ kích.

Đầu tường bay lên nổi lên một cái thập phần hoa lệ quan lại, một cái bốn mươi tuổi tả hữu béo đại lạt ma đi rồi đi lên, nhất định là cái kia nhân khâm kiên tán. Bên cạnh lạt ma có người lập tức cầm lấy nhạc khí, bắt đầu thổi lên, không có nhạc khí liền bắt đầu niệm kinh, trong lúc nhất thời một trận ồn ào náo động kinh nhạc tiếng động.

Trình càng giơ lên tay phải, lớn tiếng nói: “Thượng viên đạn, khai bảo hiểm, nhân khâm kiên tán về ta, các người từng người tìm kiếm mục tiêu, tiếp theo thương (súng) mục tiêu cũng muốn trước tiên tìm hảo, không cần cùng bên người người tương đồng. Bắn trước lạt ma, lại bắn tướng lãnh, một thương (súng) một cái, không hạn số lần. Hiện tại, bắt đầu cùng bên người người thương lượng mục tiêu.”

Chúng thiên hộ tất cả đều phản chấn lên, luyện hơn một tháng, chính là vì hôm nay a. Lập tức châu đầu ghé tai mà ở phân phối mục tiêu.

Trình càng đem Lưu sư dừng gọi vào bên người, vỗ ở hấn tay, nói: “Ta biết người báo thù sốt ruột, nhưng là, nhất định phải ổn. Tốt nhất xạ thủ cùng tốt nhất tướng quân giống nhau, đều nhất định là cái tổ chất tâm lý nhất ổn định người. Đừng cho ta thất vọng.”

Lưu sư dừng gặt gao mà nhắm mắt, cái gì cũng không nói, chỉ là thật sâu mà hít một hơi, chậm rãi phun ra, lại đóng một chút đôi mắt, chậm rãi mở, ánh mắt đã là bình tĩnh không ít. Gật gật đầu, yên lặng mà trở lại nguyên lai vị trí, cùng người bên cạnh thương lượng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sốan Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Trình càng đem súng máy viên đạn đều tốt nhất, nhấp miệng nhìn đã ở Hoa Cái hạ ngồi xuống bắt đầu tụng kinh nhân khâm kiên tán, cầm lấy ngắm bắn súng trường, dùng nhắm chuẩn khí bộ ở đầu của hấn.

Trình càng lại hô: “Toàn thể chú ý, nhắm chuẩn bộ ngực, lấy ta tiếng súng vì hảo.” Đây đó thiên hộ nhóm đều là lần đầu tiên nổ súng, cơ hồ không khả năng giống hấn như vậy có thể một phát đạn bắn vỡ đầu. Cho nên trình càng làm cho bọn họ nhắm chuẩn mục tiêu lớn hơn nữa, càng có nắm chắc bộ ngực, liên tính mục tiêu đánh thiên, lấy đầu tường bề trên dày đặc trình độ, đánh tới người khác khả năng tính cũng rất lớn.

Chúng thiên hộ nghe được trình càng mệnh lệnh, lập tức lặng ngắt như tờ, một đám nghiêm túc mà nhắm ngay lên. Bọn họ mấy ngày nay đều trải qua trình càng kiểm tra, bởi vì không ai lười biếng, cho nên trình càng thực vừa lòng, vững chắc mà khen bọn họ vài câu. Hiện tại chính là kiểm nghiệm huấn luyện thành quả lúc, nếu đánh không trúng, nói cái gì đều là dư thừa. Chính mình cũng không mặt mũi lại cùng trình càng phải viên đạn.

Bên cạnh quan chiến người cũng đều nín thở lấy đài. Bên trong có rất nhiều người đều không có xem qua thương (súng), không biết cái này thoát nhìn thực thần bí, thực nhanh nhẹn dừng mãnh vũ khí rốt cuộc có thể có bao nhiêu đại tác dụng. Nhưng ít ra, ly xa như vậy, bình thường mũi tên là căn bản bắn bất quá tới. Nếu loại này thương (súng) có thể nhất cử đem đánh trúng đầu tường người trên, kia thật là nghe rộn cả người, nghĩ không ra còn có cái gì vũ khí có thể có lớn như vậy uy lực.

Trình càng chờ đến một trận gió mới vừa què quán, phong nhỏ một chút thời điểm, khẩu động cò súng. “Bang” mà một tiếng, cái kia ở thần đàn thượng nhắm mắt lại đang ở niệm kinh nhân khâm kiên tán trên đầu đột nhiên nổ tung một cái huyết động, đột nhiên về phía sau đảo đi.

Không đợi mặt khác ở thành người trên phản ứng lại đây, sở hữu thiên hộ tất cả đều không hẹn mà cùng mà khẩu hạ cò súng, bắn ra bọn họ trong cuộc đời nhất phát đạn.

Tiếng súng như bạo đậu vang lên, thành thượng đã ngã xuống một mảnh hồng y đại lạt ma. Có bộ ngực khai một cái động, có đầu bị tước rớt nửa cái, có không lập tức chết, nhưng cũng thân chịu trọng thương, lấy Tống nguyên thời kỳ chữa bệnh trình độ, hoàn toàn không có sống sót khả năng.

“Đánh trúng!!!” Cơ hồ sở hữu thiên hộ giả giờ súng hưng phấn mà hô to, có người dứt khoát nhảy dựng lên. Rất nhiều người bao gồm bên cạnh người quan sát nhìn đến này vũ khí quả nhiên sắc bén đến đáng sợ, từ trên xuống dưới người đều cùng nhau hoan hô lên. Thoát ôn không hoa đảm người còn lại là trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trình càng, bọn họ vốn tưởng rằng trình càng loại này vũ khí không có gì cùng lắm thì, nhưng hiện tại xem ra căn bản là từ trong địa ngục tìm được vũ khí, thật là đáng sợ!

Trình càng giận dữ hét: “Đệ nhị thương (súng)! ”

Sở hữu thiên hộ tựa như đầu đầu bị rớt một chậu nước lạnh, nhớ tới trình càng dạn dỏ, vội vàng thu hồi tâm thần, thần sắc nghiêm túc mà lại nhắm chuẩn mục tiêu kế tiếp.

Đầu tường thượng nguyên quân đều dọa ngây người.

Bọn họ thủ cửa thành cùng trình càng quân đội giằng co hơn một tháng, kia yêu nhân trình càng pháp khí yêu thuật trước sau vô pháp thương đến bọn họ, khiến cho bọn họ đã có một loại hư ảo cảm giác an toàn.

Lần này lại tìm Tây Tạng thần thông nhất quảng đại hồng y đại lạt ma tới, càng quan trọng là liên quốc sư đệ đệ, nhất định phải trở thành Hồng giáo thứ sáu đại Lạt Ma nhân khâm kiên tán đều tới, đại gia càng là yên tâm. Tuy rằng ngày hôm qua cung phụng đến quá độc ác, nhưng chỉ cần có thể đánh bại trước mắt trình càng, này hết thảy đều là đáng giá.

Cửa thành còn tụ tập một đám lạt ma, cầm trong tay các loại pháp khí kinh cò, đã khai cửa thành, chỉ chờ khép. Liên chờ trình càng hiện ra chống đỡ hết nổi chỉ sắc thời điểm liền dẫn dắt nguyên quân nhảy vào trình càng trong trận. Chỉ cần ai giết trình càng, tiền thưởng năm trăm lượng, sao một ngàn đỉnh, phong vạn hộ, cho nên mỗi người đều sĩ khí cao mào, nóng lòng muốn thử.

Nhưng là, chưa từng nghĩ đến chính là, cái kia ở bọn họ trong lòng thần thông quảng đại, không gì làm không được Lạt Ma mới vừa bước lên thành lầu, đã bị kia yêu nhân trình càng cách dùng khí đánh chết. Chẳng lẽ kia yêu nhân trình càng yêu thuật so Lạt Ma đều lợi hại? Kia phía trước những cái đó hòa thượng đạo sĩ gì đó vì cái gì lông tóc vô thương? Đây đều là sao lại thế này?

Nguyên quân đều hồ đồ.

Trình càng nơi nào sẽ cho bọn họ cơ hội suy nghĩ cẩn thận, hấn liên tục khẩu động cò súng, cửa thành thượng bồi nhân khâm kiên tán cùng nhau đi lên mấy cái Mông Cổ quan lớn đã đều bị hấn giết. Có mấy cái thiên hộ cũng thả đệ nhị thương (súng), đánh chết mấy cái lạt ma.

Theo lý thuyết lúc này chỉ cần ngồi xổm xuống, trốn đến mũi tên đồng mặt sau đi liền có thể bảo mệnh. Nhưng nguyên quân căn bản không hiểu cái này, chỉ tưởng yêu thuật việc làm, trốn đi có ích lợi gì? Có người vội vàng hướng chính mình trên người diễn cương quá mức, có người tắc hạ nhãn tâm đem phân hướng trên người đồ, chính là không ai trốn đi.

Trình càng cùng bình tĩnh lại thiên hộ nhóm tả một thương (súng) hữu một thương (súng), giết được đầu tường thượng phơi thây vô số, mừng đến một bên người quan sát thỉnh thoảng lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Trình càng đã thay đổi sáu đồ sặc, thiên hộ nhóm ít nhất cũng thay đổi ba cái, đầu tường thượng nguyên quân rõ ràng lo lắng xuống dưới.

Rất cuộc có người nghĩ tới trốn đi, nhưng trình càng sở trục thổ đài so tường thành còn cao, trừ bỏ tránh ở mũi tên đồng mặt sau người đánh không đến ở ngoài, còn lại người vẫn là nhìn một cái không sót gì. Một ít nguyên quân đã kinh hoàng thất thố mà lui ra thành lầu, từng người đào mệnh, đầu tường người trên càng thiếu.

Lúc này, đột nhiên Thường Châu thành đại môn mở rộng, thượng trăm tên hồng y đại lạt ma cầm trong tay các loại pháp khí, lãnh không biết nhiều ít nguyên quân điên cuồng mà kêu to từ môn hướng ra phía ngoài hướng.

Trình càng không cảm có chút hoài nghi, những người này đầu óc thật sự bình thường sao? Vì cái gì còn muốn lao tới? Chính mình trước tiên giá thượng súng máy, bắt quả là phòng ngừa bọn họ chó cùng rứt giậu mà thôi, nhưng nguyên quân thật sự chó cùng rứt giậu, hấn lại cảm thấy không thể tưởng tượng.

Trình càng sâu hút một hơi, nhắm chuẩn tới om cửa thành lao tới những cái đó lạt ma cùng nguyên quân xuống phía dưới hung hăng một khẩu.

“Tháp tháp.....” Súng máy phát sinh liên tiếp kêu lên vui mừng, một cái ngọn lửa trực tiếp quán vào cửa thành, cửa thành hướng ra phía ngoài hướng người bị cái kia ngọn lửa liếm đến, thân thể thượng tuôn ra một mảnh huyết hoa, trong nháy mắt gian, ngã quy ngã quy, che ngực che ngực, ôm lấy cánh tay cùng chân thét chói tai cũng có khối người, cơ hồ tất cả đều ngã xuống, trong tay lấy pháp khí cùng binh khí cũng quăng đi ra ngoài, còn bị thương không ít người.

Trình càng không biết này cửa thành sau có bao nhiêu người muốn lao tới, hấn chỉ biết là cảm đan tận tình về phía cái kia môn trung vọt tới. Hẹp hòi môn tức khắc thành nhân gian địa ngục, vô số nguyên quân cùng lạt ma tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, còn có mã bị cả kinh nơi nơi tán loạn, càng bằng thêm vô số thương vong.

Lạt ma thật sự nóng nảy, nhân khâm kiên tán chết ở chỗ này, bọn họ trở về cũng là chết chắc rồi, còn không bằng liều mạng mệnh lao ra đi. Nếu có cái nào pháp khí có thể ngăn chặn trình càng, chính mình liền đem công chiết tội.

Chỉ dư ba mươi mấy cái lạt ma lẫn nhau nhìn thoáng qua, đem chính mình trên người sở hữu pháp khí Phật môn thánh vật đều đem ra, cử lên đỉnh đầu, trong miệng niệm tâm kinh, bài đội hướng ra phía ngoài đi đến.

Trình càng vừa lúc thay đổi một cái đồ sặc, liền nhìn đến hai bài lạt ma chính tề mà từ cửa thành đi ra, trên tay còn giữ cái gì.

Trình càng đầu thềm bọn họ cảm thứ gì, đối chúng thiên hộ nói: “Vừa lúc cho các ngươi một cái cơ hội, đánh đi động mục tiêu, hai cái hai cái đánh, nổ súng!”

Theo hai tiếng hai tiếng tiếng súng vang lên, những cái đó lạt ma hoặc một cái hoặc hai cái mà ngã xuống. Không đến một phút đồng hồ thời gian, sở hữu lạt ma tất cả đều đã chết.

Cửa thành đôi đến tràn đầy thi thể, máu chảy thành sông, nguyên quân đều trốn đến Ứng thành bên cạnh, không ai còn dám tiếp cận cửa thành.

Trình càng đợi nửa ngày, cửa thành cũng lại không một người ra tới, bởi vì cửa thành không người, liền môn cũng không dám quan, nếu lúc này có cũng đủ binh lực, liền bình sông đào bảo vệ thành lại vọt vào đi căn bản không phải việc khó. Bất quá trình càng mục đích không ở tại đây.

Trình càng xem đã không có người đầu tường, cùng phơi bày một mảnh cửa thành, cười cười, giờ súng lên hô to: “Chúng ta thắng!”

Thổ đài trên dưới tức khắc một mảnh đình tai nhức óc tiếng hoan hô, mỗi người đều tươi cười rạng rỡ. Nay trọng đánh đến, thuần túy là khi dễ người a, quá đơn giản. Từ đầu tới đuôi chỉ có trình càng cùng hơn mười vị thiên hộ quan nhóm cảm thương (súng) xạ kích mà thôi, những người khác còn động cũng chưa động. Mấy vạn người quân coi giữ liền như vậy bị đánh bại, tuy rằng không biết đánh chết bao nhiêu người, nhưng khẳng định không ở số ít. Nay nơi nào là đánh giặc a, sẵn thủ còn kém không nhiều lắm.

Thoát ôn không hoa giải như tiếp chờ đều sợ tới mức có chút choáng váng, nếu trình càng lấy cái này vũ khí đối phó bọn họ, bọn họ nơi nào còn có mệnh ở?

Dương đình cao hứng hoa tay múa chân đạo, Lưu sư dừng tắc yên lặng mà chảy xuống nước mắt. Tổng quân trong khoảng thời gian này tới nay, mỗi chiến tất bại, sớm thành thói quen quăng mũ cỡi giáp. Nhưng là hôm nay, hấn rồi cuộc ra này khẩu ác khí. Nhớ tới trước đó vài ngày chết trận ở Thường Châu chính mình bằng hữu cùng đồng liêu, dường như đã có mấy đời. Có trong tay thương (súng), liền đơn giản như vậy mà chiến thắng một tháng trước còn cường đại đến làm người tuyệt vọng đối thủ.

Đây là cái dạng gì vũ khí a!

Trình càng chạy đến đang ở ôm thương (súng) rơi lệ Lưu sư dừng bên người nói: “Giết mấy cái?”

Lưu sư dừng phục hồi tinh thần lại, vội lau khô nước mắt đáp: “Ít nhất sáu mươi hai, nhiều nhất bảy mươi ba cái.”

Trình càng nhíu nhíu mày mao, hỏi: “Mấy phát đạn?”

Lưu sư dừng không cảm sợ hãi lên, nom nớp lo sợ nói: “Một trăm hai mươi bốn phát.”

Trình càng lạnh hừ một tiếng, Lưu sư dừng sợ tới mức chạy nhanh khẩu súng ôm đến gắt gao, mang theo khóc nức nở cầu xin nói: “Công tử, thuộc hạ chính là lần đầu tiên đánh thật thương (súng) a. Tuy nói không đạt tới một thương (súng) một người tiêu chuẩn, nhưng cũng không tính quá kém. Công tử ngài liền đại phát từ bi, ngàn vạn đừng thu đi ta thương (súng) a.”

Khác thiên hộ vừa nghe đến bọn họ đối thoại, cũng đều khẩn trương lên, vừa rồi hưng phấn kính nhi cũng đã biến mất hơn phân nửa. Bọn họ thành tích cùng Lưu sư dừng không sai biệt lắm, có còn muốn càng kém một ít, đều có chút lo lắng.

Trình càng xụ mặt nhìn một chút bọn họ, nói: “Được rồi, trở về đi, đều đến ta trong lều mở họp, tổng kết lần này kinh nghiệm giáo huấn.”

Bạn đang đọc truyện *Sốán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Trình càng đem súng máy viên đạn đều tốt nhất, nhấp miệng nhìn đã ở Hoa Cái hạ ngồi xuống bắt đầu tụng kinh nhân khâm kiên tán, cầm lấy ngắm bắn súng trường, dùng nhắm chuẩn khí bộ ở đầu của hấn.

Trình càng lại hô: “Toàn thể chú ý, nhắm chuẩn bộ ngực, lấy ta tiếng súng vì hào.” Nay đó thiên hộ nhóm đều là lần đầu tiên nổ súng, cơ hồ không khả năng giống hấn như vậy có thể một phát đạn bắn vỡ đầu. Cho nên trình càng làm cho bọn họ nhắm chuẩn mục tiêu lớn hơn nữa, càng có nắm chắc bộ

ngực, liền tính mục tiêu đánh thiên, lấy đầu tường bề trên dày đặc trình độ, đánh tới người khác khả năng tính cũng rất lớn.

Chúng thiên hộ nghe được trình càng mệnh lệnh, lập tức lặng ngắt như tờ, một đám nghiêm túc mà nhắm ngay lên. Bọn họ mấy ngày nay đều trải qua trình càng kiểm tra, bởi vì không ai lười biếng, cho nên trình càng thực vừa lòng, vững chắc mà khen bọn họ vài câu. Hiện tại chính là kiểm nghiệm huấn luyện thành quả lúc, nếu đánh không trúng, nói cái gì đều là dư thừa. Chính mình cũng không mặt mũi lại cùng trình càng phải viên đạn.

Bên cạnh quan chiến người cũng đều nín thở lấy dài. Bên trong có rất nhiều người đều không có xem qua thương (súng), không biết cái này thoát nhìn thực thần bí, thực nhanh nhẹn dùng mãnh vũ khí rốt cuộc có thể có bao nhiêu đại tác dụng. Nhưng ít ra, ly xa như vậy, bình thường mũi tên là căn bản bắn bất quá tới. Nếu loại này thương (súng) có thể nhất cử đem đánh trúng đầu tường người trên, kia thật là nghe rộn cả người, nghĩ không ra còn có cái gì vũ khí có thể có lớn như vậy uy lực.

Trình càng chờ đến một trận gió mới vừa quē quán, phong nhỏ một chút thời điểm, khẩu động cò súng. “Bang” mà một tiếng, cái kia ở thần đàn thượng nhắm mắt lại đang ở niệm kinh nhân khâm kiên tán trên đầu đột nhiên nổ tung một cái huyết động, đột nhiên về phía sau đảo đi.

Không đợi mặt khác ở thành người trên phản ứng lại đây, sở hữu thiên hộ tất cả đều không hèn mà cùng mà khẩu hạ cò súng, bắn ra bọn họ trong cuộc đời đệ nhất phát đạn.

Tiếng súng như bạo đậu vang lên, thành thượng đã ngã xuống một mảnh hồng y đại lạt ma. Có bộ ngực khai một cái động, có đầu bị tước rớt nửa cái, có không lập tức chết, nhưng cũng thân chịu trọng thương, lấy Tổng nguyên thời kỳ chữa bệnh trình độ, hoàn toàn không có sống sót khả năng.

“Đánh trúng!!!” Cơ hồ sở hữu thiên hộ giả giọng súng hưng phấn mà hô to, có người dứt khoát nhảy dựng lên. Rất nhiều người bao gồm bên cạnh người quan sát nhìn đến này vũ khí quả nhiên sắc bén đến đáng sợ, từ trên xuống dưới người đều cùng nhau hoan hô lên. Thoát ôn không hoa đám người còn lại là trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trình càng, bọn họ vốn tưởng rằng trình càng loại này vũ khí không có gì cùng lắm thì, nhưng hiện tại xem ra căn bản là từ trong địa ngục tìm được vũ khí, thật là đáng sợ!

Trình càng giận dữ hét: “Đệ nhị thương (súng)! ”

Sở hữu thiên hộ tựa như đầu đầu bị rót một chậu nước lạnh, nhớ tới trình càng dạn dỏ, vội vàng thu hồi tâm thần, thần sắc nghiêm túc mà lại nhắm chuẩn mục tiêu kế tiếp.

Đầu tường thượng nguyên quân đều dọa ngây người.

Bọn họ thủ cửa thành cùng trình càng quân đội giằng co hơn một tháng, kia yêu nhân trình càng pháp khí yêu thuật trước sau vô pháp thương đến bọn họ, khiến cho bọn họ đã có một loại hư ảo cảm giác an toàn.

Lần này lại tìm Tây Tạng thần thông nhất quảng đại hồng y đại lạt ma tới, càng quan trọng là liền quốc sư đệ đệ, nhất định phải trở thành Hồng giáo thứ sáu đại Lạt Ma nhân khâm kiên tán đều tới, đại gia càng là yên tâm. Tuy rằng ngày hôm qua cung phụng đến quá độc ác, nhưng chỉ cần có thể đánh bại trước mặt trình càng, này hết thảy đều là đáng giá.

Cửa thành còn tụ tập một đám lạt ma, cầm trong tay các loại pháp khí kinh cò, đã khai cửa thành, chỉ chờ khép. Liền chờ trình càng hiện ra chống đỡ hết nổi chi sắc thời điểm liền dẫn dắt nguyên quân nhảy vào trình càng trong trận. Chỉ cần ai giết trình càng, tiền thưởng năm trăm lượng, sao một ngàn đỉnh, phong vạn hộ, cho nên mỗi người đều sĩ khí cao ngạo, nóng lòng muốn thử.

Nhưng là, chưa từng nghĩ đến chính là, cái kia ở bọn họ trong lòng thần thông quảng đại, không gì làm không được Lạt Ma mới vừa bước lên thành lâu, đã bị kia yêu nhân trình càng cách dùng khí đánh chết. Chẳng lẽ kia yêu nhân trình càng yêu thuật so Lạt Ma đều lợi hại? Kia phía trước những cái đó hòa thượng đạo sĩ gì đó vì cái gì lông tóc vô thương? Đây đều là sao lại thế này?

Nguyên quân đều hồ đồ.

Trình càng nơi nào sẽ cho bọn họ cơ hội suy nghĩ cẩn thận, hấn liên tục khẩu động cò súng, cửa thành thượng bởi nhân khâm kiên tán cùng nhau đi lên mấy cái Mông Cổ quan lớn đã đều bị hấn giết. Có mấy cái thiên hộ cũng thả đệ nhị thương (súng), đánh chết mấy cái lạt ma.

Theo lý thuyết lúc này chỉ cần ngồi xổm xuống, trốn đến mũi tên đóng mắt sau đi liền có thể bảo mệnh. Nhưng nguyên quân căn bản không hiểu cái này, chỉ tưởng yêu thuật việc làm, trốn đi có ích lợi gì? Có người vội vàng hướng chính mình trên người diễn cương quá mức, có người tắc hạ nhãn tâm đem phân hướng trên người đồ, chính là không ai trốn đi.

Trình càng cùng bình tĩnh lại thiên hộ nhóm tả một thương (súng) hữu một thương (súng), giết được đầu tường thượng phơi thây vô số, mừng đến một bên người quan sát thỉnh thoảng lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Trình càng đã thay đổi sáu đồ sặc, thiên hộ nhóm ít nhất cũng thay đổi ba cái, đầu tường thượng nguyên quân rõ ràng loạng xuống dưới.

Rốt cuộc có người nghĩ tới trốn đi, nhưng trình càng sở trúc thỏ đài so tường thành còn cao, trừ bỏ tránh ở mũi tên đóng mắt sau người đánh không đến ở ngoài, còn lại người vẫn là nhìn một cái không sót gì. Một ít nguyên quân đã kinh hoàng thất thố mà lui ra thành lâu, từng người đào mệnh, đầu tường người trên càng thiếu.

Lúc này, đột nhiên Thường Châu thành đại môn mở rộng, thượng trăm tên hồng y đại lạt ma cầm trong tay các loại pháp khí, lãnh không biết nhiều ít nguyên quân điên cuồng mà kêu to từ môn hướng ra phía ngoài hướng.

Trình càng không cảm có chút hoài nghi, những người này đầu óc thật sự bình thường sao? Vì cái gì còn muốn lao tới? Chính mình trước tiên giá thượng súng máy, bắt quá là phòng ngừa bọn họ chó cùng rứt gấu mà thôi, nhưng nguyên quân thật sự chó cùng rứt gấu, hẳn lại cảm thấy không thể tưởng tượng.

Trình càng sâu hút một hơi, nhắm chuẩn tới om cửa thành lao tới những cái đó lạt ma cùng nguyên quân xuống phía dưới hung hăng một khẩu.

“Tháp tháp.....” Súng máy phát sinh liên tiếp kêu lên vui mừng, một cái ngọn lửa trực tiếp quán vào cửa thành, cửa thành hướng ra phía ngoài hướng người bị cái kia ngọn lửa liếm đến, thân thể thượng tuần ra một mảnh huyết hoa, trong nháy mắt gian, ngã quy, ngã quy, che ngực che ngực, ôm lấy cánh tay cùng chân thét chói tai cũng có khối người, cơ hồ tất cả đều ngã xuống, trong tay lấy pháp khí cùng binh khí cũng quăng đi ra ngoài, còn bị thương không ít người.

Trình càng không biết này cửa thành sau có bao nhiêu người muốn lao tới, hẳn chỉ biết là cảm đạm tận tình về phía cái kia môn trung vọt tới. Hẹp hòi môn tức khắc thành nhân gian địa ngục, vô số nguyên quân cùng lạt ma tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, còn có mã bị cả kinh nơi nơi tán loạn, càng bằng thêm vô số thương vong.

Lạt ma thật sự nóng nảy, nhân khâm kiên tán chết ở chỗ này, bọn họ trở về cũng là chết chắc rồi, còn không bằng liều mạng mệnh lao ra đi. Nếu có cái nào pháp khí có thể ngăn chặn trình càng, chính mình liền đem công chiết tội.

Chỉ dư ba mươi mấy cái lạt ma lẫn nhau nhìn thoáng qua, đem chính mình trên người sở hữu pháp khí Phật môn thánh vật đều đem ra, cù lên đỉnh đầu, trong miệng niệm tâm kinh, bài điệu hướng ra phía ngoài đi đến.

Trình càng vừa lúc thay đổi một cái đồ sặc, liền nhìn đến hai bài lạt ma chinh tề mà từ cửa thành đi ra, trên tay còn giờ cái gì.

Trình càng đầu thêm bọn họ cảm thứ gì, đối chúng thiên hộ nói: “Vừa lúc cho các ngươi một cái cơ hội, đánh đi động mục tiêu, hai cái hai cái đánh, nổ súng!”

Theo hai tiếng hai tiếng tiếng súng vang lên, những cái đó lạt ma hoặc một cái hoặc hai cái mà ngã xuống. Không đến một phút đồng hồ thời gian, sở hữu lạt ma tất cả đều đã chết.

Cửa thành đôi đến tràn đầy thi thể, máu chảy thành sông, nguyên quân đều trốn đến Ứng thành bên cạnh, không ai còn dám tiếp cận cửa thành.

Trình càng đợi nửa ngày, cửa thành cũng lại không một người ra tới, bởi vì cửa thành không người, liền môn cũng không dám quan, nếu lúc này có cũng đủ binh lực, điền bình sông đào bảo vệ thành lại vọt vào đi căn bản không phải việc khó. Bắt quá trình càng mục đích không ở tại đây.

Trình càng xem đã không có người đầu tường, cùng phơi bày một mảnh cửa thành, cười cười, giờ súng lên hô to: “Chúng ta thắng!”

Thổ đài trên dưới tức khắc một mảnh đình tai như óc tiếng hoan hô, mỗi người đều tươi cười rạng rỡ. Đây trọng đánh đến, thuận túy là khi dễ người a, quá đơn giản. Từ đầu tới đuôi chỉ có trình càng cùng hơn mười vị thiên hộ quan nhóm cảm thương (súng) xạ kích mà thôi, những người khác còn động cũng chưa động. Mấy vạn người quân coi giữ liền như vậy bị đánh bại, tuy rằng không biết đánh chết bao nhiêu người, nhưng khẳng định không ở số ít. Đây nơi nào là đánh giặc a, săn thú còn kém không nhiều lắm.

Thoát ôn không hoa giải như tiếp chờ đều sợ tới mức có chút choáng váng, nếu trình càng lấy cái này vũ khí đối phó bọn họ, bọn họ nơi nào còn có mệnh ở?

Dương đình cao hứng hoa tay múa chân đạo, Lưu sư dừng tắc yên lặng mà chảy xuống nước mắt. Tổng quân trong khoảng thời gian này tới nay, mỗi chiến tất bại, sớm thành thói quen quăng mũ cỡi giáp. Nhưng là hôm nay, hẳn rút cuộc ra này khẩu ác khí. Nhớ tới trước đó vài ngày chết trận ở Thường Châu chính mình bằng hữu cùng đồng僚, dường như đã có mấy đời. Có trong tay thương (súng), liền đơn giản như vậy mà chiến thắng một tháng trước còn cường đại đến làm người tuyệt vọng đối thủ.

Đây là cái dạng gì vũ khí a!

Trình càng chạy đến đang ở ôm thương (súng) rơi lệ Lưu sư dừng bên người nói: “Giết mấy cái?”

Lưu sư dừng phục hồi tinh thần lại, vội lau khô nước mắt đáp: “Ít nhất sáu mươi hai, nhiều nhất bảy mươi ba cái.”

Trình càng nhíu mày mày mao, hỏi: “Mấy phát đạn?”

Lưu sư dừng không cảm sợ hãi lên, nom nớp lo sợ nói: “Một trăm hai mươi bốn phát.”

Trình càng lạnh hừ một tiếng, Lưu sư dừng sợ tới mức chạy nhanh khẩu súng ôm đến gắt gao, mang theo khóc nức nở cầu xin nói: “Công tử, thuộc hạ chính là lần đầu tiên đánh thật thương (súng) a. Tuy nói không đạt tới một thương (súng) một người tiêu chuẩn, nhưng cũng không tính quá kém. Công tử ngài liền đại phát từ bi, ngàn vạn đừng thu đi ta thương (súng) a.”

Khác thiên hộ vừa nghe đến bọn họ đối thoại, cũng đều khản trương lên, vừa rồi hưng phấn kính nhi cũng đã biến mất hơn phân nửa. Bọn họ thành tích cùng Lưu sư dừng không sai biệt lắm, có còn muốn càng kém một ít, đều có chút lo lắng.

Trình càng xụ mặt nhìn một chút bọn họ, nói: “Được rồi, trở về đi, đều đến ta trong lều mở hạp, tổng kết lần này kinh nghiệm giáo huấn.”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Bên cạnh giải nhữ tiếp bọn người trợn tròn mắt, này trương đánh thành như vậy không cần tốn nhiều sức, xem trình càng ý tứ cư nhiên còn lão Đại mất hứng?

Vẫn luôn ở trình càng bên cạnh hầu hạ thoát thoát không khai mảy thương (súng), hẳn là người Mông Cổ, luôn có chút thủ hạ lưu tình. Còn lại thời gian đều ở giúp trình càng đếm đếm, trình càng cũng không khó xử hẳn.

Nhìn đến giải nhữ tiếp thoát ôn không hoa kinh ngạc mặt, thực thần bí mà đi qua đi thấp giọng nói: “Các người đoán công tử giết nhiều ít?”

Trương vinh thật lòng hiếu kỳ đại thịnh, hỏi: “Nhiều ít?”

Thoát thoát nói: “Công tử thương (súng) thương (súng) không không, một trăm tám mươi phát đạn giết hai trăm linh bảy người, súng máy vô pháp thống kê, không tính.”

“Hô!” Chúng tướng đều hít ngược một hơi khí lạnh, liền như vậy một lát sau, trình càng một người ý nhiên giết nhiều như vậy, hơn nữa hẳn giết nhưng đều là quan quân cùng lạt ma a. Cũng không biết lúc này lại là người nào gặp ương.

Thoát ôn không hoa đối thoát thoát nói: “Không biết ai bị giết?”

Thiên hộ nhóm thương (súng) đều có nhắm chuẩn kính, là xem tới được người mặt, cho nên thoát ôn không hoa mới hỏi thoát thoát.

Thoát thoát nói: “Trừ bỏ cái kia Lạt Ma, ta đại khái chỉ nhận được ba người. Đầu nguyên soái đồ dán mộc nhi, vạn hộ vội cổ xấu cùng giam chiến cũng khát xấu, mặt khác còn có một cái yến triết nhi giống như cũng bị công tử một bắn chết, chẳng qua công tử thương (súng) quá nhanh, ta không kịp xem đến rất rõ ràng. Mặt khác còn có một ít quan quân, nhưng ta phía trước chỉ là cái bách hộ, không nhận biết rất nhiều người, biết đến còn gì nữa không.”

“A?” Những cái đó Mông Cổ đại hàng đem đều thay đổi sắc mặt. Thoát thoát theo như lời người đều bị đều là bá nhan thủ hạ cường đem, mỗi người đều chiến công hiển hách, tất cả đều là ở đồ mồ hôi nơi đó treo tên người, thoát ôn không hoa đoán người thân là vạn hộ, mỗi một cái đều nhận thức. Thế nhưng tại như vậy đoán thời gian tất cả đều bị giết.

“Không có bá nhan Thừa tướng sao?” Giải nhữ tiếp nhện không được hỏi.

Thoát thoát đầu điều đến giống chong chóng giống nhau, “Không có, thật sự không có, ta có thể khẳng định. Ta cũng tìm nửa ngày. Công tử giết mỗi người ta đều nhìn. Không riêng không có bá nhan, liền A Tháp hải cũng không thấy, không biết đi đâu vậy. Một cái đầu nguyên soái đã đủ lớn, này trương đánh đến chính là quá ghê gớm.”

Thoát ôn không hoa ngờ ngạc mà suy nghĩ nửa ngày, nói: “Kỳ quái a, Lạt Ma tới, bá nhan cùng A Tháp hải vì cái gì không tới cùng đi? Bá nhan Thừa tướng xưa nay chú trọng lễ nghi, đây là có chuyện gì? Lại nói, liền tính bá nhan Thừa tướng có chuyện, tổng không đến mức liền A Tháp hải đều vội thành như vậy đi? Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì chúng ta không biết?”

Giải nhữ tiếp nói: “Nhất định như thế, xem ra không phải việc nhỏ, nếu không bá nhan sẽ không không ra. Bất quá này đảo cũng cứu hẳn một mạng. Bá nhan đối ta cũng coi như có ơn tri ngộ, không có chết ở ta trước mặt cũng coi như vạn hạnh đi. Chẳng qua, lần này hy sinh thảm trọng, quốc sư đệ đệ đều đã chết, đầu nguyên soái đồ dán mộc nhi đoán người cũng là đồ mồ hôi ái đem. Bá nhan muốn như thế nào đối đồ mồ hôi giao đãi? Khó a, chỉ sợ là muốn biếm quan. Lần này chinh Tống, còn có thể hay không liên tục đi xuống rất khó nói.”

Trương vinh thật thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Người ta quy thuận đến giải đúng chỗ ngựa, bằng không chỉ sợ cũng sớm hay muộn chết ở này đó thương (súng) hạ. Công tử có như vậy thần binh lợi khí, hơn nữa công tử ngút trời anh tài, gì sâu thiên hạ không tính?”

Chúng tướng liên tục gật đầu xưng là.

Lúc này trình càng đã phóng ngựa hồi doanh, chúng tướng chạy nhanh theo đi lên.

Bên trong thành nguyên quân nghe được bên ngoài có tiếng vó ngựa vang, càng ngày càng xa, lập tức có người mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm hướng ra phía ngoài thăm dò nhìn lại.

Nhìn thấy quả nhiên là trình càng đoán người quay đầu mà đi, không cảm cao hứng mà kêu to: “Trình càng yêu nhân đi rồi! Trình càng yêu nhân đi rồi!”

Bên trong thành nguyên quân đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng không cần quan quân hạ lệnh, một ít người từ Ứng thành trên dưới tới, xem trình càng

xác thật đi rồi, vội vàng đem cái chết đi nguyên quân cùng lạt ma kéo vào thành tới, thần tốc mà đem môn đóng lại, lại hạ xuống soan mới chân chính thả lỏng lại.

Đầu tường thượng cũng bắt đầu có nguyên binh đi lên, đem lạt ma nhóm cùng các tướng lĩnh thi thể đều vận hạ thành đi, liệm lên, chờ đợi bước tiếp theo mệnh lệnh.

Chỉ chốc lát sau thành lâu hạ đình đầy thi thể, sở hữu lạt ma, một đồng lớn vận hộ thiên hộ cùng các loại quan quân nằm đầy đất. Đây đó ngày hôm qua vẫn là không ai bì nổi người đâu, hôm nay liền tất cả đều đã chết.

Bên trong thành nguyên quân lúc này mới ý thức được này đó bọn họ cảm nhận trung cơ hồ là không thể chiến thắng nhân vật cũng là sẽ chết. Hơn nữa bị chết như thể đơn giản, như thể thảm thiết. Ngoài thành địch nhân lại lông tóc vô thương, nhẹ nhàng mà đến, vừa lòng mà đi. Đây thượng, rốt cuộc muốn như thế nào đánh?

Sợ hãi thật sâu tràn ngập toàn thành, này đó trăm chiến tinh binh lần đầu chân tay luống cuống lên. Đối mặt trình càng cường đại “Yêu thuật”, thật sự không hề biện pháp sao? Vẫn là chỉ có dựa vào Hán nhân hòa thượng đạo sĩ mới có thể kéo dài hơi tàn? Ai biết có phải hay không bởi vì bọn họ là Hán nhân trình càng mới không giết?

Bọn lính hảo thuyết, dư lại quan quân liền lại càng không biết như thế nào cho phải.

Đồ dán mộc nhi vong, vội cỏ xấu vong, cũng khát xấu vong, yển triệt nhi vong, chợt đều không hoa vong, còn lại thiên hộ bách hộ thương vong vô số, nhưng thật ra Hán nhân tướng lĩnh cùng hàng đem bởi vì thân phận thấp kém, có thể ở Lạt Ma bên người rất ít, ngược lại sống sót. Đây rốt cuộc muốn như thế nào giao đãi?

Trần vũ đường cỏ xấu, vận hộ hoài đều, chiêu thảo sử xúi đều, sao nhi xích, vận hộ trương hoàng phạm, tuyên vũ sử du hiện, thượng thư Tả Thừa tướng huệ đám người nhìn thấy những người này xác chết, không cảm vỗ thân khóc rống. Bởi vì thành lâu thượng quá tệ, vốn định quả trong chốc lát trở lên đi, ngược lại trời xui đất khiến mà tránh thoát này một kiếp. Cùng hàng đem Lữ văn hoán, phạm văn hồ đám người thất hồn lạc phách mà cho nhau nhìn tới nhìn lui không biết nên như thế nào cho phải. Vốn định Hồng giáo Lạt Ma tới, trấn áp yêu nhân trình càng bất quá chuyện nhỏ không tổn sức gì, vì cái gì lại ngược lại bị giết? Hơn nữa giết được không hề đánh trả chỉ lực, đầu tường cùng cửa thành ước chừng có hai ngàn người còn không có ra khỏi thành đã bị giết, càng đừng nói tiếp cận trình càng yêu nhân.

Chờ bọn Hán thật vất vả tiếng khóc ngừng lại, lau làm nước mắt, Lữ văn hoán thanh thanh giọng nói. Hán gia trừ bỏ một cái Lữ sư mạnh còn ở Nam Tống làm quan, đều đã đầu hàng nguyên triều, đã đem chính mình trở thành nguyên triều người, hiện tại ra chuyện lớn như vậy, Hán như thế nào có thể yên tâm?

Đường cỏ xấu biết Hán có chuyện muốn giảng, ý bảo Hán nói: “Lữ đại nhân có chuyện nhưng giảng vô phương.”

Mọi người cũng đều nhìn Hán.

Lữ văn hoán nói: “Thừa tướng bị trình càng yêu nhân khí bị thương thân thể, nhưng không nghĩ lại ra chuyện lớn như vậy. Ta ý tứ là, trước không cần nói cho Thừa tướng. Nếu quá khó, liền từ A Tháp hải đại nhân đi nói, đối đồ mờ mờ hồ hồ như thế nào đi nói, cũng đến hữu thừa đại nhân làm chủ, ta chờ đem hậu sự xử lý tốt, cần thủ thành trì, chờ đợi triều đình xử phạt đó là.”

Nguyên quân chúng tướng nhìn nhau im lặng, tuy nói này đó đều là vô nghĩa, bất quá hiện tại xem cũng chỉ có thể làm này đó. Vì thế đều yên lặng gật đầu.

Xúi đều nói: “Các người này đó nam người rốt cuộc có biết hay không kia trình càng yêu nhân sử cái gì pháp thuật thể nhưng như vậy lợi hại? Nếu Hán tiếp cận thành trì, rốt cuộc nên như thế nào phòng ngự mới hảo?”

Phạm văn hồ vội vàng thi lễ nói: “Ai nha xúi đều đại nhân, ngài nhưng ngàn vạn không cần hiểu lầm mới hảo. Nếu chúng ta biết kia yêu nhân sử chính là gì pháp thuật, còn có thể cất giấu không nói sao? Vừa rồi chúng ta cũng thiếu chút nữa đi lên thành lâu a, nếu cũng đã chết, chẳng phải là hại người hại mình? Chúng ta xác thật là không biết a. Ta đã nhờ người hướng nam Tống trong triều người hỏi thăm quá, Nam Tống cũng không có người đối trình càng pháp thuật có nhỏ tí tẹo hiểu biết a. Hiện tại Nam Tống đều ở truyền thuyết trình càng là Thiên Tài Đồng Tử hạ phạm, cũng có nói là nào trá, tuy nói hoang đường, nhưng cũng thuyết minh không ai minh bạch nha. Đồ mờ mờ hồ hồ đối chúng ta ân trọng như núi, chúng ta chỉ có đem hết trung thành, lấy chết báo đáp, xúi đều đại nhân ngài cũng không nên trước rồi loạn đầu trận tuyến a.”

Xúi đều nặng nề mà hừ một tiếng, đảo cũng không xuống chút nữa nói.

Hoài đều vừa muốn nói chuyện, liền nghe được hai người ở nơi xa chạy tới, một bên chạy một bên kêu: “Mau đến xem, mau đến xem, trình càng pháp khí tìm được rồi một ít.”

“Cái gì?!” Chúng nguyên đem vừa mừng vừa sợ, nhìn đến đúng là vận hộ áo lỗ xích cùng bá nhan thân tín thiên hộ túi thêm xấu một đường chạy như điên mà đến, trong tay còn nắm chặt cái gì, về mặt mừng như điên bộ dáng.

Chúng nguyên đem lập tức vây quanh qua đi, áo lỗ xích cùng túi thêm xấu không rảnh lo thờ dốt, lập tức mở ra từng người bàn tay.

Chỉ thấy bọn họ trên tay các có một ít đầu đạn. Áo lỗ xích đại chút, là trọng súng máy đầu đạn. Túi thêm xấu nhỏ không ít, là súng tự động đầu đạn. Bởi vì Trung Quốc khuyết đồng, cho nên đều là thép hợp kim sở chế, tản ra màu xanh lá quang mang.

Này đó đầu đạn nhiều ít đều có chút biến hình, có mấy cái tương đối hoàn chỉnh bị chúng nguyên đem cầm lấy tới lặp lại quan khán, lại ước lượng lại cẩn, thật sự không nghĩ ra được đây là thứ gì.

Sao nhi xích sắc mặt xanh mét nói: “Này đó chính là trình cang yêu nhân giết người yêu khí? Trừ bỏ nhòn nhọn bên ngoài, có gì đặc biệt hơn người? Vì cái gì Lạt Ma thần thông như thế quảng đại đều ngăn không được này kẻ hèn viên đạn?”

Trương huệ trầm tư sau một lúc lâu nói: “Này đó viên đạn nếu lấy hỏa dược bắn ra, nhưng thật ra có thể giết người. Ta nghe may mắn còn tồn tại quân sĩ nói trình cang kia yêu nhân yêu khí có một cây cái ống, chúng ta dùng súng etpigôn cũng có một cây cái ống, có phải hay không có chỗ tương tự?”

Trương huệ thượng thư Tả Thừa quan lớn, lại là a hợp mã tâm phúc, mọi người cũng không dám phản bác. Hoài đều nghĩ nghĩ nói: “Tả Thừa đại nhân mình giám, súng etpigôn có thể bắn cái bốn năm mươi bước liền không tòi, lại xa liền giấy đều xuyên bắt quá đi. Kia yêu khí chính là ở năm trăm bước trở lên liền có thể giết người. Hơn nữa này yêu khí phát ra thanh âm liên miên không dứt, ta nghe nói kia đồ vật có thể phóng một cái ngọn lửa giết người, súng etpigôn đánh một thương (súng) liền không thể lại dùng, chỉ có thể nạp lại dược, nếu là súng etpigôn, cũng nhất định là chưa từng nghe thấy súng etpigôn.”

Túi thêm xấu nói: “Các vị đại nhân, mặc kệ đây là yêu khí cũng hảo, hỏa khí cũng thế, nếu chúng ta tìm được rồi nó, luôn có người có thể nhận ra tới. Chúng ta không ngại đem mấy thứ này đưa đến phần lớn, thỉnh đồ mờ hôi triệu tập trong thiên hạ người tài ba dị sĩ phân biệt. Chỉ cần có người nhận ra được, liền nhất định có thể phá giải. Đến lúc đó chúng ta lại vì hôm nay bỏ mình người báo thù.”

Áo lỗ xích gật đầu nói: “Đúng là như vậy, trong thiên hạ người tài ba dị sĩ đều ở đồ mờ hôi nơi đó, liền như vậy làm đi.”

Đường cổ xấu nói: “Chuyện này chỉ có thể như vậy, đem cái này cấp A Thập hải đại nhân xem qua sau liền tùy chiến báo đưa hướng phần lớn, như vậy Thừa tướng cũng sẽ không quá bị chỉ trích, nói vậy a hợp mã cũng nói không nên lời quá nhiều nói tới. An đồng Thừa tướng cang sẽ vì bá nhan Thừa tướng biện hộ.”

Chúng nguyên đem cũng không có biện pháp khác, sôi nổi gật đầu xưng là.

Đường cổ xấu thở dài một hơi nói: “Chư vị, chúng ta đều đi theo Trương đại nhân cùng đi hữu thừa đại nhân nơi đó đi thôi, hết thấy từ hấn làm chủ đó là.”

Chúng nguyên đem cũng đều đồng thời ai thán một tiếng, trầm mặc không nói mà đi theo trương huệ phía sau, hướng bá nhan dinh thự đi đến. A Thập hải ở nơi đó chiếu cố bá nhan, còn chờ bên này tin tức đâu.

Trình cang đã trở lại trung quân trường, trường trung chen đầy.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Bên cạnh giải nhữ tiếp bọn người tròn tròn mắt, này trương đánh thành như vậy không cần tốn nhiều sức, xem trình cang ý tứ cư nhiên còn lão Đại mất hứng?

Vẫn luôn ở trình cang bên cạnh hầu hạ thoát thoát không khai mấy thương (súng), hấn là người Mông Cổ, luôn có chút thủ hạ lưu tình. Còn lại thời gian đều ở giúp trình cang đếm đếm, trình cang cũng không khó xử hấn.

Nhìn đến giải nhữ tiếp thoát ôn không hoa kinh ngạc mặt, thực thần bí mà đi qua đi thấp giọng nói: “Các người đoán công tử giết nhiều ít?”

Trương vinh thật lòng hiếu kỳ đại thịnh, hỏi: “Nhiều ít?”

Thoát thoát nói: “Công tử thương (súng) thương (súng) không không, một trăm tám mươi phát đạn giết hai trăm linh bảy người, súng máy vô pháp thống kê, không tính.”

“Hô!” Chúng tướng đều hít ngược một hơi khí lạnh, liền như vậy một lát sau, trình cang một người ý nhiên giết nhiều như vậy, hơn nữa hấn giết nhưng đều là quan quân cùng lạt ma a. Cũng không biết lúc này lại là người nào gặp ương.

Thoát ôn không hoa đối thoát thoát nói: “Không biết ai bị giết?”

Thiên hộ nhóm thương (súng) đều có nhắm chuẩn kính, là xem tới được người mặt, cho nên thoát ôn không hoa mới hỏi thoát thoát.

Thoát thoát nói: “Trừ bỏ cái kia Lạt Ma, ta đại khái chỉ nhận được ba người. Đầu nguyên soái đồ dán mộc nhi, vạn hộ vôi cổ xấu cùng giam chiến cũng

khất xấu, mặt khác còn có một cái yếm triệt nhi giống như cũng bị công tử một bắn chết, chẳng qua công tử thương (súng) quá nhanh, ta không kịp xem đến rất rõ ràng. Mặt khác còn có một ít quan quân, nhưng ta phía trước chỉ là cái bách hộ, không nhận biết rất nhiều người, biết đến còn gì nữa không.”

“A?” Những cái đó Mông Cổ đại hàng đem đều thay đổi sắc mặt. Thoát thoát theo như lời người đều bị đều là bá nhan thủ hạ cường đem, mỗi người đều chiến công hiển hách, tất cả đều là ở đồ mồ hôi nơi đó treo tên người, thoát ôn không hoa đám người thân là vạn hộ, mỗi một cái đều nhận thức. Thế nhưng tại như vậy đoàn thời gian tất cả đều bị giết.

“Không có bá nhan Thừa tướng sao?” Giải nhữ tiếp nhện không được hỏi.

Thoát thoát đầu điều đến giống chong chóng giống nhau, “Không có, thật sự không có, ta có thể khẳng định. Ta cũng tìm nửa ngày. Công tử giết mỗi người ta đều nhìn. Không riêng không có bá nhan, liền A Tháp hải cũng không thấy, không biết đi đâu vậy. Một cái đều nguyên soái đã đủ lớn, này trọng đánh đến chính là quá ghê gớm”

Thoát ôn không hoa ngờ ngạc mà suy nghĩ nửa ngày, nói: “Kỳ quái a, Lạt Ma tới, bá nhan cùng A Tháp hải vì cái gì không tới cùng đi? Bá nhan Thừa tướng xưa nay chú trọng lễ nghi, đây là có chuyện gì? Lại nói, liền tính bá nhan Thừa tướng có chuyện, tổng không đến mức liền A Tháp hải đều vội thành như vậy đi? Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì chúng ta không biết?”

Giải nhữ tiếp nói: “Nhất định như thế, xem ra không phải việc nhỏ, nếu không bá nhan sẽ không không ra. Bất quá này đảo cũng cứu hấn một mạng. Bá nhan đối ta cũng coi như có ơn tri ngộ, không có chết ở ta trước mặt cũng coi như vạn hạnh đi. Chẳng qua, lần này hy sinh thảm trọng, quốc sư đệ đệ đều đã chết, đều nguyên soái đồ dân mộ nhi đám người cũng là đồ mồ hôi ái đem. Bá nhan muốn như thế nào đối đồ mồ hôi giao đãi? Khó a, chỉ sợ là muốn biếm quan. Lần này chinh Tống, còn có thể hay không liên tục đi xuống rất khó nói.”

Trương vinh thật thờ dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Người ta quy thuận đến giải đúng chỗ ngựa, bằng không chỉ sợ cũng sớm hay muộn chết ở này đó thương (súng) hạ. Công tử có như vậy thân binh lợi khí, hơn nữa công tử ngút trời anh tài, gì sâu thiên hạ không tính?”

Chúng tướng liên tục gạt đầu xưng là.

Lúc này trình cang đã phóng ngựa hồi doanh, chúng tướng chạy nhanh theo đi lên.

Bên trong thành nguyên quân nghe được bên ngoài có tiếng vó ngựa vang, càng ngày càng xa, lập tức có người mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm hướng ra phía ngoài thăm dò nhìn lại.

Nhìn thấy quả nhiên là trình cang đám người quay đầu mà đi, không cảm cao hứng mà kêu to: “Trình cang yêu nhân đi rồi! Trình cang yêu nhân đi rồi!”

Bên trong thành nguyên quân đều thờ dài nhẹ nhõm một hơi, cũng không cần quan quân hạ lệnh, một ít người từ Ứng thành trên dưới tới, xem trình cang xác thật đi rồi, vội vàng đem cái chết đi nguyên quân cùng lạt ma kéo vào thành tới, thân tộc mà đem môn đóng lại, lại hạ xuống soan mới chân chính thả lỏng lại.

Đầu tường thượng cũng bắt đầu có nguyên binh đi lên, đem lạt ma nhóm cùng các tướng lĩnh thi thể đều vận hạ thành đi, liệm lên, chờ đợi bước tiếp theo mệnh lệnh.

Chỉ chốc lát sau thành lâu hạ đình đầy thi thể, sở hữu lạt ma, một đồng lớn vạn hộ thiên hộ cùng các loại quan quân nằm đầy đất. Này đó ngày hôm qua vẫn là không ai bì nổi người đâu, hôm nay liền tất cả đều đã chết.

Bên trong thành nguyên quân lúc này mới ý thức được này đó bọn họ cảm nhận trung cơ hồ là không thể chiến thắng nhân vật cũng là sẽ chết. Hơn nữa bị chết như thế đơn giản, như thế thảm thiết. Ngoài thành địch nhân lại lông tóc vô thương, nhẹ nhàng mà đến, vừa lòng mà đi. Này trọng, rốt cuộc muốn như thế nào đánh?

Sợ hãi thật sâu tràn ngập toàn thành, này đó trăm chiến tinh binh lần đầu chân tay luống cuống lên. Đối mặt trình cang cường đại “Yêu thuật”, thật sự không hề biện pháp sao? Vẫn là chỉ có dựa vào Hán nhân hòa thượng đạo sĩ mới có thể kéo dài hơi tàn? Ai biết có phải hay không bởi vì bọn họ là Hán nhân trình cang mới không giết?

Bọn lính hảo thuyết, dư lại quan quân liền lại càng không biết như thế nào cho phải.

Đồ dân mộ nhi vong, vội cổ xấu vong, cũng khất xấu vong, yếm triệt nhi vong, chột đều không hoa vong, còn lại thiên hộ bách hộ thương vong vô số, nhưng thật ra Hán nhân tướng lĩnh cùng hàng đem bởi vì thân phận thấp kém, có thể ở Lạt Ma bên người rất ít, ngược lại sống sót. Này rốt cuộc muốn như thế nào giao đãi?

Trần vũ đường cổ xấu, vạn hộ hoài đều, chiêu thảo sử xúi đều, sao nhi xích, vạn hộ trương hoảng phạm, tuyên vũ sử du hiện, thượng thư Tả Thừa tướng huệ đám người nhìn thấy những người này xác chết, không cảm vô thân khốc rống. Bởi vì thành lâu thượng quá tề, vốn định quá trong chóc lát trở lên đi, ngược lại trời xui đất khiến mà tránh thoát này một kiếp. Cùng hàng đem Lữ văn hoán, phạm văn hồ đám người thất hồn lạc phách mà cho nhau nhìn tới nhìn lui không biết nên như thế nào cho phải. Vốn định Hồng giáo Lạt Ma tới, trấn áp yêu nhân trình cang bất quá chuyện nhỏ không tốn sức gì, vì cái gì lại ngược lại bị giết? Hơn nữa giết được không hề đánh trả chỉ lực, đầu tường cùng cửa thành ước chừng có hai ngàn người còn không có ra khỏi thành đã bị giết, càng đừng nói tiếp cận trình cang yêu nhân.

Chờ bọn hấn thật vất vả tiếng khóc ngừng lại, lau làm nước mắt, Lữ văn hoán thanh thanh giọng nói. Hấn gia trừ bỏ một cái Lữ sư mạnh còn ở Nam Tống làm quan, đều đã đầu hàng nguyên triều, đã đem chính mình trở thành nguyên triều người, hiện tại ra chuyện lớn như vậy, hấn như thế nào có thể yên tâm?

Đường cỏ xấu biết hẳn có chuyện muốn giảng, ý bảo hẳn nói: “Lữ đại nhân có chuyện nhưng giảng vô phương.”

Mọi người cũng đều nhìn hẳn.

Lữ văn hoán nói: “Thừa tướng bị trình càng yêu nhân khí bị thương thân thể, nhưng không nghĩ lại ra chuyện lớn như vậy. Ta ý tứ là, trước không cần nói cho Thừa tướng. Nếu quá khó, liền từ A Thập hải đại nhân đi nói, đối đồ mờ mờ hồ hồ như thế nào đi nói, cũng đến hữu thừa đại nhân làm chủ, ta chờ đem hậu sự xử lý tốt, cần thủ thành trì, chờ đợi triều đình xử phạt đó là.”

Nguyên quân chúng tướng nhìn nhau im lặng, tuy nói này đó đều là vô nghĩa, bất quá hiện tại xem cũng chỉ có thể làm vậy đó. Vì thế đều yên lặng gật đầu.

Xúi đều nói: “Các người này đó nam người tốt cuộc có biết hay không kia trình càng yêu nhân sử cái gì pháp thuật thế nhưng như vậy lợi hại? Nếu hẳn tiếp cận thành trì, tốt cuộc nên như thế nào phòng ngự mới hảo?”

Phạm văn hồ vội vàng thi lễ nói: “Ai nha xúi đều đại nhân, ngài nhưng ngàn vạn không cần hiểu lầm mới hảo. Nếu chúng ta biết kia yêu nhân sử chính là gì pháp thuật, còn có thể cất giấu không nói sao? Vừa rồi chúng ta cũng thiếu chút nữa đi lên thành lâu a, nếu cũng đã chết, chẳng phải là hại người hại mình? Chúng ta xác thật là không biết a. Ta đã nhờ người hướng nam Tổng trong triều người hỏi thăm quá, Nam Tổng cũng không có người đối trình càng pháp thuật có nhỏ tí tẹo hiểu biết a. Hiện tại Nam Tổng đều ở truyền thuyết trình càng là Thiên Tài Đồng Tử hạ phàm, cũng có nói là nào trúa, tuy nói hoang đường, nhưng cũng thuyết minh không ai minh bạch nha. Đồ mờ mờ hồ hồ đối chúng ta ân trọng như núi, chúng ta chỉ có đem hết trung thành, lấy chết báo đáp, xúi đều đại nhân ngài cũng không nên trước rồi loạn đầu trận tuyến a.”

Xúi đều nặng nề mà hừ một tiếng, đảo cũng không xuống chút nữa nói.

Hoài đều vừa muốn nói chuyện, liền nghe được hai người ở nơi xa chạy tới, một bên chạy một bên kêu: “Mau đến xem, mau đến xem, trình càng pháp khí tìm được rồi một ít.”

“Cái gì?!” Chúng nguyên đem vừa mừng vừa sợ, nhìn đến đúng là vạn hộ áo lỗ xích cùng bá nham thân tín thiên hộ túi thêm xấu một đường chạy như điên mà đến, trong tay còn nắm chặt cái gì, vẻ mặt mừng như điên bộ dáng.

Chúng nguyên đem lập tức vây quanh qua đi, áo lỗ xích cùng túi thêm xấu không rảnh lo thờ đốc, lập tức mở ra từng người bàn tay.

Chỉ thấy bọn họ trên tay các có một ít đầu đạn. Áo lỗ xích đại chút, là trọng súng máy đầu đạn. Túi thêm xấu nhỏ không ít, là súng tự động đầu đạn. Bởi vì Trung Quốc khuyết đồng, cho nên đều là thép hợp kim sờ chế, tản ra màu xanh lá quang mang.

Này đó đầu đạn nhiều ít đều có chút biến hình, có mấy cái tương đối hoàn chỉnh bị chúng nguyên đem cầm lấy tới lập lại quan khán, lại ước lượng lại cẩn, thật sự không nghĩ ra được đây là thứ gì.

Sao nhi xích sắc mặt xanh mét nói: “Này đó chính là trình càng yêu nhân giết người yêu khí? Trừ bỏ nhòn nhọn bên ngoài, có gì đặc biệt hơn người? Vì cái gì Lạt Ma thần thông như thế quảng đại đều ngăn không được này kẻ hèn viên đạn?”

Trương huệ trầm tư sau một lúc lâu nói: “Này đó viên đạn nếu lấy hỏa dược bắn ra, nhưng thật ra có thể giết người. Ta nghe may mắn còn tồn tại quân sĩ nói trình càng kia yêu nhân yêu khí có một cây cái ống, chúng ta dùng súng etpigôn cũng có một cây cái ống, có phải hay không có chỗ tương tự?”

Trương huệ thượng thư Tà Thừa quan lớn, lại là a hợp mã tâm phúc, mọi người cũng không dám phản bác. Hoài đều nghĩ nghĩ nói: “Tà Thừa đại nhân minh giám, súng etpigôn có thể bắn cái bốn năm mươi bước liền không tới, lại xa liền giấy đều xuyên bất quá đi. Kia yêu khí chính là ở năm trăm bước trở lên liền có thể giết người. Hơn nữa này yêu khí phát ra thanh âm liên miên không dứt, ta nghe nói kia đồ vật có thể phóng một cái ngọn lửa giết người, súng etpigôn đánh một thương (súng) liền không thể lại dùng, chỉ có thể nạp lại được, nếu là súng etpigôn, cũng nhất định là chưa từng nghe thấy súng etpigôn.”

Túi thêm xấu nói: “Các vị đại nhân, mặc kệ đây là yêu khí cũng hảo, hỏa khí cũng thế, nếu chúng ta tìm được rồi nó, luôn có người có thể nhận ra tới. Chúng ta không ngại đem mấy thứ này đưa đến phần lớn, thỉnh đồ mờ mờ hồ hồ triệu tập trong thiên hạ người tài ba dị sĩ phân biệt. Chỉ cần có người nhận ra được, liền nhất định có thể phá giải. Đến lúc đó chúng ta lại vì hôm nay bỏ mình người báo thù.”

Áo lỗ xích gật đầu nói: “Đúng là như vậy, trong thiên hạ người tài ba dị sĩ đều ở đồ mờ hồ hồ nơi đó, liền như vậy làm đi.”

Đường cỏ xấu nói: “Chuyện này chỉ có thể như vậy, đem cái này cấp A Thập hải đại nhân xem qua sau liền tùy chiến báo đưa hướng phần lớn, như vậy Thừa tướng cũng sẽ không quá bị chỉ trích, nói vậy a hợp mã cũng nói không nên lời quá nhiều nói tới. An đồng Thừa tướng càng sẽ vì bá nham Thừa tướng biện hộ.”

Chúng nguyên đem cũng không có biện pháp khác, sôi nổi gật đầu xưng là.

Đường cỏ xấu thở dài một hơi nói: “Chư vị, chúng ta đều đi theo Trương đại nhân cùng đi hữu thừa đại nhân nơi đó đi thôi, hết thấy từ hẳn làm chủ đó là.”

Chúng nguyên đem cũng đều đồng thời ai thán một tiếng, trầm mặc không nói mà đi theo trương huệ phía sau, hướng bá nham dinh thự đi đến. A Thập hải ở nơi đó chiếu cố bá nham, còn chờ bên này tin tức đầu.

Trình càng đã trở lại trung quân trưởng, trưởng trung chen đây.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tổng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Hôm nay là Tết Trung Thu, chúc đại gia ngày hội khoái hoạt! Ăn tết hai càng, hy vọng mọi người xem đến vui vẻ.

Vốn dĩ dễ như trở bàn tay mà được đến một hồi đại thắng, tất cả mọi người đều cực kỳ hưng phấn, nhưng nhìn đến trình càng mặt trầm như nước, tâm tình đều thấp thòm lên. Đứng ở trung trung, trình càng không nói lời nói, ai cũng không dám giảng.

Trình càng hướng dương đình ý bảo ký lục, sau đó nói: “Bảo chiến quả.”

Trương quý nhìn nhìn bên người người, thấy tất cả mọi người đều không đáp lời, chỉ phải căng da đầu cái thứ nhất bảo: “Ít nhất năm mươi sáu người, nhiều nhất sáu mươi ba người, một trăm hai mươi sáu phát đạn.”

Nói xong trộm mà xem trình càng sắc mặt, kết quả căn bản nhìn không ra cái gì, trình càng mặt vô biểu tình nói: “Tiếp theo cái.”

Thoát thoát nuốt nước miếng một cái, nghĩ thầm sớm chết sớm siêu sinh, tiếp theo trương quý nói: “Ba mươi chín phát đạn, 21 cá nhân.”

Trình càng nghe đến cái này con số, hung tợn mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, sợ tới mức thoát thoát mông căng thẳng, thiếu chút nữa cho rằng trình càng lại muốn đá hấn. Trên tay cũng lên lút khẩu súng hướng phía sau tăng, cúi đầu, không dám nói nữa.

Trình càng không chút biểu tình nói: “Tiếp theo cái.”

“Ít nhất bảy mươi chín người, nhiều nhất chín mươi người, một trăm năm mươi phát đạn.”

.....

Chúng tướng một đám báo xong, dương đình lập tức thêm cuối cùng một chút nói: “Bẩm công tử, ít nhất một ngàn ba trăm bảy mươi hai người, nhiều nhất một ngàn năm trăm 89 người, viên đạn dùng ba ngàn một trăm ba mươi hai phát. Công tử khác tính.”

Trình càng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, kỳ thật hấn trong lòng nhạc nở hoa. Lần đầu nổ súng, loại này thành tích quả thực quá ưu tú, chứng minh bọn họ thật là thực nghiêm túc mà huấn luyện. Nhưng hấn không thể giảng, càng không thể khen ngợi, nếu không bọn người kia phi cùng hấn muốn càng nhiều viên đạn không thể, đến làm cho bọn họ cho rằng chính mình biểu hiện không tốt, về sau huấn luyện mới có thể càng khắc khổ.

Trình càng tốt không dễ dàng không chế được chính mình, không cho trên mặt lộ ra một tia ý cười, hồi lâu mới nói: “Ta và các người nói cái gì? Yêu cầu một thương (súng) một cái, thậm chí một thương (súng) hai cái! Đầu tường thượng nơi nơi đều là người, liền trốn đều không né. Chính là các người thế nào? Đề nhất thương (súng) bắn trúng sau, liền lại kêu lại kêu, làm gì? Đáng đánh có phải hay không? Nếu khi đó những người đó đều núp vào, ta hỏi các người, các người muốn lại đến nơi nào trào loại này chiến cơ? Cũng may bọn họ xuân, lúc này mới không cho các người đức thành đại sai, nếu không các người một đám đều phải ăn trọng hình!”

Nói tới đây, trình càng vỗ nhẹ nhẹ một chút trên bàn. Chúng tướng không khỏi đều cúi đầu, không ít người đều lộ ra hổ thẹn chi sắc, vừa rồi còn có có điểm không phục, hiện tại tất cả cũng không dám có câu oán hận.

Trình càng ngừng một chút nói: “Nơi này muốn đưa ra khen ngợi chính là trương quý cùng Lưu sư dũng còn có chu thể phương, chỉ có bọn họ ba người đánh trúng lúc sau không dao động, vẫn luôn kiên trì xạ kích, các người có thể ở lâu sáu mươi phát đạn, lấy kỳ cổ vũ.”

Ba người nghe vậy đại hỉ.

Khác đều hảo thuyết, chính là viên đạn mới là bọn họ muốn nhất, vừa rồi cầm đạn giao cho thoát thoát thu hồi tới thời điểm thật là đau lòng, hiện tại hảo, lại có thể lại lãnh hồi sáu mươi phát. Chỉ có thể nói, nam nhân đối thương (súng) nhiệt tình yêu thương tự cô chí kim đều là nhất quán.

Còn lại chúng tướng đều về mặt hâm mộ mà nhìn bọn họ. Một cái tên là trương nguyên đức phó thiên hộ hô mà đứng ra hành lễ nói: “Công tử, thuộc hạ cũng muốn viên đạn.”

Trình càng liếc mắt nhìn hấn nói: “Dựa vào cái gì?”

Trương nguyên đức căng da đầu nói: “Thuộc hạ dùng 113 phát đạn ít nhất giết tám mươi bảy người, tuy nói vẫn là không đủ, nhưng lại là trừ bỏ công tử ngài thành tích tốt nhất, thuộc hạ cả gan, muốn mời công tử lại nhiều cấp thuộc hạ một ít viên đạn làm..... Khen thưởng” Cuối cùng hai chữ nhưng thật ra cần thật sự nhẹ.

Trình càng nhìn từ trên xuống dưới hắn, thậm chí này thật là cái tay súng thiện xạ tài liệu a, vừa rồi nghe thấy cái này thành tích thời điểm hắn núp ở phía sau mặt, cũng không thấy rõ người. Không tồi, là cái có thể bồi dưỡng.

Trương nguyên đức bị trình càng xem đến hắn đều xuống dưới, càng nghĩ càng cảm thấy chột dạ. Chính mình vừa rồi chỉ là tưởng nhiều muốn một ít viên đạn đầu óc một phát nhiệt liền lao tới, hiện tại thực sự có điểm hối hận cùng sợ hãi.

Trương trung lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều đang nhìn trương nguyên đức, trong lòng đều có điểm bội phục hắn dũng khí. Mới vừa nể quá người, như vậy người đều dám dây bằng xạ đạn a?

Trình càng làm bộ thực khó xử mà bộ dáng suy nghĩ trong chốc lát mới nói: “Hào đi, rốt cuộc các người là lần đầu tiên nổ súng, liền nhiều hơn người sáu mươi phát đạn hào.”

Trương nguyên đức kinh hãi mà thở phào một hơi, vội vàng nói lời cảm tạ.

Mới vừa có người còn muốn đứng ra, trình càng rung động tay ngăn lại. Nói: “Thành tích tốt nhất đệ nhị danh năm mươi phát, đệ tam danh bốn mươi phát, những người khác không có, cứ như vậy.”

Muốn ra tới nói chuyện nhân mã thượng rớt trở về, bên người cũng có người hướng bọn họ chúc mừng. Trình càng xem những người khác kia về mặt hâm mộ ghen tị hận, đành phải nói: “Hào, các người cũng luyện lâu như vậy, không ai lười biếng, tuy nói thành tích không tốt lắm, nhưng cũng nói được qua đi. Như vậy đi. Mỗi người lại nhiều hơn hai mươi phát đạn, không thể lại nhiều.”

Lều trại tức khắc một mảnh tiếng hoan hô sấm dậy, vốn đang có không ít người lo lắng trình càng sẽ đem thành tích nhất không tốt vài người thương (súng) thu hồi đi, hiện tại cuối cùng yên lòng.

Trình càng nghiêm mặt nói: “Súng ống phải hảo hảo bảo quản, luyện tập muốn càng tinh chuẩn mới được. Lần sau nếu còn có cơ hội nổ súng, muốn đánh đến càng tốt, nếu lui bước, đừng chờ ta muốn, chính mình khẩu súng giao đi lên.”

“Là, thỉnh công tử yên tâm” Chúng tướng cùng kêu lên trả lời.

Trình càng lại đối giải nhữ tiếp đám người nói: “Các người như muốn thương (súng), cũng muốn trải qua huấn luyện, dù tư cách ta cũng sẽ phát đạn cho các người.”

Giải nhữ tiếp đám người đại hi, vội vàng cũng nói tạ. Bọn họ hôm nay thấy được súng ống uy lực, tâm ngứa khó nhịn, bởi vì là hàng đem, không dám mở miệng, nhưng trình càng một ngụm hứa hẹn xuống dưới, làm cho bọn họ thập phần cảm động.

Trình càng lại nói: “Ta lại cường điệu một lần, mặc kệ là ai, không trải qua cho phép hoặc là khẩn cấp tình huống, quyết không thể nổ súng, hậu quả liền không cần ta nói, mình bạch không có?”

“Là.” Lần này là toàn thể tuân mệnh.

Dương đình vừa thấy, ở bên cạnh muốn nói lại thôi, gấp đến độ thiếu chút nữa đứng lên.

Trình càng thấy hắn như vậy, không cảm cười nói: “Người không phải cũng muốn thương (súng) đi?”

Dương đình ngượng ngùng mà cười nói: “Cái này, ta muốn thay công tử chưởng quản cơ mật sự vụ, rất nguy hiểm nào, nơi nào có thể khuyết phòng thân vũ khí?”

Trình càng muốn tưởng cũng là, lấy tay nhấp eo, rút ra một tay thương (súng) tới. Trương trung chúng tướng trước mắt sáng ngời, chẳng lẽ trình càng phải cấp dương đình cái này?

Cái này chính là thứ tốt a, nhưng nó là trình càng dùng để phòng thân, ai dám muốn a. Tinh tế nhỏ xinh thương (súng) thân làm mỗi người đều không tự chủ được mà chảy nước dãi ba thước, nhìn đến trình càng bắt tay thương (súng) rút ra, liền trương quý đều mắt thèm.

Dương đình cũng hưng phấn đến đứng lên, gắt gao nhìn chăm chăm trình càng trong tay súng lục, thân thể trước khuyh, sợ trình càng lại đem nó thu hồi đi.

Trình càng kiểm tra rồi một chút súng lục, gật gật đầu, nói: “Hành, cầm đi đi, người là quan văn, lấy súng trường không tốt, này bắt tay thương (súng) liền về người. Quay đầu lại ta dạy cho người bảo dưỡng biện pháp, người phải cẩn thận, ngàn vạn đừng đã xảy ra chuyện, thứ này tuy nhỏ, uy lực lại đại, một khi cướp cò, bị thương người liền không hảo.” Nói xong mọi người ở đây cực kỳ hâm mộ tiếng kinh hô trung khẩu súng bộ cũng hái được xuống dưới, đưa cho dương đình.

Dương đình kích động đến mặt đều vận vẹo, hắn bắt quá tưởng thừa dịp trình càng cao hứng tranh thủ một chút, không nghĩ tới trình càng chẳng những cho hắn, vẫn là tất cả mọi người tha thiết ước mơ súng lục. Đây chính là ai đều không có a.

Dương đình bắt tay thương (súng) cầm trong tay, nhất biến biến mà sờ soạng. Hắn không nghĩ bị người chú mục, nhưng mặc kệ hắn như thế nào nỗ lực, trên mặt ý cười lại nhỏ tí tạo cũng che dấu không được, hắn rút cuộc mình bạch cái gì kêu yêu thích không buông tay.

Trương trung chúng tướng hâm mộ đến đôi mắt đều đỏ, thầm nghĩ cái này dương đình thật là được súng ái a, xem ra công tử phi thường coi trọng hắn, về sau muốn cùng hắn kéo hảo quan hệ. Có người tắc nhìn đến trình càng eo trung súng lục chỉ còn lại có một phen, đau lòng chính mình rút cuộc không cơ hội có được một tay thương (súng).

Trình càng nơi nào không rõ những người này suy nghĩ cái gì, nói: “Súng lục ta còn có mấy cái, bất quá chỉ có thể cấp có công chi thần, các ngươi muốn nỗ lực, đừng hâm mộ dương đình, hắn công tác quá trọng yếu.”

Chúng tướng nghe được trình càng giảng còn có súng lục, đều ở trong lòng hoan hô một chút. Còn không phải là lập công sao, khó khăn không lớn. Như thế nào cũng phải nghĩ biện pháp làm trình càng thưởng cho chính mình một phen. Đến lúc đó ở cấm ở bên hông, cái loại này phong cảnh, ngấm lại đều nhiệt huyết sôi trào.

Dương đình vừa thấy thời cơ không sai biệt lắm, nói: “Tạ phương đến tạ đại nhân phái tới học tập y thuật người đã tới rồi, công tử khi nào có thể bắt đầu đi học?”

Trình càng không chút do dự nói: “Lập tức. Các ngươi đều tan đi. Trở về hảo hảo tổng kết, đặc biệt là thành tích kém cỏi nhất kia mấy cái, ta không nói cũng không đại biểu các ngươi không có việc gì, sau khi trở về muốn càng nỗ lực, bị ta thu thương (súng) liền khó coi.”

Thành tích kém người một đám mặt đỏ tai hồng, vội thi lễ rồi khỏi, dương đình cũng đi kêu học y người tới.

Ngày này buổi tối, trình càng lại là giảng bài giảng đến đêm khuya, Tây y cơ sở làm này đó học y người nghe được giống như chết đói, thiếu chút nữa không cho trình càng chạy.

Mà ở Thường Châu trong thành, lại là mặt khác một phen cảnh tượng.

Trương huệ lãnh chúng nguyên đem tới rồi bá nhan chỗ ở, đương nhiên không cần thông báo, trực tiếp tìm được rồi A Tháp hải.

A Tháp hải cùng bọn hắn thấy lễ, buồn bực với này đó đại tướng tất cả đều không thành tựu đến, chính cảm thấy kỳ quái, liền nhìn đến vài tên Mông Cổ trọng đem đầu mặt có bi sắc, không khỏi dọa sợ, một cổ điềm xấu dự cảm ở trong lòng hắn dâng lên.

A Tháp hải nhìn nhìn chúng tướng, lạnh lùng nói: “Đồ dấn mộc nhi đâu? Vội cổ xấu đâu? Cũng khát xấu, yến triệt nhi cùng chột đều không hoa đâu? Bọn họ như thế nào không tới? Chạy đi đâu?”

Áo lỗ xích, hoài đều, xúi đều đỏ hốc mắt, sao nhi xích dứt khoát lại khóc lớn lên. Lữ văn hoán đám người cũng ủ rũ cụp đuôi mà đứng ở một bên không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Sấm Tồng Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hôm nay là Tết Trung Thu, chúc đại gia ngày hội khoái hoạt! Ăn tết hai càng, hy vọng mọi người xem đến vui vẻ.

Vốn dĩ dễ như trở bàn tay mà được đến một hồi đại thắng, tất cả mọi người đều cực kỳ hưng phấn, nhưng nhìn đến trình càng mặt trầm như nước, tâm tình đều thấp thỏm lên. Đứng ở trường trung, trình càng không nói lời nói, ai cũng không dám giảng.

Trình càng hướng dương đình ý bảo ký lục, sau đó nói: “Bảo chiến quả.”

Trương quý nhìn nhìn bên người người, thấy tất cả mọi người đều không đáp lời, chỉ phải căng da đầu cái thứ nhất báo: “Ít nhất năm mươi sáu người, nhiều nhất sáu mươi ba người, một trăm hai mươi sáu phát đạn.”

Nói xong trộm mà xem trình càng sắc mặt, kết quả căn bản nhìn không ra cái gì, trình càng mặt vô biểu tình nói: “Tiếp theo cái.”

Thoát thoát nuốt nước miếng một cái, nghĩ thầm sớm chết sớm siêu sinh, tiếp theo trương quý nói: “Ba mươi chín phát đạn, 21 cá nhân.”

Trình càng nghe đến cái này con số, hung tợn mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, sợ tới mức thoát thoát móng cẳng thẳng, thiếu chút nữa cho rằng trình càng lại muốn đá hấn. Trên tay cũng lên lút khẩu súng hướng phía sau tăng, cúi đầu, không dám nói nữa.

Trình càng không chút biểu tình nói: “Tiếp theo cái.”

“Ít nhất bảy mươi chín người, nhiều nhất chín mươi người, một trăm năm mươi phát đạn.”

.....

Chúng tưởng một đám báo xong, dương đình lập tức thêm cuối cùng một chút nói: “Bấm công tử, ít nhất một ngàn ba trăm bảy mươi hai người, nhiều nhất một ngàn năm trăm 89 người, viên đạn dùng ba ngàn một trăm ba mươi hai phát. Công tử khác tính.”

Trình càng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, kỳ thật hấn trong lòng nhạc nở hoa. Lần đầu nổ súng, loại này thành tích quả thực quá ưu tú, chứng minh bọn họ thật là thực nghiệm túc mà huấn luyện. Nhưng hấn không thể giảng, càng không thể khen ngợi, nếu không bọn người kia phi cùng hấn muốn càng nhiều viên đạn không thể, đến làm cho bọn họ cho rằng chính mình biểu hiện không tốt, về sau huấn luyện mới có thể càng khắc khổ.

Trình càng tốt không dễ dàng không chế được chính mình, không cho trên mặt lộ ra một tia ý cười, hồi lâu mới nói: “Ta và các người nói cái gì? Yêu cầu một thương (súng) một cái, thậm chí một thương (súng) hai cái! Đầu tường thượng nơi nơi đều là người, liên trốn đều không né. Chính là các người thế nào? Đệ nhất thương (súng) bắn trúng sau, liền lại kêu lại kêu, làm gì? Đáng đánh có phải hay không? Nếu khi đó những người đó đều núp vào, ta hỏi các người, các người muốn lại đến nơi nào trốn loại này chiến cơ? Cũng may bọn họ xuẩn, lúc này mới không cho các người đức thành đại sai, nếu không các người một đám đều phải ăn trọng hình!”

Nói tới đây, trình càng vỗ nhẹ nhẹ một chút trên bàn. Chúng tưởng không khỏi đều cúi đầu, không ít người đều lộ ra hổ thẹn chi sắc, vừa rồi còn có có điểm không phục, hiện tại tắc cũng không dám có câu oán hận.

Trình càng ngừng một chút nói: “Nơi này muốn đưa ra khen ngợi chính là trương quý cùng Lưu sư dùng còn có chu thể phương, chỉ có bọn họ ba người đánh trúng lúc sau không dao động, vẫn luôn kiên trì xạ kích, các người có thể ở lâu sáu mươi phát đạn, lấy kỳ cổ vũ.”

Ba người nghe vậy đại hỉ.

Khác đều hảo thuyết, chính là viên đạn mới là bọn họ muốn nhất, vừa rồi cầm đạn giao cho thoát thoát thu hồi tới thời điểm thật là đau lòng, hiện tại hảo, lại có thể lại lĩnh hồi sáu mươi phát. Chỉ có thể nói, nam nhân đối thương (súng) nhiệt tình yêu thương tự cổ chí kim đều là nhất quán.

Còn lại chúng tưởng đều về mặt hâm mộ mà nhìn bọn họ. Một cái tên là trương nguyên đức phó thiên hộ hô mà đứng ra hành lễ nói: “Công tử, thuộc hạ cũng muốn viên đạn.”

Trình càng liếc mắt nhìn hấn nói: “Dựa vào cái gì?”

Trương nguyên đức căng da đầu nói: “Thuộc hạ dùng 113 phát đạn ít nhất giết tám mươi bảy người, tuy nói vẫn là không đủ, nhưng lại là trừ bỏ công tử ngài thành tích tốt nhất, thuộc hạ cả gan, muốn mời công tử lại nhiều cấp thuộc hạ một ít viên đạn làm. .... Khen thưởng” Cuối cùng hai chữ nhưng thật ra cần thật sự nhẹ.

Trình càng nhìn từ trên xuống dưới hấn, thầm nghĩ này thật là cái tay súng thiện xạ tài liệu a, vừa rồi nghe thấy cái này thành tích thời điểm hấn núp ở phía sau mặt, cũng không thấy rõ người. Không tồi, là cái có thể bồi dưỡng.

Trương nguyên đức bị trình càng xem đến hấn đều xuống dưới, càng nghĩ càng cảm thấy chột dạ. Chính mình vừa rồi chỉ là tưởng nhiều muốn một ít viên đạn đầu óc một phát nhiệt liền lao tới, hiện tại thực sự có điểm hối hận cùng sợ hãi.

Trương trung lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều đang nhìn trương nguyên đức, trong lòng đều có điểm bội phục hấn dũng khí. Mới vừa nãy quá người, như vậy người đều dám dây bằng xạ đạn a?

Trình càng làm bộ thực khó xử mà bộ dáng suy nghĩ trong chốc lát mới nói: “Hảo đi, rốt cuộc các người là lần đầu tiên nổ súng, liền nhiều hơn người sáu mươi phát đạn hảo.”

Trương nguyên đức kinh hỉ mà thở phào một hơi, vội vàng nói lời cảm tạ.

Mới vừa có người còn muốn đứng ra, trình càng rung động tay ngăn lại. Nói: “Thành tích tốt nhất đệ nhị danh năm mươi phát, đệ tam danh bốn mươi phát, những người khác không có, cứ như vậy.”

Muốn ra tới nói chuyện nhân mã thượng rút trở về, bên người cũng có người hướng bọn họ chúc mừng. Trình càng xem những người khác kia về mặt hâm mộ ghen tị hận, đành phải nói: “Hảo, các người cũng luyện lâu như vậy, không ai lười biếng, tuy nói thành tích không tốt lắm, nhưng cũng nói được qua đi. Như vậy đi. Mỗi người lại nhiều hơn hai mươi phát đạn, không thể lại nhiều.”

Lều trại tức khắc một mảnh tiếng hoan hô sấm dậy, vốn đang có không ít người lo lắng trình càng sẽ đem thành tích nhất không tốt vài người thương (súng) thu hồi đi, hiện tại cuối cùng yên lòng.

Trình càng nghiêm mặt nói: “Súng ống phải hảo hảo bảo quản, luyện tập muốn càng tinh chuẩn mới được. Lần sau nếu còn có cơ hội nổ súng, muốn đánh đến càng tốt, nếu lui bước, đừng chờ ta muốn, chính mình khẩu súng giao đi lên.”

“Là, thỉnh công tử yên tâm.” Chúng tướng cùng kêu lên trả lời.

Trình càng lại đối giải như tiếp đám người nói: “Các ngươi như muốn thương (súng), cũng muốn trải qua huấn luyện, dù tư cách ta cũng sẽ phát đạn cho các ngươi.”

Giải như tiếp đám người đại hỉ, vội vàng cũng nói tạ. Bọn họ hôm nay thấy được súng ống uy lực, tâm ngứa khó nhịn, bởi vì là hàng đêm, không dám mở miệng, nhưng trình càng một ngụm hứa hẹn xuống dưới, làm cho bọn họ thập phần cảm động.

Trình càng lại nói: “Ta lại cường điệu một lần, mặc kệ là ai, không trải qua cho phép hoặc là khẩn cấp tình huống, quyết không thể nổ súng, hậu quả liên không cần ta nói, mình bạch không có?”

“Là.” Lần này là toàn thể tuân mệnh.

Dương đình vừa thấy, ở bên cạnh muốn nói lại thôi, gấp đến độ thiếu chút nữa đứng lên.

Trình càng thấy hần như vậy, không cảm cười nói: “Ngươi không phải cũng muốn thương (súng) đi?”

Dương đình ngượng ngùng mà cười nói: “Cái này, ta muốn thay công tử chương quân cơ mật sự vụ, rất nguy hiểm nào, nơi nào có thể khuyết phòng thân vũ khí?”

Trình càng muốn tưởng cũng là, lấy tay nhấp eo, rút ra một tay thương (súng) tới. Trưởng trung chúng tướng trước mắt sáng ngời, chẳng lẽ trình càng phải cấp dương đình cái này?

Cái này chính là thứ tốt a, nhưng nó là trình càng dùng để phòng thân, ai dám muốn a. Tinh tế nhỏ xinh thương (súng) thân làm mỗi người đều không tự chủ được mà chảy nước dãi ba thước, nhìn đến trình càng bắt tay thương (súng) rút ra, liền trương quý đều mắt thêm.

Dương đình cũng hưng phấn đến đứng lên, gắt gao nhìn chăm chăm trình càng trong tay súng lục, thân thể trước khuynh, sợ trình càng lại đem nó thu hồi đi.

Trình càng kiểm tra rồi một chút súng lục, gật gật đầu, nói: “Hành, cầm đi đi, ngươi là quan văn, lấy súng trường không tốt, này bắt tay thương (súng) liền về ngươi. Quay đầu lại ta dạy cho ngươi bảo dưỡng biện pháp, ngươi phải cẩn thận, ngàn vạn đừng đã xảy ra chuyện, thứ này tuy nhỏ, uy lực lại đại, một khi cướp cò, bị thương người liền không hảo.” Nói xong mọi người ở đây cực kỳ hâm mộ tiếng kinh hô trung khẩu súng bộ cũng hái được xuống dưới, đưa cho dương đình.

Dương đình kích động đến mặt đều vận vẹo, hần bắt quá tưởng thừa dịp trình càng cao hứng tranh thủ một chút, không nghĩ tới trình càng chẳng những cho hần, vẫn là tất cả mọi người tha thiết ước mơ súng lục. Đây chính là ai đều không có a.

Dương đình bắt tay thương (súng) cầm trong tay, nhất biến biến mà sờ soạng. Hần không nghĩ bị người chú mục, nhưng mặc kệ hần như thế nào nỗ lực, trên mặt ý cười lại nhỏ tí tẹo cũng che dấu không được, hần rốt cuộc mình bạch cái gì kêu yêu thích không buông tay.

Trưởng trung chúng tướng hâm mộ đến đôi mắt đều đỏ, thầm nghĩ cái này dương đình thật là được súng ái a, xem ra công tử phi thường coi trọng hần, về sau muốn cùng hần kéo hảo quan hệ. Có người tắc nhìn đến trình càng eo trung súng lục chỉ còn lại có một phen, đau lòng chính mình rốt cuộc không cơ hội có được một tay thương (súng).

Trình càng nơi nào không rõ những người này suy nghĩ cái gì, nói: “Súng lục ta còn có mấy cái, bất quá chỉ có thể cấp có công chi thần, các ngươi muốn nỗ lực, đừng hâm mộ dương đình, hần công tác quá trọng yếu.”

Chúng tướng nghe được trình càng giảng còn có súng lục, đều ở trong lòng hoan hô một chút. Còn không phải là lập công sao, khó khăn không lớn. Như thế nào cũng phải nghĩ biện pháp làm trình càng thưởng cho chính mình một phen. Đến lúc đó ở cấm ở bên hông, cái loại này phong cảnh, ngắm lại đều nhiệt huyết sôi trào.

Dương đình vừa thấy thời cơ không sai biệt lắm, nói: “Tạ phương đến tạ đại nhân phái tới học tập y thuật người đã tới rồi, công tử khi nào có thể bắt đầu đi học?”

Trình càng không chút do dự nói: “Lập tức. Các ngươi đều tan đi. Trở về hảo hảo tổng kết, đặc biệt là thành tích kém cỏi nhất kia mấy cái, ta không nói cũng không đại biểu các ngươi không có việc gì, sau khi trở về muốn càng nỗ lực, bị ta thu thương (súng) liền khó coi.”

Thành tích kém người một đám mặt đỏ tai hồng, vội thi lễ rồi khỏi, dương đình cũng đi kêu học y người tới.

Ngày này buổi tối, trình càng lại là giảng bài giảng đến đêm khuya, Tây y cơ sở làm này đó học y người nghe được giống như chết đói, thiếu chút nữa không cho trình càng chạy.

Mà ở Thường Châu trong thành, lại là mặt khác một phen cảnh tượng.

Trương huệ lĩnh chúng nguyên đem tới rồi bá nhan chỗ ở, đương nhiên không cần thông báo, trực tiếp tìm được rồi A Tháp hải.

A Tháp hải cùng bọn hần thấy lễ, buồn bực với này đó đại tướng tất cả đều không thỉnh tự đến, chính cảm thấy kỳ quái, liền nhìn đến vài tên Mông Cổ

trọng đem đầu mặt có bị sắc, không khỏi dọa sợ, một cổ điểm xấu dự cảm ở trong lòng hần dâng lên.

A Tháp hải nhìn nhìn chúng tướng, lạnh lùng nói: “Đồ dân tộc nhi đâu? Vội cổ xấu đâu? Cũng khát xấu, yếm triệt nhi cùng chột đều không hoa đâu? Bọn họ như thế nào không tới? Chạy đi đâu?”

Áo lỗ xích, hoài đều, xúi đều đồ hốc mắt, sao nhi xích dứt khoát lại khóc lớn lên. Lữ văn hoán đám người cũng ủ rũ cụp đuôi mà đứng ở một bên không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Đệ nhị càng đưa đến, đại gia ăn cơm đâu đi? Ta còn ở mã tự đâu, viết thư người vất vả a.

A Tháp hải tức khắc mồ hôi lạnh ướt đầm vật áo, có chút nói lắp nói: “Kia. .... Lạt Ma hần. ....”

Đường cổ xấu cũng không cảm ai thanh nói: “Lạt Ma cùng đại lạt ma không một may mắn còn tồn tại, còn có hai ngàn tinh nhuệ cũng đều chết trận.”

“Cái —— sao?” A Tháp hải không tự chủ được mà nhảy dựng lên, lại cảm thấy chân nhũn ra, miệng khô lưỡi khô, thân thể lực lượng đều mạc danh mà bị bớt thời giờ, đành phải đỡ án ki mềm mại mà một lần nữa ngồi xuống. Hần trải qua quá vô số chiến trận, nhưng hôm nay phát sinh sự tình đã xa xa vượt qua hần tưởng tượng phạm vi, hần trong đầu hỗn loạn một mảnh, chỉ có thể ngờ ngác mà ngồi, nói cái gì đều giảng không ra. Không khó đoán trước, bị đồ mồ hôi tôn thờ quốc sư tám tư ba đệ đệ đã chết, đồ mồ hôi rất là nặng trọng mấy viên Đại tướng đã chết, phía trước bá nhan cùng chính mình sở lập hạ công lao chỉ sợ là chết đến một chút cũng không còn. Nay còn chưa kịp, kế tiếp phải làm sao bây giờ? Đồ mồ hôi có thể hay không trực tiếp đem bá nhan triệt? Chính mình đâu? Chính mình chính là từng phạm phải đại sai. Đòi kế tiếp quốc sư đã chết, sao có thể không ai phụ trách? Bá nhan bị đồ mồ hôi nặng trọng, tổng không đến mức xử tử. Chính mình đâu? Liên tính thế bá nhan gánh tội thay cũng là chết chắc rồi. Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

A Tháp hải trong miệng phát khô, cả người một chút sức lực cũng không có, thân thể cũng không tự chủ được mà run run lên, hàm răng ở khanh khách rung động, nhưng hần chính mình hoàn toàn không chú ý tới, hần đã hồn du thiên ngoại, hoàn toàn ngốc ở.

Nguyên quân chúng tướng đều không phải ngốc tử, như thế nào sẽ không biết A Tháp mặt biến lâm hung hiểm tình cảnh? Bình thường dưới tình huống hần đã chết chắc rồi. Nhưng hiện tại bọn họ tìm được rồi trình càng pháp khí, A Tháp hải còn có một đường sinh cơ.

Áo lỗ xích vội vàng cầm trong tay đầu đạn bắt được A Tháp hải trước mặt, một cái tay khác đẩy hần nói: “Người xem, đây là trình càng yêu khí, nga, nói không chừng cũng là hòa khí.”

A Tháp hải nghe được trình càng yêu khí, rốt cuộc tỉnh lại, vội vàng cúi đầu vừa thấy, lại cảm ở trong tay lắp lại cân nhắc, trong lòng rốt cuộc bốc cháy lên một tia sinh cơ, biết chính mình có thể hay không mạng sống, toàn xem thứ này.

A Tháp hải nhắm mắt lại suy nghĩ đã lâu, mới cuối cùng quyết định chủ ý. Nói: “Thừa tướng thân thể chưa rất tốt, tạm thời không cần đối hần giảng, có thể kéo một ngày tính một ngày đi.”

“Cái gì có thể kéo một ngày tính một ngày?” Nguyên quân chúng tướng đều hải nhảy dựng, vừa thấy, quả nhiên là bá nhan từ sau đường đi ra. Chỉ thấy hần sắc mặt tái nhợt, thần sắc lạnh lùng, mấy ngày trước đây còn long tinh hồ đột nhiên người hiện tại đi đường đều bước chân phù phiếm.

Chúng tướng cũng không dám trả lời, đồng thời đem đầu rũ xuống, chỉ còn A Tháp hải cứng họng mà nhìn hần.

Bá nhan đi đến chính mình ghé ghế ngồi hạ, thờ dốc trong chốc lát làm tốt chuẩn bị tâm lý, mới nói: “Nói đi, xảy ra chuyện gì?”

Chúng tướng trộm trao đổi một chút ánh mắt, đều đem ánh mắt tập trung tới rồi túi thêm xấu trên người. Hần tuy chỉ là cái thiên hộ, nhưng cực chịu bá nhan coi trọng, nhiều lần chịu trọng trách.

Túi thêm lòng xấu xa nói ta một cái thiên hộ như thế nào cũng không tới phiên ta tới nói việc này a, cũng ngậm miệng không nói chuyện.

Trương hoàng phạm thấy tất cả mọi người đều không nói lời nào, đành phải đứng dậy. Hần là Hán nhân thể chờ trương nhu thứ chín đứa con trai, là Hốt Tất Liệt thực thân cận đại thần, mỹ râu quất vào mặt, phong độ nhẹ nhàng, văn tài võ công đều là nhất lưu.

Bá nhan thấy hần đi rồi đi lên, biết tất nhiên có đại sự, thân mình sau này một dựa, hoàn thành nói: “Đem sự tình từ đầu chí cuối nói một lần ta nghe.”

Vừa rồi A Tháp hải đảo cũng không nghe nói cụ thể tình huống, vội vàng cũng ngồi thẳng lắng nghe.

Trương hoàng phạm phía trước vẫn luôn không nói chuyện, chỉ là ở hồi thăm sở hữu sống sót người ta nói các loại tình huống, lúc này liền hiện ra hấn bất đồng, có thể dùng phi thường hòa hoãn ngữ điệu bắt đầu đem vừa rồi phát sinh sự tình tương đương kỹ càng tỉ mỉ mà nói lên.

Đương bá nhan nghe được Lạt Ma đã bị giết thời điểm, la lên một tiếng, lại hôn mê bất tỉnh.

A Tháp hải đã sớm đề phòng, lập tức tiến lên liều mạng mà ấn người trung, túi thêm xấu cũng qua đi cấp bá nhan mát xa bả vai cùng cánh tay.

Chúng nguyên đem âm đàm mà ở một bên nhìn, cái gì cũng làm không được.

Thật vất vả bá nhan mới từ từ mà tỉnh lại, dùng sức thở hổn hển mấy hơi thở nói: “Cho các người chớ cười.” Chúng tướng vội nói không dám.

Bá nhan nỗ lực ngồi thẳng thân thể, cắn chặt răng nói: “Tiếp theo nói.”

Trương hoàng phạm lại nói về tới, nói đến đồ dán mộc nhi, vội cổ xấu đám người cũng bị giết thời điểm, bá nhan cả người run rẩy, nắm chặt quyền đôi tay gân xanh thẳng nhảy, mỗi đều phải cắn xuất huyết tới.

Trương hoàng phạm một bên nhìn sắc mặt của hấn, một bên lại đi xuống giảng. Thật vất vả nói xong, trương hoàng phạm hướng A Tháp hải cùng túi thêm xấu sờ cái ánh mắt, hai người vội đem trong tay đầu đạn giao cho bá nhan.

Bá nhan cuối cùng thấy được trình cang yêu khí, xem đến so bất luận kẻ nào đều cẩn thận. Đột nhiên hỏi trương huệ nói: “Trương đại nhân cảm thấy đây là súng etpigôn?”

Trương huệ nói: “Này cũng chỉ là một cái suy đoán, nếu thật là súng etpigôn, kia loại này vũ khí chính là quá lợi hại. Chẳng những có thể bắn đến cực xa, còn có thể liên tục phóng ra. Chủ yếu là ta ở kia mặt trên nghe thấy được một tia khói thuốc súng mùi vị.”

Bá nhan gật gật đầu, nói: “Sao nhi xích nói rất đúng, hòa được ta là biết đến, quyết không có khả năng đem như vậy trọng viên đạn bắn tới xa như vậy. Trương đại nhân nói cũng có đạo lý, cái này viên đạn tuy rằng cổ quái, nhưng cùng súng etpigôn trang có chút tương tự, còn có một cổ từ khói thuốc súng mùi vị. Chỉ sợ là hai người cùng có đủ cả. Trình cang kia yêu nhân tất là dùng làm yêu thuật súng etpigôn mới có thể đánh đến xa như vậy, như vậy chuẩn. Phía trước chúng ta liệu địch phân biệt sai, hiện tại đã biết, cũng không tính quá muộn.”

Chúng tướng nghe xong, sôi nổi gật đầu. Lữ văn hoán nói: “Thừa tướng cao kiến. Chỉ có loại này giải thích, mới có thể thuyết minh vì cái gì Tổng quân chỉ có trình cang có loại này yêu khí, phía trước vì cái gì không cần. Nghĩ đến chỉ có trình cang sẽ dùng loại này yêu khí cùng yêu pháp. Nếu bằng không, Tổng quân đã sớm vô địch khắp thiên hạ, gì đến nỗi bị ta quân đánh đến như thế thảm?”

A Tháp hải thở phào nhẹ nhõm, như vậy trách nhiệm của chính mình thật sự liền không tính lớn. Vội nói: “Thừa tướng, nhưng không biết muốn như thế nào khắc chế loại này yêu thuật cùng yêu khí?”

Vừa nói khỏi cái này, bá nhan lại đau đầu lên. Cau mày trầm tư suy nghĩ, cũng không biết như thế nào cho phải. Đành phải nói: “Đem ngày hôm qua phân phát Hấn nhân tăng nói lại cấp thỉnh trở về, mặc kệ được không dùng, cũng tổng so không có cường. Ta lại viết một phong tấu chương, đem sự tình hướng đồ mô hồi nói rõ ràng, này đó viên đạn cũng phụ đi lên, xem đồ mô hồi nơi đó có hay không người có thể phá được nó đi.”

A Tháp hải cùng chúng tướng chỉ có thể tán đồng, bởi vì căn bản không có khác lộ có thể đi.

Bá nhan trở lại thư phòng, đem nơi này phát sinh sự tình tương kỹ càng tỉ mỉ tế mà viết một lần, đem đầu đạn cũng phong nhập tin trung, gọi tới quân sĩ, mệnh hấn đưa vào phân lớn.

Trình cang mỹ mỹ mà ngủ một giấc, tỉnh lại khi phát hiện chính mình tắm trong lều đã chen đầy. Vừa hỏi biết là Doãn cốc, Lý phát giải hòa như tiếp đưa tới người, bởi vì sợ chính mình đi học thời gian bị người khác nắm giữ, cho nên tiên hạ thủ vi cường, trước tiên chạy đến trong trường tới chờ trình cang đứng dậy. Kết quả ai cũng không chịu đi, liền toàn giăng co ở đằng kia. Đây cũng là mấy ngày nay trình cang đối đi học thời gian phân phối không đều tạo thành.

Trình cang không có biện pháp, đành phải một bên rời giường mặc quần áo, một bên liền nói về khóa tới, cũng chẳng phân biệt nông nghiệp công nghiệp y học, nghĩ đến cái gì liền nói cái gì. Còn đối học y tiến hành rồi cấp cứu huấn luyện, lập tức liền phải đánh giấc, những người này đều phải phải thương công dụng.

Liền như vậy vẫn luôn giảng tới rồi giữa trưa ăn cơm. Mọi người vẫn là không đi, đành phải một bên ăn cơm một bên giảng. Trình cang trong lòng nhưng thật ra phi thường cao hứng, những người này chính là hấn ở cái này thể nhân cây cây hạt giống, tương lai tất hội trưởng thành che trời đại thụ.

Mau chàng vạng thời điểm, dương đình tới, thấy nơi này tất cả đều là nghe giảng người, đành phải ghé vào trình cang bên tai nói: “Bá nhan đã phái người truyền tin hồi phần lớn, cửa thành nhắm chặt, phía trước những cái đó tăng nói đã bị triệu hồi, xem ra công tử sở liệu không kém, bước tiếp theo hành động có thể bắt đầu rồi. Mặt khác, ta đoán bá nhan thân thể sợ là không tốt lắm, hấn là âu sầu thành tật.”

Trình cang lộ ra một tia mỉm cười, nói: “Hôm nay khóa liền thượng đến nơi đây, ta còn có việc, các người từng người trở về, chờ ta triệu hoán. Học công nghiệp tạm thời đi học đến nơi đây, lập tức trở lại Lý phát đại nhân nơi đó đi xuống tay công tác. Nông nghiệp trước lưu lại đem ta muốn giao cho các người hạt giống hào hào nghiền cứu một chút. Y học lấy hào cái hòm thuốc chờ cùng ta cùng nhau hành động, cứ như vậy đi.”

Mọi người lúc này mới lưu luyến không rời mà rời đi.

Trình càng ngồi ở trường trung làm chuẩn bị, sắc trời ám xuống dưới khi, năm mươi danh cầm súng hộ vệ quân cùng một trăm danh ném đạn binh đã trang bị xong, toàn bộ đến đông đủ chờ ở bên ngoài.

Trình càng khoanh chỉ, vừa lòng mà nhìn bọn họ. Hắn cố ý không làm cho bọn họ ở công thành khi nổ súng, viên đạn đến tỉnh điểm dừng a. Bất quá cũng nguyên nhân chính là vì như vậy, hiện tại nhìn ra được tới, bọn họ đã ý chí chiến đấu tràn đầy, liền chờ xuất phát.

Bất quá trình càng cũng không có đi vội vã, lại đứng trong chốc lát, liền thấy Trương quý cùng thoát thoát mang theo giải nhữ tiếp, Trương Vinh thật, thoát ôn không hoa, Trương Hiểu Trung, Lưu Sư Dững, Chương Như Đán, Hoàng Vạn Toàn, Tùng Cùng, Ngô Kế Minh, Lưu Hiểu Trung, Đoàn Chính Trung, Trịnh Bảo Đức chờ đầu thuận tướng lĩnh cũng đã đi tới.

Trương quý nói: “Trang bị đã trang đến trên thuyền, đối thủ lần này a thuật được xưng chưa bao giờ đánh quá bại trận, công tử phải cẩn thận a.”

Trình càng từ ba lô lấy ra một cái chocolate, đưa tới Trương quý trong tay, nói: “Lần này còn phải làm người thay ta thủ doanh, không thể mang người đi lập công, không có biện pháp, cho người cái này cho là bồi tội đi. Có người ở, ta mới lo toan vô ưu.”

Trương quý chạy nhanh đem trình càng trong tay chocolate đoạt lại đây, trình vượt địa đạo: “Đừng tận tình a, bị nóng liền hòa tan, thứ này thiên kim khó cầu, ta đáp ứng chuyện của người xem như làm được. Nếu ta cũng chưa về, người cũng không thể nói ta thất tín.”

Trương quý chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt lệ suốt nửa trần mi mà ra, vội vàng nhìn xuống. Quát: “Người nói hươu nói vượn cái gì? Lần này nhiều người như vậy đi theo người, có thể có chuyện gì? Ta chờ người đem a thuật lại cấp trả trở về.”

Trình càng ha ha cười, thoát thoát ngắt lời nói: “Công tử, ngài muốn đồ vật ta cấp bồi tội, phát đi xuống sao?”

Trình càng gật gật đầu.

Thoát thoát từ phía sau đi theo quân sĩ trên người dỡ xuống một cái ba lô, vừa mở ra, tất cả đều là led đèn pin. Phía trước trình càng cũng muốn dùng, nhưng thâm nhập dịch huyết, ngấm lại vẫn là không dám. Lần này đương nhiên phải dùng thượng.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Đệ nhị càng đưa đến, đại gia ăn cơm đâu đi? Ta còn ở mã tự đâu, viết thư người vất vả a.

A Tháp hải tức khắc mồ hôi lạnh ướt đầm vật áo, có chút nói lắp nói: “Kia..... Lạt Ma hán.....”

Đường cô xấu cũng không cảm ai thanh nói: “Lạt Ma cùng đại lạt ma không một may mắn còn tồn tại, còn có hai ngàn tinh nhuệ cũng đều chết trận.”

“Cái —— sao?” A Tháp hải không tự chủ được mà nhảy dựng lên, lại cảm thấy chân nhũn ra, miệng khô lưỡi khô, thân thể lực lượng đều mạc danh mà bị bắt thời giờ, đành phải đỡ án ki mềm mại mà một lần nữa ngồi xuống. Hắn trải qua quá vô số chiến trận, nhưng hôm nay phát sinh sự tình đã xa xa vượt qua hắn tưởng tượng phạm vi, hắn trong đầu hỗn độn một mảnh, chỉ có thể ngờ ngác mà ngồi, nói cái gì đều giảng không ra. Không khó đoán trước, bị đồ mồ hôi tồn thờ quốc sư tám tư ba đệ đệ đã chết, đồ mồ hôi rất là nặng trọng mấy viên Đại tướng đã chết, phía trước bá nhan cùng chính mình sở lập hạ công lao chỉ sợ là chết đến một chút cũng không còn. Nay còn chưa kịp, kế tiếp phải làm sao bây giờ? Đồ mồ hôi có thể hay không trực tiếp đem bá nhan triệt? Chính mình đâu? Chính mình chính là từng phạm phải đại sai. Đòi kế tiếp quốc sư đã chết, sao có thể không ai phụ trách? Bá nhan bị đồ mồ hôi nặng trọng, tổng không đến mức xử tử. Chính mình đâu? Liền tính thế bá nhan gánh tội thay cũng là chết chắc rồi. Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

A Tháp hải trong miệng phát khổ, cả người một chút sức lực cũng không có, thân thể cũng không tự chủ được mà run run lên, hàm răng ở khanh khách rung động, nhưng hắn chính mình hoàn toàn không chú ý tới, hắn đã hồn du thiên ngoại, hoàn toàn ngốc ở.

Nguyên quân chúng tướng đều không phải ngốc tử, như thế nào sẽ không biết A Tháp mặt biển lâm hung hiểm tình cảnh? Bình thường dưới tình huống, hắn đã chết chắc rồi. Nhưng hiện tại bọn họ tìm được rồi trình càng pháp khí, A Tháp hải còn có một đường sinh cơ.

Áo lỗ xích vội vàng cầm trong tay đầu đạn bắt được A Tháp hải trước mặt, một cái tay khác đẩy hắn nói: “Người xem, đây là trình càng yêu khí, nga, nói không chừng cũng là hòa khí.”

A Tháp hải nghe được trình càng yêu khí, rốt cuộc tỉnh lại, vội vàng cúi đầu vừa thấy, lại cảm ở trong tay lấp lại cân nhắc, trong lòng rốt cuộc bốc cháy lên một tia sinh cơ, biết chính mình có thể hay không mạng sống, toàn xem thứ này.

A Tháp hải nhắm mắt lại suy nghĩ đã lâu, mới cuối cùng quyết định chủ ý. Nói: “Thừa tướng thân thể chưa rất tốt, tạm thời không cần đối hấn giằng, có thể kéo một ngày tính một ngày đi.”

“Cái gì có thể kéo một ngày tính một ngày?” Nguyên quân chúng tướng đều hải nhảy dựng, vừa thấy, quả nhiên là bá nhan từ sau đường đi ra. Chỉ thấy hấn sắc mặt tái nhợt, thân sắc lạnh lùng, mấy ngày trước đây còn long tinh hồ đột nhiên người hiện tại đi đường đều bước chân phù phiếm

Chúng tướng cũng không dám trả lời, đồng thời đem đầu rũ xuống, chỉ còn A Tháp hải cứng họng mà nhìn hấn.

Bá nhan đi đến chính mình ghé ghế ngồi hạ, thờ dốc trong chốc lát làm tốt chuẩn bị tâm lý, mới nói: “Nói đi, xảy ra chuyện gì?”

Chúng tướng trộm trao đổi một chút ánh mắt, đều đem ánh mắt tập trung tới rồi túi thêm xấu trên người. Hấn tuy chỉ là cái thiên hộ, nhưng cực chịu bá nhan coi trọng, nhiều lần chịu trách.

Túi thêm lòng xấu xa nói ta một cái thiên hộ như thế nào cũng không tới phiên ta tới nói việc này a, cũng ngậm miệng không nói chuyện.

Trương hoàng phạm thấy tất cả mọi người đều không nói lời nào, đành phải đứng dậy. Hấn là Hán nhân thế chờ trương nhu thứ chín đứa con trai, là Hốt Tất Liệt thực thân cận đại thân, mỹ râu quất vào mặt, phong độ nhẹ nhàng, văn tài võ công đều là nhất lưu.

Bá nhan thấy hấn đi rồi đi lên, biết tất nhiên có đại sự, thân mình sau này một dựa, hoãn thanh nói: “Dem sự tình từ đầu chí cuối nói một lần ta nghe.”

Vừa rồi A Tháp hải đảo cũng không nghe nói cụ thể tình huống, vội vàng cũng ngồi thẳng lắng nghe.

Trương hoàng phạm phía trước vẫn luôn không nói chuyện, chỉ là ở hồi thăm sở hữu sống sót người ta nói các loại tình huống, lúc này liền hiện ra hấn bất đồng, có thể dùng phi thường hòa hoãn ngữ điệu bắt đầu đem vừa rồi phát sinh sự tình tương đương kỹ càng tỉ mỉ mà nói lên.

Đương bá nhan nghe được Lạt Ma đã bị giết thời điểm, la lên một tiếng, lại hôn mê bất tỉnh.

A Tháp hải đã sớm đề phòng, lập tức tiến lên liều mạng mà ấn người trung, túi thêm xấu cũng qua đi cấp bá nhan mát xa bả vai cùng cánh tay.

Chúng nguyên đem âm đạm mà ở một bên nhìn, cái gì cũng làm không được.

Thật vất vả bá nhan mới từ từ mà tỉnh lại, dùng sức thở hổn hển mấy hơi thở nói: “Cho các ngươi chề cười.” Chúng tướng vội nói không dám.

Bá nhan nỗ lực ngồi thẳng thân thể, cắn chặt răng nói: “Tiếp theo nói.”

Trương hoàng phạm lại nói về tới, nói đến đồ dán mộc nhi, vội cổ xấu đám người cũng bị giết thời điểm, bá nhan cả người run rẩy, nắm chặt quyền đôi tay gân xanh thẳng nhảy, môi đều phải cắn xuất huyết tới.

Trương hoàng phạm một bên nhìn sắc mặt của hấn, một bên lại đi xuống giường. Thật vất vả nói xong, trương hoàng phạm hướng A Tháp hải cùng túi thêm xấu sờ cái ánh mắt, hai người vội đem trong tay đầu đạn lại giao cho bá nhan.

Bá nhan cuối cùng thấy được trình càng yêu khí, xem đến so bất luận kẻ nào đều cẩn thận. Đột nhiên hỏi trương huệ nói: “Trương đại nhân cảm thấy đây là súng etpigôn?”

Trương huệ nói: “Này cũng chỉ là một cái suy đoán, nếu thật là súng etpigôn, kia loại này vũ khí chính là quá lợi hại. Chẳng những có thể bắn đến cực xa, còn có thể liên tục phóng ra. Chủ yếu là ta ở kia mặt trên nghe thấy được một tia khói thuốc súng mùi vị.”

Bá nhan gật gật đầu, nói: “Sao nhi xích nói rất đúng, hòa được ta là biết đến, quyết không có khả năng đem như vậy trọng viên đạn bắn tới xa như vậy. Trương đại nhân nói cũng có đạo lý, cái này viên đạn tuy rằng cổ quái, nhưng cùng súng etpigôn trang có chút tương tự, còn có một cổ từ khói thuốc súng mùi vị. Chỉ sợ là hai người cùng có đủ cả. Trình càng kia yêu nhân tất là dùng làm yêu thuật súng etpigôn mới có thể đánh đến xa như vậy, như vậy chuẩn. Phía trước chúng ta liều địch phân biệt sai, hiện tại đã biết, cũng không tính quá muộn.”

Chúng tướng nghe xong, sôi nổi gật đầu. Lữ văn hoán nói: “Thừa tướng cao kiến. Chỉ có loại này giải thích, mới có thể thuyết minh vì cái gì Tổng quân chỉ có trình càng có loại này yêu khí, phía trước vì cái gì không cần. Nghĩ đến chỉ có trình càng sẽ dùng loại này yêu khí cùng yêu pháp. Nếu bằng không, Tổng quân đã sớm vô địch khắp thiên hạ, gì đến nỗi bị ta quân đánh đến như thế thế thảm?”

A Tháp hải thở phào nhẹ nhõm, như vậy trách nhiệm của chính mình thật sự liền không tính lớn. Vội nói: “Thừa tướng, nhưng không biết muốn như thế nào khắc chế loại này yêu thuật cùng yêu khí?”

Vừa nói khỏi cái này, bá nhan lại đau đầu lên. Cau mày trầm tư suy nghĩ, cũng không biết như thế nào cho phải. Đành phải nói: “Dem ngày hôm qua phân phát Hán nhân tăng nói lại cấp thỉnh trở về, mặc kệ được không dùng, cũng tổng so không có cường. Ta lại viết một phong tấu chương, đem sự tình hướng đồ mờ hôi nói rõ ràng, này đó viên đạn cũng phụ đi lên, xem đồ mờ hôi nơi đó có hay không người có thể phá được nó đi.”

A Tháp hải cùng chúng tướng chỉ có thể tán đồng, bởi vì căn bản không có khác lộ có thể đi.

Bá nhan trở lại thư phòng, đem nơi này phát sinh sự tình tường kỹ càng tỉ mỉ kể mà viết một lần, đem đầu đạn cũng phong nhập tin trung, gọi tới quân sĩ, mệnh hấn đưa vào phần lớn.

Trình càng mỹ mỹ mà ngủ một giấc, tỉnh lại khi phát hiện chính mình nằm trong lều đã chen đầy. Vừa hỏi biết là Doãn cốc, Lý phát giải hòa như tiếp đưa tới người, bởi vì sợ chính mình đi học thời gian bị người khác nắm giữ, cho nên tiên hạ thủ vi cường, trước tiên chạy đến trong trướng tới chờ trình càng đứng dậy. Kết quả ai cũng không chịu đi, liền toàn giăng co ở đằng kia. Đây cũng là mấy ngày nay trình càng đối đi học thời gian phân phối không đều tạo thành.

Trình càng không có biện pháp, đành phải một bên rời giường mặc quần áo, một bên liền nói về khóa tới, cũng chẳng phân biệt nông nghiệp công nghiệp y học, nghĩ đến cái gì liền nói cái gì. Còn đối học y tiến hành rồi cấp cứu huấn luyện, lập tức liền phải đánh giấc, những người này đều phải phải thượng công dụng.

Liền như vậy vẫn luôn giảng tới rồi giữa trưa ăn cơm. Mọi người vẫn là không đi, đành phải một bên ăn cơm một bên giảng. Trình càng trong lòng nhưng thật ra phi thường cao hứng, những người này chính là hấn ở cái này thể nhân cây cấy hạt giống, tương lai tất hội trường thành che trời đại thụ.

Mau chàng vạng thời điểm, dương đình tới, thấy nơi này tất cả đều là nghe giảng người, đành phải ghé vào trình càng bên tai nói: “Bá nhan đã phái người truyền tin hồi phần lớn, cửa thành nhắm chặt, phía trước những cái đó tăng nói đã bị triệu hồi, xem ra công tử sở liệu không kém, bước tiếp theo hành động có thể bắt đầu rồi. Mặt khác, ta đoán bá nhan thân thể sợ là không tốt lắm, hẳn là âu sầu thành tật”

Trình càng lộ ra một tia mỉm cười, nói: “Hôm nay khóa liền thượng đến nơi đây, ta còn có việc, các người từng người trở về, chờ ta triệu hoán. Học công nghiệp tạm thời đi học đến nơi đây, lập tức trở lại Lý phát đại nhân nơi đó đi xuống tay công tác. Nông nghiệp trước lưu lại đem ta muốn giao cho các người hạt giống hảo hảo nghiên cứu một chút. Y học lấy hảo cái hòm thuốc chờ cùng ta cùng nhau hành động, cứ như vậy đi.”

Mọi người lúc này mới lưu luyện không rời mà rời đi.

Trình càng ngồi ở trướng trung làm chuẩn bị, sắc trời ám xuống dưới khi, năm mươi danh cầm súng hộ vệ quân cùng một trăm danh ném đạn binh đã trang bị xong, toàn bộ đến đông đủ chờ ở bên ngoài.

Trình càng khoản chi, vừa lòng mà nhìn bọn họ. Hấn cố ý không làm cho bọn họ ở công thành khi nổ súng, viên đạn đến tỉnh điểm dừng a. Bất quá cũng nguyên nhân chính là vì như vậy, hiện tại nhìn ra được tới, bọn họ đã ý chí chiến đấu tràn đầy, liền chờ xuất phát.

Bất quá trình càng cũng không có đi vội vã, lại đứng trong chốc lát, liền thấy trương quý cùng thoát thoát mang theo giải như tiếp, trương vinh thật, thoát ôn không hoa, trương hiếu trung, Lưu sư dũng, chương như đán, hoàng vạn toàn, từng cùng, Ngô kế minh, Lưu hiếu trung, đoạn chính trung, Trịnh bảo đức chờ đầu thuận tướng lĩnh cũng đã đi tới.

Trương quý nói: “Trang bị đã trang đến trên thuyền, đối thủ lần này a thuật được xưng chưa bao giờ đánh quá bại trận, công tử phải cẩn thận a.”

Trình càng từ ba lô lấy ra một cái chocolate, đưa tới trương quý trong tay, nói: “Lần này còn phải làm người thay ta thủ doanh, không thể mang người đi lập công, không có biện pháp, cho người cái này cho là bồi tội đi. Có người ở, ta mới lo toan vô ưu.”

Trương quý chạy nhanh đem trình càng trong tay chocolate đoạt lại đây, trình vượt địa đạo: “Đừng tận tình a, bị nóng liền hòa tan, thứ này thiên kim khó cầu, ta đáp ứng chuyện của người xem như làm được. Nếu ta cũng chưa về, người cũng không thể nói ta thất tín.”

Trương quý chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt lệ suốt nửa trần mi mà ra, vội vàng nhìn xuống. Quát: “Người nói hươu nói vượn cái gì? Lần này nhiều người như vậy đi theo người, có thể có chuyện gì? Ta chờ người đem a thuật lại cấp trả trở về.”

Trình càng ha ha cười, thoát thoát ngắt lời nói: “Công tử, ngài muốn đồ vật ta cấp bồi tội, phát đi xuống sao?”

Trình càng gật gật đầu.

Thoát thoát từ phía sau đi theo quân sĩ trên người đỡ xuống một cái ba lô, vừa mở ra, tất cả đều là led đèn pin. Phía trước trình càng cũng muốn dùng, nhưng thâm nhập dịch huyết, ngấm lại vẫn là không dám. Lần này đương nhiên phải dùng thượng.

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chúng tướng vừa thấy cái này tình xảo độc đáo thô cây gậy, biết là cái bảo bối, nhưng cũng không biết làm cái gì.

Trình càng cầm lấy một cái nói: “Trảo ổn, ai đều không được buông tay làm nó rơi xuống.”

Chúng tướng nghe được không dám chậm trễ, đều dùng hai tay trảo đến gắt gao.

Trình càng lại nói: “Thứ này nhấn một cái liền sẽ lượng, không phải cái gì pháp thuật, cụ thể nguyên lý ta về sau lại hướng các ngươi giải thích. Nó sáng lên thời gian nhưng duy trì bốn mươi cái canh giờ.”

“A?!” Chúng tướng giật nảy mình, cũng may vừa rồi trình càng làm cho bọn họ nắm chặt, nếu không thật đến có người sẽ đem nó rơi xuống.

Trình càng lại hét to: “Nắm chặt!”

Chúng tướng vội vàng thu liễm tâm thần, gắt gao cầm trong tay bảo bối, trong lòng mừng như điên thật sự khó có thể hình dung, phải biết rằng ở chỉ có đèn dầu cùng ngọn nến cổ đại, một cái vật như vậy thật sự là chí bảo, quả thực so thượng (súng) đều trân quý.

“Xem trọng!” Trình càng ở mọi người nhìn chăm chú hạ ấn hạ cái nút, led đèn pin lập tức bắn ra một bóng sáng ngời quang, đem chiếu xạ trên mặt đất chiếu đến như ban ngày giống nhau.

“A!!!” Chung quanh tất cả mọi người vong tình mà hoan hô kinh ngạc cảm thán lên, trong tay cầm đèn pin nhân thủ đều đang run rẩy, bảo bối a!

Tất cả mọi người gấp không chờ nổi địa học trình càng ấn hạ cái nút, mấy chục nói quang mang nháy mắt chiếu sáng đại trường chung quanh, càng nhiều quân sĩ thấy được này đó như thần lời nói xuất hiện loá mắt quang mang, không cảm hô to: “Vạn tuế! Vạn tuế!”

Chúng tướng si ngốc mà nhìn đèn pin, dùng tay muốn đi cảm giác nó độ ấm, nhưng hoàn toàn không nhiệt. Cầm đèn pin hướng chung quanh chiếu đi, hết thấy đều rành mạch.

Quá thần kỳ! Nếu chính mình có một cái, buổi tối đến nhiều phương tiện a. Dạ minh châu như vậy mỏng manh quang mang liền giá trị không phi, thứ này tuyệt đối có thể xưng được với giá trị liên thành a.

Trình càng nơi nào sẽ không rõ này đàn gia hỏa lại động tâm tư, lập tức mở miệng nói: “Đừng suy nghĩ, thứ này không thể tùy tiện cho các ngươi, cho các ngươi cũng vô dụng, nạp điện đồ vật chỉ có mấy bộ. Các ngươi lại cấp lộng hồng rồi làm sao bây giờ? Nắm chặt các ngươi đèn pin, ngàn vạn không cần lộng ném lộng hư. Cũng không chuẩn loạn chiếu, trải qua cho phép mới có thể. Cái này không chỉ là chiếu sáng, ở buổi tối còn có thể làm tín hiệu chỉ dùng, dùng để truyền tin hoặc phân rõ địch ta, tuyệt không có thể dùng ở địch nhân trong tay, hiểu chưa?”

Chúng tướng nơi nào hiểu nạp điện là có ý tứ gì? Bất quá trình càng không chịu cho bọn họ nhưng thật ra minh bạch, đều thấp phần uể oải. Bất quá chính mình có thể sử dụng cái này đèn pin đã là có thể thôi phỏng cả đời sự tình, nơi nào còn dám hướng trình càng thật sự muốn đâu? Một đám cầm trong tay đèn pin nắm đến phá lệ tiêu tâm, cùng kêu lên nói là.

Trình càng lại đối thoát thoát nói: “Thứ này chưa kinh ta cho phép không thể dùng, đừng thấy cái mình thích là thèm, nghe minh bạch không có?”

Thoát thoát trong lòng chính ngửa, tướng nói trình càng kho hàng còn có, chính mình cũng lộng thượng một cái dùng dùng, vừa nghe trình càng nói nói, lập tức thành thật, đáp: “Là.”

Trương quý nói: “Vì cái gì không thể sử dụng đâu?”

Trình vượt địa đạo: “Thứ này đến nạp điện, nạp điện số lần là hữu hạn, vượt qua liền hồng rồi. Hơn nữa cũng không thể thời gian dài ngâm mình ở trong nước, buổi tối cầm cũng dễ dàng quăng ngã, tuy nói không dễ dàng quăng ngã hư, nhưng không phải không có loại này khả năng. Cho nên chỉ có thể không cho tùy tiện dùng, nếu không thực mau liền không đắc dụng. Ta về sau còn có trọng dụng đâu, ngươi nói ta có thể không cẩn thận sao?”

Chúng tướng lúc này mới miễn cưỡng minh bạch một ít.

Dương đình nhin không được hỏi: “Công tử nhiều lần nhắc tới điện, không biết là thứ gì, như thế khó được?”

Trình càng xem hắn cười cười nói: “Trời mưa thời điểm ngươi xem tới được bầu trời tia chớp đi?”

Dương đình sững sốt một chút nói: “Là.”

Trình vượt địa đạo: “Chính là cái loại này đồ vật thông qua một loại thực phức tạp tài liệu mới có thể sáng lên.”

“Oa!” Chúng tướng đều giật mình đến miệng đều khép không được.

Thoát ôn không hoa quý rạp xuống đất, lớn tiếng nói: “Công tử thật là thần tiên hạ phàm đi? Bằng không sao có thể đem tia chớp cất vào cái này tiểu ống?”

Trình càng một phen đem hắn kéo lên, nói: “Không phải đem tia chớp cất vào đi, là giống nhau đồ vật thôi, nguyên lý này có điểm phức tạp, ngươi muốn biết ta trở về lại cùng ngươi giảng, nhưng ta phải minh bạch mà nói cho ngươi, mặc kệ ngươi tin hay không, cái này trên đời trước nay liền không có quý thần là cái gì.”

Thoát thoát bữu môi, cũng không nói chuyện.

“Hào, biết dùng như thế nào là được, lại ẩn một chút, đem nó tắt đi. Nhớ kỹ, nếu đụng tới nguy hiểm liền lượng hai hạ, an toàn liền lượng tam hạ, yêu cầu tiếp viện liền lượng một trường một đoàn. Không cần ẩn diệt, dùng tay ngăn trở đèn là được. Nhớ kỹ sao? Lặp lại một lần.”

Chúng tướng đều lặp lại một lần, trình càng lúc này mới phát tay nói: “Xuất phát!”

Đoàn người dọc theo trình càng lần trước đi đánh bất ngờ Đàm Châu lộ hướng bờ sông phi đi, thầy thuốc có sẽ không cười ngửa liền từ người khác mang theo. Bởi vì lần này có đèn pin chiếu sáng lên, cho nên hành động rất nhanh, thực mau liền đến lần trước cái kia ngoặt sông biển.

Cùng lần trước bất đồng chính là, lần này ngoặt sông biển đình tất cả đều là chiến thuyền, chùng gần ngàn tao.

Phụ trách nhìn ra xa binh lính nhìn đến nơi xa có phân loạn bạch quang hướng bên này di động, ngay từ đầu sợ hãi, không biết là thứ gì. Nhưng hấn cũng cơ linh, biết Trình công tử có không ít bảo bối, nói không chừng lại lấy ra cái gì tới, thứ này nguyên quân khẳng định sẽ không có.

Chờ đến gần chỗ vừa thấy, quả nhiên là trình càng dẫn người tới, cảm không biết là gì đó tiểu cây gậy, thả ra lóa mắt quang mang.

Kia binh lính không dám chậm trễ, vội làm người buông boong thuyền, chính mình đi vào thông báo.

Trình càng mệnh hộ vệ quân cùng ném đạn binh phân tán đến các trên thuyền, sau đó mang chúng tướng đi lên thuyền tới, Lưu Thuận đã ở nghênh đón. Nhìn đến trình càng trong tay đèn pin, đôi mắt lượng đến độ có thể chiếu sáng.

Trình vượt địa đạo: “Cái này không thể cho người, không phải ta keo kiệt, là thứ này quá kiều quý, tất cả mọi người không cho. Chỉ lần này có thể sử dụng.”

Lưu Thuận rất là tiếc nuối mà lắc lắc đầu, lại hỏi về đèn pin mấy vấn đề lúc này mới từ bỏ.

Thuyền đã rời đi bờ biển, hướng Dương Châu chạy tới.

Lưu Thuận nói: “Công tử phía trước làm ta chiêu hàng trương tuyên, vừa mới truyền quay lại tin tức, trương tuyên nghe nói công tử chiến tích, nguyện ý quy hàng công tử, nhưng có một điều kiện, chính là hấn muốn có thể tiến Tuyền Châu cảng tiếp viện. Tuyền Châu ở Tổng đình trong tay, chuyện này có chút khó làm nào.”

Trình càng không sao cả mà nhún vai nói: “Gia hỏa này là tìm cái hảo lấy cớ a. Bất quá đừng lo, người nói cho hấn, chờ chúng ta ra biển phía trước, hấn nếu còn không về hàng, hấn chính là ta địch nhân. Nếu hấn khi đó lại đầu hàng, liền phải xem ta tâm tình như thế nào. Tóm lại, ở trên biển, ta không cho phép có bất luận cái gì có thể uy hiếp tuyến đường an toàn người tồn tại.”

Lưu Thuận đáp ứng xuống dưới.

Trình càng lại đối Lưu Thuận nói: “Người đi làm một việc, thông tri toàn quân, như có bỏ mình, có thể tìm về đi thể nhất định phải tìm trở về, không thể tìm trở về ghi nhớ tên, bọn họ người nhà từ ta tới chiếu cố, ta còn muốn cái một tòa đại miếu kỷ niệm bọn họ. Bị thương ta tới phụ trách an bài, người tìm một con thuyền thuyền chuyên môn làm chữa bệnh thuyền dùng, đem Lý thể tu đưa tới rượu mạnh cùng băng vải đều đưa lên đi, lại phái người bảo hộ này tao thuyền, có khác mười thuyền tao chuyên môn cấp người bệnh an dưỡng, muốn cho bọn họ tận khả năng mà sống sót.”

Lưu Thuận thiết tình mà tán thưởng nói: “Công tử nhân nghĩa, khó trách thuộc hạ đều vui với công hiến.”

Hai người lại hàn huyên vài câu, từng người hồi khoang nghỉ ngơi.

Trình càng không biết chính là, lịch sử bởi vì hấn xuất hiện đã chủ động độ lệch. Vốn dĩ trong lịch sử a thuật lúc này đóng quân ở tân thành, để giữa gần Thái Châu viện quân tiếp viện Dương Châu. Nhưng hiện tại lại bởi vì bản khoản đến trình càng thủy quân, a thuật không dám toàn bộ độ giang vây quanh Dương Châu, ngược lại lưu tại Qua Châu.

Ngày hôm sau, trình càng đem chúng tướng tìm tới, mỗi người chia bọn họ năm cái lựu đạn, lại cho bọn hấn giải như thế nào sử dụng.

Chúng tướng chỉ có Lưu Thuận biết thứ này thật lớn uy lực, những người khác đều là dựa vào trình càng ngày giảng.

Trương hiếu trung nghi hoặc nói: “Công tử, như vậy cái vật nhỏ thế nhưng có như vậy đại gia uy lực, thật khó lấy tưởng tượng a.”

Trình càng biết hấn không tin, đang muốn nói chuyện. Lưu Thuận nói: “Người còn đừng không tin, đương bị công tử chính là dùng vật ấy đem ta năm ngàn nhân mã gác đại doanh nháy mắt nổ tung, một đường quét ngang, còn không có mười lăm phút, ta đã trở thành tù nhân. Công tử nói khi nào bỏ qua? Người không cần cho ta.”

Trương hiếu trung vừa nghe, nơi nào chịu cấp, ôm đồm ở trong tay, cảnh giác mà nhìn hấn.

Trình càng lại làm người đem súng tự động dọn tiến vào.

Chúng tướng kích động lên, trương hiếu trung cái thứ nhất đoạt một phen ôm vào trong ngực. Giải nhữ tiếp cũng đôi tay khẽ run mà cái thứ hai cướp được thương (súng), cầm trong tay, trong mắt cuồng nhiệt cơ hồ có thể khẩu súng đều hòa tan.

Chúng tưởng một đám bắt được thương (súng), thoát ôn không hoa phá lệ quý trọng, người khác muốn bình một chút đều không được. Đoan chính trung cầm lấy súng liền hôn vài hạ, Trịnh bảo đức cười to nói: “Người dứt khoát cười nó được.” Chúng tưởng cười to. Lưu sư đứng thân mình đã có thương (súng), đương nhiên mình bạch bọn họ trong lòng cái loại này hưng phấn.

Trình càng lập tức bắt đầu nói về thương (súng) sử dụng bảo quản phương pháp, đối với an toàn tính vấn đề nói được phá lệ trình trọng. Chúng tưởng mới hiểu được thương (súng) cách dùng, căn bản không phải cái gì pháp thuật.

Sau đó trình càng sẽ dạy bọn họ xạ kích tư thế, từng bước từng bước mà sửa đúng.

Chính như trình càng ngay từ đầu giáo trưởng quý đám người giống nhau, luyện tập quá trình gian khổ mà buồn tẻ, nhưng được đến thương (súng) vui sướng cùng cái loại này vô cùng cường đại cảm giác hòa tan loại này gian khổ. Hơn nữa có trưởng quý đám người châu ngọc ở trước, không có người dám với oán giận, đều tinh lực phi thường tập trung mà liều mạng luyện tập.

Trình càng làm cho bọn họ chính mình hướng thương (súng) thượng treo lên đồ vật, nhưng không thể quá nặng. Tuy nói trên thuyền bảo trì vững vàng rất khó, nhưng cũng có thể tăng cường ở xóc này thời điểm nổ súng năng lực. Lưu Thuận, giải nhữ tiếp chờ đều là thủy quân, điểm này đặc biệt quan trọng.

Thường Châu cùng Dương Châu chỉ gian hoi có chút khoảng cách, thuyền được rồi ba ngày mới gặp a thuật thủy quân đội quân tiền tiêu.

Nguyên quân thủy quân xa xa nhìn thấy trình càng thủy quân, quay đầu liền chạy, trình càng cũng không truy. Lúc này mấy ngày nay một có nghỉ ngơi liền tổng cảm kính viễn vọng nhìn tới nhìn lui giải nhữ tiếp đã đi tới. Kính viễn vọng là trình càng cấp Lưu Thuận, mấy ngày nay lại bị giải nhữ tiếp bá chiếm, trình càng đã đáp ứng lần này chiến sự kết thúc đưa hán một cái.

Giải nhữ tiếp nói: “Công tử, a thuật thủy quân vạn hộ Lý đình, Lưu Sâm ta là nhận thức, nếu khả năng nói, ta có thể thử xem chiêu hàng hán.”

Trình càng nghiêng đầu nghĩ nghĩ, nói: “Hảo đi, bất quá chúng ta không bao nhiêu thời gian, a thuật liền mau biết chúng ta tới, đến lúc đó chém giết lên, chi sợ không cơ hội này. Nếu làm người người đang ở hiểm cảnh, ta đây nhưng không đáp ứng.”

Giải nhữ tiếp đương nhiên biết chuyện này hung hiểm, thực cảm động với trình càng quan tâm, bất quá hán trong lòng vẫn luôn có một vấn đề muốn hỏi, vì thế nói: “Công tử, Dương Châu chính là hướng công tử cầu viện?”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tông Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chúng tưởng vừa thấy cái này tinh xảo độc đáo thô cây gậy, biết là cái bảo bối, nhưng cũng không biết làm cái gì.

Trình càng cầm lấy một cái nói: “Trảo ôn, ai đều không được buông tay làm nó rơi xuống.”

Chúng tưởng nghe được không dám chậm trễ, đều dùng hai tay trảo đến gắt gao.

Trình càng lại nói: “Thứ này nhấn một cái liền sẽ lượng, không phải cái gì pháp thuật, cụ thể nguyên lý ta về sau lại hướng các người giải thích. Nó sáng lên thời gian nhưng duy trì bốn mươi cái canh giờ.”

“A?!” Chúng tưởng giật nảy mình, cũng may vừa rồi trình càng làm cho bọn họ nắm chặt, nếu không thật đến có người sẽ đem nó rơi xuống.

Trình càng lại hét to: “Nắm chặt!”

Chúng tưởng vội vàng thu liễm tâm thần, gắt gao cầm trong tay bảo bối, trong lòng mừng như điên thật sự khó có thể hình dung, phải biết rằng ở chi có đèn dầu cùng ngọn nến cổ đại, một cái vật như vậy thật sự là chí bảo, quả thực so thương (súng) đều trân quý.

“Xem trọng!” Trình càng ở mọi người nhìn chăm chú hạ ấn hạ cái nút, led đèn pin lập tức bắn ra một bóng sáng ngời quang, đem chiếu xạ trên mặt đất chiếu đến như ban ngày giống nhau.

“A!!!” Chung quanh tất cả mọi người vong tình mà hoan hô kinh ngạc cảm thán lên, trong tay cầm đèn pin nhân thủ đều đang run rẩy, bảo bối a!

Tất cả mọi người gấp không chờ nổi địa học trình càng ấn hạ cái nút, mấy chục nói quang mang nháy mắt chiếu sáng đại trường chung quanh, càng nhiều quân sĩ thấy được này đồ như thần lôi nói xuất hiện loá mắt quang mang, không cảm hô to: “Vạn tuế! Vạn tuế!”

Chúng tưởng si ngốc mà nhìn đèn pin, dùng tay muốn đi cảm giác nó độ ấm, nhưng hoàn toàn không nhiệt. Cầm đèn pin hướng chung quanh chiếu đi, hết thấy đều rành mạch.

Quá thần kỳ! Nếu chính mình có một cái, buổi tối đến nhiều phương tiện a. Dạ mình châu như vậy mỏng manh quang mang liền giá trị không phi, thứ này tuyệt đối có thể xưng được với giá trị liên thành a.

Trình càng nơi nào sẽ không rõ này đàn gia hóa lại động tâm tư, lập tức mở miệng nói: “Đừng suy nghĩ, thứ này không thể tùy tiện cho các ngươi, cho các ngươi cũng vô dụng, nạp điện đồ vật chỉ có mấy bộ. Các ngươi lại cấp lộng hồng rồi làm sao bây giờ? Nắm chặt các ngươi đèn pin, ngàn vạn không cần lộng ném lộng hư. Cũng không chuẩn loạn chiếu, trải qua cho phép mới có thể. Cái này không chỉ là chiếu sáng, ở buổi tối còn có thể làm tín hiệu chỉ dùng, dùng để truyền tin hoặc phân rõ địch ta, tuyệt không có thể dùng ở địch nhân trong tay, hiểu chưa?”

Chúng tướng nơi nào hiểu nạp điện là có ý tứ gì? Bất quá trình càng không chịu cho bọn họ nhưng thật ra minh bạch, đều thấp phần uể oải. Bất quá chính mình có thể sử dụng cái này đèn pin đã là có thể thôi phỏng cả đời sự tình, nơi nào còn dám hướng trình càng thật sự muốn đâu? Một nắm cầm trong tay đèn pin nắm đến phá lệ tiêu tâm, cùng kêu lên nói là.

Trình càng lại đối thoát thoát nói: “Thứ này chưa kinh ta cho phép không thể dùng, đừng thấy cái mình thích là thêm, nghe mình bạch không có?”

Thoát thoát trong lòng chính ngửa, tướng nói trình càng kho hàng còn có, chính mình cũng lộng thượng một cái dùng dùng, vừa nghe trình càng nói nói, lập tức thành thật, đáp: “Là.”

Trương quý nói: “Vì cái gì không thể sử dụng đâu?”

Trình vượt địa đạo: “Thứ này đến nạp điện, nạp điện số lần là hữu hạn, vượt qua liền hồng rồi. Hơn nữa cũng không thể thời gian dài ngâm mình ở trong nước, buổi tối cầm cũng dễ dàng quăng ngã, tuy nói không dễ dàng quăng ngã hư, nhưng không phải không có loại này khả năng. Cho nên chỉ có thể không cho tùy tiện dùng, nếu không thực mau liền không đắc dụng. Ta về sau còn có trọng dụng đâu, ngươi nói ta có thể không cẩn thận sao?”

Chúng tướng lúc này mới miễn cưỡng minh bạch một ít.

Dương đình nhin không được hỏi: “Công tử nhiều lần nhắc tới điện, không biết là thứ gì, như thế khó được?”

Trình càng xem hấn cười cười nói: “Trời mưa thời điểm ngươi xem tới được bầu trời tia chớp đi?”

Dương đình sùng sốt một chút nói: “Là.”

Trình vượt địa đạo: “Chính là cái loại này đồ vật thông qua một loại thực phức tạp tài liệu mới có thể sáng lên.”

“Oa!” Chúng tướng đều giật mình đến miệng đều khép không được.

Thoát ôn không hoa quý rạp xuống đất, lớn tiếng nói: “Công tử thật là thần tiên hạ phàm đi? Bằng không sao có thể đem tia chớp cất vào cái này tiểu ống?”

Trình càng một phen đem hấn kéo lên, nói: “Không phải đem tia chớp cất vào đi, là giống nhau đồ vật thôi, nguyên lý này có điểm phức tạp, ngươi muốn biết ta trở về lại cùng ngươi giảng, nhưng ta phải minh bạch mà nói cho ngươi, mặc kệ ngươi tin hay không, cái này trên đời trước nay liền không có quý thần là cái gì.”

Thoát thoát bữu môi, cũng không nói chuyện.

“Hảo, biết dùng như thế nào là được, lại ẩn một chút, đem nó tắt đi. Nhớ kỹ, nếu đụng tới nguy hiểm liền lượng hai hạ, an toàn liền lượng tam hạ, yêu cầu tiếp viện liền lượng một trường một đoản. Không cần ẩn diệt, dùng tay ngăn trở đèn là được. Nhớ kỹ sao? Lặp lại một lần.”

Chúng tướng đều lặp lại một lần, trình càng lúc này mới phát tay nói: “Xuất phát!”

Đoàn người dọc theo trình càng lần trước đi đánh bắt ngờ Đàm Châu lộ hướng bờ sông phi đi, thầy thuốc có sẽ không cười ngựa liền từ người khác mang theo. Bởi vì lần này có đèn pin chiếu sáng lên, cho nên hành động rất nhanh, thực mau liền đến lần trước cái kia ngọt sông biên.

Cùng lần trước bất đồng chính là, lần này ngọt sông biên đình tất cả đều là chiến thuyền, chừng gần ngàn tao.

Phụ trách nhìn ra xa binh lính nhìn đến nơi xa có phân loạn bạch quang hướng bên này di động, ngay từ đầu sợ hãi, không biết là thứ gì. Nhưng hấn cũng cơ linh, biết Trình công tử có không ít bảo bối, nói không chừng lại lấy ra cái gì tới, thứ này nguyên quân khẳng định sẽ không có.

Chờ đến gần chỗ vừa thấy, quả nhiên là trình càng dẫn người tới, cầm không biết là gì đó tiểu cây gậy, thả ra lóa mắt quang mang.

Kia binh lính không dám chậm trễ, vội làm người buông boong thuyền, chính mình đi vào thông báo.

Trình càng mệnh hộ vệ quân cùng ném đạn binh phân tán đến các trên thuyền, sau đó mang chúng tướng đi lên thuyền tới, Lưu Thuận đã ở nghênh đón. Nhìn đến trình càng trong tay đèn pin, đôi mắt lượng đến độ có thể chiếu sáng.

Trình vượt địa đạo: “Cái này không thể cho ngươi, không phải ta keo kiệt, là thứ này quá kiều quý, tất cả mọi người không cho. Chỉ lần này có thể sử dụng.”

Lưu Thuận rất là tiếc nuối mà lắc lắc đầu, lại hỏi về đèn pin mấy vấn đề lúc này mới từ bỏ.

Thuyền đã rời đi bờ biển, hướng Dương Châu chạy tới.

Lưu Thuận nói: “Công tử phía trước làm ta chiều hàng trương tuyên, vừa mới thuyền quay lại tin tức, trương tuyên nghe nói công tử chiến tích, nguyên ý quy hàng công tử, nhưng có một điều kiện, chính là hần muốn có thể tiến Tuyên Châu cảng tiếp viện. Tuyên Châu ở Tổng đình trong tay, chuyện này có chút khó làm nào.”

Trình càng không sao cả mà nhún vai nói: “Gia hỏa này là tìm cái hảo lấy cớ a. Bất quá đừng lo, người nói cho hần, chờ chúng ta ra biển phía trước, hần nếu còn không về hàng, hần chính là ta địch nhân. Nếu hần khi đó lại đầu hàng, liền phải xem ta tâm tình như thế nào. Tóm lại, ở trên biển, ta không cho phép có bất luận cái gì có thể uy hiếp tuyến đường an toàn người tồn tại.”

Lưu Thuận đáp ứng xuống dưới.

Trình càng lại đối Lưu Thuận nói: “Người đi làm một việc, thông tri toàn quân, như có bỏ mình, có thể tìm về đi thể nhất định phải tìm trở về, không thể tìm trở về ghi nhớ tên, bọn họ người nhà từ ta tới chiếu cố, ta còn muốn cái một tòa đại miếu kỷ niệm bọn họ. Bị thương ta tới phụ trách an bài, người tìm một con thuyền thuyền chuyên môn làm chữa bệnh thuyền dùng, đem Lý thể tu đưa tới rượu mạnh cùng băng vải đều đưa lên đi, lại phải người bảo hộ này tao thuyền, có khác mười thuyền tao chuyên môn cấp người bệnh an dưỡng, muốn cho bọn họ tận khả năng mà sống sót.”

Lưu Thuận thiết tình mà tán thưởng nói: “Công tử nhân nghĩa, khó trách thuộc hạ đều vui với công hiến.”

Hai người lại hàn huyên vài câu, từng người hồi khoang nghỉ ngơi.

Trình càng không biết chính là, lịch sử bởi vì hần xuất hiện đã chủ động độ lệch. Vốn dĩ trong lịch sử a thuật lúc này đóng quân ở tân thành, để ngừa ngăn Thái Châu viện quân tiếp viện Dương Châu. Nhưng hiện tại lại bởi vì bản khoản đến trình càng thủy quân, a thuật không dám toàn bộ độ giang vây quanh Dương Châu, ngược lại lưu tại Qua Châu.

Ngày hôm sau, trình càng đem chúng tướng tìm tới, mỗi người chia bọn họ năm cái lựu đạn, lại cho bọn họ giảng giải như thế nào sử dụng.

Chúng tướng chỉ có Lưu Thuận biết thứ này thật lớn uy lực, những người khác đều là dựa vào trình càng ngày giảng.

Trương hiếu trung nghi hoặc nói: “Công tử, như vậy cái vật nhỏ thế nhưng có như vậy đại gia uy lực, thật khó lấy tưởng tượng a.”

Trình càng biết hần không tin, đang muốn nói chuyện. Lưu Thuận nói: “Người còn đừng không tin, đương bị công tử chính là dùng vật ấy đem ta năm ngàn nhân mã gác đại doanh nháy mắt nổ tung, một đường quét ngang, còn không có mười lăm phút, ta đã trở thành tù nhân. Công tử nói khi nào bỏ qua? Người không cần cho ta.”

Trương hiếu trung vừa nghe, nơi nào chịu cấp, ôm đồm ở trong tay, cảnh giác mà nhìn hần.

Trình càng lại làm người đem súng tự động dọn tiến vào.

Chúng tướng kích động lên, trương hiếu trung cái thứ nhất đoạt một phen ôm vào trong ngực. Giải nhữ tiếp cũng đôi tay khẽ run mà cái thứ hai cướp được thương (súng), cầm trong tay, trong mắt cuồng nhiệt cơ hồ có thể khẩu súng đều hòa tan.

Chúng tướng một đám bắt được thương (súng), thoát ôn không hoa phá lệ quý trọng, người khác muốn bình một chút đều không được. Đoan chính trung cầm lấy súng liền hôn vài hạ, Trình bảo đức cười to nói: “Người dứt khoát cười nó được.” Chúng tướng cười to. Lưu sư đứng thân mình đã có thương (súng), đương nhiên mình bạch bọn họ trong lòng cái loại này hưng phấn.

Trình càng lập tức bắt đầu nói về thương (súng) sử dụng bảo quân phương pháp, đối với an toàn tính vấn đề nói được phá lệ trình trọng. Chúng tướng mới hiểu được thương (súng) cách dùng, căn bản không phải cái gì pháp thuật.

Sau đó trình càng sẽ dạy bọn họ xạ kích tư thế, từng bước từng bước mà sửa đúng.

Chính như trình càng ngay từ đầu giáo trương quý đám người giống nhau, luyện tập quá trình gian khổ mà buồn tẻ, nhưng được đến thương (súng) vui sướng cùng cái loại này vô cùng cường đại cảm giác hòa tan loại này gian khổ. Hơn nữa có trương quý đám người châu ngọc ở trước, không có người dám với oán giận, đều tinh lực phi thường tập trung mà liều mạng luyện tập.

Trình càng làm cho bọn họ chính mình hưởng thương (súng) thượng treo lên đồ vật, nhưng không thể quá nặng. Tuy nói trên thuyền bảo trì vững vàng rất khó, nhưng cũng có thể tăng cường ở xóc nảy thời điểm nổ súng năng lực. Lưu Thuận, giải nhữ tiếp chờ đều là thủy quân, điểm này đặc biệt quan trọng.

Thường Châu cùng Dương Châu chỉ gian hoi có chút khoảng cách, thuyền được rồi ba ngày mới gặp a thuật thủy quân đội quân tiền tiêu.

Nguyên quân thủy quân xa xa nhìn thấy trình càng thủy quân, quay đầu liền chạy, trình càng cũng không truy. Lúc này mấy ngày nay một có nghỉ ngơi liền tổng cảm kính viễn vọng nhìn tới nhìn lui giải nhữ tiếp đã đi tới. Kính viễn vọng là trình càng cấp Lưu Thuận, mấy ngày nay lại bị giải nhữ tiếp bá chiếm, trình càng đã đáp ứng lần này chiến sự kết thúc đưa hần một cái.

Giải nhữ tiếp nói: “Công tử, a thuật thủy quân vạn hộ Lý đình, Lưu Sâm ta là nhận thức, nếu khả năng nói, ta có thể thử xem chiều hàng hần.”

Trình càng nghiêng đầu nghĩ nghĩ, nói: “Hào đi, bắt quá chúng ta không bao nhiêu thời gian, a thuật liền mau biết chúng ta tới, đến lúc đó chém giết lên, chỉ sợ không cơ hội này. Nếu làm người người đang ở hiểm cảnh, ta đây nhưng không đáp ứng.”

Giải nữ tiếp đương nhiên biết chuyện này hung hiểm, thực cảm động với trình càng quan tâm, bắt quá hấn trong lòng vẫn luôn có một vấn đề muốn hỏi, vì thế nói: “Công tử, Dương Châu chính là hướng công tử cầu viện?”

Bạn đang đọc truyện *Soán Tống Diệt Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.